BURO

II

OORLOGS-

MISDADEN

IN

IRAK

2E GOLF-

OORLOG

(EXCL.

CLUSTERBOM-

MEN)

531018

A4

II

2_A

Minister erkent fouten in Zuid-Irak

Volkenrechtdeskundigen treft alle blaam

Volkenrechtdeskundigen hebben de door de Volkskrant gemelde misstanden benoemd als 'marteling'. Van treft dan ook alle blaam, meent **Afshin Ellian**.

Oud-minister Jozias van Aartsen (Buitenlandse Zaken) erkent voor het eerst fouten te hebben gemaakt bij de overdracht van gevangenen in Irak. Hij zou geen gevangenen meer overdragen als hij wist dat ze gemarteld zouden worden, zegt hij in een interview met de Volkskrant. Van Aartsen is daarmee de eerste minister die toegeeft dat Nederland mogelijk heeft bijgedragen aan marteling door de Iraakse autoriteiten.

Het is de vraag waarom de heer Van Aartsen pas nu, bijna vier jaar na dato, tot deze erkenning komt. Is het uit schuldgevoel? Uit de politieke inzicht dat het onhoudbaar is om te blijven ontkennen dat Nederland medeverantwoordelijk is voor de misstanden in Irak? Of is het uit angst voor de gevolgen van een mogelijke strafrechtelijke vervolging?

Het is niet de eerste keer dat Van Aartsen zich in de nesten werkt. Hij was minister van Buitenlandse Zaken ten tijde van de Srebrenica-tragedie. Hij was ook minister ten tijde van de Libanon-oorlog. Hij was minister toen Nederland de Iraakse oorlog steunde. Hij was minister toen Nederland de Iraakse gevangenen overdroeg aan de Amerikanen. Hij was minister toen Nederland de Iraakse gevangenen overdroeg aan de Iraakse autoriteiten.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

> Volkenrechtdeskundigen treden niet uit de rol van neutrale adviseurs. Ze zijn geen politici. Ze hoeven geen verantwoordelijkheid te nemen voor de gevolgen van hun adviezen.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

Van Aartsen is een politicus die zich niet snel laat kennen. Hij is een politicus die zich niet snel verontschuldigt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt. Hij is een politicus die zich niet snel verantwoordelijk voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel schuldig voelt voor de misstanden in Irak. Hij is een politicus die zich niet snel beschaamd voelt voor de misstanden in Irak.

DONDERDAG 5 JULI 2007

Van Middelkoop: fouten tijdens verhoren in Irak

Fritz Abrahams

Onthulling

DAG

Marteien **Rapport over militairen in Irak**

Harde ruis en waterplens zijn geen marteling

▶ Nederlanders hebben niet gemarteld in Irak ▶ Een overheidscommissie pleit militairen vrij ▶ Maar is die elektrische wapenstok nou wel of niet gebruikt?

DOSSIER MARCEL VELDHUIZEN
AMSTERDAM

Gevangenen kregen afgrijselijke ziektes opgelopen, zij werden blootgesteld aan harde ruis en er werd water over hen heen gegoten. Het was een stortvloed die de Nederlandse militairen in Irak afnamen aan de Iraakse krijgsgevangenen in 2003. Maar van marteling was geen sprake. Dat is de belangrijkste conclusie van de twee onafhankelijke commissies die hier onderzoek hebben verricht.

In feite is over het marteleen van gevangenen wel aangeworpen door de Volkskrant, waarna de twee onderzoekscommissies werden aangesteld. Minister Hans Hillen van Defensie heeft immers nooit willen weten het gebruik van het wapen dat bekend is als de verschrikkingsstok te bestempelen.

Wel hebben Nederlandse militairen hun bevoegdheden iets te ruim ingevuld, concludeerde het Nederlands Instituut voor Militaire Operaties. De inzichten de militairen van militaire inlichtingendienst (MIVD) de gevangenen niet wisten te krijgen, maar alleen hun naam en leeftijd. Maar de commissies concluderen dat niet gebleken is dat de gedetineerden onder dwang zouden zijn. Daarom kunnen die methoden, ook als marteling of vernedering worden gezien, toch niet, aldus de commissies.

De commissie bestaande uit deskundigen van maandag: Het spreekt vanzelf dat verdachten van ernstige zaken, zoals bijvoorbeeld, betrokken zijn bij een aanslag die zich in gevangenschap of in de nacht verdachte bevindt die het feit pleegt."

Voor het onderzoek werden ook mensen gehoord, waarvan vaststaat dat ze niet zijn gemarteld. Ook de gedetineerden zelf is over gesproken.

De enige gevangene die klaagde over zijn verhoor, van Iraakse is in 2004 in Fallaja overleden, in zijn geval was wel sprake van vernedering. Ook zouden er vier dagelijks Taiwanese

'De militairen hebben hun bevoegdheden iets te ruim ingevuld'

Een van de voornaamste conclusies van de Onderzoekscommissie

regels zijn overtreden'.

Wel blijft er onduidelijkheid over het gebruik van een elektrische wapenstok. Een van deze wapens lag in het kamp dat als ondervragingscentrum fungeerde. Getuigen spreken elkaar tegen of de stok werkelijk is gebruikt.

Militairen in Irak Tegenstrijdige verklaringen over elektronische wapenstok

Geen martelingen, wel vernedering

Hoe is een verhoor de zaakvoerder bekende minister Zinaert van Middelkoop van Defensie zijn ervan. 'Er is niet gebleken dat er is gemarteld, het intimiderend vernedering zoals ze van tafel.'

14-6-2007

Marcia Hermenhans

De leider opgericht is de Chemische Dienst heeft minister Van Middelkoop alleen conclusie ingegrepen van de commissie Verdonk-Burg naar de werkwijze militairen in Irak tijdens de Irak. Ook de Commissie van Zinaïti van de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CIVVD) concludeert dat er geen aanwijzing is voor martelingen.

Volgens Van Middelkoop is het nieuwe beeld van de harde verhoren 'martelingen' en 'dreigementen' niet vernedering en zijn de 'beschuldigingen' te kategoriseren.

Hij heeft de militairen die betrokken waren bij de verhoren in ieder geval in ieder geval het vertrouwen gegeven. Hij stelt dat de militairen die betrokken waren bij de verhoren in ieder recht en de ruimte aan kunnen stellen'. Bovendien Van Middelkoop. 'De minister van Defensie heeft de ernst van de zaken dat de gestelde regels van de Nederlandse krijgsmacht, nationaal en internationaal, bevestigd is.'

'Toch is het misverstand van Defensie niet dat alle vragen gestuurd. Tijdens de verhoren van terroristen een hoeveelheid van de Europese Verdrag voor de Bestrijding van de Martelingen en Onmenselijke Behandeling, oud-SGP-Kamerlid Tjidens de verhoren had een juridisch adviseur aanwezig moeten zijn, van niet gebeurd is.

Bovendien hebben militairen tijdens martelingen vrijheidsgraven afgelegd over het gebruik van een elektronische wapenstok. De commissie heeft gebruik van de toestemmik niet kunnen achterhalen. Verdachte zijn militair verdachte bij verhoorsmethoden gebruik heeft de wapenstok bij het ondervragen van de hoofdverdachte niet aangetroffen. Een andere militair heeft de gevangenen wel het gebruik van de stok. De overige ten militairen stellen hier geen verklaring van. Wat staat dus er toe de Coalition Provisional Authority in het leven de Iraakse samenleving was. Maar deze wapenstok was bij de standaardbewapening van de militairen bestemd vreemd gebruikt worden om hiervoorbeeld 'wilde honden te verjagen'. Het Openbaar Ministerie besloot dan op mogelijke strafrechtelijke vervolging.

Aanleiding voor het onderzoek waren foto's publiekstem in de Volkskrant, onder de kop 'Nederlanders mishandelen Irakezen', pal voor de Tweede Kamerverkiezingen van november vorig jaar. De berichten die

Van Middelkoop opgelucht.

Vernederd, niet gemarteld

Commissie pleit Nederlandse militairen in Irak deels vrij

AMSTERDAM/DEN HAAG

Nederlandse militairen hebben zich in oorlog in Irak (Irak) al Muthanna niet schuldig gemaakt aan marteling van gevangenen. In één geval was sprake van een 'vernederende behandeling'.

DAT ZIJN DE CONCLUSIES van de onderzoekscommissie die werd ingesteld na berichtgeving in de Volkskrant, waarin werd gemeld dat officieren van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) getuigenissen hadden genoteerd dat zij niet te spreken, om iemand te kunnen en tijdens verhoren te stellen aan het leiden en hoge

Volkskrant: sorry

De Volkskrant heeft met achterpagina excuus aan het gebruik martelingen. Dat zegt hoofdredacteur Peter Vandaag.

Verder. Ook was er in strijd met het gebruik van de Iraakse commandant had bepaald - geen juridisch adviseur aanwezig bij de verhoren, omdat de MIVD haar verantwoordelijkheid aan prijs wenste te geven. Verder zou gebruik gemaakt zijn van een elektrische wapenstok.

"Dat 'brisante woord' kan nu dus van tafel."
Minister van Defensie Van Middelkoop over de term 'marteling'

DOUWE DE HAAN

egels wel geschonden

ıarteling door anders in Irak

Door een onzer redacteuren

DEN HAAG, 18 JUNI. Nederlandse militairen hebben bij het verhoren van gedetineerden in Irak internationaal humanitair recht en interne regels geschonden, maar niet gemarteld. Dat concludeert de commissie-Van den Berg vandaag.

De commissie ziet één geval waarbij een handelwijze in strijd met het Europese mensenrechtenverdrag een vernederende behandeling kleeg. De commissie, onder leiding van oud-Tweede Kamerlid J. van den Berg (SGP), was ingesteld door de toenmalige minister van Defensie, Henk Kamp (VVD), na een publicatie in de Volkskrant, eind 2006, over marteling van Irakezen door Nederlandse militairen in 2003. Volgens het rapport was er geen „doorgeslagen hun" op het ministerie van Defensie om inlichtingen uit de gevangenen te krijgen.

Ook de Commissie van Toezicht betreffende de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CTIVD), die zich met de ondervragingen door leden van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) onderzocht, ziet geen aanwijzing voor marteling of andere onrechtmatige handelingen. Die commissie rapporteerde vanochtend ook.

Nederlandse militairen waren in 2003 in Irak betrokken bij de wederopbouwmissie na de val van Saddam Hussein. Beide commissies beschrijven de voorbereiding en de uitvoerlijke uitvoering van die missie. Zo waren de politieke afgedwongen beperkingen voor de Nederlandse troepen hanteerlijke werkbaar. Er was onvoldoende voorbereidingstijd. De CTIVD constateert ook dat de medewerkers van de MIVD er plaatsen „uitsluitend onvoldoende begeleid" werden uit Den Haag. De verhoren vonden plaats zonder enig toezicht. Door culturverschillen tussen de krijgsmacht en samenleving in Irak ontvolderde.

Minister Van Middelkoop (Defensie, ChristenUnie) zal vanmorgen bij de Kamer zijn dat er „niet langer een verdenking van marteling is. Dat betekent wel dat nu van tarel." Wel erkende hij dat er „een aantal zaken niet is goed gegaan".

Of in een enkel geval is afwijken met het recht te gehandeld, moet het Openbaar Ministerie nu uitmaken, zo de minister. De rapporten zijn aan het OM doorgestuurd.

Volgens Kamerlid Koops (CDA) blijft van de aantijgingen „nauwelijks iets over". Volgens Kamerlid Dijsselbloem (PvdA) is de goede naam van de krijgsmacht „bezoedeld". Minister Van Middelkoop wilde vanochtend niet ingaan op vragen of hij nog van plan was stappen te ondernemen tegen de Volkskrant.

• ACHTERGROND: pagina 5
• VERHOOR HARTELIJK: pagina 7

Meer achtergrond op nu.nl

Vragen blijven na lijst fouten

Nederlandse militairen hebben zich niet schuldig gemaakt aan het martelen van Iraakse gevangen. Maar niet alles ging volgens de regels in Al-Muthanna.

Door onze redacteur
JAAN MÜLLER

DEN HAAG, 18 JUNI. De beloften over 'martelen' van dus niet van toepassing op de behandeling van Iraakse gevangenen door Nederlandse militairen. Maar ook na de vanochtend gepresenteerde rapporten van twee onderzoekscommissies (de speciaal ingestelde commissie-Van den Berg, en de reguliere Commissie van Toezicht betreffende de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten) blijven er legio vragen over de missie in de afgelegen Zuid-Iraakse provincie Al-Muthanna uit 2003. En er blijft een lijst met onvolkomenheden.

Een greep. Volgens de eigen regels mochten gevangenen als krijgsgevangen worden behandeld; dat is nie gebeurd. De juridische adviseur van de brigadecommandant werd gewerkt bij de verhoren, met goedkeuring van de militaire leiding in Den Haag. Verhoren werden uitgevoerd door onderofficieren die daar niet voor waren opgeleid. Door één machtswijd binnen de top van de MIVD (Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst) werden de MIVD'ers in Irak „onbereikt" niet begeleid. Tijdens conflicten tussen de marechaussee en de marineurs bestond de marechaussee af te zien van een strafrechtelijk onderzoek, en de minister van Buitenlandse Zaken met op de hoogte van de „aanvankelijk ruimere inwilling" van het standaard van de MIVD. En, waar het allemaal mee begon: de gevangenen hadden nooit verhoord mogen worden op de manier waarop dat is gebeurd.

De juridische positie van de militairen in Irak was ingewikkeld. Nederlandse militairen hadden geen zelfstandige bevoegdheden maar fungeerden als een soort 'ondersteunend' van de Britten. Gevangenen mochten hiervan niet aan worden overgedragen aan de Britten of aan de Iraakse politie. Er mocht niet worden verhoord, alleen een „informeel gesprek" was toegestaan.

Op één punt is een humanitaire rechtsregel mensenrechten het onder dwang verhoren van gevangenen. Dit wordt beoordeeld als een „niet-ernstige inbreuk", maar mag niet als martelen worden gekwalificeerd. Daarvan is sprake als de gevangene opzettelijk wordt vernederd, of „in zijn waarde wordt aangetast", aldus de commissie-Van den Berg. Het bewijzen gebruik van water en zelfs in één geval opdracht uit tijdens verhoren valt niet onder een „menselijke of vernederende behandeling" zoals staat geschreven in het EVRM, het Europees mensenrechtenverdrag.

(VERVOLG IRAK: pagina 2)

NIEUWSANALYSE

Enkele details in 'martelzaak' onderbelicht

Twee commissies constateerden dat er door Nederlandse militairen in Irak niet gemarteld werd. Maar los daarvan, staan er opmerkelijke details in de onderzoeken.

Door onze redacteuren
STEVEN DERIX

ROTTERDAM, 18 JUNI. Op 15 november 2003 stelde het toenmalig PvdA-Kamerlid Bert Koenders schriftelijke vragen aan toenmalig minister van Defensie Henk Kamp. Slopte het, wilde Koenders weten, dat de Iraakse politie begin oktober een verzoek van het Al-Qaeda-netwerk had opgepakt?

Volgens de Commissie-Van den Berg, die gisteren haar rapport publiceerde over vermeinden verhoormethoden van Nederlandse militairen in Irak, was deze 'Al-Qaeda verdachte' Omar Al-Qurnachi. De handelde was op bepaalde aangehaalden en ondervraagd door de rechercheurs van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD). Al-Qurnachi had zich binnenkort bij de Britten te bevinden. Op 21 oktober had Kamp te horen gekregen dat de marechaussee een onderzoek was begonnen naar de mogelijke mishandeling van gevangenen door Nederlandse militairen. In de beantwoording repte Kamp met geen woord over het onderzoek van de marechaussee. Toen, vindt de Commissie Van den Berg, de „verantwoording" van Koenders niet door „geen aanleiding nee".

Het is één van de opmerkelijke details die gisteren niet of nauwelijks aan bod kwamen in de berichtgeving over het rapport-Van den Berg. De meeste aandacht ging uit naar het onmenselijke gevaar van het woord 'martelen'. Daarvan was geen sprake, klonk gisteren uit de rapporten van Van den Berg en de Commissie van Toezicht betreffende de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CTIVD). Daarmee was de kou, althans publiek gesteld, uit de lucht.

Maar is de digehele opluchting hoort een aantal opmerkelijke constateringen onderbelicht. Bijvoorbeeld dat de commissie heeft vastgesteld dat er in het geval van Al-Qurnachi sprake is geweest van een "vernederende en onmenselijke behandeling" volgens artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. In zijn algemeenheid, constateert de commissie, vormden de verhoren door MIVD'ers bovendien een flagrante inbreuk op de het vierde verdrag van Genève dat ziet op een goede behandeling van de burgerbevolking in bezet gebied en bevolkt zij overtreding van de dienstvoorschriften op.

De MIVD'ers hebben dus strafbare feiten begaan. En het is mogelijk dat het daar niet bij blijft. De commissie heeft aangekondigd onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van een elektrische veiligmaak in het gebouw waar gevangenen werden ondervraagd. Een getuige heeft verklaard te hebben gezien dat een MIVD'er met de stok in zijn handen uit een verhoorkamer kwam. Een andere getuige sprak van een 'geruch' dat de stok ook op zijn gebruikt. De getuigenissen worden niet ondersteund door andere verklaringen. De commissie stelt daarom dat niet kan worden vastgesteld dat de stok is gebruikt, maar zegt ook dat „het gebruik of de dreiging daarmee [...] niet worden uitgesloten". Van den Berg heeft het OM daarom apart over de zaak geïnformeerd. Al eerder is afgesproken dat „het OM [...] aan de hand van het rapport aan de commissie zal berichten of er al dan niet een strafrechtelijk onderzoek wordt gestart". Magelijk krijgt de 'martelaffaire' dus nog een strafrechtelijk vervolg.

En dan is er de vraag over de informatieverzorging aan de Kamer. Van den Berg constateert dat toenmalig minister Kamp geen tekortkoming heeft schuldgevonden. Wat daarbij zwaar weegt, is dat Kamp een cruciale notitie van de Directeur Juridische Zaken van defensie niet onder ogen heeft gehad. In deze nota wordt gesuggereerd dat de MIVD'ers bij het horen van gedetineerden over de

Affaire kan nog een juridisch vervolg krijgen

[redacted]

uitvoer waren gegaan en dat de gebezigde methoden „op gespannen voet" stonden met de internationale mensenrechten. „Voor zover de commissie heeft kunnen vaststellen" is de nota niet doorgestuurd naar Kamp. Dat had wel moeten gebeuren, stelt Van den Berg. Nu heeft Kamp vermoeden van informatie en kon hij niet „de politieke afweging met betrekking tot de informatie van de Kamer maken."

Opmerkelijk is ook wat Van den Berg onvermeld laat. In zijn rapport wordt merkwaardig genoeg niet een woord gerept over een waarschuwende notitie die het hoofd van de IDVD, op 19 mei 2004 aan Kamp zond en waarover deze kranten eerder berichtte. De nota wordt geschreven naar aanleiding van het Abu Ghraib-schandaal, dat in 2004 aan het licht was gekomen. Bij de nota zaten twee foto's van de verhoren in Irak uit 2003. Op de opnamen dreigen de gedetineerden afgeplakte stukjes. Een geheimzinnige was duidelijk overgoten met water. „Gelet op de mogelijk (negatieve) publiciteit omtrent de inhantering van Iraakse detainees door Amerikaanse militairen" vond de MIVD het nodig de minister te waarschuwen. Had Kamp niet elf het initiatief moeten nemen de Kamer in te lichten? Defensie-ambtenaren schrijven immers voor dat 'grote incidenten' moeten worden gemeld. De commissie gaat daar niet op in.

Sagittarius

Van: <WOUDENBERG1@cs.com>
Aan: <WOUDENBERG1@cs.com>
Verzonden: maandag 9 juli 2007 22:53
Onderwerp: fw:Is the United States Killing 10,000 Iraqis Every Month? Or Is It

Is the United States Killing 10,000 Iraqis Every Month? Or Is It More?

by Michael Schwartz*

While the atlantist media is reporting more than 3 000 GI's killed in Iraq and many civilian victims of inter-confessional violences, it looks away from the daily slaughter of civilians by US patrols conducting their search operations for suspects. Professor Michael Schwartz estimates that their number reached 10 000 a month in the first 3 years of occupation. And much more since Bush ordered his surge of operations.

Klik hier: Is the United States Killing 10,000 Iraqis Every Month? Or Is It More? [Voltaire]

Is the United States Killing 10,000 Iraqis Every Month? Or Is It More?

by Michael Schwartz*

While the atlantist media is reporting more than 3 000 GI's killed in Iraq and many civilian victims of inter-confessional violences, it looks away from the daily slaughter of civilians by US patrols conducting their search operations for suspects. Professor Michael Schwartz estimates that their number reached 10 000 a month in the first 3 years of occupation. And much more since Bush ordered his surge of operations.

9 JULY 2007

From
New York (États-Unis)

Countries
- Iraq
- United States

Themes
- Iraq Occupation

A state-of-the-art research study published in October 12, 2006 issue of *The Lancet* (the most prestigious British medical journal) [1] concluded that — as of a year ago — 600,000 Iraqis had died violently due to the war in Iraq. That is, the Iraqi death rate for the first 39 months of the war was just about 15,000 per month.

That wasn't the worst of it, because the death rate was increasing precipitously, and during the first half of 2006 the monthly rate was approximately 30,000 per month, a rate that no doubt has increased further during the ferocious fighting associated with the current American surge.

The U.S. and British governments quickly dismissed these results as "methodologically flawed," even though the researchers used standard procedures for measuring mortality in war and disaster zones. (They visited a random set of homes and asked the residents if anyone in their household had died in the last few years, recording the details, and inspecting death certificates in the vast majority of cases.) The two belligerent governments offered no concrete reasons for rejecting the study's findings, and they ignored the fact that they had sponsored identical studies (conducted by some of the same researchers) in other disaster areas, including Darfur and Kosovo. The reasons for this rejection were, however, clear enough: the results were simply too devastating for the culpable governments to acknowledge.

VOLTAIRE, INTERNATIONAL EDITION

- Focus
- Opinion-editorials decyphered
- Propaganda Watch
- Tricky Headlines
- Blatant Facts
- Documentary Watch
- Controversies
- Historical Landmark

THEMES

September 11th, 2001

- Brzezinski confirms that the United States can organise attacks in their own territory
- Three US rap stars denounce the September 11th lie
- Jürgen Elsässer: "The CIA recruited and trained the jihadists"

+ + +

GULF INVESTIGATIONS

Information base about Gulf wars

9/11 INVESTIGATIONS

Information base about the 9/11th attacks

(Secretly the British government later admitted that it was "a tried and tested way to measuring mortality in conflict zones"; but it has never publicly admitted its validity).

Reputable researchers have accepted the *Lancet* study's results as valid with virtually no dissent. Juan Cole, the most visible American Middle East scholar, summarized it in a particularly vivid comment: "the US misadventure in Iraq is responsible [in a little over three years] for setting off the killing of twice as many civilians as Saddam managed to polish off in 25 years."

Despite the scholarly consensus, the governments' denials have been quite effective from a public education point of view, and the few news items that mention the *Lancet* study bracket it with official rebuttals. One BBC report, for example, mentioned the figure in an article headlined "Huge Rise in Iraqi Death Tolls," [2] and quoted at length from President Bush's public rebuttal, in which he said that the methodology was "pretty well discredited," adding that "six-hundred thousand or whatever they guessed at is just ... it's not credible." As a consequence of this sort of coverage, most Americans probably believe that Bush's December 2005 figure of 30,000 Iraqi civilian deaths (less than 10% of the actual total) is the best estimate of Iraqi deaths up to that time.

Counting how many Iraqis the occupation has killed

These shocking statistics are made all the more horrific when we realize that among the 600,000 or so victims of Iraqi war violence, the largest portion have been killed by the American military, not by carbombings or death squads, or violent criminals — or even all these groups combined.

The Lancet interviewers asked their Iraqi respondents how their loved ones died and who was responsible. The families were very good at the cause of death, telling the reporters that over half (56%) were due to gunshots, with an eighth due each to car bombs (13%), air strikes (13%) and other ordinance (14%). Only 4% were due to unknown causes.

The families were not as good at identifying who was responsible. Although they knew, for example, that air strike victims were killed by the occupation, and that carbomb victims were killed by insurgents, the gunshot and ordinance fatalities often occurred in firefights or in circumstances with no witnesses. Many times, therefore, they could not tell for sure who was responsible. Only were certain, and the interviewers did not record the responsible party if "households had any uncertainly" as to who fired the death shot.

The results are nevertheless staggering for those of us who read the American press: for the deaths that the victims families knew for sure who the perpetrator was, U.S. forces (or their "Coalition of the Willing" allies) were responsible for 56%. That is, we can be very confident that the Coalition had killed at least 180,000 Iraqis by the middle of 2006. Moreover, we have every reason to believe that the U.S. is responsible for its pro rata share (or more) of the unattributed deaths. That means that the U.S. and

its allies may well have killed upwards of 330,000 Iraqis by the middle of 2006.

The remainder can be attributed to the insurgents, criminals, and to Iraqi forces. And let's be very clear here: car bombs, the one source that was most easy for victims' families to identify, was responsible for 13% of the deaths, about 80,000 people, or about 2,000 per month. This is horrendous, but it is far less than half of the confirmed American total, and less than a quarter of the probable American total.

Even if we work with the lower, confirmed, figured of 180,000 Iraqi deaths caused by the occupation firepower, which yields an average of just over 5,000 Iraqis killed every month by U.S. forces and our allies since the beginning of the war. And we have to remember that the rate of fatalities was twice as high in 2006 as the overall average, meaning that the American average in 2006 was well over 10,000 per month, or something over 300 Iraqis every day, including Sundays. With the surge that began in 2007, the current figure is likely even higher.

Why don't we know about this?

These figures sound impossible to most Americans. Certainly 300 Iraqis killed by Americans each day would be headline news, over and over again. And yet, the electronic and print media simply do not tell us that the U.S. is killing all these people. We hear plenty about car bombers and death squads, but little about Americans killing Iraqis, except the occasional terrorist, and the even more occasional atrocity story.

How, then, is the US accomplishing this carnage, and why is it not newsworthy? The answer lies in another amazing statistic: this one released by the U.S. military and reported by the highly respectable Brookings Institution [3]: for the past four years, the American military sends out something over 1,000 patrols each day into hostile neighborhoods, looking to capture or kill insurgents and terrorists. (Since February, the number has increased to nearly 5,000 patrols a day, if we include the Iraqi troops participating in the American surge.)

These thousands of patrols regularly turn into thousands of Iraqi deaths because these patrols are not the "walk in the sun" that they appear to be in our mind's eye. Actually, as independent journalist Nir Rosen described vividly and agonizingly in his indispensable book, *In the Belly of the Green Bird* [4], they involve a kind of energetic brutality that is only occasionally reported by an embedded American mainstream journalist.

This brutality is all very logical, once we understand the purpose and process of these patrols. American soldiers and marines are sent into hostile communities where virtually the entire population is supports the insurgency. They often have a list of suspects' addresses; and their job is to interrorgate or arrest or kill the suspect; and search the house for incriminating evidence, particularly arms and ammunition, but also literature, video equipment, and other items that the insurgency depends upon for its political and military activities. When they don't have lists of suspects, they conduct "house-to-house" searches, looking for

suspicious behavior, individuals or evidence.

In this context, any fighting age man is not just a suspect, but a potentially lethal adversary. Our soldiers are told not to take any chances: in many instances, for example, knocking on doors could invite gunshots through the doors. Their instructions are therefore to use the element of surprise whenever the situation appears to be dangerous — to break down doors, shoot at anything suspicious, and throw grenades into rooms or homes where there is any chance of resistance. If they encounter tangible resistance, they can call in artillery and/or air power rather than try to invade a building.

Here is how two Iraqi civilians described these patrols to *Asia Times* reporter Pepe Escobar:

"Hussein and Hasan confirm that the Americans usually 'come at night, sometimes by day, always protected by helicopters.' They "sometimes bomb houses, sometimes arrest people, sometimes throw missiles'" [5]

If they encounter no resistance, these patrols can track down 30 or so suspects, or inspect several dozen homes, in a days work. That is, our 1,000 or so patrols can invade 30,000 homes in a single day. But if an IED explodes under their Humvee or a sniper shoots at them from nearby, then their job is transformed into finding, capturing, or killing the perpetrator of the attack. Iraqi insurgents often set off IEDs and invite these firefights, in order to stall the patrols prevent the soldiers from forcibly entering 30 or so homes, violently accosting their residents, and perhaps beating, arresting, or simply humiliating the residents.

The battles triggered by IEDs and sniper attacks almost always involve the buildings surrounding the incident, since that is where the insurgents take cover to avoid the American counter-attack. Americans, therefore, regular shoot into these buildings where the perpetrators are suspected of hiding, with all the attendant dangers of killing other people. The rules of engagement for American soldiers include efforts to avoid killing civilians, and there are many accounts of restraint because civilians are visibly in the line of fire. But if they are in hot pursuit of a perpetrator, their rules of engagement make it clear that capturing or killing the insurgent takes precedent over civilian safety.

This sounds pretty tame, and not capable of generating the statistics that the *Lancet* study documented. But the sheer quantity of American patrols — 1,000 each day — and the sheer quantity of the confrontations inside people's homes, the responses to sniper and IED attacks, and the ensuring firefights add up to mass slaughter.

The cumulative brutality of these thousands of patrols can be culled from the recent inquest into the suspected war crimes committed in the city of Haditha back in November 19, 2005. The investigation seeks to ascertain whether American marines deliberately murdered 24 civilians including executing with point blank head shots nineteen unarmed women, children and older men in a single room, apparently in retribution for the death of one of their comrades earlier in the day. These horrific charges

have made the incident newsworthy and propelled the investigation.

But it is the defense's version of the story that makes the Haditha useful in understanding the translation of American patrols into hundreds of thousands of Iraqi deaths. First Lt. William T. Kallop, the highest ranking officer in Haditha that day, told the military hearing that he had ordered a patrol "to 'clear' an Iraqi home in Haditha after a roadside bomb had killed a Marine" earlier in the day. Later, after the firefight that this action generated, he went to inspect the home and was shocked to discover that only civilians had been killed:

"He inspected one of the homes with a Marine corporal, Hector Salinas, and found women, children and older men who had been killed when marines threw a grenade into the room. "'What the hell happened, why aren't there any insurgents here?' Lieutenant Kallop testified that he asked aloud. 'I looked at Corporal Salinas, and he looked just as shocked as I did.'

It is important to keep in mind that Lt. Kallop would not have been shocked if there had been one or more insurgents among the dead. What made the situation problematic was that all the fatalities were clearly civilians, and it led to the possibility that they had not been in hot pursuit of an enemy combatant.

Later, however, Lt. Kallop decided that even this situation involved no misbehavior on the part of his troops, after questioning Staff Sgt. Frank D. Wuterich, who had led the patrol and commanded the military action:

"Sergeant Wuterich had told him that they had killed people [in that house] after approaching a door to it and hearing the distinct metallic sound of an AK-47 being prepared to fire. "'I thought that was within the rules of engagement because the squad leader thought that he was about to kick in the door and walk into a machine gun,' Lieutenant Kallop said." According to Kallop, the soldiers were thus following the rules of engagement because if the squad leader "thought" that he was going to be attacked (based on recognizing a noise through a closed door), he was authorized and justified to use the full lethal force of the patrol (in this case a hand grenade), enough to kill all the people huddled within the apartment.

The critical distinction has to do with intentionality. First Lieutenant Max D. Frank, sent to investigate the incident somewhat later, explained this logic: "It was unfortunate what happened, sir," Lieutenant Frank told the Marine prosecutor, Lt. Col. Sean Sullivan, "but I didn't have any reason to believe that what they had done was on purpose."

Translated, this means that as long as the soldiers sincerely believed that their attack might capture or kill an armed insurgent who could attack them, the rules of engagement justified their action and they were therefore not culpable of any crime.

Note here that other alternatives were not considered. The soldiers could have decided that there was a good chance of

hurting civilians in this situation, and therefore retreated without pursuing the suspected insurgent. This would have allowed him to get away, but it would have protected the residents of the house. This option was not considered, even though many of us might feel that letting one or two or three insurgents escape (in a town filled with insurgents) might be acceptable instead of risking (and ultimately ending) the lives of 19 civilians.

Later in the hearing, Major General Richard Huck, the commanding officer in charge of the Marines in Haditha, underscored these rules of engagement in more general terms, — and also ignored the unthinkable option of letting the insurgents get away — when he explained why he had not ordered an investigation of the deaths:

"They had occurred during a combat operation and it was not uncommon for civilians to die in such circumstances. 'In my mind's eye, I saw insurgent fire, I saw Kilo Company fire,' Huck testified, via video link from the Pentagon, where he is assistant deputy commandant for plans, policies and operations. 'I could see how 15 neutrals in those circumstances could be killed.'"

For General Huck, and for other commanders in Iraq, once "insurgent fire" — or even the threat of insurgent fire — entered the picture (and it certainly had earlier, when the American soldier was killed), then the actions reported by the Marines in that Haditha home were not just legitimate(if they reported them honestly), but exemplary. They were responding appropriately in a battlefield situation, and the death of "15 neutrals" is "not uncommon" in those circumstances.

Let's keep in mind, then, that the United States undertakes something over 1,000 patrols each day, and lately this number has surged to over 5,000 (if we also count patrols by the Iraqi military). According to U.S. military statistics, again reported by the Brookings Institute, these patrols patrols currently result in just under 3,000 firefights every month, or just under an average of 100 per day (not counting the additional 25 or so involving our Iraqi allies). Most of them do not produce 24 Iraqi deaths, but the rules of engagement our soldiers are given — throwing hand grenades into buildings holding suspected insurgents, using maximum firepower against snipers, and calling in artillery and air power against stubborn resistance — guarantee a regular drumbeat of mortality.

It is worth recording how these events are reported in the American press, when they are noted at all. Here, for example, is an Associated Press account of American/British patrols in Meyssan province, a stronghold of the Mahdi army:

Well to the south, Iraqi officials reported as many as 36 people were killed in fierce overnight fighting that began as British and Iraqi forces conducted house-to-house searches in Amarah, a stronghold of the Shiite Mahdi Army militia [6].

This brief description was part of a five paragraph account of fighting all over Iraq, part of a review under the headline "U.S. and Iraqi forces Move on Insurgents." It contained brief accounts of several different operations, none of them presented as major

events. There were 100 or so engagements that day, and many of them produced deaths. How many? Based on the *Lancet* article, we could guess that on that day — and most days — the incident in Amarah represented perhaps one-tenth of all the Iraqis killed by Americans that day. Over the course of June, the accumulated total probably came to something over 10,000.

During the hearing about Haditha one of the investigators addressed the larger question that emerges from the sacrifice of so many civilians to the cause of chasing and catching insurgents in Iraq. Lieutenant Max D. Frank, the first officer to investigate the deaths, characterized is an "unfortunate and unintended result of local residents' allowing insurgent fighters to use family homes to shoot at passing American patrols." Using a similar logic, First Lt. Adam P. Mathes, the executive office of the company involved, argued against issuing an apology to local residents for the incident. Mathes advocated that instead they should issue a warning to Haditha residents, that the incident was "an unfortunate thing that happens when you let terrorists use your house to attack our troops."

The Merriam Webster Dictionary defines terror as "violent or destructive acts (as bombing) committed by groups in order to intimidate a population. ..." The incident at Haditha was just such a violent act, and was one of about 100 that day that Lt. Mathes hoped would intimidate the population of Haditha and other towns in Iraq from continuing to support insurgents.

Michael Schwartz
Michael Schwartz is a professor of sociology and faculty director of the Undergraduate College of Global Studies at Stony Brook University
This author's articles

---

[1] « Mortality before and after the 2003 invasion of Iraq : cluster sample survey », by Les Roberts, Riyadh Lafta, Richard Garfield, Jamal Khudhairi, Glibert Burnham, *The Lancet*, 11th October 2006.

[2] « Huge Rise in Iraqi Death Tolls », BBC, 11th October 2006.

[3] « The Brookings Institution: a Think Tank of Good Feelings », *Voltaire Network*, 30th June 2004.

[4] *In the Belly of the Green Bird* by Nir Rosen, Free Press, May 2006.

[5] « Inside Sadr City », by Pepe Escobar, *Asia Times*, May 10, 2007.

[6] « U.S. and Iraqi Forces Move on Insurgents », par Steven R. Hurst, Associated Press, 19 juin 2007.

Iraq
United States
Iraq Occupation

Military Friends
Military singles seek love, dating and marriage. Join free today.

Make More Money
Want to Make More Money? Let us guide you how. Free!

Ads by Google

Contacts - Translation - RSS

‘Martelkwestie’ militairen Irak laait weer op

Gebruik ‘stroomstok’ in Irak gemeld

Elektrostok bij ondervraging

Defensie had twijfels over verhoren Irak

Mishandeling van Irakezen gemeld

Nederlandse militairen arresteren een van de illegale wapenhandel in Al-Samawah in Irak, 23 oktober 2003. De gevangenen zijn niet verhoord door MIVD'ers. Foto Rob Hoeling

De omstreden verhoren van de MIVD in Irak

Hebben Nederlandse militairen nu wel of niet gevangenen gemarteld in Irak? Binnenkort verschijnt er een rapport. „Volgens de Directie Juridische Zaken van het ministerie stonden de verhoorpraktijken van de MIVD'ers 'op gespannen voet met de internationale mensenrechten'. "

Cees Banning
Steven Derix

Het zag er ingelijst uit, dit 16 mei 2004 krijgt toenmalig VVD-minister van Defensie Henk Kamp twee foto's opgestuurd van de directeur van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD). Hier is hoort na het ontvreken van het Abu Ghraib-schandaal foto's van de mishandeling van Iraakse gevangenen door Amerikaanse militairen zijn de hele wereld over gegaan. Hij stuurt de MIVD twee Nederlandse foto's van gevangenen naar Kamp. De opnames zijn in 2003 gemaakt in Irak.

Volgens de directeur van de MIVD, generaal-majoor Bert Dekkers, zijn de foto's „prulange" bij het reverseberaan van het archief van de MIVD bonen waren gekomen. „Gelet op de mogelijk lijke (negatieve) publiciteit en emoties die mishandeling van Iraakse detenten door Amerikaanse militairen" achte hij het raadzaam minister Kamp „in kennis te stellen" van het bestaan ervan.

Als de eerste foto gaat het gerucht binnen van een jongeman bijna geheel schuil achter een enorme akkerd, die stevig is afgeplakt met zwart tape. De man op de tweede foto is ouder en kaloed. Hij draagt ook een gelaarsde hoed, en lijkt daardoor niet te beseffen waar de camera is. Zijn gezicht is vertrokken. Zijn vette gewaad, en is op de foto duidelijk te zien, is aan zijn kont kletsnat.

Nederland heeft sinds de zomer van 2003 troepen gestationeerd in Zuid-Irak. De foto's

Wie in slaap valt, wordt natgegooid

tijdens nachtelijke ondervraging van Iraakse terroristen. In een hogeleidinde brief gericht aan generaal-majoor Dolden lokt en uitleg. „Op het eerste zicht is dat de dominieren en gelijkmatige uiterst dragen", schrijft hij aan Kamp. „De tolken hiervan is dus herinnering door een de-tolken van deze gesprekspartners (...) als aanwezelijk werd gezien. Daarnaast is de meer gevallen gebruik gemaakt van food water en een dergelijke schutatoren in slaap te vallen."

Kliep Nederland zijn eigen 'waterboarding'? Generaal Dolden maakt zich ongerust. Mogelijk zijn er *ernstige* opnieuw in omloop, schrijft hij. „Bij de MIVD zal bekend dat deze gemeend van het Korps Mariniers (...) mogelijk gevolg kan- en vidiomaterial is gemaakt. Naar inschatting van de MIVD worden het aanbevelling om de ander te onderzoeken."

Tussen neus en lippen meldde de directeur van de MIVD ook nog een andere: „Inmiddels heb ik reden aanwezig nadrukkelijk verboden om nog langer van deze methoden gebruik te maken."

Het schandaal waar de MIVD voor vreest blijft uit – tot 2006. Nederlandse mariniers Jeroen Jonkers, hoofd de voorgangen van de Veiligheidsdienst op vrijdag 17 november. Volgens de krant hebben medewerkers van de MIVD niet alleen water gebruikt, maar hebben de Iraakse gevangenen kappen over hun hoofd gehangen en zijn ze blootgesteld aan 'white noise', hard ratelgeluid. Volgens de Tilburgse hoogleraar internationaal recht Willem van Genugten zou er wel een sprake kunnen zijn van foltering.

De publicatie veroorzaakt opwinding in de Haagse politiek. Het is vijf dagen voor de verkiezingen. Minister Kamp reageert geïrriteerd. De koerswijs in 2003 aan hem gemeld, zegt hij, liket Openbaar Ministerie besloot geen strafrechtelijk onderzoek in te stellen. Er was dus niets aan de hand, volgens Kamp. Toch besluit de minister nog dezelfde dag dat een 'onafhankelijke commissie' de zaak alsnog gaat onderzoeken.

Over enkele weken verschijnt het rapport van deze commissie onder leiding van voormalig RDP-Kamerlid Van den Berg. Na al weegt het rapport zijn schaduw vooruit. Actualiteitenrubriek Nieuwsuur nog een 'felmerelas' van de commissie in en meldde de aanwezigheid van een 'elektrodenkast'. 'Verhoor in Irak ging met stroomstoot', meldde de Volkskrant de volgende dag.

Wat is er gebeurd in Irak? De mariniers verhoren waren het gevolg van een onduidelijk meldsel, van een niche functionerend MIVD-team en hoogopende memo – tot in Den Haag toe. Volgens de Directie Juridische Zaken van het ministerie worden de verhoorpraktijken van de MIVD'ers: „op gespannen voet met de internationale mensenrechten". Maar anders dan minister Kamp beweerde, zijn die ministeriën nooit zo op de hoogte geweest.

HET CONFLICT

Irak, 2003. Nederlandse mariniers zijn in de zuidelijke provincie Al-Muthanna. Ook de MIVD is in Irak aangekomen. Het zogeheten Centrum Inlichtingen- en Veiligheidstaken (CIV-team) in Al-Samawah is maar klein (drie militairen en een stik), maar heeft een belangrijke taak: het in kaart brengen van alle mogelijke dreigingen in Zuid-Irak. De MIVD'ers zijn goed voorbereid, schrijft

aan de commandant van de mariniers, overste Dick Swiigman. Het CIV-team rapporteert direct aan Den Haag.

Al snel zijn er spanningen. Veel mariniers noemen de MIVD'ers afwisselend 'agent 008'. De eigengereide marinieren ergeren zich aan de geheimzinnigheid die de MIVD'ers omringen. Zelfs overste Swiigman mag niet zomaar in de MIVD-tent komen.

De mariniers zijn benauwden niet meer de aandrift van de zwijgers van het CIV-team. De extreme weken hebben de MIVD'ers zonder assistentie teruggetrokken in computers, radio's en intelligentierapporten.

De mariniers vanaf Leger op de informatie van hun eigen bureau Luitenant Team (LT), stationiert die op ernst misdrijven opgaven. Het CIV-team is met Bij met de communicatie. De communicatiestijl laldt uit radios, die in de het hoogste niveau in Den Haag worden uitgewisseld.

Half september zijn de verhoudingen zo verzuurd dat de MIVD een delegatie naar Irak stuurt. Twee hoge officieren spreken met commandant Dick Swiigman, over „de hoeveelheid conflicten en meningsverschillen". Alle partijen hebben hetzelfde belang: „Afgesproken is om de afstemmingen verbeterde samenwerking te continueren", staat er in het verslag van het werkbezoek, „ervaring gedacht zoveel worden aan de begeleiding bij aanvragingen en onderlinge kennisuitwisseling".

Over die 'aanvragingen' zijn op 21 september afspraken gemaakt. Het Bureau Juridische Zaken is verantwoordelijk voor het verlenen van verhoorbijstand. De laatste is de mariniers wel terechtwezen, maar niet inlichtingenwerk hebben ze minder ervaring – en dat terwijl juist terroristen mogelijk kostbare informatie kunnen verschaffen. Den Haag will daarom dat de MIVD'ers een rol spelen bij de ondervragingen. Verdachte terroristen zullen worden verhoord door de MIVD, zo wordt afgesproken.

Maar nog Nederland eigenlijk wel aansprakelijk verhoren? De Directie Juridische Zaken (DJZ) op het ministerie vindt van wel. Al tijdens de voorbereiding van de missie heeft deze diverse keren weten dat het afnemen van verhoren volgens het standaard niet is toegestaan.

De Juridische positie van de Nederlandse autoriteiten in Irak is ingewikkeld. De Nederlandse regering heeft de troepen in Irak wel geïnstalleerd, maar een militair gezag. Nederland heeft er ook voor gekozen om in Irak geen bevoegde macht te zijn, zoals de VS of Groot-Brittannië. Nederlandse militairen hebben daarom geen zelfstandige bevoegdheden, maar zijn slechts 'ondersteunend' tot de Britten. 'Gewone' criminaliteit worden uitgesloten aan de Iraakse politie. Van terroristen verdachten mogen Britten vier dagen worden vastgehouden aan het Britse hoofdkwartier in Basra.

Dit 96 uur moeten voldoende worden bevat, vindt vooral de militaire leiding in Den Haag. Op het departement heeft mandatering een alarmerie gewaad over de gevangenen. „Verschillende scenario's", te schrijft een ambtenaar van DJZ, „dekken aangegeven dat het uit het juist van 'Force protection' verwezenlijk van een in het gebied niet te produceren aanvaarde informatie (te te krijgen van de gedetineerden." De DJZ heeft nauwe zorgen. „Uiteindelijk [is] geïnformeerd dat het houden van een informeel gesprek met de gedetineerden voorafgaand aan vergaderen, zeer hinderlijk het karakter van het gesprek met dat van een verhoor zou aannemen."

Het is een wonkol compromis. In de Iraakse dagelijkse praktijk van Zuid-Irak zou de grens tussen een 'informeel' gesprek en halfhard verhoor wel eens vaag kunnen blijken. Overste Swiigman zit alle juridische adviezen, de militair actief Militair Gezagtie, maken zich daar zorgen over. „De vraag rijst", schrijft Swiigman op 13 oktober aan Den Haag, „of een gesprek met een verdachte mogelijk is, zonder dit een verhoor te noemen."

Swiigman heeft overigens gelijk dat de Iraakse (lastige bij de gesprekken aanwezig zal zijn. Maar daar moeite de commandant van het CIT-team een stukje voor. Volgens de MIVD is de aanhoud van de gesprekken te gevaarlijk en de aanwezigheid van „een MIVD-verslaafd" tot te weten. Den Haag geeft de MIVD gelijk. In de aanvullende instructies over de gedetineerden die de Defensiedienst begin oktober naar Swiigman heeft gestuurd, staat dat „de MIVD bepaalt wie er, ...aanwezig zijn".

Swiigman heeft de eerste open volgen. Maar de commandant van de Nederlandse troepen in Irak dient dan ander protest. In één telefoon aan Den Haag schrijft hij dat het als commandant „geen enkele verantwoordelijkheid" kan dragen voor de methode dat de verschillende gevangenen uit kunnen, dan moeten ze dat zelf weten de mariniers trekken hun handen ervan af.

HET VERHOOR

Omar Abdul Hakeem Ahmed Al-Qurnaiji liegt. Op 4 oktober 2005 is hij door de Iraakse politie gearresteerd, op verdenking van het plannen van aanslagen. Na drie bij een in het gevangenispies van het CIA-team, het overhoofd ervaar in Al-Samawah. In het telefoongesprek staat een collectief en sache aan. Soms gaint er mee/ik doen het gebeurt, soms klinkt er hard gerust. Slagen is de cel is eenvoudig.

Het CIV-team verhoort Omar drie keer. Dat mariniers van het FLT zijn aanwezig. De eerste keer neemt Omar zichtzelf Khalid Al Shemari, en beweert hij dat hij een Iraniaan is die als dagloner in Jordanië Aramees sprak heeft.

Tijdens de tweede sessie is de Iraakse schadeplichtig-maar een Iraanse luitenant-kolonel, die zelfs kans tijd in de VS heeft gewoond. Hij zegt dat hij in Irak was om een auto te verkopen. Om over de grens te komen heeft hij de dossiers in van Sevar Talal, een mensenrechtenadvocaat die tegenwoordig voor de politie werkt. Als hij met Talal naar zijn geboorteplaats Zubair rijdt, wordt Omar gearresteerd. Wanneer weet hij niet.

De MIVD'ers gaan met hun verhoren een stuur inlichtingen los te krijgen. De ondervragingen gaan de hele dag door, tot diep in de nacht. „Aangezien het CIV-team maar weinig tijd heeft, (...) moet aan de laatstere tijd optimaal gebruik worden gemaakt", schrijft de commandant van het team later in een schriftelijke verklaring. „De kracht in dat de dossiers minder weerg staat krijgen te weten en dingt in de

Omar Al-Qurnaiji wordt hier te wolf. De verdachte, zo vertelt MIVD'er Van W. later aan de mariniers, „echte tijdens het interview voorzelfs elke indruk weg te maken en in de algemene fase". Om Omar bij de les te houden, gaat Van W. „ook half belangrijke vragen" over het hoofd aan de gevangene. „Dit gebeurde in dit geval nog een paar (zeer) enkele malen, door de overige tijden niet te (meer) te maken." Al MIVD-medewerker K. zit ook bij het verhoor. „Tijdens het interview-gedeelte schrijft de dolmetscher" vertelt E. later aan de mariniers aan. „Verzegt deze (...) is slaap te vallen. Ik hier toen regelmatig van bijvoorbeeld Kan wel weer een zijn kaarsje aansteken."

Een week wordt Omar alleen gelaten in Daar Al-Qurnaiji. Dit ten eerste een andere gevangene wordt ingebracht. Mag dat? De MIVD heeft geen richtlijnen over het verhoren van gevangenen opgesteld. Tijdens de voorbereiding op de missie is niet vastgesteld dat het CIV-team ondervragingen van gijzelaars mag uitvoeren, laat staan dat het personeel gejaagd". meldde de MIVD in november 2005. „Lezing de ervaringen in Irak is (...) nodig kennis dat de opleiding voor missie is aanpassen bevat."

Het Iraakse hoofdkwartier, dat het bevel over de Nederlandse troepen voert, heeft wel regels opgesteld. De gevangenen, zo vindt een Britse commandant, „moet te allen tijde worden behandeld in overeenstemming met de Conventies van Genève en mag niet worden onderworpen aan enige (psyche) beproeving".

„Het gebruik van water was absoluut niet bedoeld om de dat tussen pijn is toegegeven", zal Al-MIVD'er Van W. later tegen de mariniers verklaren. De MIVD'ers zullen niederland beschrijven dat de gebruikte methoden geen deel uitmaakten van het verhoor. De slachtige dreiden een beloning te waarkomen. De radio-zond aan om er voor te zorgen dat de geïnterrogeerden niet met elkaar konden praten. Het water was alleen bedoeld om het verhoor te kunnen voortzetten, niet om informatie af te dwingen.

Maar dat is niet wat de commandant van de mariniers, overste Swiigman, te horen krijgt. Op 28 oktober meldt de Nederlandse verbindingsofficier op het Britse hoofdkwartier, overste Hendriksen, dat de MIVD'ers met de Britten over de verhoren hebben gepraat. De MIVD'ers zouden achtergrondinfo van de vallis ('white noise') en de beloning hebben gebruikt om Al-Qurnaiji „zacht druk te zetten". Swiigman krijgt dat niet echt. Op 29 oktober belt hij met de Britse commandant. Op 27 oktober stuurt hij een 'fax-memo' naar Den Haag.

HET ONDERZOEK

Hij geeft die dag lastige prioriteitsvragen te stellen. Dit is zowel voor het CIV-team als de mariniers een uitermate verwarrende omgeving. Al-Qurnaiji schrijft hij er wel. De verdachte, zo vertelt MIVD'er Van W. later aan de mariniers, „echte tijdens het interview voorzelfs elke indruk weg te maken en in de algemene fase". Om Omar bij de les te houden, gaat Van W. „ook half belangrijke vragen" over het hoofd aan de gevangene. „Dit gebeurde in dit geval nog een paar (zeer) enkele malen, door de overige tijden niet te (meer) te maken." Al MIVD-medewerker K. zit ook bij het verhoor. „Tijdens het interview-gedeelte schrijft de dolmetscher" vertelt E. later aan de mariniers aan. „Verzegt deze (...) is slaap te vallen. Ik hier toen regelmatig van bijvoorbeeld Kan wel weer een zijn kaarsje aansteken."

Een week wordt Omar alleen gelaten in Daar Al-Qurnaiji. Dit ten eerste een andere gevangene wordt ingebracht. Mag dat? De MIVD heeft geen richtlijnen over het verhoren van gevangenen opgesteld. Tijdens de voorbereiding op de missie is niet vastgesteld dat het CIV-team ondervragingen van gijzelaars mag uitvoeren, laat staan dat het personeel gejaagd". meldde de MIVD in november 2005. „Lezing de ervaringen in Irak is (...) nodig kennis dat de opleiding voor missie is aanpassen bevat."

Het Iraakse hoofdkwartier, dat het bevel over de Nederlandse troepen voert, heeft wel regels opgesteld. De gevangenen, zo vindt een Britse commandant, „moet te allen tijde worden behandeld in overeenstemming met de Conventies van Genève en mag niet worden onderworpen aan enige (psyche) beproeving".

„Het gebruik van water was absoluut niet bedoeld om de dat tussen pijn is toegegeven", zal Al-MIVD'er Van W. later tegen de mariniers verklaren. De MIVD'ers zullen niederland beschrijven dat de gebruikte methoden geen deel uitmaakten van het verhoor. De slachtige dreiden een beloning te waarkomen. De radio-zond aan om er voor te zorgen dat de geïnterrogeerden niet met elkaar konden praten. Het water was alleen bedoeld om het verhoor te kunnen voortzetten, niet om informatie af te dwingen.

Maar dat is niet wat de commandant van de mariniers, overste Swiigman, te horen krijgt. Op 28 oktober meldt de Nederlandse verbindingsofficier op het Britse hoofdkwartier, overste Hendriksen, dat de MIVD'ers met de Britten over de verhoren hebben gepraat. De MIVD'ers zouden achtergrondinfo van de vallis ('white noise') en de beloning hebben gebruikt om Al-Qurnaiji „zacht druk te zetten". Swiigman krijgt dat niet echt. Op 29 oktober belt hij met de Britse commandant. Op 27 oktober stuurt hij een 'fax-memo' naar Den Haag.

HET ONDERZOEK

Op 26 oktober reizen de MIVD'ers, vergezeld door een statellicer van de mariniers en de commandant van het FLT, begeleid door een officier af naar het gevangenenkamp in Umm Qasr. Haar overliggen ze met kapitein Mathie. „Tijdens dit gesprek hadde de kapitein aan dat een kwaal-Arabier gekleed had dat hij aan vaste bedrijfsarbeid was en dat hij met zwaarlijd op had gelaad en dat er de hele tijd geruis in hoorde was", herinnert Boersma zich later te gewoon de mariniersman. Volgens Boersma heeft Mathie dus niets gezegd over de zware mishandelingen van Al-Qurnaiji.

Op 27 oktober meldt de Nederlandse verbindingsofficier op het Britse hoofdkwartier, overste Hendriksen, aan commandant Swiigman dat er zich mogelijk misstanden hebben voorgedaan. Ook Hendriksen maakt alleen melding van het gebruik van kappen, 'white noise' en water. Over het voorwende klaus en de elektroden zegt hij niets. Swiigman maakt er in zijn dossiernotitie ook geen gewag van. Het gewicht: het verhaal over de elektroden wordt nimmer medegedeeld.

In 2006 laat de leiding van de marechaussee nog een uitgebreid onderzoek dat eigenlijk niet is gebeurd. Kapitein Kamara, de leider van het onderzoeksteam uit 2005, bevestigt dat hem „niemand iets [is] gemeld over het gebruik van elektroden, zeiste het daar van deserteur. (...) Het klopt dat ik toen heb gesproken met [kapitein] Mathie, maar ook met de andere officieren die aanwezig waren bij de overdracht van de gevangene. Ik heb ook de mariniers gesproken die de gevangene hebben overgedragen. Niemand heeft mij ooit verteld dat er elektroden zijn gebruikt."

Met het onderzoek is nog iets raars aan de hand. Het memo-rie van Jeroen heeft Swiigman op 4 november opgehaald. Hij geeft het aan de Directie Juridische Zaken van het ministerie. Daar wordt het door een strafrechtelijk onderzoek in gang zijn gezet. Maar Swiigman die geen aangifte. Onderwijzen heeft het Openbaar Ministerie in Arnhem de mariniers nooit in hoef opdracht gegeven om een strafrechtelijk 'kwaadschrift' te stellen. Daarbij worden de MIVD'ers alleen als getuige gehoord. Op 14 november 2005 haalt de marechaussee getuige Swiigman. Ook na deze de commandant geen aangifte. De marechaussees vragen hem daar ook niet naar. „De Koninklijke Marechaussee was op de eerstvolgende dag op de spreekuur van de Chef-Defensie-staf om hiermee kennis te geven dat er een feitenonderzoek in plaats van een strafrechtelijk onderzoek plaatsvond, conform de opdracht van het OM in Arnhem."

Zo blijft het onderzoek steken in de oriënterende fase. In december stuurt de staf van de marechaussee een advies over de verdere afhandeling van de zaak naar het parket in Arnhem. De marechaussee stelt aan dat de verhoren niet volgens de regels zijn verlopen. Hiermee juridische zaken Thomas heeft als expert op 20 november in een aantal mail aan een ex-juper gezet. Alleen het houden van 'gesprekken', zonder enige vorm van dwang of dreiging" is toegestaan. De marechaussee constateert dat dit toch is gebeurd. „Tijdens een aantal gesprekken met dwangen (in) speciaal gewerd vie enige vormen van dwang", aldus het advies, en is het „denkbaar dat de gebruikte methodes de betrokkene zijn ervaren".

Hoe is een heldere zaakjes, klaar als een kale die valgt, is verwarrend. De marechaussee adviseert, „de lokale situatie in aanmerking te nemen", en „afstacking de Juridisch gezamenlijke opvatting bepaalcrecht" niet tot een strafrechtelijk onderzoek over te gaan. Het OM slaat zich hierbij aan.

Op 31 maart 2006 schrijft Thomas een nog een mail aan een van de collega's medewerkers. Volgens hem zijn de MIVD'ers toch gegaan. Hij schrijft:

– „Er is gegronde twijfel aan het recht het rollerdig achten van het verhoor op dwang."

– „Het gebruik van geluid en een white noise maker, waarvan sommigen van voor een internationale mensenrechten."

– „Het gebruik van kaud water op de wijze zoals in het dossier aangegeven, staat op gespannen voet met de internationale mensenrechten."

Het Openbaar Ministerie onderzoekt de kwestie opnieuw. Volgens goed ingelichte bronnen laat het College van procureurs-generaal zich gedurfd fazend op de hoogte houden van laatste ontwikkeling in het dossier. Het OM wacht het rapport van de commissie-Van den Berg af. Tot nu toe is er nimmer een strafrechtelijk onderzoek volgen.

Volgende maand verschijnt het rapport van de commissie-Van den Berg, die onderzoekt of Nederlandse militairen in Irak zich eind 2003 aan de regels hielden. Nu al tekent zich een cultuur af waarin het niet melden of afzwakken van fouten normaal werd gevonden. Door **Jan Hoedeman** en **Theo Koele**

Het zwijgpatroon

14-5-2007

Op 12 oktober 2003 stuurt minister Henk Kamp van Defensie een brief naar de Tweede Kamer. Het strijdtoneel ene en de goede ide straten ernst al. Het is relatief rustig in Al-Muthanna, de zuidelijke provincie in Irak waar meer dan duizend Nederlandse militairen zijn gelegerd. De bewoordingen is opgelegde voor de goede samenwerking met de lokale bevolking en de autoriteiten, zoals de politie. In een aantal gevallen heeft die samenwerking geleid tot arrestaties.

Als verdachten al zouden plaatsnemen zouden hebben tegen de coalitietroepen, dan worden ze volgens Kamp 'overgedragen aan de Britse diensten'. Dat zijn de Nederlanders na de Britten eerder samengebracht. Aantekenen nog, een gegeven stap. Dat is de grens die in Den Haag is afgesproken. Volgens een intern document van de directie Juridische Zaken van Defensie is de lijn 'dat het afvuren van verkenningsvuur tot de bevoegdheden van de Nederlandse eenheden behoort, evenmin als het horen van getuigen'.

Op de dag dat Kamp zijn brief het parlement genummerd, verweerd Dick Swaagman, de 2000 manschappen van de machtigen, van de Stafkwartier Force Iraq (SFIR) een gerucht. Tijdens verhoren door Nederlandse militairen worden vaak tussen geïntegreerd. Verdachte: zijn 'behandeld'. Hij gaat het natrekken.

Leden van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) zullen te gronde. Naar een deel zijn het toegewezen die elkaar treffen en de gang bij de legerpsychiaters.

Sergeant-majoor John Vaalken dijk doet op de maat zoekt bij de manschappen negatieve wegens diverse, bedreiging en het achterhouden van bewijs. Vaalkendijk voelt zich tekortgedaan, als gevolgmacht, en dat heeft gedwarsboomd een verhaal door zijn eigen mannen. De druppel die de emmer doet overlopen, is een vuurgevecht over de hoogste baas van het Korps Marinieren in De Steeg. Daarin geeft de commandant, generaal-majoor Rob Bertholee, opdracht de bevelvoerder van Eric O.

In een overlegg gesprek met de Veiligheid vertelt Vaalkendijk, hij vijftien tot zestien gevechtsacties, onder meer bij twee lange vuurgevechten. Die laatste worden gedwarsboomd door het optreden van Eric O., verklaringen al te liggen 'die niet kloppen'. Aan het slot van het interview vegt hij ontdekking: 'Ik ga de militairen die dit onder de pet willen houden, nog bij de weg naar de Sten is altijd tegen de stroom in. En ik blijf stammen.'

De manschappen is er via na de onderlegger van het Dbl in 2004 en 2005 in de zaak Eric O. opgebracht de waarheid aan het licht te brengen, en gaat met veel manschappen aan de slag. De opsporingsambtenaren stuiten op meer machtigen die, zoals sa dien, hun mond open durven te doen. De aandacht gaat niet alleen uit naar de mentaliteit van de luitenant-Eric O., maar ook naar verzwegen schietincidenten, stilgaan een vermoedige bijgeving. Defensie, Willem Hekster, gaat het zaken te geven.

Marineers bekijken waar explosies op een oefenterrein in Az-Zarqawah, oktober 2003. Marechaussees behoedden zich later over het nauwkeurige karakter van de actie.

Er is gedreigd met geweld, er is dwang toegepast

Het is een patroon dat steeds wordt in alle incidenten die marechaussees dreigden in de Irak-oorlog van 2003, toen de Volkskrant berichten over vernedering van Nederlandse militairen. De onderzoekscommissie-Van den Berg kreeg soortgelijke stukken over het rapport dat is gemaakt naar aanleiding van de publicaties.

Na de val van Saddam Hussein in 2003 zijn de Nederlanders er snel bij. Geen Britannië vraagt te een vergelijkbaar mandaat om militairen te controleren, die 'buitengewone maatregelen' hun kunnen opleggen als bewaarders. Een hoge militair zegt dat de marechaussee snel aanwezig moet zijn bij bespreekingen van de ministers over de Britten in Londen, in het voorjaar van 2004. Daarbij is gevraagd naar ondersteuning van de politie-eenheden.

Marineers doen vrijwel alle oefeningen mee. Het meer dan 340 jaar oude korps is een expeditionaire eenheid. Achtereen oefenterrein Camp van Europa (marineterrein Eric C) in zijn hoek het terrein achter naar de zee (Eric C), de marineer die in meer instanties is vrijgesteld als het duidelijk achter op een (schoen, eind 2003). Kooijmans voor de wijze opgetreden, voor al haar inzetten en soldaat zijn, ook wanneer dat moeilijk is.

Commandant Cees Nieuwgeld, bevelhebber der marechaussee, benadrukt het grondig van de zorgvuldigheid bij het optreden. In november 2003, in een gebouw in de zone de Dekastering: 'Ik heb met mijn ogen gezien hoeveel zorgvuldigheid aan de dag is gelegd bij het uitvoeren van deze militaire opdracht. Ik ben trots op het optreden van mijn mensen.'

Nieuwgeld doelt op de incidenten waarbij Iraniërs en marechaussees, die voor de Internationale Gerechtshof van Justitie (ICJ) in Den Haag komt de mensen tegenover elkaar staan. Op 30 mei 2004 dus een half jaar later, schrijft minister Kamp aan de Tweede Kamer dat er spanningen zijn geweest tijdens [illegible] en 2 tussen de Koninklijke Marechaussee en de andere multinationale. Er is mededeling echter niet aan duidelijk bevestigd aan de onderdelen verhoudingen. Het resultaat is er volgens de minister dan ook naar. 'Je hebt kunnen constateren dat de verhoudingen bij SFIR is uitstekend zijn.'

Dat laat zich verklaren. SFIR is 2 bestonden uit marineers, die zich daar hun aard moeilijk laten aanspreken op regels. Zij hebben de marechaussee één schietvoorbeeld gegeven, die van Eric C. In juni, midden de commissie-Borgdorff, die onder meer de raids Eric C, onderzocht. De veronderstaat meldde het moment pas na enkele uren, waardoor bewijsmateriaal verloren is gegaan. Daarnaast werd de Koninklijke Marechaussee tijdens het onderzoek in verschillende situaties als de gelegenheid gehinderd de betrokken militairen naar believen te verhoren.'

Dat ligt bij de landmachtstaf van SFIR-4 van 5, die naar het oefenterrein 2004 vertrokken, bedoeld een vroegtijdige. Ze accepteren gemakkelijker dat het recht zijn kant moet hebben. Landmachtgeneraal van den Breemt van het leger

Amerikanen laten 293 Irakezen vrij

Bewaker Jeremy Sivits beschuldigt in verklaring onder ede collega's van mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis

Argwaan gevangenen als Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad worden nu weggehaald.

Nep-foto's kosten Mirror-chef de kop

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

De uitgever van de *Daily Mirror* heeft de hoofdredacteur van deze krant gedwongen op te stappen met ontslagen.

Piers Morgan had geweigerd te erkennen een fout te hebben gemaakt toen hij besloot van de directie van de voorpagina van de Mirror drie nepfoto's te maken over het plaatsen van verzonnen foto's van mishandelingen in Irak door Britse soldaten.

Hoor verbijsterd stelde Piers Morgan – niet alleen de hoofdredacteur, maar waarschijnlijk ook tot voor kort de bekendste journalist van Groot-Brittannië – het gebeurde onder zijn neus op weinig luchtdoelen.

Toen weken geleden publiceerde de krant de verrassende foto's. Daarin was onder meer te zien hoe militairen van het Queen's Lancashire Regiment Iraakse gevangenen mishandelden en vernederden. De foto's zijn tegen talloze echte grauw in een kantoor in Londen en stamen uit de Daily Mirror in Kiev aangeboden. De kranten, die een lelijk wereldomvangrijke roddel, waar ze happig op publiceren dus de authenticiteit niet meer garanderen.

Al vanaf het begin bestonden er twijfels over de echtheid van de foto's. Maar de krant bleef erbij dat ze rakkelijk 'een weergave van de werkelijkheid' waren.

Piers Morgan was op zijn 28ste al hoofdredacteur van Sunday World – het goedkope Britse zondagsblad – waarna hij de overstap maakte naar de Daily Mirror. Hij was de krant inderdaad in zijn eerste tijd een stukje kwaliteit van het skandaalgehalte te maken. Onder prioriteit als de verhuizingen van Diana's beide Paul Burrell werden afgehaald met veroorzaakte.

Aanvankelijk probeerde Morgan de zaken door twee nieuwe redacteuren te laten doen, maar weer dat zijn eigen medewerkers in een dubbig van de oplage gaande bij het rust om te maken er een sensationeel nadelig dat van. Hij verwijt een lelijke campagne tegen Blairs Irak-oorlog, hoewel hij talloze keer steunde.

Morgan pleitte werd ontslaan door het Queen's Lancashire Regiment vrijdag op een persconferentie de regimentele tonnen als als aanwezigheid hadden gehoord voor de nepfoto's. Deze middelgenen zijn ook weggenomen uit Britten.

Kolonel Black noemde de krant's woordvoerder vertelde. Voor – Al Qa'ida: 'We kennen het land van een Britse soldaat zeer op het spel zetten voor het op van een hoofdredacteur', aldus hij.

De hoofd zijn gloeiend het dankzij te zijn gewonnen na 'terdood en toezending. Belang', maar uiteindelijk het aangaat een van Morgan nog langer de hoofdredacteur te handhaven.

Marteltoto's Daily Mirror werden in scène gezet

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

Irakees zegt dat Britten zijn zoon doodmartelden

Britten zijn zoon doodmartelden

Seksuele vernedering is zware foltering

16-5-2004

Achtergrond | 'Deze martelmethode is uitermate effectief om moslims te breken, want in hun wereld is seks een groot taboe'

Psyoog kan marteldeskundige worden verweld over seksuele folteing. Dat begrip is zeker een toepassing op de vernederingen in de Abu Ghraib-gevangenis.

[illegible]

Maandag 17 mei 2004

Verkrachting laat nog heel lang littekens na'

'Folteringen N-Irak moeilijk te bewijzen'

Marcel van Dam | Het heilige doel en de duivelse middelen

16-5-2004

Het déjà vu van Abu Ghraib

18-5-2004

De mishandeling van Iraakse gevangenen door Amerikaanse soldaten verbaast wetenschappers allerminst. De excessen doen denken aan geruchtmakende proeven met gehoorzaamheid en moreel gedrag.

Door **Ben van Raaij** en **Martijn van Calmthout**

Een Amerikaanse soldaat slit in de Abu Ghraib-gevangenis kinderen met kabels gevangen.

FOTO AMY TOENSING/THE NEW YORK TIMES

Wreedheid in het lab

'Al de beelden van Iraakse gevangenen die nog zullen worden onthuld, doen na de tot nu toe ook wat ik zien, vooral aan de experimenten van Philip Zimbardo uit de jaren zeventig, een studie naar de psychologische aspecten van gevangenschap.'

Sociaal psycholoog dr. Quinten Raaijmakers van de Universiteit Utrecht heeft dit feite van de ontwikkelingen in de Abu Ghraib-gevangenis in de afgelopen weken met een grote mate van verbazing gevolgd. 'Het lijkt een kopie van de experimenten van Philip Zimbardo uit de jaren zeventig, met misdragingen in de rol van gevangenen en bewakers (zie kader). Dat begint met vernederingen en is al snel tot op lynch gevoerd.'

Ook het laatste nieuws, dat bewakers de reservisten zelf in opdracht van superieuren gehandeld, klinkt bekend. Zo is er het beroemde onderzoek van Stanley Milgram, waarbij proefpersonen werden afgedwaald door het gezichten van elektrische schokken. De proefpersonen gingen tot het uiterste, tot de 'dood' erop volgde. Raaijmakers promoveerde in 1989 met proef de Vrije Universiteit Utrecht) op vergelijkbaar gehoorzaamheidsonderzoek en is in de Iraakse excessen zijn affiniteit terecht.

Milgrams proeven hielden alweer een tijd van het hoogste morele niveau bij recht. Dat betrof streng religieuze mensen met verband voor de Iraakse munt van het individu, de persoonlijke verantwoordelijkheid.

Je uitkomsten liiken universeel. Soldaten zijn vaak overgeleverd aan elkaar, zegt Raaijmakers. En steeds dat tweederde van de proefpersonen instructies volledig uitvoert. De experimentele groep bestaat daarin voor tweederde uit.

De experimenten blijkt ook iets in de rol van de groep. Onderzoek naar de omstandigheden in het Oriental van na de Indonesische val dat dynamiek een grote invloed. Groter vrees een uitzondering oefent een ontstaande groep grote aanhield aan hebben. Mensen misdragen en het ook beter doen dan anders. Dan zal je dat te allen opzichte en verder gaan dan de opdracht.

In Raaijmakers' eigen onderzoek, dat nu naar vervolg was en dat ook veel hogere percentages gehoorzamers liet zien, zag hij nog een ander groepseffect. 'Als in het experiment een collega zit die zich verzet en opstapt, heeft de meerderheid minder snel het lef zich te verzetten.'

Als je mensen vijf laat, trouwen dit soort waarden aan de rede van de dag aan, denkt Raaijmakers, die ook verwijst naar statistieken omtrent gewelddadig gedrag van de troepen in het gebied. 'Dat het toch (nooit) helemaal de perken blijft, kan je beschouwen als een vaststellen aan de jeugdige en solliciteren opinieren die wel hebben ingezien van zulke zaken te voorkomen.'

Waarom is het in Irak dan toch misgegaan? Omdat excessen op dergelijke momenten in de hoed zijn gesneden, denkt Raaijmakers. Om te begrijpen doordat de beide aspecten van gevangenen van Ingehaald is gewaarschuwd. 'Mensen vormen automatisch hiërarchieën uit als er een duidelijke beschikbaar aan de troepen is het gewenst: Dat het toch (nooit) helemaal de perken

Raaijmakers verwijst naar het feit dat minister Hamdvid van Defensie een voorbeeld heeft gemaakt door zich teruggetrokken uit te laten voor de Gezamenlijke Commissie over de behandeling van krijgsgevangenen, en haar bezoek aan Guantánamo Bay.

Een andere factor is de Verenigingsgeest van de rijkst door de regeringsleden. 'De Amerikanen, trotser te zijn, willen te zien, denkt Raaijmakers, die ook verwijst naar statistieken omtrent gewelddadig gedrag van de troepen in het gebied. 'Dat het toch (nooit) helemaal de perken

Dat is hier niet gebeurd, blijkt door onder andere het rapport van de Amerikaanse generaal-majoor Antonio Taguba, die een aantal incidenten onderzocht. Taguba constateerde: 'falend leiderschap, van de brigadecommandant af aan, gebrek aan discipline, geen enkele training en geen toezicht'.

Een bewaker van destijds, denkt Raaijmakers, een van beiden. 'Men was op het hoogste niveau niet begaan met het lot van de linkerpot. De politieke wil ontbrak omdat de belangen elders lagen. In een vrije oorlog hanen normaal fatsoenlijke mensen op de laagste plaats.'

Dat de Amerikaanse soldaten de aanhoudingen fotografeerden, is misschien verklaarbaar, maar niet minder lelijk, ook in de Tweede Wereldoorlog en Vietnam kwam het voor. In een proces waarin het legitiem is mensen te vernederen, boost die camera zelfs. Het past in het netwerkgeoriënteerd zijn zelf te laten afbeelden als een trofeebeest.'

De daders, benadrukt Raaijmakers, zijn geen amateurs. 'Het zijn gewone mensen zoals u en ik. Ze kennen straks thuis en vinden dan niet een probleem. De een kan het goedpraten. De ander krijgt eventueel wel en weegang.'

Deel gevangenen Abu Ghraib vrij

Een Irakese vrouw en kinderen staan op de plaats van de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. Vandaag worden honderd gevangenen vrijgelaten. | Foto Reuters

17-5-2004

De verloren eer van Lynn England

'Folteringen nog erger dan bekend'

17-5-2004

Nieuwe foto's geven aan:

'Misbruik Irak erger dan gedacht'

WASHINGTON, 13 MEI. De mishandeling van Irakese gevangenen door Amerikaanse militairen ging verder dan de Iraki's aangeven die zijn gepubliceerd, aldus Amerikaanse Congresleden na het zien van nieuwe beelden.

Ondervragen wordt je geleerd, de rest niet

De losgelagen wreedheid in Abu Graib wijst op een falend systeem

Wie wordt opgeleid als militair ondervrager, krijgt te maken met ons bewust gecreëerde dubbelzinnigheid. Het is deze grijze zone die martelingen mogelijk maakt, meent Michael Manning op basis van eigen ervaringen.

'Wraak voor vernedering Irakezen'

Onthoofding van Amerikaan op web

BAGDAD, 12 MEI. Terroristen in Irak hebben een Amerikaanse burger onthoofd en videobeelden van de moord gisteren getoond op een internetsite, die vaak voor boodschappen van moslimextremisten wordt gebruikt.

Volgens de daders was de onthoofding wraak voor de „duivelse vernedering" van Iraakse gevangenen door Amerikaanse militairen in de Abu Ghraib-gevangenis. Ze kondigden meer van dergelijke wraakneming aan. Het lijk van de man was zaterdag in Bagdad gevonden, volgens de VS de dag waarop hij werd vermoord. De Amerikaanse regering heeft gezworen de daders te zullen opsporen en berechten.

Het slachtoffer maakte zich op de video bekend als Nick Berg, een 26-jarige inwoner van Philadelphia. „Mijn vaders naam is Michael ... Ik heb een broer en een zus, David en Sarah", zei hij. Een van de gemaskerde mannen die hem in hun macht hadden las vervolgens een verklaring voor waarin moslims werden opgeroepen wraak te nemen voor de mishandeling van de Iraakse gevangenen. „Natie van islam, is er enige excuus over om werkeloos te blijven toelijken? En hoe kunnen vrije moslims rustig slapen bij de afslachting van de islam, de bloedende eer, de foto's van schande en de berichten over duivelse vernedering van het volk van de islam, mannen en vrouwen, in de Abu Ghraib-gevangenis?" Daarop duwden de mannen de gebonden en schreeuwende Amerikaan op de grond en sneden zijn hoofd met een groot mes af. Het hoofd hielden ze vervolgens omhoog voor de camera.

De videoband had als titel 'Abu Musaab al-Zarqawi getoond terwijl hij een Amerikaan slacht'. Het was echter niet duidelijk of Zarqawi, een Jordaanse terrorist die volgens de Amerikaanse autoriteiten achter veel terreurdaden in Irak zit, zelf op de video in actie was of tot de moord opdracht had gegeven.

Berg was een kleine ondernemer in telecommunicatieapparatuur die onafhankelijk van enige organisatie naar Irak was gegaan. Volgens zijn familie was hij „een vrije geest" die anderen wilde helpen. Hij zou eind maart naar de VS teruggaan, maar werd volgens de familie door de Iraakse politie aangehouden in Mosul, overgedragen aan de Amerikaanse autoriteiten en door hen twee weken vastgehouden. Op welke grond is niet bekend.

Berg's vader zei gisteren de Amerikaanse regering te verwijten de voorwaarden te hebben geschapen die tot de dood van zijn zoon leidden. Als hij niet zo lang was vastgehouden, had hij mogelijk Irak kunnen verlaten voor het geweld in april verergerde, zei hij. Amerikaanse regeringsfunctionarissen in Bagdad zeiden achter dat Berg was gemarteld en Irak te verlaten, maar dat had gewelgerd. Z... geen nadere bijzonderhe...

(Reuters)

Weduwe van soldaat: Rome wist van martelingen Irak

Door onze correspondent

ROME, 12 MEI. De Italiaanse legerleiding en ook de regering zouden al lang op de hoogte zijn geweest van de martelingen van gevangen genomen Irakezen. Guiseppina Bruno, de weduwe van de in Irak omgekomen Massimiliano Bruno, suggereerde dit gisteravond in het journaal op de Italiaanse tv-zender RAI-3.

Ze vertelde dat haar man de martelingen had gezien en er telefonisch met haar over had gesproken. „Hij ging naar de cellen om er informanten te rekruteren. Hij walgde van wat hij daar had gezien. Naakte mensen, velen hadden zichtbaar aframmelingen, vernederingen en martelingen doorstaan." De cellen bevonden zich volgens Bruno hoogstwaarschijnlijk in Nasriya, de stad onder Italiaanse controle. Onder wiens commando de gevangenis viel, wist Bruno niet zeker: „Waarschijnlijk de Amerikanen".

Premier Berlusconi heeft minister Antonio Martino van Defensie gevraagd de zaak uit te zoeken.

Volgens Bruno is het zeker dat de Italiaanse superieuren van haar man op de hoogte waren van de martelingen. „Er zijn aangiften van gedaan. Het is zinloos om als legerleiding net te doen of je nergens van wist."

De Italiaanse legerleiding blijft in reactie echter ontkennen dat ze op de hoogte was van de martelingen. Ook minister Martino zegt nooit aanwijzingen te hebben gekregen dat de gevangenen niet volgens de internationale normen zouden worden behandeld. En familieleden van andere soldaten die in Irak zitten, ontkenden gisteren op vragen van journalisten dat hun verwanten in Irak ooit over martelingen met hen hadden gesproken.

De uitspraken van Bruno leidden gisteravond direct tot grote commotie. Oppositieleider Piero Fassino concludeerde dat het „niet waar is dat de regering van niets wist" met betrekking tot de martelingen.

De fractieleider van Forza Italia, de partij van premier Silvio Berlusconi, zei na de uitzending dat het „onmogelijk is dat Italië wat voor verantwoordelijkheid dan ook draagt voor de dramatische martelingen." Hij ziet achter de uitlatingen van Bruno een complot van de linkse oppositie, bedoeld om de coalitiepartijen te schaden in de aanloop naar de Europese en gemeenteraadsverkiezingen van juni. „Het enige dat telt is campagnevoeren op de meest ordinaire wijze."

Irak Onderzoeker Taguba: geen bewijs voor rechtstreekse order aan soldaten om gevangenen te mishandelen

'Martelingen door gebrek aan leiding'

Reuters, AP
WASHINGTON/BAGDAD

De mishandeling van Iraakse gevangenen gistigt van een falend leidinggevende in de Amerikaanse strijdkrachten. Dit verklaarde generaal-majoor Antonio Taguba, die een onderzoek heeft ingesteld naar de misstanden in de Iraakse gevangenissen, dinsdag voor een Amerikaanse senaatscommissie.

In antwoord op een vraag naar de oorzaak van het toegenomen aantal Amerikanen verdacht in de Abu Ghraib-gevangenis zei Taguba: 'Falend leiderschap, van de hogere divisiecommandant af aan, gebrek aan discipline, geen enkele training en geen toezicht. Hij zei echter ook geen bewijs te hebben gevonden voor een bevel of een mededeling over aan de soldaten om de gevangenen te mishandelen. 'Ik meen dat er dat tot nogal brede gang hebben gedaan.'

Onderminister van Defensie Stephen Cambone erkende dat experts hem, minister Rumsfeld, van de 'ondermaatse prestaties' uit het verleden van gevangenis- en bewakingsdienst had gewaarschuwd voor gebrek tegen de nu aanwezige verwachte gevangenen in Guantánamo Bay. In Irak waren het echter de commandanten ter velde geweest die verzuimden 'hechter grepen' ook voor het gedrag van hunlui.

Volgens het Rode Kruis zijn de gevallen mishandelingen – waarvoor ook de interneringen van minderjarige gevangenen – in verzet meerdaagse. Het Rode Kruis meldt een tiental en 90 procent van de Iraakse gevangenen volgens uitvragingen van de militaire inlichtingenofficieren om een verdere zijn gearresteerd.

Sultan Hashim Ahmed 'Al Chemiri' en een landelijke andere gevangenen zullen vrije 1 juli door de Amerikanen worden overgedragen aan Irak. Dat zei althans Ayad Chalabi, die is belast met de opruiming van een Iraaks crisisraad. Amerikaanse functionarissen in Irak spraken dat tegen.

De radicale sjiitische leider Moqtada al-Sadr zei niet door de Amerikanen worden gearresteerd en bereid als hij overreden met een vredesmacht naar Najaf, de heilige stad waar hij zich schuilhoudt. Zijn medestrijders hebben gisteren met de gouverneur van Najaf afgesproken dat al-Sadr's Mehdi-milities stop uit de stad terugtrekt als de Amerikanen ermee ook niet meer.

Honderden leerlingen van Najaf waren zondag op de dag langs de linker frontlinie gemarcheerd om duidelijk te maken dat ze genoeg hebben van vijandigheid. Al-Sadr bood al eerder belegerd door de Amerikanen. Zo leek, volgens ooggetuigen, maar de soezel op een gemakkelijk slachtoffer.

Amerikaanse soldaten kijken toe hoe gevangenen uit Abu Ghraib worden overgebracht naar de Boca-gevangenis in Zuid-Irak.

Alles mag, zo leek de boodschap te zijn

Achtergrond | Ministeriële minachting voor Geneefse conventies sijpelde door naar Abu Ghraib

Wist het Pentagon aan de Aarde verhoormethoden in Abu Ghraib? En zag minister Rumsfeld tijdig de ernst van het conflict in de schiek van de krijgsdetentie?

VS hebben de nieuwe rumoermakkelijk gevangenis minister Rumsfeld van Defensie. Sinds 11/9 heeft hij ernstig gestaard voor de Geneefse conventies, zei de Democratische senator Tom Harkin tegen CNN. De handleiding is 'naar beneden gefilterd in het systeem' en heeft 'het klimaat geschapen' waarin het Abu Ghraib-

Zo vormt zich een beeld van handhaven of systeem in de relaas van de krijgsdetenties in de oorlog tegen terreur. Iedereen en niet te toelaten weg zijn. Aan dat beeld wordt nog bijgedragen dossier het Internationale Rode Kruis en Amnesty International al eerder waren op die te beschuldigen.

ende is de VS belast over strengelijk strikte kanten. Ingaten zonder overleg met het 'multilateralist'. Maar ook al wijdt van gemeld dat Rumsfeld op de hoogte was, dan nog is minister of de Miller eindelijk eenmalig verantwoordelijk in de gedetineerden strafkamp.

Vervolgens is de vraag: kunnen de ministeer en zijn legerchefs, die gaskamerwerd door een ironische dwaze het Pentagon wordt beschuldigen als 'een gering aantal schuldigen, vrijgelaten gevallen'. Zo richtte het presidente Bush een meer dan normaler in.

Gevraagd naar de reden, zei hij de Senaat dat er 'misdaden' zaken spelen op het departement, en dat hij er maar 10 of 15

'Britten doodden 37 Irakezen onterecht'

Van onze verslaggever
Peter de Waard
LONDEN

Britse militairen hebben in Irak minstens 37 burgers doodgeschoten die geen directe bedreiging voor hen vormden. Een van de slachtoffers was een vrouw van acht jaar. In slechts 18 gevallen is een onderzoek ingesteld. Dat blijkt uit een rapport van Amnesty International dat gisteren werd gepubliceerd.

Tegelijkertijd hebben een rechtbank in Londen dat de handelwijze van twaalf Iraakse burgerslachtoffers een geschiedkundig oordeel, kunnen later instellen naar de manier waarop in elkaar gegrijpen. De schietmanieren willen dat hun doel, wordt beschouwd als een uitbreiding van de Europese Unieverse voor de Rechten van de Mens.

De Britse regering had gewaarschuwd te gaan, zodat de verwerkt rijst van toepassing van zijn op Irak. De rechtbank bepaalde gisteren dat de beslissingen 'wel degelijk een waakhuisen' die aan de orde 'van worden gesteld'. Een advocaat van de regering bevestigde dat minstens zijn mandaat toepassing op het moment dat de doden vielen. 'Nu moet het terugkeren, voor 'Defensie zich door 36 losse dossiers heen worstelen om de feiten van deze zaken te achterhalen', zei hij.

De openmaking van beschuldigingen tegen het Britse legerbestuur de regering Blair in steeds grotere problemen. Een studiecentrale rapporte de oorlog gisteravond 'een gerechtigheid'. Hij zei dat voor de BBC' – stopten.

Minister Hoon van Defensie zei dat de zaken die Amnesty aan de kaak heeft gesteld al lang worden onderzocht. 'Een als er voldoende reden is door een onafhankelijke procureur, dan moeten ook gehoord', verdedigde hij zich.

Amnesty stelt dat deze onderzoeken door de militaire politie worden gedaan.

Dwingend en zeker

Profiel / Miller laat gevangenen praten

De ondervragingsmethoden en waarschijnlijk van generaal Miller waren zo succesvol dat

verantwoordelijkheid ligt bij Rumsfeld

Ualeid bezorgd over lot kinderen in cellen Irak

Europees ingelocht, u profiteert!

BCC is producent van de Europese ...

BCC staat voor ...

Elektrische apparaten

Alle automaten aansluitservice op hetzelfde moment mogelijk

Geen afvoer nodig

Europese voordeur 289,-

Europese voordeur 379,-

Europese voordeur 299,-

Europese voordeur 339,-

Europese voordeur 1299,-

ZOMER 2005

Twee versies van de waarheid

Onderzoek naar dood Iraakse burgers door Britse militairen

Amnesty International beschrijft in een vandaag verschenen rapport de dood van Iraakse burgers bij incidenten met Britse militairen. „De straten van deze incidenten gebeuren in een land waar de maatschappelijke orde kapot is."

Door onze correspondent
HANS STEUTEN

LONDEN, 31 MEI. Twee Britse Warmerdamse agenten van het Royal Regiment of Fusiliers worden op 23 augustus vorig jaar in Qurnah, 80 km ten noorden van Basra. De bevolking in dit deel van Zuid-Irak was erg moedig vijandig en de Britse soldaten op een patrouille die steeds gloeide. Een telefoon die weerstand was over zijn eigen veiligheid leidt een waarschuwingsschot. De woorden verspreidde zich. Enige later kwam een groep mensen op de gezamenlijke af toen een mensje met zwaar geweld won in de kop. De Britse Hassan Sahib onderzoek en een schrijver. Hier is ongelijk dat zo gebeurtenis is daar het waarschuwingsschot, maar dat is niet bewezen. De gezondheid bracht haar naar een militair ziekenhuis, waar ze werd geopereerd. Ze overleefde uiteindelijk niet.

Zo vat het Britse leger de dood van Hanaa Mahmoud samen en een brief die onze minister, later aan haar familie werd overhandigd. Het een militair van deze Britse soldaten [illegible] gegroet. Volgens een ooggetuige, Hadeer Jabbar Yassin, stopte een van de soldaten [illegible] en schoot het vrouwtje naar Hanaa haar. Deze schilderde vrijdag uit. Hanaa en een groepje broeders waren toevallig gemaakt en een ambulance zich in het straatje en het een of zeven schaaf. Opeens liep een van de soldaten naar het [illegible] toe. Hanaa's man, Sahib Mahmud, deed een stap naar de soldaten. Die wilden hem eerst een naar het ziekenhuis brengen, maar deden het toen toch niet, omdat naar de volgende schoot.

Wat er gebeurd volgens de eenmansonderzoeksrapporten Amnesty International in Londen, deed niet van de aanvallen gevallen „ernstig". Britse soldaten doelden gewoon [illegible] tegen Iraakse burgers die geen bedreiging vormden", luidt de tegenwoordige [illegible] die bij dergelijke incidenten de [illegible] zijn. Hoewel de mensenrechtenorganisatie van een reeks, onderzoekelijk en spraakmakend, zichtbaar Amnesty in een reeks [illegible] gemaakt rapport. De huidige presentatie [illegible] het leger zelf bezorgt al het een onderzoek [illegible] naar de dood van Hanaa", schreef woensdag schrijft.

De [illegible] op het gedrag van de Britse soldaten van de militaire [illegible] verdenen de [illegible] op de Britse regering, die [illegible] o het schandaal [illegible] verwaarloosde te [illegible] [illegible] [illegible]

Rode Kruis: internationaal recht geschonden

Het Internationale Rode Kruis (ICRC) bezocht tussen maart en november vorig jaar 14 gevangenissen in Irak. Hieronder volgen, samengevat, enkele bevindingen zoals deze zijn weergegeven in een uitgelekt, 24 pagina's tellend rapport van februari 2004.

Door een onzer redacteuren

ROTTERDAM, 11 MEI. „In dit 'rapport over de behandeling door de coalitietroepen van krijgsgevangenen en andere beschermde groepen in Irak' vraagt het ICRC de aandacht van de coalitietroepen voor een aantal ernstige schendingen van internationaal recht. Deze schendingen zijn gedocumenteerd en soms opgemerkt bij bezoeken aan krijgsgevangenen, gewone gevangenen en andere door de Geneefse Conventies voor Oorlogsrecht beschermde mensen. (...)

De belangrijkste schendingen zijn:

Buitensporig geweld tegen beschermde mensen tijdens de arrestatie en hechtenis, dat soms dood en verwonding tot gevolg had.

Het nalaten om familieleden in kennis te stellen van arrestaties, waardoor zowel de persoon die van zijn vrijheid is beroofd als zijn familie verdeeld wordt aangedaan.

Fysieke en psychische druk tijdens de ondervraging om informatie te verkrijgen.

Langdurige eenzame opsluiting in cellen die verstoken waren van daglicht.

Hoewel sommige omstandigheden het gebruik van zelfverdedigende maatregelen vereisen, verzamelde het ICRC beschuldigingen over mishandeling in Bagdad, Basra, Ramadi en Tikrit die duiden op een constant patroon van gewelddadig gedrag. De behandeling van dit gedrag door de coalitietroepen (...) lijkt een modus operandi door sommige eenheden te reflecteren. Slechte behandeling tijdens ondervragingen was niet systematisch, behalve als het ging om mensen die gearresteerd waren in verband met veiligheidsovertredingen of een "inlichtingen"-waarde hadden. In deze gevallen liepen de personen een hoog risico te worden onderworpen aan een uitzonderlijk zware reeks van ruwe behandelingen die varieerde van beledigingen tot fysieke en psychologische druk die in sommige gevallen gelijkwaardig aan marteling was.

Het ICRC is evenmin bezonnen met te documenteren wat lijkt op het wijdverbreide machtsmisbruik en de slechte behandeling door de Iraakse politie die onder verantwoordelijkheid van de Bezettende Macht staat(...).

In het geval van de 'geïnterneerden van hoge waarde' die op het internationale strafhof van Bagdad worden verhoord, vormt hun doorlopende detentie, enkele maanden na hun arrestatie, in eenzame opsluiting, 23 uur per dag in cellen zonder ramen van zonlicht, een ernstige schending van de Derde en Vierde Genefse Conventie.

Het ICRC bekijk een aantal schietincidenten met dodelijke afloop die de dood of verwonding tot gevolg hadden tijdens periodes van onrust die verband hielden met vluchtpogingen of demonstraties tegen de bezetting. Onderzoek door de coalitietroepen wees uit dat het gebruik van vuurwapens legaal was. Echter, niet-dodelijke maatregelen hadden hetzelfde resultaat te bereiken en de troepen hadden meer opties (...).

Bepaalde inlichtingenofficieren van de coalitietroepen hebben het ICRC verteld dat volgens hun schatting 70 tot 90 procent van de personen die van hun vrijheid zijn beroofd in Irak per ongeluk zijn gearresteerd. Ze schrijven het gebrek aan bewijs bij sommige arresties toe aan het gebrek aan supervisie.

Sommige officieren vertelden het ICRC dat de wijdverbreide mishandeling tijdens de arrestatie, de hechtenis en de „tactische ondervraging" het resultaat was van een gebrek aan militaire politie die toezicht op de grond kan houden op het gedrag en de activiteiten van de geweldverbreiden, en een gebrek aan ervaring bij de officieren die verantwoordelijk waren voor de „tactische ondervraging".

De methoden die volgens de beschuldigingen het vaakst voorkwamen:

Het van een kap voorzien om mensen ervan te weerhouden te kijken en hen te desoriënteren en ook om hen ervan te weerhouden vrij te ademen.

Het omdoen van handboeien die soms zo strak en zo lang vastzaten dat ze verwondingen veroorzaakten zenuwbeschadigingen.

Het slaan met harde objecten (waaronder pistolen en geweren), slaan, en schoppen met knie of voet.

Bedreigingen (met mishandeling, vergeldingsmaatregelen tegen de familie executie en overplanning naar Guantánamo Bay)

Het uitkleden en meerdere dagen in onzeme opsluiting verblijven. (...) Vraagt moeten maatregelen voor andere gedetineerden en bewakers, soms met kappen op of sunwearbrillen over het hoofd.

Het moeten verrichten van vernederende handelingen (...) terwijl bewakers, onder wie vrouwen, luchten en soms foto's maakten.

De praktijken in dit rapport zijn verboden onder internationaal recht. Ze rechtvaardigen strikte aandacht door de coalitietroepen.

• RAPPORT: via www.nrc.nl

Ook top Saddam vernederd

GENEVE, 11 MEI. Meer dan 100 hoge functionarissen van het regime van Saddam Hussein worden volgens het vertrouwelijk rapport van het Rode Kruis vastgehouden op een manier die een ernstige schending vormt van de derde en vierde Genefse conventies. Deze internationaal toonaangevende conventies bepalen respectievelijk de behandeling van krijgsgevangenen en burgers in oorlogstijd.

Het rapport, gebaseerd op ... dezerds tussen maart en novembe... 2003, werd in februari aan de Ame... Rijkssne en Britse autoriteite... overhandigd en lekte eind vorig week uit. In het algemeen meldt het rapport beschuldigingen van mishandeling van gedetineerden in verreweg gevangenissen in Irak, waaronder die op de luchthaven van Bagdad waar de hoge functionarissen worden vastgehouden.

In het rapport worden de functionarissen alleen aangeduid als 'gedetineerden van hoge waarde'. Volgens het Amerikaanse persbureau AP zijn onder hen zeker vijftien van de 44 gevangen Irakezen die worden op de lijst van 55 meestgezochte leiders van het Amerikaanse leger, het 'kaartspel' waarvan Saddam zelf de schoppenaas vormde. Saddam werd in december gevangen genomen. Het ICRC heeft het vorige jaarrapport bezocht, maar over zijn omstandigheden is niets bekend.

Volgens het ICRC-rapport worden deze gevangenen sinds juni 2003 bijna 23 uur per dag vastgehouden in cellen tableinent in blokken betonnen cellen zonder daglicht. „Die regime van volledige isolatie verhoed elk contact met andere personen die van hun vrijheid waren beroofd, bewakers, militairen (behalve via de Rodekruisdoelgroepen) en de rest de buitenwereld", aldus het rapport. „Zelfs echtgenoten en leden van hetzelfde gezin zielen op deze regime." „Hun voordurende gevangenschap verschrikkelijke stress en hun arrestatie strijdt tegen de opsluiting van de een ernstige schending van derde en vierde Genefse conventies", aldus het rapport. Alleen hun onderzoek ten einde ... mochten gedetineerden twee... per dag buiten hun cel gezamenlijk lichaamsoefeningen doen samen naar douche of we gaan.

'Openbaarheid is slecht voor gevangenen'

ICRC: publiciteit blokkeert onze toegang

Het Internationale Rode Kruis blijft betreuren dat zijn rapport over mishandeling van Iraakse gevangenen in de openbaarheid is gekomen. Zwijgzaamheid naar buiten toe is de reden waarom het toegang krijgt tot gevangenen.

Door MICHIEL HEGEMAN

GENÈVE, 11 MEI. Tussen maart en november 2003 interviewden vertegenwoordigers van het Internationale Rode Kruis (ICRC) honderden Iraakse gevangenen, tussentijds werden Amerikaanse autoriteiten op de hoogte gesteld van geconstateerde mishandelingen, een samenvattend ICRC-rapport werd op 26 februari besproken met Paul Bremer – dus waarom moesten er amateurfoto's door Amerikaanse soldaten aan te pas komen om het schandaal in de publiciteit te brengen? Waarom werd het ICRC-rapport niet naar buiten gebracht door *The Wall Street Journal* en niet door het Rode Kruis zelf?

In het ICRC-hoofdkwartier in Genève antwoordde woordvoerder Florian Westphal gisteren: „We betreuren het nog steeds dat het rapport in de openbaarheid is gekomen. Het is dagelijk, de feiten kloppen, we hebben niks te verbergen. Maar veel liever waren we doorgegaan met het lot van de gevangenen te verbeteren via onze bilaterale contacten, met de Coalition Provisional Authority [van Bremer] in Irak. De situatie in de gevangenissen werd daardoor al beter, wij het allerminst in volzonde maar."

Het idee dat de gevangenen in Irak aanzienlijk meer baat zullen hebben bij de huidige wereldwijde aandacht voor hun lot dan van overleg met autoriteiten achter gesloten deuren, wordt door Westphal ernstig bewijfeld. „Dat kan je nooit weten, dat zijn van die 'als... dan...' gevallen. En we gaan we ook gewoon verder met onze gebruikelijke procedures: gevangenen in Irak bezoeken en de resultaten doorspelen aan de direct verantwoordelijken. En als zij niet in actie komen, gaan we hogerop in piramide."

Dat is de standaardmethode van het ICRC, en, zo benuigde Westphal, ook de reden waarom het Rode Kruis toegang krijgt tot gevangenen in gebieden met internationale of binnenlandse conflicten, om toe te zien op de naleving van de conventies van Genève van 1926 en 1949.

„Die medewerking van de autoriteiten zouden we niet of nauwelijks krijgen als we onze bevindingen in de openbaarheid zouden brengen. Met publiciteit blokkeren we onze eigen toegang tot gevangenen, en eerlijk zijn wij de enige neutrale partij waarmee ze contact hebben. Openbaarheid is slecht voor de gevangenen."

Het ICRC heeft geen plicht tot geheimhouding, het is een wijdverspreide overtuiming met de gevangenisdirecteuren, hun superieuren, regeringen, rebellenleiders of bij wie de verantwoordelijkheid ook ligt. Zo, aldus Westphal, „ze weten dat het ICRC vrij is toch de publiciteit te zoeken als alle mogelijkheden zijn uitgeput, als niets werkt".

Het is in het hoofdkwartier in Genève vaak een groot dilemma wanneer dat punt is bereikt. Maar laatste Irak was openbaarmaking nooit een optie, „want de autoriteiten houden zich aan onze aanbevelingen. Ons grote probleem is de wereldwijde verontwaardigingsdrempel, dat je in het geheel niks doet als je er geen melding van maakt."

Tegenvalse verzekering

Rondleiding in uw pensioen?

De heldere pensioenen van AEGON.

Vraag emaar bij uw adviseur of kijk op www.aegon.nl.

AEGON

Kameel, paleis, martelscène: leuk voor thuis

De schaamte van heer Abd

Blair betreurt eventuele mishandeling in Irak

De VS zijn geworden wat zij verachten

Amerikanen staan op hetzelfde morele niveau als de Slager van Bagdad

De overwinning in de 'Oorlog tegen de Terreur' is door George W. Bush zelf geschonken aan de aanvallers van 11 september, meent William Rivers Pitt.

TEKENING WOLGANG AMMER

Wij hebben allemaal, sinds de aanvallen van 11 september, een lange, duistere, vreemde weg afgelegd. Wij hebben allemaal gelieden, angst en woede gekend, soms ook haat. Velen van ons hebben – waarschijnlijk meer dan wij zouden willen toegeven – zo nu en dan de behoefte aan wraak gevoeld, zó diep was de wond die op die afgrijselijke, nooit te vergeten dinsdagochtend in september 2001 is geslagen.

Maar de week die nu achter ons ligt is zo vreselijk, zo afschuwelijk, zo hartverscheurend, dat de diepste morele grondslag van alles wat wij voor goed en nobel houden – de diepste morele basis van de Verenigde Staten van Amerika – op grove wijze aan stukken is gereten.

Wij worden overspoeld met foto's van Iraakse mannen – geen terroristen, gewoon mensen – die opgehoopt op koude vloeren liggen met handenriemen om hun nek. Wij worden overspoeld met foto's van mannen die meedogenloos gekneed zijn, hun ruggen gekromd in onnatuurlijke posities, mannen die gedwongen zijn om voor de camera te masturberen, mannen die gedwongen zijn om voor de camera te doen alsof ze seks met elkaar bedrijven, mannen die met honden worden belaagd, mannen die met elektroden aan hun lichaam, met een kap over hun hoofd, in doodsangst verkeren.

Verbijsterend genoeg moet het ergste nog komen. Na alles wat ons begrip al te boven ging, wacht achter de horizon een nieuwe stortvloed van foto's en video's die nog niet zijn vrijgegeven. Op die foto's en video's, evenzeer afkomstig uit de gevangenis Abu Ghraib, zou te zien zijn hoe een groep Amerikaanse militairen een Iraakse vrouw verkracht, hoe Amerikaanse militairen een Iraakse man bijna doodslaan, Amerikaanse militairen die voldaan grijnzend poseren naast in ontbinding verkerende lijken van Irakezen, en Iraakse militairen onder Amerikaans bevel die kleine jongens verkrachten.

George W. Bush wil ons wijsmaken dat deze gruwelen slechts door een klein groepje sadisten zijn bedreven, hij wil ons wijsmaken dat deze gruwelen alleen hebben plaatsgevonden in Abu Ghraib. Maar nu komen de eerste berichten aan het licht over soortgelijk optreden in een tweede Amerikaans detentiecentrum in Irak: Camp Bucca. Volgens die berichten zijn Iraakse gevangenen in Kamp Bucca geslagen, vernederd, aan handen en voeten aangebonden, en zijn er schorpioenen op hun naakte lichamen geplaatst.

In de ogen van de wereld is dit het Amerika van nu. Het kan niet als een anomalie ter zijde worden geschoven, want het is in Abu Ghraib telkens en telkens maar doorgegaan, en nu horen wij ook van Kamp Bucca. Volgens de Britse pers worden nog zo'n dertig andere gevallen van folterings- en vernederingsonderzocht. De regering-Bush heeft haar uiterste best gedaan om deze schande in de doofpot te stoppen door het militaire rapport over de gruweldaden tot geheim te bestempelen. Dat is precies tegen de regels en tegen de wet. Je kunt iets niet zomaar, omdat het gênant en walgelijk is, tot geheim verklaren. Het was een geheim, maar nu is het uitgelekt, en de duistere, schunnige onderbuik van onze definitie van de vrijheid ligt bloot voor de hele wereld.

> De morele grondslag van de VS is kapot

De eerste tastbare politieke gevolgen zijn vorige week zichtbaar geworden in het Witte Huis. Parlementariër John Murtha van Pennsylvania, de luidruchtigste defensie-havik van de Democraten in het Huis van Afgevaardigden, heeft samen met Nancy Pelosi, de leidster van de minderheid, verklaard dat het conflict „niet te winnen valt".

Vietnamveteraan Murthy heeft afgelopen dinsdag op een politieke lunch van de Democraten zijn partij geschokt met de uitspraak dat de Verenigde Staten de oorlog in Irak niet kunnen winnen.

„Niet te winnen." Nou, het heeft maar een maand of veertien gekost.

De afgelopen week werd ook de roep om het aftreden van minister van Defensie Donald Rumsfeld steeds luider. Pelosi heeft Rumsfeld ervan beschuldigd dat hij „in ontkenning is over Irak" en heeft gezegd dat Amerikaanse militairen „een groot aantal doden en gewonden moeten maken en de Amerikaanse belastingbetaler een enorme prijs betaalt" omdat Rumsfeld een „slecht werk heeft geleverd als Minister van Defensie". Afgevaardigde Charlie Rangel, een vooraanstaand criticus van de inval in Irak, is tegen Rumsfeld een impeachmentprocedure gestart. De druk wordt dus opgevoerd. Maar laten wij in het licht van die ene, machtige formule „niet te winnen" de zaak eens in een breder perspectief bezien. Waarom zijn wij hier ooit aan begonnen? De afgelopen zestien maanden zijn diverse redenen aangevoerd waarmee wij dit moesten doen.

Allereerst was er het argument dat Irak massavernietigingswapens bezat. Dat argument is ondertussen gehaald. Connecties met 11 september als reden voor de oorlog zijn eveneens onhoudbaar gebleken. Het derde argument voor de oorlog – dat Amerika Irak vrijheid en democratie wilde brengen – is ook al vernietigd, want Amerika wil geen democratisch Irak. Een democratisch Irak zou heel snel een shi'itisch, fundamentalistisch Irak worden, in associatie met de shi'itische, fundamentalistische natie Iran, en dat is een strategische situatie waar niemand, die bij zijn volle verstand is, op zit te wachten.

> Er komt nog een stortvloed aan video's

Wat blijft er nog over? Een reden waarmee pleitbezorgers van deze regering en voorstanders van deze oorlog ons steeds maar weer om de oren hebben geslagen: Saddam Hussein was een verschrikkelijke, werkelijk verschrikkelijke man. Hij vermoordde en folterde zijn eigen mensen. Zonder hem zijn de Irakezen beter af, en dus is de oorlog gerechtvaardigd.

Dat laatste excuus is nu vermorzeld. Wij hebben bij deze invasie meer dan tienduizend onschuldige Iraakse burgers gedood en talloze andere vermankt. De foto's uit Abu Ghraib laten zien dat wij, net als Saddam Hussein, de Irakezen folteren en vernederen. Erger nog: wij doen dat in dezelfde gevangenis waar ook Hussein folterde. De 'verkrachtingskamers', die Bush ze waak ter rechtvaardiging van de invasie heeft aangevoerd, zijn terug. Wij staan nu moreel op hetzelfde niveau als de Slager van Bagdad.

De oorlog is verloren. Ik bedoel niet alleen de oorlog in Irak, maar George W. Bush' bespottelijke 'Oorlog tegen de Terreur' als geheel. Dit is simpelweg het gevolg van het volslagen gebrek aan morele leiding op de hoogste niveaus. Een uitgelezen voorbeeld daarvan zagen wij vrijdag in de schertsvertoning van de hoorzitting in de Senaat over de ramp in Abu Ghraib, met Donald Rumsfeld als ster en senator Joe Lieberman, die altijd weer, met treurige regelmaat, Bush' ergste oorlogspropaganda napraat, builderend vanuit zijn pooiersstoel. Op de vraag of Bush en Rumsfeld niet hun excuses aan zouden moeten bieden voor Abu Ghraib, snelde Lieberman dat niet één van de terroristen zijn verontschuldigingen had aangeboden voor 11 september.

Daar had je alles in een notendop. Daar had je het door deze regering zo dikwijls uitgedragen idee dat 11 september ieder barbaars optreden, alle excessen en alle verschrikkingen van de zijde van de Verenigde Staten aanvaardbaar, ja zelfs wenselijk heeft gemaakt. Daar had je de institutionalisering van de wraak als grondslag voor het beleid. Zeker, Abu Ghraib was erg, snelde Lieberman. Maar na 11 september is alles mogelijk. Zo is de 'Oorlog tegen de Terreur' een mislukking geworden. 11 september eiste van ons niet de hoogste gemene deler, eiste van ons niet dat wij zouden worden wat wij verachten en aan de kaak stellen. 11 september eiste van ons dat wij groter en rechtvaardiger zouden zijn dan degenen die ons dood en verderf hebben gebracht. 11 september eiste van ons dat wij beter zouden zijn, en dat wij op die manier de wereld zouden laten zien dat de mensen die ons hebben aangevallen, ver onder ons staan. Dat zou een overwinning zijn geweest.

Maar onze leiders hebben ons precies de andere kant op geleid. Van geen van de redenen om naar Irak te gaan rest ook maar een schijntje geloofwaardigheid. De gebeurtenissen in Irak hebben geloofwaardigheid geschonken aan alle propaganda die Osama bin Laden de islamitische wereld heeft voorgeschoteld als reden om Amerika aan te vallen en te vernietigen. De overwinning in deze 'Oorlog tegen de Terreur' – van meet af aan een propagandaoorlog – is door George W. Bush zelf, en door hen die zijn onbegrijpelijke stommiteiten mogelijk hebben gemaakt, geschonken aan de aanvallers van 11 september.

De oorlog is verloren.

William Rivers Pitt is hoofdredacteur van nieuwswebsite Truthout en auteur van het boek 'War on Iraq: What Team Bush Doesn't Want You To Know'.

Bij verhoor Guantánamo

Pentagon keurde harde aanpak goed

Door een onzer redacteuren

ROTTERDAM, 10 MEI. Het Amerikaanse ministerie van Defensie keurde vorig jaar een aantal fysiek en psychologisch zware methoden goed voor de ondervraging van de gevangenen op de marinebasis Guantánamo Bay.

Dat meldde de Amerikaanse krant *The Washington Post* zaterdag.

De krant richtte op grond van aanklagers militaire functionarissen die bij de hift van de Al-Qaeda en Talibanstrijders op de basis onder meer waren betrokken. Deze methoden zijn tot schokkende resultaten geleid, later na felle kritiek, verdachten losgelaten en overgebracht naar Afghanistan. De zaken verdachten worden bij het Pentagon gerechtvaardigd als een „militaire noodzaak".

De krant citeert uit een document waarin sprake is van „stressposities" die worden toegepast. De ondervragingsmethoden werden in april 2003 goedgekeurd. Sommige daarvan zijn vervolgens gebruikt – het meest bij „stressposities" gebruikmakend – in Abu Ghraib-gevangenis in Irak, waar soldaten van het Amerikaanse leger in ook hun de Iraakse gevangenen konden worden ondermaagd. Militair woordvoerder van de Abu Ghraib-gevangenis.

Een woordvoerder van het legerhoofdkwartier opnieuw positieven Reuters dat de bijl met ondervragingstechnieken betreed en „ervan is overtuigd dat we kunnen werken aan de menselijke gedragingen". Roland David McWilliams verklaarde echter dat gevangenen gedwongen worden zich uit te kleden. „Dat is zeer vernederend", aldus McWilliams. De zaakdoden zijn „de voorzitterstelling van amerikaanse rechtsstaat en internationale ondervragingsmethoden".

Het Pentagon zegt dat de methoden „streng worden gecontroleerd, beperkt zijn in duur en omvang, correct zijn worden toegepast en zijn zoals worden gecategoriseerd". „Deze praktijken zijn 'dragen' en 'stressposities' die op het stageveld zijn opgenomen en die kennen bijdragen van de inlichtenstenvereniging van gevangenissen worden naar

Congres VS krijgt verdere foto's foltering

WASHINGTON, 10 MEI. Het Amerikaanse Congres krijgt alle nog niet vrijgegeven foto's te zien van Iraaks gevangenen die door Amerikaanse militairen werden mishandeld. Dat heeft de voorzitter van de Senaatscommissie voor de krijgsmacht, de Republikeinse senator John Warner, gisteren bekendgemaakt. Andere Congressleden reppen de regering van president George Bush regelrecht op de foto's zo snel mogelijk openbaar te maken.

Publicatie van foto's van folteringen en schande verwekking van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib gevangenis bij Bagdad hadden tot internationale ophef en verontwaardiging geleid en tot oproepen tot het aftreden van minister van Defensie Donald Rumsfeld. In een getuigenis voor het Congres verklaarde Rumsfeld afgelopen vrijdag dat er meer van dergelijke foto's waren dan de gepubliceerde, en een videobeelden. „Ik weet niet die nog erger zullen zijn", aldus Rumsfeld in het Congres.

Senator Warner zei gisteren dat het Pentagon de Congresleden de nog niet vrijgegeven foto's zal laten zien. Wij verklaarden de vergaande dag de verschillende te hebben gekregen dat „alle nieuwe foto's door de advocaten van het Pentagon] worden bestu-

Deze foto, genomen in december in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad, is in het bezit gekomen van het Amerikaanse weekblad The New Yorker en wordt vandaag in het blad afgedrukt. Het Pentagon was van het bestaan van deze foto's volgens het blad niet op de hoogte. (Foto AP)

Excuus Blair voor mishandeling door Britse leger

Door onze correspondent

LONDEN, 10 MEI. De Britse premier Tony Blair heeft gisteren excuses gemaakt aan Iraakse burgergevangenen die mogelijk zijn mishandeld door Britse troepen. Hij deed dit tijdens een bezoek aan de Franse president Jacques Chirac. Beiden bezochten de weekmarkt van een „landelijke plaats" verderop van noordelijk in Irak op 10 juni, nog een woensdag vóór de Verenigde Staten.

De Britse minister van Defensie, Geoff Hoon, zou vandaag in het Lagerhuis een verklaring afleggen over de vermoedde mishandelingen. Hoon stuurt onder druk een uitgelekt rapport van het internationale Rode Kruis over de gevangenen naar Londen. Volgens dat rapport „een algemeen patroon van mishandelingen" zinds vorig jaar in haar bewaring. Bovendien heeft de Britse minister in handen gekregen. De memorandums van generaal Antonio Taguba, die het onderzoek naar de misstanden in de Amerikaanse gevangenis Abu Ghraib leidde, worden gepubliceerd.

Tijdens zijn bijeenkomst van Blair en Chirac voor Parijse media verklaarde premier Blair dat hij de ongelukkige mishandelingen, wat er bij dat leger ook gebeurt, „verschrikkelijk" vindt. „Het is absoluut een totaal onacceptabele zaak", aldus Blair volgens de Franse president. „Het is absoluut een totaal onacceptabele zaak", aldus Blair volgens de Franse president. „Het is absoluut een totaal onacceptabele zaak", aldus Blair volgens de Franse president.

Begin vorige week werden twee soldaten die als bewaker werkten op Guantánamo Bay bestraft voor het mishandelen van gevangenen. Een derde, die toegevoegd zou hebben gespeeld, werd vrijgesproken. Een woordvoerder van de militaire basis Guantánamo Bay sprak over incidenten.

ABU GHRAIB

'Zondebokken van het leger'

De Amerikaanse soldaat Sabrina Harman tussen een van Iraakse jongen in Al Hilla in Irak. De foto is gemaakt voordat zij werd aangeklaagd wegens mishandeling van Iraakse gevangenen. (Foto AP)

Tientallen doden bij Amerikaanse aanvallen in Irak

Mishandeling onderdeel van 'kneden'

10-5-2004

Arie Eishout | Vrijheid is vernedering

10-5-2004

Mirza

10-5-2004

In Abu Ghraib

Rumsfeld krijgt steun van Cheney en Rice

10-5-2004

Van onze correspondent
NEW YORK

De Amerikaanse minister van Defensie Donald Rumsfeld heeft dit weekeinde opnieuw steun ontvangen van collega's uit de regering. Vice-president Dick Cheney liet via een woordvoerder weten dat Rumsfeld 'de beste minister van Defensie is die de VS ooit hebben gehad'. Veiligheidsadviseur Condoleezza Rice van wie werd verwacht dat zij een uitvoerige van Rumsfeld zou verwachten, sei zij overleg met president Bush. 'De minister heeft de steun van de president en dat zal zo blijven.'

Om het uitvoerige van Rumsfeld te kan tal van kanten, vooral van Democratische zijde, geroepen tijdens Irak's van misstandelingen van Irakese gevangenen in Bagdad waren ontdekt. De minister wordt verweten dat hij zowel de president als het Congres te laat en onvolledig heeft ingelicht.

Dit weekeinde werd duidelijk dat de Republikeinen verantwoordelijk de minister van Defensie niet willen laten vallen, vooral vanwege de komende presidentsverkiezingen. Vervanging van gezaghebbende kunnen worden uitgelegd als een erkenning van falend beleid.

Intussen bleek dit weekeinde verzuft het *leger kritiek* op de aanpak van Defensie. De *Washington Post* bracht zondag verklaringen van een aantal officieren. De kritiek is het leger zijn 'hoofdvijand', zei een gepensioneerde kolonel die nog vaak optreedt als adviseur voor het Pentagon.

Eerste Amerikaan voor krijgsraad

Reuters, Bankier, ANP, AP
DEN HAAG/WASHINGTON

De 24-jarige Jeremy Sivits is de eerste Amerikaan die zich voor een militaire tribunaal moet verantwoorden voor de mishandeling van Iraakse gevangenen in de Abu Ghraib gevangenis in Bagdad. Het proces begint op 19 mei in Bagdad, in aanwezigheid van de media.

Een naakte Irakese gevangene wordt bedreigd door Amerikaanse militairen met honden.

Sivits is een van de zeven leden van de militaire politie die in verband met de mishandelingen werden aangeklaagd. Ook de 21-jarige Lynndie England, die onder andere is gefotografeerd terwijl ze een naakte Iraakse gevangene aan een lijn hield, is aangeklaagd.

Volgens de Iraakse Organisatie voor de Mensenrechten is het mogelijk dat Sivits en Lynndie England niet de enigen zijn die zich persoonlijk hebben laten inspireren tot de Abu Ghraib gevangenis. Een woordvoerder van de organisatie zei dat op een gemeenschap nu in Bagdad, waar verschillende (lijken) verdachten dat te weten verhaarfeld veel slachtoffers vielden, slang en dreigementen. Dat was niet alleen gebeurd in Abu Ghraib, maar ook in Tigris Camp (by de Agrische gezet), Camp Bagdad en Camp Qan.

Niet alle slachtoffers van mishandeling zijn mannen. Een vrouwelijke van de Arabische zender *Al Jazeera* zegt te hebben gezien hoe een jong meisje werd ontkleed en gedwongen. Dat gebeurde toen hij zelf gevangen zat in Abu Ghraib.

De vorige maand afgezette minister van Defensie Trafiq, zei gisteren dat hij de Amerikaanse krijgsraad moeder is ook. Paul Bremer, in november en maandag in dezelfde hoed gestuurd dat de Amerikaanse militairen berug waren gevangenen te mishandelen. Hij latstelde heel aanzienlijk. Maar dat was alles wat hij deed, aldus Turki.

Volgens het Rode Kruis en Amnesty International was ook de Britse regering zich er al lange tijd van bewust dat Britse soldaten in Irak zich mogelijk hetzelfde(lijken) met mishandelen aan gevangenen voorafgaand aan hun vertrek. Het Rode Kruis en (de het al een jaar geleden uiting had gegeven aan zijn bezorgdheid op dit punt. En Amnesty had een memo van de zelfde strekking gestuurd aan het Britse ministerie van Defensie.

Minister Hoon van Defensie maakt zich vandaag in het Lagerhuis verantwoorden. Gisteravond al kwam premier Blair via de Franse televisie zijn excuses aan voor wat zich in mishandelde door een of meer van onze militairen.

Een Amerikaanse militair die in verband met Irakezen heeft doodgeschoten tijdens een opstand in Abu Ghraib, zegt dat is hebben gedaan omdat twee collega's in gevaar verkeerden. De Amerikaanse legar stelt een onderzoek in naar de dood van zeker 25 gevangenen in Afghanistan en Irak sinds december 2002.

Rumsfeld: 'Als er iemand faalde dan ben ik het'

4-5-2004

Van onze medewerker
Dietrich van Kuijpraaten
NEW YORK

De Amerikaanse minister van Defensie Donald Rumsfeld heeft zondag voor het eerst ruimte ingeruimd voor de mishandeling van gevangenen in Irak. Rumsfeld nam tijdens een hoorzitting in de Senaat 'volledige verantwoordelijkheid' voor het schandaal.

'Als iemand gefaald heeft, dan ben ik het', zei de minister onder ede, waarbij hij president Bush en zijn generaals vrijsprak. Rumsfeld was vanochtend vertrek (vrijstelling') door de Senaat, die vorige week voor twaalf uur kwam.

Aan alvorens denkt hij niet, zo gaven van de leden van de commissie voor Legerzaken vroeg daar een. Democraten staan dezer week dat Rumsfeld als politiek verantwoordelijke zou opstappen, wat de voorstanders in Washington, in Republikeinen verwachten, aanvaardelijk. Vandaag volgden grote kranten zoals de *New York Times* en de *Boston Globe* met dezelfde eis.

Rumsfeld zei dat er nog duizenden foto's en video-opnamen bestaan, die bij deze zouk voor het oorst zag. De uitleg werd kort onderbroken door toeschouwers die 'moeta Rumsfeld' zeiden en hem een verbijsterd(ander) noemden.

Minister-daarna verwijdde de minister zijn verklaring, met chief Richard Myers aan zijn zijde. Rumsfeld kondigde commentaren voor de gevangenen.

Hij verzweeg dat het schandaal voor het eerst openbaar werd toen in eerder CBS de beelden uit de Abu Ghraib gevangenis uitzond. Ik herinner en reporters in maart maakte het leger al bekend dat misdaden werden onderzocht, er lopen nu onderzoeken. Maar de foto's brokken wil voor het eerst naar buiten via CBS.

De minister gal toe dat hij niet onderkende 'hoe belangrijk het was om een taak van zulk gewicht te verhelfen naar de hoogste niveaus, inclusief de president en Congres-leden'.

Zijdens de senate regelt Rumsfeld Arabo. Waar vragen van de Republikeinen liefst. Andere en de Democraten kritiseerd Kerry bij met beschuldigen. Als Cain vroeg wie het commando 'moede' voor de Irakoorlog. Bij een woordenwisseling breng Mc Cain geen direct antwoord, en het het ertig. Later zei Rumsfeld dat elke betrokkene gestraft wordt.

► Pagina 6: Rumsfeld heeft een verleden

Na die foto's is alles heel anders

10-5-2004

Analyse | Een dilemma doemt op: wegwezen uit Irak of met volle kracht vooruit

Er is het oorspronkelijke gevoel dat het zo niet langer kan. Heel de natie lijkt er aan toe te zijn. Behalve de president. Hij was op kantoor deze middag, Ohio, Iowa, Wisconsin – staten in het midwesten van Amerika waar naar zijn verwachting de slag om het presidentschap zal worden gewonnen en verloren. Het ging over de economie, over 'het land veel sneller een worden'.

Toen er niet meer aan te ontkomen viel, sprak hij van beelden die 'weerzinwekkend' waren. Verder hield hij zich aan zijn standaardtekst, die in het licht van de ontwikkelingen over Abu Ghraib het karakter van een gladde leeg: de wereld is een veiliger plek 'en de mensenkinderen van Bagdaden Haren zijn gaan'.

De kranten hadd een exotic: 'Yes, Amerika can!' Dat dat is een wrange tonus gesproken. Na Abu Ghraib, na alles wat eerder op een dergelijke zelfden, wordt nu de vraag gesteld, schuchter, maar niet min te verstaan: wat kan Amerika nog? Is de oorlog in Irak nog te winnen?

Of hij zijn minister Rumsfeld handhaaft of had vallen is heel interessant, maar het is niet de echte vraag. Bijna een jaar na het begin van de oorlog is de president bijna achthonderd gesneuvelde lastigheden verder, hij moest om 25 miljard extra oorlogsgeld vragen en de kranten schrijven dat pas na de verkiezingen de echte rekening komt. Er zijn geen massavernietigingswapens gevonden in Irak, het land is in de vernieuwde verkeerd, het lukraak voorbeeld van vrijheid en democratie dat het hele Midden-Oosten zijn glans verleidt, er lucht een burgeroorlog.

Amerikaanse veerkracht lijkt gebroken

En dan zie die foto's, waarvan Thomas Friedman, de zelfverklaarde optimist van de *New York Times*, schreef: 'We lopen het gevaar iets te verliezen dat veel belangrijker is dan de oorlog in Irak. We lopen het gevaar Amerika te verliezen als instrument van moreel gezag en inspiratie in de wereld.'

Het lijkt erop dat die foto's de veerkracht hebben gebroken. Er is maatschappelijk voor in de plaats gekomen. Een wordt opnieuw opnieuw (stigmatiseren en voor de president moeilijk. Hij moest om 25 miljard extra oorlogsgeld vragen en de kranten schrijven dat pas na de verkiezingen de echte rekening komt. Er zijn geen massavernietigingswapens gevonden in Irak, het land is in de vernieuwde verkeerd, het lukraak voorbeeld van vrijheid en democratie dat het hele Midden-Oosten zijn glans verleidt, er lucht een burgeroorlog.

De conservatieve columnist David Brooks spreekt in de *New York Times* van 'een verschrikkelijke fout'. Bij schreef: 'Onze volgelinkdienaren hebben verschrikkelijke fouten gemaakt. Onze diplomatie jegens West-Europa was arrogant. We hebben een leger van helden, maar de misdadigheden van enkelen hebben de reputatie van het volk ernstig aangetast.' En hun 'het stot langer, betoogde Brooks.

De *Washington Post* deed zondag verslag van ongehoord en ongemeen in het leger. De vrees laat zich samenvatten: *somewhere in* een slag gewonnen, er wordt een oorlog verloren. De kreet luidde: een lukraak van de interviews van bij de strategische planning in Irak.

'Ik heb zelfs beter verloren in Vietnam', zegt de man. 'Ik heb zelfstil bekaakt dat ik aan alle kracht zal verhinderen dat zoiets opnieuw gebeurt. Hier zit ik, dertig jaar later, denkend dat we elk gevecht zullen winnen maar de oorlog verliezen, omdat we niet begrepen waarin we vertrokt zijn gestaan.'

Een kolonnist filosoof kreeg al op de preekstoel van Amerika. Ze zijn onmisbaar geworden in de strijd tegen het terrorisme, maar ze zijn ook onmisbaar geworden in de strijd om de harten en hoofden van de Irakezen. Ze zijn

Oproep wellicht van Bin Laden

>Washington - De verklaring waarin terreurleider Osama bin Laden donderdag een beloning uitloofde voor het doden van de Amerikaanse civiele bestuurder in Irak, Paul Bremer en VN-secretaris-generaal Annan, is 'waarschijnlijk' authentiek. Dat heeft de Amerikaanse inlichtingendienst CIA gisteren gemeld.

De Amerikaanse krant The Washington Post publiceerde deze foto van militair politiesegente Lynndie England (21), die een naakte gevangene in de Abu Ghraib-gevangenis aan een riem meevoert. Foto's AP

Amerikaanse soldaten laten zich in de Abu Ghraib-gevangenis fotograferen achter een piramide van naakte Iraakse gevangenen.

Rode Kruis: mishandelingen Iraakse gevangenissen *geen individuele daden*

Rumsfeld diep door het stof

DEN HAAG/WASHINGTON | GPD/ANP

De Amerikaanse minister van defensie Donald Rumsfeld is gisteren diep door het stof gedaan voor de misdragingen door Amerikaanse soldaten in Irak. Hij nam voor de Senaatscommissie voor de strijdkrachten de 'volledige verantwoordelijkheid' op zich en bood de slachtoffers 'mijn diepste verontschuldigingen' aan.

„Ik voel me vreselijk over wat er is gebeurd. Dit is in strijd met alles wat we onze soldaten geleerd hebben. Het is fundamenteel un-Amerikaans." Rumsfeld stelde de gevangenen 'die zo bruut en wreed zijn behandeld' een financiële compensatie in het vooruitzicht. Hij zei de ernst van de zaak te hebben onderschat en president Bush te laat te hebben ingelicht.

Rumsfeld meldde dat hij de afgelopen dagen herhaaldelijk heeft overwogen af te treden. Hij wil echter niet 'domweg' om uitsluitend politieke redenen opstappen. De minister zei dat het sloopen van de inmiddels beruchte Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad 'geen slecht idee' zou zijn.

Ook Bush bood gisteren zijn verontschuldigingen aan. In een interview met de Egyptische krant Al-Ahram zei hij tot zes maal toe 'het spijt me'. Bush sprak echter ook zijn vertrouwen uit in Rumsfeld, die onder zware druk staat om op te stappen.

De krant The New York Times riep onder de kop 'Donald Rumsfeld Should Go' op tot het omslag aan de minister. De minister zelf beschuldigde zijn tegenstanders ervan 'een politieke zaak' te maken van deze affaire en niet van plan te zijn om af te treden.

Volgens Rumsfeld is door de gebeurtenissen in de Abu Ghraib-gevangenis bij Bagdad, waarvan de schokkende foto's de hele wereld over gegaan zijn, 'de reputatie van de Amerikaanse militairen geschaad'. Hij bestreed met klem dat dit gedrag van hogerhand was goedgekeurd. „Iedereen in het Pentagon was beledigd en verdreed na deze foto's." aldus de bewindsman. Hij waarschuwde dat er nog veel meer foto's en videomateriaal van de mishandelingen in omloop zijn.

Marteling

In Genève maakte het Internationale Rode Kruis bekend dat het de Amerikaanse regering al een jaar geleden heeft gewezen op mishandelingen van Iraakse gevangenen. „Er was sprake van een patroon, niet van individuele daden," aldus een woordvoerder. De krant The Wall Street Journal publiceerde delen van een Rode-Kruisrapport over handelingen 'die grenzen aan marteling', overigens ook door Britse soldaten.

Minister van buitenlandse zaken Powell nam het gisteren op voor Rumsfeld. Hij zei dat zijn collega 'uitstekend werk heeft gedaan'. Hij noemde de gebeurtenissen 'destructief' voor het Amerikaanse buitenlandse beleid, vooral in het Midden-Oosten'. In het interview met Al-Ahram zei president Bush dat 'de zaken voor de VS in het Midden-Oosten momenteel heel moeilijk zijn, vooral omdat de mensen daar onze bedoelingen niet begrijpen'.

Legerbisschop: niet achter VS aanlopen

VOGELENZANG
ANP

Bisschop Punt van Haarlem, die ook legerbisschop is, vreest dat de Verenigde Staten de oorlog in Irak 'psychologisch al verloren hebben'.

Nederland moet volgens hem niet klakkeloos de Amerikanen volgen, maar zo veel mogelijk een eigen koers volgen. Nederland moet zich wat zijn militaire aanwezigheid in het land betreft, niet binden aan nieuwe termijnen maar de situatie van dag tot dag bekijken.

Dat zei Punt gisteren tijdens een persconferentie bij een bijeenkomst van het bisdom Haarlem in Vogelenzang. Hij pleitte ervoor het bestuur in Irak zo snel mogelijk aan de Verenigde Naties over te dragen en meer niet-westerse, vooral islamitische landen, in te schakelen. De bisschop wilde onlangs de Nederlandse militairen in Irak bezoeken, maar moest daar vanwege de veiligheidssituatie van afzien.

Uitroeien die beestenl

Bas Heijne

DEBAT OVER MARTELINGEN IN IRAK

De onderwerping was niet volledig toen de waarheid aan de weet te komen. Ze wilden ons straffen.
(Herbert Hoover Alfaro, een Iraakse overlevende van het Amerikaanse detentiekamp Abu Ghraib, in een krantenartikel, 3 mei)

Volstrekt onacceptabel en un-Amerikaans.
(Amerikaanse minister van Defensie Donald Rumsfeld, 5 mei)

De wereld ziet van de president meten hoeveel dat de Verenigde Staten op de hebben van leiders vaste van mishandeling.
(Democratische presidentskandidaat John Kerry, 5 mei)

Het is volkomen duidelijk dat de inlichtingendiensten het bevel hebben gegeven deze foto's te maken.
(Guy Womack, advocaat van een van de weggestuurde militairen, 6 mei)

Lynndie was daar terwijl ram de foto's werden gemaakt. [...] alles wat ze deed was in opdracht van iemand met een hogere rang.
(Moeder van de Amerikaanse soldate Lynndie England, 6 mei)

Mijn excuses voor de veranderingen waarmee de gevangenen en hun familie hebben gekregen.
(President Bush, 6 mei)

Allereerst moet president Bush minister Rumsfeld ontslaan – vandaag, niet morgen of volgende maand, maar vandaag.
(Thomas L. Friedman, columnist New York Times, 6 mei)

Hij blijft tot aan de regering.
(President Bush, 6 mei)

Verantwoordelijkheid voor wat er is gebeurd [...] moet ook op het hoogste niveau genomen worden. [...] De minister van Defensie, Donald Rumsfeld, moet ontslag nemen. En als hij dat niet doet, moet de heer Bush hem ontslaan.
(The Economist, 8 mei)

Maar zal niet aftreden

Rumsfeld biedt zijn excuses aan

WASHINGTON, 8 MEI. Minister Rumsfeld van Defensie heeft gisteren zijn „diepste excuusbetuigingen" uitgesproken voor de misdragingen van Amerikaanse militairen tegenover gevangenen in Irak, maar hij wil niet aftreden.

kamerlid, die gisteren onder vuur moest gestaan in achtereenvolgens de Senaat en het Huis van Afgevaardigden, zei de „volle verantwoordelijkheid" te dragen voor de misdragingen in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. „Deze dingen gebeurden onder mijn toezicht als minister van Defensie. Ik draag er de verantwoordelijkheid voor. Ik neem de volledige verantwoordelijkheid op me."

Maar op de vraag in de senaat of hij de conclusie trekt dat hij moet aftreden, liet Rumsfeld onaangedaan. Hij zei „niemand van de baan" te willen maken (adjudant Lynndie England, die op de foto's met de gevangenen poseert, heeft haar functie bij het Reservekorps inmiddels verloren). Ook wilde hij niet van plan te zijn om zijn minister van Defensie te laten vallen.

Voor de Senaatscommissie, die de Rumsfeld-top van tekenen gevangenen onderzoekt voor verhoor, verklaarde minister Rumsfeld dat militaire ondervragers ver weg veel meer Irak's en videobanden hadden die een schokkend beeld geven van misdragingen van Amerikanen elders. Rumsfeld zei dat hij de „afschuwelijke" beelden destijds had bekeken en hij vanzelf te „misselijk" is geworden.

Hij zei te vrezen dat de „politieke storm" die de afgelopen dagen is ontstaan, nog verder zal aanwakkeren indien de namen in de openbaarheid worden gebracht. Zijn ambtsvoorganger Perry van Defensie, die bij hoog dat het ook al tijdens nog een hoel orde zeker gaan worden", zei hij toevoegingen.

De kritiek op Rumsfeld en de gedragingen van de Amerikaanse troepen lijkt zich niet tot het Democratische kamp. „Het Amerikaanse volk moet hopelijk dat we het hier hebben over schrijnende uitzondering", zegt de senator republikeinse John McCain.

Bij Bush (zie p. 2) in het Witte Huis wordt aan de kritiek op Rumsfeld vast niet veel gedaan. „Een Bush heeft gezegd dat als je wil dat iemand je respecteert, jij ook jezelf moet hebben voor die ander", prijst hij hun op bij de foto waarop een vrouwelijke soldaat naar de gevangenen van een vrouw gevangene. De aanwezigheid van de vrouw vindt hij kuchverend en deze acht heel hij nog niet gezien op Al-Arabiya, een van de Arabische zenderstations.

Woede is juist de meest aanhitting voor de stemming in dit moment, en is eerder sprake van realistisches cynisme over de politieke situatie, gekenmerkt een berusting en verbazing over de verontwaardiging uitgeten van degenen die gedurant en zondend zijn over de foto's. „Dit is toch dat de grens bereikt, die de Amerikanen een eeuwe lang hebben gegeven? Dat zijn de elfdemaandige terroristen die de Arabische wereld kennen ondersteken? Bezamen gebruiken deze gearbeidsten hem al dit soort methoden", meent Karim Dabbis, student Arabistiek in Leuven, die achter een bekendelde campagne zit en iemand vindt met betrekking tot Hebron: „Raak en de Amerikanen onderzoek zijn en verantwoordelijk zijn voor de misdaden, hebben wij."

Hamida al-Tawfik: meisje met de vuurtoren van de verhalen van de Palestijnen en de Israëlische bezetting. Ze wordt door de Arabische media wereldwijd geroemd als een van de vrijheidsstrijders van de Palestijnse zaak. Ze is 17 jaar oud en zit in de gevangenis.

Hamida al-Tawfik: meisje met de vuurtoren van de verhalen van de Palestijnen en de Israëlische bezetting. Ze wordt door de Arabische media wereldwijd geroemd als een van de vrijheidsstrijders van de Palestijnse zaak. Ze is 17 jaar oud en zit in de gevangenis.

Hij weigert te geloven dat het om een incident gaat. „Het is een patroon van misbruik", zegt hij. „Het is niet alleen in Abu Ghraib gebeurd, maar ook in Afghanistan en Guantánamo Bay. Het is een patroon van misbruik dat door de hoogste autoriteiten is goedgekeurd."

Bij Bush (zie p. 2) in het Witte Huis wordt aan de kritiek op Rumsfeld vast niet veel gedaan. „Een Bush heeft gezegd dat als je wilt dat iemand je respecteert, jij ook jezelf moet hebben voor die ander", prijst hij hun op bij de foto waarop een vrouwelijke soldaat naar de gevangenen van een vrouw gevangene. De aanwezigheid van de vrouw vindt hij kuchverend en deze acht heel hij nog niet gezien op Al-Arabiya, een van de Arabische zenderstations.

Woede is juist de meest aanhitting voor de stemming in dit moment, en is eerder sprake van realistisches cynisme over de politieke situatie, gekenmerkt een berusting en verbazing over de verontwaardiging uitgeten van degenen die gedurant en zondend zijn over de foto's. „Dit is toch dat de grens bereikt, die de Amerikanen een eeuwe lang hebben gegeven? Dat zijn de elfdemaandige terroristen die de Arabische wereld kennen ondersteken? Bezamen gebruiken deze gearbeidsten hem al dit soort methoden", meent Karim Dabbis, student Arabistiek in Leuven, die achter een bekendelde campagne zit en iemand vindt met betrekking tot Hebron: „Raak en de Amerikanen onderzoek zijn en verantwoordelijk zijn voor de misdaden, hebben wij."

Dit is voor iedere Arabier onaanvaardbaar

Palestijnen zien aanwezigheid vrouw in martelfoto's als emancipatie

In Oost-Jeruzalem heerst verbazing over de naïviteit van degenen die wreedend zijn over de foto's van mishandelde Irakezen. Maar men is vooral gefascineerd over de aanwezigheid van een vrouwelijke soldaat op de foto's.

Door onze correspondent
HUGO GEVERSLOOT

JERUSALEM, 8 MEI. In het internetcafé aan de Straat Ibn Al-Ja'ra Qoe Jerusalem klikt Mustafa Rabi'ee de website van The Washington Post van foto naar foto met de tragische Abu Ghraib-gevangenis. „Dit is te erg. Wat doet men in godsnaam met onze broeders?", zegt hij verontwaardigd.

De kritiek op Rumsfeld en de gedragingen van de Amerikaanse troepen lijkt zich niet tot het Democratische kamp. „Het Amerikaanse volk moet hopelijk dat we het hier hebben over schrijnende uitzondering", zegt de senator republikeinse John McCain.

Bij Bush (zie p. 2) in het Witte Huis wordt aan de kritiek op Rumsfeld vast niet veel gedaan. „Een Bush heeft gezegd dat als je wilt dat iemand je respecteert, jij ook jezelf moet hebben voor die ander", prijst hij hun op bij de foto waarop een vrouwelijke soldaat naar de gevangenen van een vrouw gevangene. De aanwezigheid van de vrouw vindt hij kuchverend en deze acht heel hij nog niet gezien op Al-Arabiya, een van de Arabische zenderstations.

Woede is juist de meest aanhitting voor de stemming in dit moment, en is eerder sprake van realistisches cynisme over de politieke situatie, gekenmerkt een berusting en verbazing over de verontwaardiging uitgeten van degenen die gedurant en zondend zijn over de foto's. „Dit is toch dat de grens bereikt, die de Amerikanen een eeuwe lang hebben gegeven? Dat zijn de elfdemaandige terroristen die de Arabische wereld kennen ondersteken? Bezamen gebruiken deze gearbeidsten hem al dit soort methoden", meent Karim Dabbis, student Arabistiek in Leuven, die achter een bekendelde campagne zit en iemand vindt met betrekking tot Hebron: „Raak en de Amerikanen onderzoek zijn en verantwoordelijk zijn voor de misdaden, hebben wij."

In de Arabische media wordt de Amerikaanse handtekening als „de vreugdekoorde krijgsmeisjes" (Foto AP)

CONGRES

'De waarheid zal uiteindelijk winnen'

Amerikaanse regering bereid tot dialoog met Iran

Rode Kruis: dit is aanvaard patroon van misstanden

• Vervolg van pagina 1 Het zwijgbeleid van Amerikaanse Rijken in Washington zag er

Minister Rumsfeld, vorige week aug in een katakombenachtige ruimte van het Pentagon, Washington, bij de aanvang van het hoofd. (Foto: AP)

Wachten op nummer 154639, kamp 1, tent 9

Door onze correspondenten
Thomas Erdbrink
Guantánamo Bay, Kuba

Dit is een dag zoals alle andere in Guantánamo Bay. Tien uur 's ochtends. Het is al 30 graden Celsius. Een bewaker in een witte overall loopt door de gangen van cellenblok 1. Hij roept de gevangenen bij hun nummer. Ze moeten zich aan de tralies van hun cel melden. Dan gaat de deur open.

Vandaag is het de beurt aan Ahmad al-Darbi, gevangene nummer 154639. Hij is 28 jaar oud en komt uit Saudi-Arabië. Hij is een van de 660 gevangenen die de Amerikanen hebben opgepakt in Afghanistan en Pakistan. Ze worden verdacht van banden met de terreurorganisatie Al Qaeda of de Taliban.

Al-Darbi is een van de 20 gevangenen die in cellenblok 1 zitten. Voor zulke topverdachten betaalt Washington 2.500 dollar per gevangene per dag.

Drie dagen voor Ahmad al-Darbi zijn dag begint, worden de cellen van de gevangenen doorzocht. Ze mogen dan even naar buiten. Ook Ahmad al-Darbi komt naar het kleine stukje gras voor zijn cel. Hij is alleen. Hij mag niet met de andere gevangenen praten. Ook niet met de bewakers. Hij mag alleen een boek lezen dat door de Amerikanen is goedgekeurd.

Ahmad al-Darbi is een van de gevangenen die de Amerikanen 'high value detainees' noemen. Ze zijn belangrijk voor de Amerikanen, omdat ze veel weten over Al Qaeda en de Taliban. Ze worden ook wel 'ghosts' genoemd, omdat niemand weet waar ze zijn.

Ahmad al-Darbi is een van de weinigen die wel weten waar hij is. Hij zit in Guantánamo Bay, op Cuba. Dat is een Amerikaanse marinebasis, die sinds 1903 in handen is van de Verenigde Staten. Het is een van de weinige plekken op de wereld waar de Amerikaanse wet niet geldt.

Ahmad al-Darbi is een van de 660 gevangenen die de Amerikanen hebben opgepakt in Afghanistan en Pakistan. Ze worden verdacht van banden met de terreurorganisatie Al Qaeda of de Taliban.

Ahmad al-Darbi is een van de 20 gevangenen die in cellenblok 1 zitten. Voor zulke topverdachten betaalt Washington 2.500 dollar per gevangene per dag.

Drie dagen voor Ahmad al-Darbi zijn dag begint, worden de cellen van de gevangenen doorzocht. Ze mogen dan even naar buiten. Ook Ahmad al-Darbi komt naar het kleine stukje gras voor zijn cel. Hij is alleen. Hij mag niet met de andere gevangenen praten. Ook niet met de bewakers. Hij mag alleen een boek lezen dat door de Amerikanen is goedgekeurd.

Ahmad al-Darbi is een van de weinigen die wel weten waar hij is. Hij zit in Guantánamo Bay, op Cuba. Dat is een Amerikaanse marinebasis, die sinds 1903 in handen is van de Verenigde Staten. Het is een van de weinige plekken op de wereld waar de Amerikaanse wet niet geldt.

Bush komt na kritiek alsnog met excuses

Amerikaanse droom nu nachtmerrie

Het imago de Amerikaanse soldaat in Bagdad en op de straat van Bush' komen uit Darmstadt.

Door onze correspondent Thomas Cammeo

DARMSTADT, 7 MEI. De ansichtkaarten zijn nog steeds te koop in de ruilbeurs van Darmstadt. Op de ene kant staat een Amerikaanse soldaat te lachen, op de andere staat een Iraakse gevangene op handen en voeten.

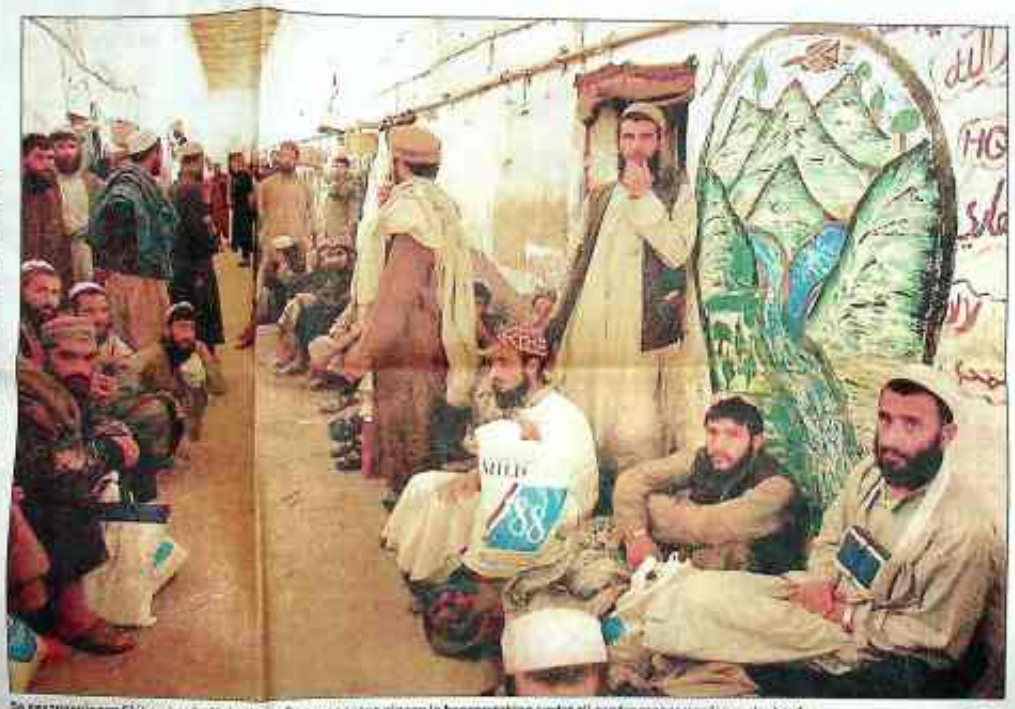
Het is een van de vele ansichtkaarten die de Amerikaanse fotograaf Joseph Sweeney heeft gemaakt van de Amerikaanse gevangenis Camp Bucca in Irak. Sweeney was daar in 2003 als militair gestationeerd

de Volkskrant Vrijdag 7 mei 2004 •

Balkenende > Maakt het eigenlijk wel uit wie premier is? > www.volkskrant.nl

Bush creëert een nieuwe goelag

De martelingen in Irak zijn geen incident, schrijft Sydney Blumenthal. De regering-Bush heeft een mondiaal netwerk van geheime gevangenissen gecreëerd. De wet bestaat er niet.

De gevangenis van Shiberghan in Afghanistan. De gevangenen gingen in hongerstaking omdat zij zonder proces werden vastgehouden. FOTO AP

Het was 'onacceptabel' en 'on-Amerikaans', maar was het ook marteling?

'Mijn indruk is dat we tot dusverre van misbruik worden beschuldigd, wat technisch gesteld iets anders is dan marteling', zei Donald Rumsfeld, de Amerikaanse minister van Defensie dinsdag. 'Ik weet niet of het correct is wat u stipuleert met dat marteling heeft plaats gevonden, of dat er een veroordeling wegens marteling is geweest. Daarom ga ik het woord marteling niet gebruiken.'

Hij bekende dat hij het rapport van 9 maart van generaal-majoor Antonio Taguba over 'misbruik' in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad nog niet gelezen had. Een paar hoogtepunten: 'Koud water gieten over naakte gevangenen; gevangenen slaan met een bezemsteel en een stoel; menselijke gevangenen met verkrachting bedreigen ... een gevangene anaal penetreren met een lamp of misschien een bezemsteel ...'

Op dezelfde dag dat Rumsfeld zijn bijdrage leverde aan de geschiedenis van Orwelliaanse verklaringen door hoogwaardigheidsbekleders, werd de Senaatscommissie voor de strijdkrachten achter gesloten deuren ingelicht, niet alleen over Abu Ghraib, maar ook over militaire en CIA-gevangenissen in Afghanistan. De commissie werd verteld over de dood van 25 gevangenen en twee moorden in Irak; over de particuliere beveiligingsfirma's die een cruciale rol speelden bij deze dodelijke voorvallen; en over het feit dat er niemand in staat van beschuldiging was gesteld. De senatoren kregen geen nadere gegevens over de particuliere beveiligingsfirma's. Ze hadden net zo goed uitgerust kunnen zijn met een kap over hun hoofd.

Veel senatoren, Democratisch en Republikeins, waren woedend over het feit dat er niemand gestraft werd, of zelfs maar verantwoordelijk kon worden gehouden. Ze eisten een onderzoek, maar de Republikeinse meerderheid vreesde dit van tafel. De senatoren wilden dat Rumsfeld zou getuigen in een openbare hoorzitting, maar de minister weigert dit, met steun van de Republikeinse leiders.

De regering-Bush was stellig op de hoogte van het Taguba-rapport, maar maakte zich meer zorgen over het uitlekken daarvan dan over de inhoud. Generaal Richard Myers, voorzitter van de *joint chiefs of staff*, werd naar het CBS-nieuws gestuurd met het verzoek om het verhaal en de afschuwelijke beelden niet uit te zenden. Twee weken lang hield *60 Minutes* van CBS het verhaal onder de pet, totdat bekend werd dat de *New Yorker* delen van het Taguba-rapport zou gaan publiceren. Myers verscheen toen in de zondagochtend-nieuwsprogramma's om de inhoud nog niet uit te leggen, maar moest toegeven dat hij het rapport – dat hij al twee weken geheim trachtte te houden – zelf nog niet had gelezen.

President Bush, Condoleezza Rice en andere hoogwaardigheidsbekleders verschenen op de Arabische televisie met uitgebreide verontschuldigingen. Maar nog steeds werd er niemand ontslagen. Een van hun voornaamste punten was dat het 'misbruik' een uiterlijke was. Maar Abu Ghraib was het voorspelbare gevolg van het beleid en de doelstellingen van de regering-Bush.

Wat Bush heeft gecreëerd is in feite een goelag. Die strekt zich uit van gevangenissen in Afghanistan tot Irak, van Guantánamo Bay tot geheime CIA-gevangenissen over de hele wereld. Er worden misschien 10 duizend mensen gevangen gehouden in Irak, duizend in Afghanistan en bijna zevenhonderd in Guantánamo Bay, maar niemand kent de exacte getallen. De wet die op deze gevangenen wordt toegepast is niets anders dan datgene wat het bewind nodig achtt. Een dergelijk systeem heeft zijn weerga niet gekend sinds de val van de Sovjetunie.

Het Amerikaanse leger ontleedt de de Conventie van Genève na de Tweede Wereldoorlog. De toepassing daarvan op krijgsgevangenen beschermt immers ook Amerikaanse soldaten die gevangen worden genomen. Maar de regering-Bush bestempelde de gevangenen in Guantánamo als 'vijandelijke strijdkrachten'. Rumsfeld breidde deze praktijk uit naar Afghanistan en Irak, waarbij hij de conventie van Genève openlijk verwierp.

Volgens het Taguba-rapport zeven particulieren beveiligingsfirma's het bevel tot marteken aan Amerikaanse soldaten. Hun aanwezigheid in Irak is het gevolg van de militaire strategie van Bush om het land met een relatief lichte troepenmacht binnen te vallen. Het gat dat hierdoor ontstaat wordt gevuld door particulieren ondernemers die noch onder de Iraakse wet vallen noch onder de juridische regels van het Amerikaanse leger. Deze ondernemers hebben, naar schatting 20 duizend werknemers in Irak. Daarmee vormen zij een groter contingent dan het Britse leger.

Het is zeer verhelderwekkend dat deze ondernemers betrokken zijn bij een aantal recente gebeurtenissen in Irak, de vier vermoorde Amerikanen in Falluja en de ondervragers in de Abu Ghraib-gevangenis. Onder de juridische doctrine van Bush creëren we een buitenwettelijk systeem om de rechtsstaat tegen het terrorisme te verdedigen; we verdedigen democratie door de democratie te hinderen. De wet is er om 'boosdoeners' te temmen. Wie twijfelt aan onze liefde voor de vrijheid?

Maar de arrogantie van de deugdzame zelfverzekerdheid maskeert het egoïsme van de macht. Het is het tegenovergestelde van het Amerikaanse pragmatisme, dat altijd begrijpt dat kennis toevallig, voorlopig en onvolmaakt is. Dit is een conflict in de Amerikaanse geest tussen twee ideeën over democratie. De een heeft een beef van paradox, grenzen en debat, terwijl de ander beweert alwetend en zelfs messiaanisch te zijn. Deze macht hoeft niet gecontroleerd te worden, omdat ze puur is, en misbruikt de mensen die haar ter verantwoording willen roepen.

'Dit is de enige gevangenis waar ze foto's namen', zei Tom Malinowski, jurist van Human Rights Watch, tegen me. 'De werd niet beschouwd als een onderwerp voor debat, totdat mensen met deze foto's werden geconfronteerd.'

Sydney Blumenthal was vroeger adviseur van president Clinton. Nu is hij politiek redacteur van het onafhankelijke weekblad Salon.

© The Guardian

deVolkskrant Vrijdag 7 mei 2004

Foto's voeden haat van moslims

Vernederende beelden uit gevangenis van Bagdad krenken eergevoel van Arabieren

Van onze correspondente
Rim Ghattas
BEIRUT

De afbeeldingen waarden die president Bush via twee Arabische tv-zenders heeft gesproken over de mishandeling van Iraakse gevangenen door Amerikaanse militairen hebben geen einde gemaakt aan de algemene verontwaardiging in de Arabische en islamitische wereld. Daar hadden de burgers zich toch al lang een oordeel gevormd over de Amerikaanse bedoelingen in hun deel van de wereld.

De algemene woede werd nog verder aangewakkerd door bepaalde islamitische websites, die een uitroom van foto's en verhalen over de vernederende behandeling van gevangenen in Irak op het net zetten. Vaak ging dat gepaard met een roep om wraak.

De foto's die daar te zien zijn, zijn veelal dezelfde als die de hele wereld al via de media te zien heeft gekregen. Hier en daar zijn bovendien nog gruwelijker afbeeldingen te zien, maar dat zijn duidelijk vervalsingen.

In Egypte publiceerde de oppositiekrant *Al Wafd* dinsdag plaatjes van 'Iraakse vrouwen' in shi'itische *chador* die door 'Amerikaanse soldaten' werden verkracht – plaatjes die door twee andere kranten werden overgenomen. Naar later bleek zijn de afbeeldingen afkomstig van een porno-site met als thema 'oorlogsseks'. Op de site zelf wordt overigens duidelijk vermeld dat voor de foto's door modellen is geposeerd. De Amerikaanse ambassade in Cairo heeft de drie Egyptische kranten gevraagd de zaak recht te zetten.

De Arabieren en moslims zijn al ontzet genoeg over de echte foto's uit de Abu Ghraib gevangenis. 'Of je nu een Amerikaan bent, een Chinees of een Irakees, iedereen die zo wordt behandeld moet zich wel diep vernederd voelen', zegt de Libanese Ramia Khuir – geen moslim, maar een christen. 'Maar in onze cultuur zijn we preutser,

Amerikaanse militairen hebben een stel naakte Iraakse gevangenen met handen en voeten aan elkaar gebonden. FOTO THE WASHINGTON POST/AP

we lopen zelfs in de kleedkamer niet in ons blootje, en we praten niet hardop over zulke dingen als seksueel misbruik, pedofilie of zelfs huiselijk geweld, want dan komt onze eer in het geding.'

Dat ligt in dit deel van de wereld zo'n belangrijke rol speelt, kan misschien verklaren waarom zo weinig gevangenen naar buiten zijn gekomen met verhalen over hun behandeling voordat de foto's de wereld over gingen. Die beelden worden niet alleen aangegrepen als een bewijs hoezeer de Iraki's worden vernederd, maar ook als een bewijs dat de Amerikanen hebben gelogen over hun ware bedoelingen in het Midden-Oosten.

'Dit is geen democratie, dit is geen respect voor de mensenrechten', zegt timmerman Ahmad Bassiri in Beiroet. 'De Verenigde Staten zeggen dat ze hier democratie komen brengen, maar als ze gevangenen op die manier behandelen, zijn ze geen haar beter dan het bewind van Saddam.'

Een politiek waarnemer uit Libanon laat echter een ander geluid horen. Michael Young wijst erop dat het verhaal van de Abu Ghraib gevangenis aan het licht is gekomen door toedoen van de Amerikanen zelf – met name de Amerikaanse media, die zo vaak worden beticht van vooringenomenheid in hun berichtgeving over het Midden-Oosten.

'De Arabieren waren de VS al vijandig gezind lang voordat de foto's naar buiten kwamen, dus deze laatste episode zal hen daar alleen maar in hebben gesterkt', schrijft Young in de Engelstalige *Daily Star*. 'Maar terwijl de Arabieren de foto's uit Abu Ghraib bekijken en lezen over de Amerikaanse misdragingen in de gevangenis, zouden ze zich misschien niet alleen moeten afvragen wat dit zegt over de Amerikanen, die gewoonlijk zelfs hun ergste excessen onder ogen zien, maar ook wat het zegt over hun eigen wereld, waar dergelijke beelden alleen maar naar buiten zouden kunnen komen over het lijk van een overgeworpen regime.'

Amerikanen heroveren kantoor in Najaf

AP
NAJAF

Amerikaanse troepen hebben het kantoor van de gouverneur van Najaf heroverd op het Mehdi-leger, de militie van de radicale shi'ietenleider Muqtada al-Sadr. De Amerikanen heroverden het kantoor juist op de dag dat de Amerikaanse bewindvoerder in Irak, Paul Bremer, een nieuwe gouverneur benoemde voor de provincie Najaf.

De Amerikaanse troepen hadden zich naar de rand van de stad Najaf begeven om de gewapende shi'ieten uit het centrum te lokken. Terwijl een andere Amerikaanse eenheid het kantoor van de gouverneur heroverde, leverden de troepen op verschillende plaatsen aan de rand van de stad zware strijd met al-Sadrs militie. Volgens een Amerikaanse tankcommandant zijn naar schatting veertig shi'ieten gesneuveld.

De benoeming van een nieuwe gouverneur in Najaf is een van de voorbereidingen op de soevereiniteitsoverdracht van 30 juni. Voor die tijd willen de Amerikanen Najaf en omgeving hebben heroverd op de militie van al-Sadr. Ook in Karbala en Koufa heeren de Amerikanen al dagen lang een bloedige strijd tegen het Mehdi-leger. In Nasiriyah vecht deze militie met Italiaanse militairen.

In Bagdad zijn zes Irakezen en een Amerikaanse militair omgekomen bij een zelfmoordaanslag met een autobom. Er vielen ook 25 gewonden bij de aanslag, die plaatsvond bij de zwaarbewaakte 'groene zone' rond het Amerikaanse militaire hoofdkwartier.

Een Arabische tv-zender heeft videobeelden getoond van een Amerikaan van Iraakse afkomst, die op 3 mei zou zijn onthoofd door een groep die zich 'de Islamitische Woede-Brigades' noemt. De man zei dat hij Aban Elias heet en als ingenieur op contract voor het Pentagon werkt aan een wederopbouwproject in Bagdad.

Bush laaiend op minister Rumsfeld

7-5-2004

Publicatie van nieuwe foto's uit Iraakse gevangenis brengt bewindsman in moeilijkheden

Van onze medewerker
Dinsdag van Hoogstraten
NEW YORK

Met de publicatie van nieuwe foto's van mishandelde gevangenen in Irak heeft *The Washington Post* donderdag de politieke crisis in Washington verder verdiept. Minister van Defensie Donald Rumsfeld wordt ervan beschuldigd het wangedrag van de betrokken Amerikaanse militairen af te dekken. Democratische politici eisen zijn vertrek.

President Bush betuigde gisteren voor het eerst spijt voor het gebeurde. 'Mijn excuses voor de vernederingen waaronder de gevangenen en hun familie hebben geleden', zei hij.

De nieuwe foto's tonen wederom naakte, vastgeketende mannen met zakken over hun hoofd, omringd door lachende Amerikaanse bewakers. Ze zijn gemaakt in de tweede helft van 2003, toen een intern legeronderzoek al sprak van 'onaanvaardbare praktijken' in de Abu Ghraib gevangenis in Bagdad.

De resultaten van de eerste onderzoeken bereikten de legertop en Rumsfeld in januari. Maar Bush hoorde pas vorige week van de ware omvang van het schandaal, toen hij de eerste foto's op de televisie zag. Om die reden heeft de president zijn minister woensdag persoonlijk op de vingers getikt. Bush is 'niet tevreden en niet gelukkig' met de geheimhouding door het Pentagon.

Anonieme medewerkers van het Witte Huis bespraken die beraping – met instemming van Bush – met journalisten, die er donderdag over berichtten. Dat is een hoogst uitzonderlijke praktijk voor deze regering, die recht aan geheimhouding.

Hoewel Bush gisteren opnieuw zijn vertrouwen uitsprak in Rumsfeld, wordt de roep om diens vertrek luider. Congresleden zijn woedend over de mishandelingen, en over het achthouden van informatie aan de volksvertegenwoordiging.

Ze houden Rumsfeld politiek verantwoordelijk en nemen het woord 'doofpot' in de mond. Sommige Democraten dringen er op aan dat Rumsfeld zelf opstapt. Anderen vinden dat Bush hem moet ontslaan. Sommige congresleden willen een onafhankelijk onderzoek, anderen overwegen een *impeachment* van Rumsfeld.

De Republikeinse Afgevaardigde Tom Delay beschuldigde de Democraten van politieke spelletjes. 'Vragen om Rumsfelds aftreden is net zo'n slecht signaal als zeggen dat de oorlog niet te winnen is.'

Vandaag moet Rumsfeld verschijnen voor de senaatscommissie voor Legerzaken, waar hem een harde ondervraging te wachten staat.

Overigens zijn er aanwijzingen dat de Amerikanen in de Abu Ghraib gevangenis zich ook onder elkaar hebben misdragen. Een voormalig hoofd van de militaire politie in de gevangenis wordt ervan verdacht foto's te hebben gemaakt van drie vrouwelijke soldaten die onder de douche stonden.

Het Rode Kruis maakte gisteren bekend dat het al geruime tijd op de hoogte was van de wantoestanden in Abu Ghraib en de Amerikanen had gevraagd daar iets aan te doen. Het Rode Kruis bezoekt en controleert de gevangenissen waar Iraakse krijgsgevangenen worden vastgehouden, maar treedt zelden naar buiten met zijn bevindingen.

➤ **Pagina 5:** Foto's kerken ergernis van alle Arabieren
➤ **Pagina 11:** Commentaar

Lynndie England van de Amerikaanse militaire politie houdt een naakte Iraakse gevangene aan een lijn. FOTO THE WASHINGTON POST/REUTERS

D66 twijfelt over Irak-missie

Van onze verslaggever
Frank Poorthuis
DEN HAAG

Coalitiepartij D66 dreigt tegen de verlenging van de Nederlandse missie in Irak te stemmen. De partij gaat alleen akkoord als de Verenigde Naties meer worden betrokken bij de ontwikkelingen in Irak. Ook moeten de Amerikanen eind juni meer macht aan Irak overdragen dan zij nu van plan zijn. Het kabinet moet zich hiervoor inspannen, vindt D66.

Doet het kabinet dat niet, dan verliest het de steun van de kleinste regeringspartij. Het is niet waarschijnlijk dat de voorwaarden die D66 aan de Amerikanen stelt, realiteit zullen worden. Dittrich verlangt van het kabinet dat minister Bot van Buitenlandse Zaken de komende weken bij de Amerikanen en Britten op beide zaken aandringt. 'Anders zie ik het somber in', aldus de fractievoorzitter van D66. 'Het kabinet zal met een sterk verhaal moeten komen', om de coalitiepartij dan alsnog over de streep te trekken. 'Het dilemma is dat je de Iraakse bevolking niet met een nog grotere puinhoop moet achterlaten als je je terugtrekt.'

Het kabinet neemt een dezer weken een beslissing over verlenging van de missie, die eind juni afloopt. Uit uitlatingen van de betrokken bewindslieden Kamp van Defensie (VVD), Bot (CDA) en premier Balkenende (CDA) is op te maken dat het kabinet voor voortzetting is. Zo'n besluit moet echter aan de Tweede Kamer worden voorgelegd. Als D66 geen steun geeft, zou in de Kamer nog slechts een nipte meerderheid vóór zijn. De hele oppositie, op de LPF na, is voorstander tegen. Regeringspartijen VVD en CDA hebben dan de steun van de LPF nodig. Het is voor belangrijke uitzendingen van Nederlandse militairen ongekend dat slechts zo'n kleine politieke basis bestaat.

Dat D66 met haar actie de coalitie gezichtsverlies berokkent en zelfs mogelijk een breuk teweegbrengt, doet volgens Dittrich niet ter zake. 'Coalitiebelangen mogen hierbij geen rol spelen.'

Dittrich vindt dat zijn partij goede gronden heeft voor haar afwijkende mening. 'Wij waren al tegen de oorlog en hebben daarvan ook geen politieke steun verleend. Wij vonden dat Hans Blix meer tijd moest krijgen om zijn onderzoek te doen en het heeft ons altijd zwaar op de maag gelegen dat de VN zijn gepasseerd.' D66 steunt mede daarom het idee van oppositiepartij PvdA voor een onafhankelijk onderzoek naar de besluitvorming in Nederland om steun aan de oorlog te geven. 'Daar moet maximale helderheid over komen', aldus Dittrich. In de Kamer is voor zo'n onderzoek weinig steun.

De plannen die er nu voor de machtsoverdracht in Irak zijn, gaan voor D66 niet ver genoeg. 'Irak is voor de Irakezen. De Amerikanen dragen op 30 juni nauwelijks belangrijke verantwoordelijkheden over. Dat ligt ons zwaar op de maag.' Het helpt niet, aldus Dittrich, dat de laatste dagen misstanden in Iraakse gevangenissen naar buiten komen. 'Je moet er niet aan denken dat er meer aan de hand is. Bij zo'n coalitie in Irak moet je niet willen horen.'

Is geloofwaardigheid VS nog te redden?

Amerikaan moet ooit Irakees weer recht in de ogen kunnen kijken

Hoe misdadig het optreden van de Amerikaanse soldaten ook mag zijn, de échte ramp is wellicht het falen van hun bevelhebbers die het klimaat hebben bevorderd waarin zij opereerden, meent Larry Scaquist.

Onder de druk van uitgelekte foto's erkent de Amerikaanse legerleiding dat ze al maanden op de hoogte is van wreedheden die zijn begaan door Amerikaanse militairen belast met de bewaking van inlichten in de Abu Ghraib-gevangenis, ten westen van Bagdad. Nu negeren de generaals die ze onthulden zijn en de daar schuldigen zullen straffen.

Verbazingwekkend is niet gewoon. Zoals ook sceptici niet schelden om één en ander echt te zetten.

De geloofwaardigheid van de leger als *ander machte* is wellicht het enige dat kan verklaren dat de missie in Irak mislukte.

De foto's uit de Abu Ghraib-gevangenis zijn onderdeel van internet voor te worden. er een aantal schokkende, gaan — een Amerikaanse soldaat — die bewaken een bijzondere gevangene met een hap over zijn gezicht op een lijk te zetten en elektrische kraken aan hem vast te maken) een groot De bedrijf maakte gevangenen op een vernederende berg te stapelen) een groot die vreest in het voor de hongerstaf.

Tweede zo de foto tegingen, schijnen de rijpers van Abu Ghraib gewone teneinden te zijn geweest, gemeenteke Amerikanen in tijdelijke actieve dienst. Naar het misdadig het optreden van de soldaten ook mag zijn, de échte ramp is wellicht het falen van hun bevelhebbers, die het klimaat hebben bevorderd waarin zij opereerden. De praktijk van martelingen heeft de hele Amerikaanse onderneming in het Midden-Oosten in gevaar gebracht. Om te bevorderen of de toestand nog kan worden hersteld, is inzicht nodig in het dubbele beeld van Amerika in de Arabische wereld.

Tot nu toe kan vrij zeker tegen het Amerikaanse optreden in het Midden-Oosten worden aangekeken. Zoals ik zelf vorige boeken, onder een bezoek aan Marokko, sterk uit opiniepeilingen dat het Arabische publiek welkeuwaar tegen het beleid van de regering-Bush was, maar dat de bevolking van het Midden-Oosten Amerika prees om zijn liberale democratie en de Amerikanen bewonderde om hun persoonlijke luxe voor vrijheid en individuele rechten. De Amerikaanse troepen in Irak waren het bewijs bewijs van het bestaansmogelijke Amerika.

Nu er geen misverstandingsgevoel te vinden blijken te zijn en de veiligheid steeds meer banen bedrijf raakt, is de enige overgebleven grond voor de oorlog Amerikaanse goeroep op Irak dat het legen zijn van Saddam is. De VS blijven alleen maar om het land van de democratie te planten. Alleen dat politieke doel rechtvaardigt de torenhoge prijs aan doden en gewonden, aan geld en materieel.

Die noodzaak kunnen we vergeten. Hier als de zogenaamde affaire van de Amerikanen van martelingen, in hun moreel en in hun vertegoing. Of de gewone soldaat die aangeraakt het voorbeeld van onbuitengewone gevangenen met een hap over zijn gezicht op een lijk te zetten en elektrische kraken aan hem vast te maken) een groot De bedrijf maakte gevangenen op een vernederende berg te stapelen) een groot die vreest in het voor de hongerstaf.

Tweede zo de foto tegingen, schijnen de rijpers van Abu Ghraib gewone teneinden te zijn geweest, gemeenteke Amerikanen in tijdelijke actieve dienst. Naar het misdadig het optreden van de soldaten ook mag zijn, de échte ramp is wellicht het falen van hun bevelhebbers, die het klimaat hebben bevorderd waarin zij opereerden.

VS werden geïnformeerd

Rode Kruis wist van misstanden

Door onze redactie

ROTTERDAM, 7 MEI. Het Internationale Rode Kruis (ICRC) was op de hoogte van mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis in Irak en heeft dat aan de Amerikanen gemeld. Dat heeft een woordvoerder van de mensenrechtenorganisatie zaterdagochtend telefonisch bevestigd vanuit Genève.

De bevindingen en observaties van het ICRC zijn echter vertrouwelijk en worden alleen met de gevangenisautoriteiten en de bezettende partij besproken. Dit om te voorkomen dat de informatie voor politieke doeleinden kan worden gebruikt en daardoor de humanitaire missies van het Rode Kruis in gevaar komen.

Sinds zijn oprichting, circa 140 jaar geleden, heeft het ICRC gevangenissen en in de Genfse Conventies voor oorlogvoerenden vastgelegd dat de organisatie gevangenen regelmatig en zonder getuigen mag bezoeken. Zo kunnen de gevangenen hun hart luchten.

Het ICRC houdt wijselijk het merendeel van de bezoeken aan gevangenen en doet alleen publieke mededelingen. Slechts in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld als een overheid een verdrag heeft geschonden, wordt de kritiek openbaar gemaakt.

Het ICRC is dan ook niet van plan de bevindingen in Abu Ghraib openbaar te maken. Dat zegt woordvoerder Jan Egeland. Tevens zegt regeringsvoorlichter Jeroen Akkermans: „Het is de taak van het ICRC om de Amerikaanse overheid te informeren. Dat gebeurt. Het is niet aan ons om dat openbaar te maken."

Het Rode Kruis wilde vanmiddag verder geen mededelingen doen, maar ons vanmiddag met een verklaring komen. Wel zei een woordvoerder van het hoofdkantoor in Genève desgevraagd dat de ICRC-delegatie herhaaldelijk de Verenigde Staten heeft gevraagd corrigerende maatregelen te nemen. Enkele daarvan zouden zijn doorgevoerd.

Gisteravond liep niets hierover bekend waren in januari 2003.

Bij regelmatig woordvoerder van ICRC verbaast het niet dat gevangenen te vragen van misdadigers voor de mishandelingen in de Abu Ghraib-gevangenis. Een delegatie van het Rode Kruis bezoekt het afgelopen jaar om de vijf weken de gedetineerden in de Iraakse gevangenissen rond Bagdad.

Tegenover persbureau *Af* zei Rudi Dautzenberg, een regionale woordvoerder in Irak van het ICRC: „Natuurlijk bewaren we zijn van wat er in Abu Ghraib aan de hand was."

„We zijn niet racistisch. Natuurlijk zijn we bezorgd over de situatie in de gevangenis sinds we vertrouwelijk met de gevangen spraken. We krijgen van een verslaggever. We bezoeken alle gevangenen. We controleren van verschillende kanalen de informatie die we van gedetineerden krijgen", aldus Dautzenberg.

Het Rode Kruis wilde vanmiddag verder geen mededelingen doen, maar ons vanmiddag met een verklaring komen. Wel zei een woordvoerder van het hoofdkantoor in Genève desgevraagd dat de ICRC-delegatie herhaaldelijk de Verenigde Staten heeft gevraagd corrigerende maatregelen te nemen. Enkele daarvan zouden zijn doorgevoerd.

De gevallen helden van de 372ste

Media ontleden het verleden van een eenheid onder vuur

Gewone Amerikanen, met een normaal leven, die geen trek hadden in Irak. Dat blijkt de achtergrond van de meeste reservisten betrokken bij het schandaal rond de mishandeling van Iraakse gevangen. De Amerikaanse media spitsen verder.

Door ons eigen redactieteam

ROTTERDAM, 7 MEI. De 372ste was de trots van Cumberland, het stadje in de Amerikaanse staat Maryland waar de meeste leden van de militaire politie-eenheid, betrokken bij het schandaal in de beruchte Abu Ghraib-gevangenis, vandaan komen. In het lokale gerechtshof en de vestiging van de waterleiding. Wal-Mart, bakkers, enzovoort. Gewone Amerikanen, met een normaal leven, die geen trek hadden in Irak.

Maar zoals de foto's van mishandeling en vernedering van Iraakse gevangenen de wereld vanaf zijn gegaan, en bekend is geworden dat zeker zes leden van de 372ste (vrijdag daarbij bevorderd) zijn gevaren, zijn de getuigen van part zoals het moet zijn voor de zoon verdwenen.

Het zoekt is aanvankelijk zorgvuldig gezonden in de Verenigde Staten dat de media de vragen op de aanval afkomen op het strafrecht en solide stap, meer vooral inhoud en het verleden van de aangeklaagde militairen proberen te maken. Uit al die verhalen komt een beeld naar boven van gewone Amerikanen die het goed voor hebben gehad. Familieleden verontrust als ze vrijdag van de ontdekking van hun dochters.

Degenen die Lynndie England kennen bij voorbeeld, zeggen haar opgevoed te zijn door het zorg van de foto's waar haar relaties of familieleid aan een hoofdrol in haar kind staat die in vangenschap aan de tak van een ranker Iraakse gevangene die op de grond ligt. De moeder van de 21-jarige England, Terrie, zegt tegenover de Amerikaanse krant dat ze zich... „Het is de foto (lid is het niveau, maar we hebben die nieuws. Ze lijken alleen de foto's een. Hoe ook anders we dat nog zien." Ze geloofd dat haar dochter door anderen is aangezet om te doen wat ze deed.

Hoewel nog niets is bewezen, suggereren nieuwe feiten over de mogelijke psychologische redenen van de ontdekking van het schandaal. Zo blijkt Charles Graner, de man die samen met England herhaaldelijk werd gefotografeerd, een verleden te hebben met geweld. De Amerikaanse krant *The New York Times* is onder de indruk van het rapport over de achtergrond van Graner, die beschuldigd was van gebruik van geweld tegen de vrouw van wie hij twee kinderen heeft.

Maar opmerkelijker misschien is dat de 26-jarige reservist in het dagelijks leven gevangenisbewaarder is van een zwaar beveiligde inrichting in Centre in de staat Pennsylvania waar tot dusdoende uitsluitend gedetineerden zitten. Het is die gevangenis die eind juni nagenoeg zonder geweld werd overgenomen door de Iraakse gevangenen, waarbij de bewaarders werden gedwongen hun uniformen uit te trekken en naar huis te gaan. Graner zou zich daarbij onderscheiden hebben door agressief te reageren.

Quin een England zelf, die overigens aan is aangeklaagd, wordt steeds meer informatie bekend. Vrienden noemen haar „gevoelig" en „niet agressief". Ze zou naar hun zin „onbekwaam" zijn geweest. Leraren uit haar geboortestad Fort Ashby zeggen dat ze „niet in staat" was om te leren. Ze zou naar hun zeggen zijn geweest om geschreven te worden. Ze zou naar hun zeggen zijn geweest om geschreven te worden.

Jessica Lynch. Het is de tv de Amerikaanse media bevestigde soldaat die weg naar een hero's welkom in Irak gewond en al uit Iraakse handen werd bevrijd. Lynch verklaarde achteraf dat haar „helderd", waardoor ze weg gevangen genomen, zwaar door Washington, was overdreven. England zou er op een aantal plek, waar negatieve reacties werden gegeven op het beeld van haar dochter, zou hebben aangezet – bewijs dat nooit te vinden, aldus haar moeder. „Er was opwelling op die plek toen die foto's werden gepresenteerd", zegt haar moeder tegenover *The New York Times*.

De Amerikaanse media hebben inmiddels herhaaldelijk gemeld dat de opgenachtelijke chaos en het amateurisme binnen de 372ste verbaasd. Daarbij worden zij zich vooral op het feit dat de soldaten uit reservisten bestaat die niet specifiek zijn opgeleid voor dergelijke taken zoals in Abu Ghraib. In de reportage van The Times wordt de 372ste door ook bestempeld als een eenheid die tot nu toe is voor reservisten in de Verenigde Staten. Mensen en vrouwen die in het dagelijks leven moeilijk te combineren zijn met de militaire betrapen verveling.

De in de vanzondagnacht van de eenheid, Donald Kerse, een onderwerper die goed zijn verhoogt. Een groot aantal militairen in wanneer zij geen dienstplicht hebben, werkzaam is om een vole gevangenissen in dienst.

De 21-jarige soldaat uit het Amerikaanse Lynndie England op archief van de gewraakte foto's uit de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. Boven, rechts met Charles Graner. De foto links is zonder genoemde gevangenen in Irak, en hoogst waarschijnlijk met andere foto's van militairen uit de regio als strafmaatregel bij het lokale gerechtsgebouw in Hagerstown, Maryland, waar England vandaan komt. Lynndie England wordt opnieuw naar Washington in Fort Bragg, waar ze hoogstwaarschijnlijk wordt gestraft. Foto's Reuters, AFP

'Soldaat C' geeft informatie over Britse misdraging

Door onze correspondent

LONDEN, 7 MEI. De Britse krant *The Daily Mirror* maakt vandaag een bizarre getuige op die zegt gedetailleerde informatie te hebben over vier gevallen van mishandeling van Iraakse krijgsgevangenen door Britse soldaten.

Het ministerie van Defensie heeft intussen bevestigd dat de man als hoofdbelastingambtenaar heeft gesproken met de Royal Military Police, de militaire dienst der militaire veiligheid. De man, aangeduid als 'soldaat C', is lid van de Territorial Army, het Britse equivalent van het Korps Nationale Reserve, die vorig jaar was aangevangen aan de Queen's Lancashire Regiment (QLR). Leden van dat elite leden militaire uitrusting verplaatst zouden de foto's hebben gemaakt van mishandelde krijgsgevangenen. Als The Mirror uitgeven verantwoordelijk uitgever, Tatjana Piers Morgan, hoofdredacteur van de krant, is 'soldaat C' niet bij het gebeurtenissen incident aanwezig geweest. De militairiteit van de foto's is overigens onzeker.

Maar tegen elke leden van het QLR laagje al een strafzaak wegens de foto's van Baha Mousa, een 26-jarige Iraker, in september vorig jaar in Basra.

Mousa, een nachtportier in een hotel, werd met vijf andere gearresteerden tijdens een inval door QLR-soldaten gearresteerd. Mousa's vader, een Iraaks politie-kolonel in Basra, de Britse militaire macht in Zuid-Irak, die zijn zoon vier dagen lang identificeerde, heeft verklaard dat hij ernstige wonden had aan het hoofd en op de rest van zijn lichaam. Twee van de gearresteerden van het hotel die de arrestatie overleefde, verschillen tegen vastlaggevers van The Guardian dat ze meer dagen gebruikt moesten zitten en herhaaldelijk worden geschopt en geslagen door de militairen. Hoewel's nabestaanden hebben tot de overtuiging komen dat QLR-soldaten verantwoordelijk zijn voor de dood van hun zoon, is het onderzoek nog niet afgerond.

De minister gezegd zou onder meer over drie leden gedetailleerde informatie hebben. Volgens The Mirror heeft hij ook de namen gegeven van de verantwoordelijke soldaten en ooggetuigen op dezen andere leden. Alvorens de namen van officieren die een negatieve rol in hebben gespeeld, heeft dat de foto's echt zijn, maar hij moet zonder druk of te treden als de vals blijken. Het minder meer afgeleiden van de Britse politie in Irak als gedetineerde strafmaatregelen strenger hebben zouden zijn.

Het Britse ministerie van Defensie heeft bevestigd dat de man, die zich meldde bij de militaire politie, een Britse militair is. Hij zou zich hebben gemeld bij de politie in Basra, waar de Britse militaire macht in Zuid-Irak, die zijn zoon vier dagen lang identificeerde, heeft verklaard dat hij ernstige wonden had aan het hoofd en op de rest van zijn lichaam. Twee van de gearresteerden van het hotel die de arrestatie overleefde, verschillen tegen vastlaggevers van The Guardian dat ze meer dagen gebruikt moesten zitten en herhaaldelijk worden geschopt en geslagen door de militairen. Hoewel's nabestaanden hebben tot de overtuiging komen dat QLR-soldaten verantwoordelijk zijn voor de dood van hun zoon, is het onderzoek nog niet afgerond.

De minister gezegd zou onder meer over drie leden gedetailleerde informatie hebben. Volgens The Mirror heeft hij ook de namen gegeven van de verantwoordelijke soldaten en ooggetuigen op dezen andere leden. Alvorens de namen van officieren die een negatieve rol in hebben gespeeld, heeft dat de foto's echt zijn, maar hij moet zonder druk of te treden als de vals blijken. Het minder meer afgeleiden van de Britse politie in Irak als gedetineerde strafmaatregelen strenger hebben zouden zijn.

'Ik moet lachen want zo is Lynn niet'

De digitale technologie en de verspreiding van schadelijke beelden

Nieuwe foto's van marteling en mishandeling van Iraakse gevangenen schetsen een beeld van schrijnende wetteloosheid onder de Amerikaanse bewaking in Abu Ghraib.

Door Christian Davenport

WASHINGTON, 6 MEI. Het begint als een reisverslag uit Irak. Op de ene foto staan Amerikaanse militairen voor een moskee. Op een andere een soldaat op de rug van een kameel. En dan een soldaat die een hondenriem vasthoudt die rond de nek van een Iraakse gevangene is gebonden. Hij is naakt, heeft een grimas op zijn gezicht en ligt op de grond.

Bij de meer dan duizend digitale foto's die in het bezit zijn gekomen van *The Washington Post* zijn beelden van naakte mannen, ogenschijnlijke gevangenen, die boven op elkaar liggen terwijl militairen om hen heen staan. Er is ook foto bij van een naakte man met een donkere kap over zijn hoofd, gebeeld aan de deur van een cel. En een foto van een naakte man wiens handen zijn vastgemaakt aan een stapelbed met zijn armen zo ver uit elkaar getrokken dat zijn rug is gebogen. Een damesonderbroek is over zijn hoofd getrokken.

De schrijnende beelden, die werden rondgestuurd door de militaire politie die dienst deed in de Abu Ghraib-gevangenis nabij Bagdad, behoren bij een nieuwe reeks foto's uit de serie die vorige week werd vertoond door de Amerikaanse zender CBS. Ze lijken nieuw bewijs van de chaos en het gebrek aan professionalisme in de gevangenis zoals die zijn beschreven door majoor-generaal Antonio Taguba. Zijn rapport, gebaseerd op de foto's, maakte melding van „meerdere gevallen van sadistische, schaamteloze en buitengewone criminele mishandeling".

De inhoud van deze serie foto's, uit de eerste helft van vorig jaar, loopt zeer uiteen van alledaagse beelden over het militaire leven tot foto's waarop soldaten seks simuleren. De nieuwe beelden lijken aan te tonen hoe Amerikaanse militairen gevangenen hebben misbruikt – verschillende militairen dragen mouwbanden ter identificatie. The Post heeft evenwel niet met zekerheid kunnen uitsluiten dat sommige foto's in scène zijn gezet.

De foto's zijn met behulp van verschillende digitale camera's genomen en op cd's gezet. Die werden verspreid onder de militairen van de 372ste Military Police Company, reservisten uit Cresaptown in Maryland. De foto's zijn, net als andere beelden, in beslag genomen door militaire inspecteurs die de situatie in de gevangenis onderzoeken, aldus een bron die dicht bij de eenheid.

Het onderzoek heeft geresulteerd in de strafzaak tegen zes militairen van de 372ste eenheid. „De beschuldigingen van mishandeling zijn bewezen door gedetailleerde verklaringen van getuigen en de ontdekking van gruwelijke fotografische bewijzen", aldus het rapport van Taguba.

Veel eenheden in Irak maken gebruik van digitale camera's en het is opmerkelijk voorbeeld van hoezeer de technologie de manier waarop de troepen met het

Steeds meer Amerikaanse militairen doen verslag van het front in Irak met behulp van een digitale camera of video. Het is ook op die manier dat de foto's van mishandelde Iraakse gevangenen zijn verspreid. (Foto Reuters)

dierd. Van Bassra tot Bagdad sturen ze foto's per email naar huis. Sommige militairen, onder wie enkelen van de 372ste eenheid, dragen behalve hun wapens en Kevlar-helmen videocamera's mee.

Bill Lawson, wiens neef Chip Frederick is aangeklaagd in deze zaak, heeft gezegd dat Frederick een aantal keren foto's uit Irak naar huis heeft gestuurd. Dat waren „normale foto's, zoals een toerist die zou maken", en geen foto's waaruit misbruik van gevangenen zou blijken, zei hij.

Maar in de kwestie rond de mishandeling van gevangenen heeft de alomtegenwoordigheid van digitale camera's voor een veel explosiever internationaal schandaal gezorgd dan het rapport van Taguba alleen. Sinds de vertoning van de beelden door CBS's '60 Minutes II' zijn de foto's van mishandeling overal ter wereld op internet en televisie te zien.

Het is niet duidelijk wie de foto's heeft genomen en waarom. Advocaten voor de aangeklaagde militairen en enkele familieleden hebben gezegd dat de foto's zijn gemaakt op instigatie van de functionarissen van de militaire inlichtingendienst die zouden hebben gepoogd de gevangenen te vernederen en andere gevangenen er toe zouden hebben gedwongen een daarvan met te doen. „Het is volkomen duidelijk dat de inlichtingendiensten het bevel hebben gegeven deze foto's te maken", zei Guy Womack, een advocaat uit Houston die optreedt voor de 25-jarige Charles Garner, een van de aangeklaagde militairen.

De vader van een andere aangeklaagde militair, soldaat Jeremy Sivits, heeft verklaard dat ook zijn zoon bevelen heeft opgevolgd. „Hij is gevraagd die foto's te nemen, en hij heeft gedaan wat hem werd gezegd", aldus Daniel Sivits in een telefonisch interview.

Generen hebben twee familieleden en een vriend uit Fort Ashby, West Virginia, de 21-jarige soldaat Lynndie England genoemd als de militair van de foto van de vrouw met in haar hand een hondenriem die is vastgemaakt aan de nek van een man die op de grond ligt. England, die lid is van de 372ste eenheid, is ook herkend als de militair in de eerste serie foto's die openbaar zijn gemaakt. Dat hebben haar familieleden bevestigd. England is overgeplaatst naar Fort Bragg, North Carolina. Pogingen haar te bereiken waren onsuccesvol. Het leger heeft haar niet aangeklaagd in de zaak.

Vrienden en familie van England zijn overtuigd dat de foto's in scène zijn gezet. „Ik moet er gewoon om lachen want zo is Lynn niet", zegt een 21-jarige vriendin Destiny Guin. „Ze zou een hond niet aan zijn nek voorttrekken, laat staan een mens over de grond slepen."

England was werkzaam bij de eenheid als klerk die gegevens verwerkte van gevangenen voordat ze in hun cellen werden ondergebracht. Andere militairen zullen haar gevraagd hebben om te poseren voor de foto's, zei haar vader, Kenneth England. „Zo is het gegaan."

Direct nadat CBS de foto's uitzond, werd Terrie England gebeld door haar dochter. „'Mam', zei ze tegen me, 'ik was op de verkeerde plaats op het verkeerde moment'", aldus Terrie England.

De foto's die in het bezit zijn van The Post bevatten ook beelden van militairen die seks simuleren, foto's van een koe die wordt gestroopt en militairen die poseren met de toegetakelde kop. Er zijn ook tientallen foto's van de toegetakelde kop van een kat. Andere foto's bevatten beelden van gewonde mannen en lijken. Op één van die foto's staat een dode man die achter in een vrachtwagen ligt met zijn hemd en gezicht en linkerarm onder het bloed. Zijn rechterarm ontbreekt. Weer een ander beeld toont een lichaam, grauw en in ontbinding. Een jonge militair leunt op het lichaam, bij lache en steekt zijn duim omhoog. Tenslotte is er nog een foto van een jonge vrouw die haar blonde ombuig houdt en haar borsten laat zien. Ze draagt een witte band met nummers om haar pols, maar het is niet duidelijk of zij een gevangene is.

© The Washington Post/LA Times service

Defensieminister berispt

Bush laakt mishandelen, geen excuses

2 mei 2004

ROTTERDAM, 8 MEI. De Amerikaanse president Bush heeft gisteren tegenover twee Arabische tv-zenders de mishandeling van Iraakse gevangenen door Amerikaanse militairen veroordeeld. Excuses maakte hij niet.

De schaamte van gevangene 13077

Gefotografeerde Irakees doet verhaal over mishandeling en vernedering door Amerikaanse militairen

1-5-2004

Een van de Irakezen die werd mishandeld in de Abu Ghraib gevangenis toonde de foto's waarop is vastgelegd hoe hij en mede-gedetineerden werden vernederd. 'Dat feit, die foto'

Master Sergeant Matt

Proces in Londen over dood Irakese burgers

1 mei 2004 6-5-2004

Rumsfeld mijdt uit alle macht term marteling

Van onze correspondent
Jan Tuinp
NEW YORK

Abu Ghraib. Ze typeerde minister van Defensie Donald Rumsfeld gisteravond de aanhoudingen door Amerikaanse militairen in de Abu Ghraib-gevangenis in Bagdad. 'Iedereen die ernstig misdeerd heeft zijn handen in het leger en zijn land laten vallen.'

Minister Rumsfeld heeft opdracht gegeven het gedrag te onderzoeken van militairen op plaatsen in Irak waar de VS-troepen gevangen houden, met name op de basis Guantánamo Bay op Cuba. De minister legde gisteren in een persconferentie verantwoording af, nadat de zaak een week geleden via het ABC-programma *60 Minutes* aan het licht was gekomen. De serie foto's toegezonden door Amerika aanpor, na *Informatie die bekende de maatregelen.*

Tegen een militaire leider zijn strafrechtelijke onderzoek, beschuldigd van het mishandelen van gevangenen. Zeven militairen zijn berecht. Rumsfeld hield het erop dat in Bagdad sprake is van een *regelrecht.* Het nieuwe onderzoek is bedoeld om daar *duidelijkheid* over te krijgen. Tegelijk hield de minister de mogelijkheid open van nieuwe schanden. Hij zei: 'Er zijn altijd beschuldigingen van mishandeling. Dat is een van de dingen. Het onderzoek zal duidelijk maken of het waarheid wijder verspreid is. We hopen dat het een uitzondering blijkt te zijn.'

Rumsfeld: 'Ik heb geen beeld, maar volgens mij zijn wat we nu zien in gevangenissen in Irak, onder marteling.' Het verdachte is van belang, zoals de Conventie van Genève marteling als een ernstige misdaad beschouwt. Over mishandeling wordt niet gesproken.

In een gemeld rapport van het Amerikaanse leger die militairen van de Abu Ghraib-gevangenis zich schuldig hebben gemaakt aan mishandelingen, die 'opzettelijk en systematisch' werden uitgevoerd. Het rapport richt zich vooral op de behandeling van minderjarige gevangenen.

Aan premier Rumsfeld werd gisteravond de vraag voorgelegd of het een hulpje als de VS verantwoordelijkheid overlaten aan de diplomaten en aan het Iraakse volk. De minister gaf een antwoord dat tussen regels door verontwaardiging verraadde. Hij zei: 'Er kunnen dingen zijn die we kunnen doen, die kunnen helpen de situatie te begrijpen dat dit ontmenselijkende omstandigheden zijn.'

Verder het Congres is ernstige kritiek gaat op het feit dat de oefeningsvoorschriften niet zijn aangepast aan de Geneefse Conventie. Brigadegeneraal Peter Pace, vice-voorzitter van de staf van macht, zei dat het onderzoek een nauwkeurig overzicht zal geven van de militaire bevoegdheden.

Op de vraag wanneer hij stelt voor nieuwe de gevangenis Abu Ghraib weer overhoogt, zei minister Rumsfeld: 'Ik geloof dat ik van de *korte* heb gehoord en dat wil *korte* gezegd dat er geen koppeling meer is.'

De VS maakten bekend dat het aantal gevangen in de Abu Ghraib-gevangenis gehalveerd zal worden. Op dit moment worden naar schatting 3800 gevangen vastgehouden in drie gevangenissen. We zullen het aantal en hun identiteit terughalen naar 1300 à 1500, zei generaal-majoor Geoffrey Miller, die het commando heeft over de gevangenis in Irak.

Woordvoerders van het Amerikaanse leger maakten bekend dat 25 procent in Amerikaanse gevangenissen in Irak en Afghanistan zijn ongeschoold.

Ten minste twaalf gevangenen zijn door toedoen van militairen om het leven gekomen. De meldingen van Amnesty International en Human Rights Watch over mishandelingen zijn niet overtuigd. De Democratische senator Edward Kennedy sprak de vrees uit dat de uitspraak in de Abu Ghraib-gevangenis nabij Bagdad *«grote gevolgen»* zal hebben.

Ook de strafrechtelijke offensieve in Washington gooit president Bush verdenking over terreurdaden van Amerikaanse militairen in Irak. De White House-woordvoerder Scott McClellan reageerde de vragen spreken een kant voor Bush en zich *«verbaasd»* te tonen de Arabische wereld te tolleren. Bush' National veiligheidsadviseur Condoleezza Rice verklaarde dat *«geen* sympathie de Arabische zender Al-Arabiya dat *«Bush* voelbeelden is niet *«een»* in Abu Ghraib is gebeurd».

Ik een pagina de spanningen in de betrekkin Abu Ghraib-rel te verminderen Rice de recente commandant van het Centraalmen, generaal Geoffrey Miller, bedien Zijn gevangenen over te plaatsen naar Camp Bucca, nabij Basra. Daar verblijven 2.000 gevangenen.

Miller, die de verantwoordelijkheid heeft gehad over het commando Amerikaanse gevangenissen op Cuba, Irak (voormalige Ire, wil niet speculeren over het aantal gevangenen in Abu Ghraib dat moet verdwijnen. Hij verklaarde daar 3.800 gevangenen. Ook voor specifieke strafvorderingsmethoden, zoals slaaponderbreking, *zoals* natuurlijke *stressing* worden gevraagd bij Miller. Mondelinge dient een ook over het beveld van een gevangenis en militairen te bevelshiërarchieën. (Reuters, AP)

• vervolg van pagina 2

Verontwaardiging in VS groeit

Bush in defensief om martelkwestie

WASHINGTON, 5 MEI. De Amerikaanse regering heeft alle politieke middelen aangewend om de schade te beperken die is ontstaan door het nieuws over de mishandeling van Iraakse gevangenen door hun Amerikaanse bewakers.

Wandaden in Irak

VERNIEDERENDE BEHANDELINGEN van gevangenen zoals die in Irak door Amerikanen en Britse troepen zijn gepleegd, zijn zo oud als het krijgsbedrijf. Alleen de foto's zijn een nieuwigheid. Deze omstandigheid maakt het er niet beter op. De Geneefse Rode-Kruisverdragen over het oorlogsrecht zijn klaarblijkelijk. Met gedrag waarvan hier sprake is, kan niet door de beugel – of met *no* gaan nu krijgsgevangenen tegen de betrokken militairen zijn al opgelegd. Verder onderzoek loopt nog. Overtuigende verdachte militairen die zich in strijd met het oorlogsrecht aan de laag lage. Een paar dingen springen in het oog. Bij de Britten zijn het *herniegevaltsten* die in opgesmijt zijn gemaakt, bij de Amerikanen reservisten die een diepgaand en omvangrijke bewaking. Maar volgens hun – inmiddels ontgaan militairen – communicatie zou het gewraakte gedrag zijn gevolg van het *gebrek* aan inlichtingendiensten die de gedetineerden hadden moeten bieden. Dat kan nooit weten dat de commando beperkt zijn geweest tot speciale afdelingen. De VS hebben sinds gevangenissen in Irak. Wereldwijd van de inlichtingendiensten stelden maakt het echter moeilijker de verhoudingen als luchtdicht. Een systematisch karakter vergaren de ernst van deze kwestie en daarmee de noodzaak tot een diepgaand en onafhankelijk onderzoek. De vraag moet worden gesteld of de regering-Bush niet een moreel*lijkheden heeft gezaagd* door in de oorlog tegen het terrorisme een categorie van 'illegale strijders' in te stellen, die men of meer *rugbrijd* zien vrijkloard. Tegen de wil van de regering heeft het Amerikaanse hooggerechtshof *no* gelukkig wel een stok over dit beleid in behandeling genomen.

DE WANDADEN tegen Iraakse gedetineerden zetten de geloofwaardigheid van de coalitietroepen onder druk. President Bush en premier Blair trokken massief hoog te paard vóórdat tegen Irak ten oorlog. Inmiddels wordt de bevrijding van het land door steeds meer Irakezen gezien als een bezetting. Het *imagoprobleem* van vooral de Amerikaanse militairen, die zonder veel terughoudendheid regeren, wordt met de dag groter. Ook zonder de zware *knalfiguren* van 'vernietigen' zijn de praktijken zoals die uit de Abu Ghraib-gevangenis worden gemeld, een nieuwe tegenslag voor de Coalitie in de *strijd* om *zoveel mogelijk* van zoals Bush het noemde, *«de boeren en geesten»* van de Irakezen. Public relations *voor* hun het *zoveel* deel uit van een gevaarzaal *voordat* als de Klassieke gewelddadigheden. Het valt te verwachten dat de schuldige beelden uit Abu Ghraib ook een tol zullen spelen in de Nederlandse militaire aanwezigheid in Zuid-Irak. Daarbij dient het *niet* te *hebben* (het recht dat tijdens de oorlog geldt) niet te worden verward met het *dat* ed hebben (het recht om oorlog te voeren, inclusief het recht doel te nemen aan een bezettingsmacht). Dat is een klassiek onderscheid. De politieke afweging is steeds deze vanwerving al ingewikkeld genoeg.

Schuning

Martelen zal in onze eerste, hoe dan ook, de daar dagen overal, na Schend- is. Dat ook Britten en Amerikanen martelen, en dan ook nog over de daarom oriëntatie, al gebeurde de Amerikaanse pers hierover het minst uitvoerig (publiek) te gaan van Amerikaanse (martelaar).

Ik heb dat soort opmerkingen, dat martelen in onze tijden is, schoon vaak gebeurd toch bedenkelijk, maar niet gehoord. Zien ook erg scherpe opgewonden de martelingen door Britten gaan staat daarmee aan de opvatting dat martelen nu eenmaal verwerpelijk is. Maar nu de gruwelijke en soms groteske misstap is het juridisch nauwere schuring waarbij op de manier is ontkomen.

Jan Tuinp

5-5-2004

Libanese vrouwen tonen tijdens een protest in Beiroet foto's van Iraakse gevangenen in Bagdad, die mishandeld worden door Amerikaanse soldaten. (Foto AFP)

Behandeld als een rol toiletpapier

Iraakse ex-gedetineerden over hun gevangenschap in Amerikaanse handen

Wat is er met de mishandelde Irakezen in Amerikaanse gevangenschap gebeurd? Getuigen schetsen een beeld van mensonterende praktijken. Of dat systematisch gebeurde, is onduidelijk.

Door een onder redacteuren

ROTTERDAM, 5 MEI. Hayder Sabber Abd schaamt zich zo dat hij niet meer terug durft naar zijn oude buurt. Hij zou zelfs niet in Irak willen blijven. Maar nu de hele wereld de foto's heeft gezien waarop hij wordt mishandeld, doet Abd tegenover *The New York Times* zijn verhaal.

De mishandelende Amerikaanse militairen die zich met een grote glimlach hebben laten vastleggen, wijst hij één voor één aan. Dat is Joiner, zegt hij over de bebrilde militair met zwarte pet en blauwe rubber handschoenen. Hij staat met zijn armen over elkaar achter een piramide van naakte, maar geblinddoekte Iraakse gevangenen die plat op elkaar liggen. Dat is juffrouw Maya, zegt hij over het gezicht van een jonge vrouw dat net boven de berg lichamen uitsteekt. „En dat ben ik", zegt hij tenslotte, wijzend op een van de naakte mannen. De oude lidrekens op het lichaam van de man lijken aan te tonen dat het inderdaad om Abd gaat.

De 34-jarige Irakees blijkt midden in het drama te hebben gestaan dat nu als nieuws de wereld overgaat en het geplaagde imago van de Verenigde Staten ernstig dreigt te schaden. Zijn verslag tegenover *The New York Times* doet hij rustig en zonder blijk van haat. Maar anders dan een Pentagonrapport suggereert spreekt de mishandelde Abd niet van misbruik op grote schaal.

De jonge Irakees die werd opgepakt nadat hij de taxi probeerde te verkopen die door een Amerikaanse militairen werd aangehouden heeft zes maanden lang vastgezeten in verschillende detentiekampen in Irak. De meeste tijd, zegt hij, werd hij goed behandeld.

Dat veranderde abrupt in november. Toen werd een groep gevangenen in de Abu Ghraib-gevangenis gestraft voor de gevechten die onder medegevangenen had plaatsgehad en dat zou hebben geresulteerd in de nu bekend geworden mishandelingen. Op die bewuste nacht in november werden Abd en zes anderen gevangenen geschopt, geslagen en van hun kleding ontdaan. Daarna moesten ze naakt op elkaar gaan liggen en orale seks simuleren. Hun bewakers schreven met stift het woord 'verkracht' op hun huid. Abd zegt zich het meest te hebben verbaasd over de foto's die werden gemaakt. Hij herinnert zich goed hoe de slecht verlichte ruimte telkens oplichtte door het flitslicht.

De pijnlijkste herinnering voor hem was het moment dat hij door een Arabische vertaler werd gevraagd om te masturberen. Vrouwelijke bewakers keken toe. „Natuurlijk kon ik dat niet. Dat heb ik hun ook gezegd. Maar toen stompten ze me in mijn maag en viel ik op de grond. De vertaler riep: 'Doe het! Doe het! Het is beter dan geslagen te worden'. En ik zei: 'Hoe moet ik dat dan doen?' Dus toen legde ik mijn hand op mijn penis en deed ik alsof."

Al die tijd ging het flitslicht van het fototoestel. „Het was vernederend", zegt hij. „We dachten niet dat we het zouden overleven. Ieder van ons dacht dat we zouden worden vermoord, er niet meer levend uit zouden komen."

The New York Times voegt daar aan toe dat hoewel het verhaal van Abd niet kan worden nagetrokken hij wel een nummer heeft gegeven dat overeenkomt met het registratienummer van een verslag van een voormalige gevangene, die een klacht heeft ingediend over zijn mishandeling door Amerikaanse soldaten. De inhoud van dat verslag komt in grote lijnen overeen met dat van Abd.

Opmerkelijk is dat Abd ondanks zijn eigen behandeling niet spreekt van enige systematiek in de mishandeling van medegevangenen. De Amerikaanse majoor-generaal Antonio Taguba stelt in een rapport dat hij begin dit jaar in opdracht van het leger heeft samengesteld, dat Abu Ghraib zeker niet de enige van de vijftien Amerikaanse gevangenissen in Irak is waar mishandeling heeft plaatsgehad. In zijn 53-pagina tellende rapport spreekt Taguba zelfs van „verschrikkelijke handelingen en ernstige schending van internationale" wetgeving in Abu Ghraib, Camp Bucca en andere gevangenkampen in Irak.

The Los Angeles Times bevestigt die lezing wel. Een reportage in die krant verhaalt over het lot van Abdel Rahman, een functionaris van het Iraakse ministerie van Handel die werd verdacht van deelname aan de opstand tegen de Amerikaanse bezetting. „Ik voelde me als een rol toiletpapier" vertelt Rahman, wanneer hij zich herinnert hoe hij instortte van de pijn.

Zijn Amerikaanse bewakers hadden even daarvoor verteld dat ze hem zouden executeren. Hij had de loop van een geweer tegen zijn hoofd en zijn ribben gevoeld en hoorde een soldaat zeggen: „Je bent schuldig bevonden aan het doden van onze troepen, daarom moet je dood." Daarna werd de trekker overgehaald. Maar het bleek de trekker van een *stun gun* of verdovingspistool. De stroomstoot zou het lichaam van Rahman hebben doen schokken, waarna hij bewusteloos neerviel.

Rahman, die zijn behandeling in oktober voor het eerst op schrift liet stellen door een Iraakse mensenrechtenorganisatie, is ervan overtuigd dat Iraakse gevangenen op grote schaal worden mishandeld. In gesprek met *The Los Angeles Times* zegt hij meerdere keren getuige te zijn geweest van mishandeling van medegevangenen. Berichten over verkrachting van mannelijke en vrouwelijke gevangenen heeft hij nooit zelf gezien, maar hij heeft er wel over gehoord. Zo zou hij getuige zijn geweest van een ontmoeting tussen verregenwoordigers voor de gevangenen en Amerikaanse commandanten, waarbij vrouwelijke gevangenen zouden hebben geklaagd over verkrachtingen.

Rahman zelf zou op „alle manieren" in elkaar geslagen zijn. Sommige militairen zouden zijn rechterhand hebben gebroken en die achter zijn rug langs aan zijn linker been hebben vastgemaakt. Op andere momenten werd hij door militairen met knieën in zijn rug op de grond gedwongen. Weer een andere soldaat zou zijn gezalfde voet op zijn hoofd hebben gezet. De druk op zijn hoofd zou zo groot zijn geweest dat Rahman ervan moest overgeven. „Ik begreep dat ze niet zozeer uit waren op informatie, maar ons wilden vernederen", zegt Rahman achteraf.

Verscheidene van de Iraakse ex-gedetineerden waarmee *The Los Angeles Times*-verslaggevers in Irak hebben gesproken, zouden fysieke kenmerken hebben van mishandeling: blauwe plekken, kneuzingen, littekens of permanent letsel. Anderen lieten registratiekaarten zien waarop te lezen was dat zij een 'vijandelijke krijgsgevangene' waren geweest.

Rahman werd in oktober vrijgelaten, samen met 44 andere Iraakse gedetineerden. Rahman zegt niet te weten waarom. Hij wilde zijn verhaal meteen kwijt, maar kreeg vrijwel nergens gehoor. De foto's uit Abu Ghraib en de internationale discussie die daar het gevolg van is, hebben zijn zaak naar de voorgrond geschoven en hem hernieuwde hoop op gerechtigheid gegeven.

Martelfoto schokt Britten

'Nog maar topje van de ijsberg', zeggen soldaten

Twee dagen na het nieuws over mishandeling van Iraakse gevangenen door Amerikanen, komen ook Britse kranten met foto's van mishandeling van een Irakees door Britten. Want gebeurd of gefotografeerd?

Daily Mirror-voorstelling (foto AP)

Inlichtingendienst mogelijk aangezet tot mishandeling

Opnieuw Irakees gedood door Nederlands vuur

Amerikaans geweld verontrust Annan

Foto's mishandeling door Brits leger wekken twijfel

Bush wijst van beelden uit Irakese gevangenis

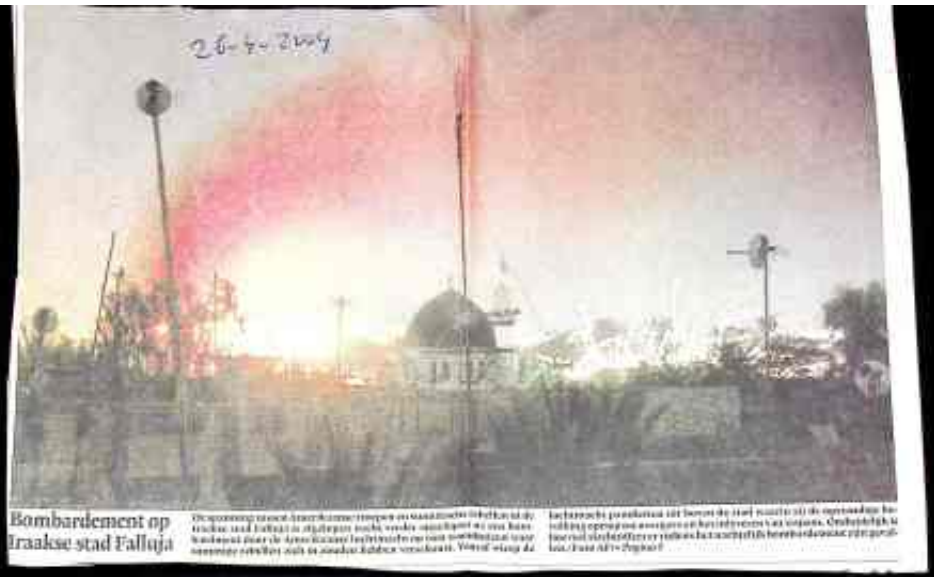
Amerikanen mishandelden Irakezen

Beeld uit 'SE minder 1', de reconstructie van CBS.

Martelingen en misbruik door leger VS in Irak

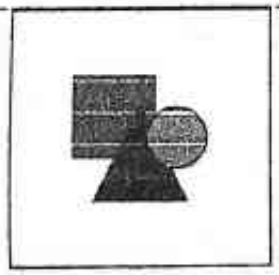

Bombardement op Iraakse stad Falluja

Irakees gedood bij schietincident

VS sluiten Iraakse 'deserteurs' op

Leden Ba'ath weer aan het werk

Comment

Who will speak out?

US troops have carried out a massacre in Falluja, but MPs are silent

Ronan Bennett
Saturday April 17, 2004
The Guardian

What does it take to get a New Labour politician to speak out on Iraq? I'm not talking about the likes of Blair, Hoon and Straw - key players so deeply implicated in the cruel tragedy of conquest and occupation that they have no option but to stay the course, even as it spirals into slaughter and chaos. But there are ministers and backbenchers with a history of commitment to human rights. What does it take to shock them out of their baffling silence?

Not the 600 or 700 Iraqis killed over the last fortnight in Falluja, it seems. Perhaps they believe, like the prime minister, that those attacking coalition troops are Saddam loyalists, al-Qaida fighters or religious fanatics, and deserve everything they get. Perhaps they have been reassured by General John Abizaid,

head of the US Army's central command, who spoke of the coalition's "judicious use of force". Maybe they accept the reassurance of the commander of the US marines besieging the city that his men are "trained to be precise in their firepower", and that "95% of those killed were legitimate targets".

Let's accept for the moment that the commander is right and accept that the AC-130 gunships and F16 fighter-bombers unleashed against the people of Falluja are precise, that the 500lb bombs falling on the city come under the definition of judicious. Let's look at just a handful of the 5% of civilian casualties the Americans concede they have inflicted.

These include the mother of six-year-old Haider Abdel-Wahab, shot and killed while hanging out laundry; his father, shot in the head; Haider himself, and his brothers, crushed but dug out alive after a US missile struck their house. They include children who died of head wounds. They include an old woman with a bullet wound - still clutching a white flag when aid workers found her. They include an elderly man lying face down at the gate to his house - while inside terrified girls screamed "Baba! Baba!" They include ambulance crews fired on by US troops - and four-year-old Ali Nasser Fadil, wounded during an air strike. The New York Times reporter who found the infant in a Baghdad hospital described him lying in bed, "his eyes wide and fixed on a spot in the ceiling". His left leg had been crudely amputated. The same reporter found 10-year-old Waed Joda by the bedside of his gravely wounded father. "American snipers shot at us as we were trying to flee Falluja," said Waed.

Every one of these incidents has been documented by journalists, aid workers or medical staff. And there are plenty more. Even allowing for casualties caused by the Iraqi resistance, the dread catalogue of American-inflicted suffering and death is long and undeniable. At this point it's worth reminding ourselves that 5% of 600 is 30. But the evidence of the bodies alone gives the lie to the American account: at least 350 of the dead in Falluja have been women and children.

The Americans say they are engaged in a mission to bring to justice the perpetrators of the four security contractors - or mercenaries - killed and mutilated in the city on March 31. Locals see it differently. They describe their occupation, initially by troops of the US 82nd Airborne, as oppressive from the start. Almost as soon as they arrived, in April 2003, US soldiers killed 18 protesters during a demonstration. After six months of occupation, the 82nd Airborne had killed at least 40 civilians and police in the city.

In March, the 82nd Airborne were replaced by a Marine Expeditionary Force and, shortly afterwards, an American soldier was killed. On March 27, marines undertook a "sweep" through the city, described as "revenge" by Mohammed Albalwa, president of the city council. At least six Iraqi civilians, including an 11-year-old boy, were killed. It was in this heightened atmosphere that the mercenaries met their grisly deaths. No one can pretend that the assault on Falluja is anything other than retribution for the mercenaries - even members of the hand-picked Iraqi governing council accept it

The ouster of democracy
Blair's vision is critically

Tainted

Prime time for liars and sleaze artists

For want of a ballot, the fight was lost

An empty sort of freedom

Hell is 57 varieties

Email

Privacy on parade

Stretching the red tape

In Israel, only the right can carry out the left's policies

Europe is a battle Blair can't win

Ugly side of the beautiful game

as such.

On all of this - a shameful and deafening silence. Politicians are not usually so tongue-tied. Remember Peter Hain, leader of the House, after bands of landless black poor invaded white-owned farms in Zimbabwe? The number of white farmers killed was a fraction of the toll of civilians who die every week in Iraq at the hands of coalition forces. Hain was swift to denounce Zimbabwe's government as "uncivilised". He spoke of his "horror" at the killings. Tyranny, he said, was "running riot in Zimbabwe" and "disfiguring the whole of the southern African sub-continent". So far, Hain has been silent about the horror wreaked by US firepower in Falluja and the disfigurement of Iraq by what has by any reckoning been a massacre.

And what about Chris Mullin, a former Tribune editor and now junior minister at the Foreign Office? Best remembered for his campaign to free the Birmingham Six, Mullin is frequently described as a friend of the underdog, with a commitment to human rights. Sadly, these qualities have not been much in evidence recently. Last summer Mullin defended to me the kangaroo courts held in Belmarsh prison, at which anonymous witnesses testify against men imprisoned by the home secretary without charge ("Better than sending them back to their countries of origin where they would be killed," he said). And though he was outraged by the denial of justice to the Birmingham Six, Guantánamo does not disturb him ("September 11 changed everything"). The underdogs of Falluja have yet to move Mullin.

Then there's Hilary Benn, international development secretary, who has spoken of Britain's responsibility to get Iraqi schools and hospitals up and running, to ensure a future for Iraqi children. But it isn't easy to square the rhetoric of international development with that of military occupation: the promise of a good education doesn't mean much to parents dodging US snipers to dig a hole in a sports field in order to bury their child.

The list of the shameful silent could go on: Angela Eagle, a longstanding leftwinger? Silent. Harriet Harman and Patricia Hewitt, former stalwarts of the old National Council for Civil Liberties? Silent. Oona King, who in her maiden speech cited the 1880 Match Girls' strike, has spoken passionately about the 35,000 children who die every day from preventable diseases and denounced the "slaughter and oppression" of the Palestinians in Jenin. Silent. Joan Ruddock, former chair of CND. Silent. Ann Clwyd, defender of the Kurds and the Marsh Arabs, who wrote: "Some will continue to argue that internal repression is not a matter of legitimate concern for other countries. I disagree. There are basic human rights that must be defended." Are we to take it, then, that external repression is acceptable? That the human rights of the inhabitants of Falluja are not worth defending? What has happened to these people? Many of them don't even have ministerial jobs to protect. I have yet to hear any of them acknowledge that what is going on in Falluja is wrong. That killing children is wrong, blasting their houses is wrong, blowing up mosques is wrong, burying a family under a ton of rubble is wrong.

Today the siege of Falluja continues. US troops are massing outside the holy city of Najaf. In the south, the situation has

been further inflamed by the British Army shooting 15 people dead in Amara on April 6 (silence there, too). In Baghdad's Sadr City, camouflaged Humvees tour the streets with loudspeakers warning people not to leave their homes. No one seriously believes things are improving in Iraq under occupation. How long before our MPs speak out?

· Ronan Bennett is a novelist and screenwriter. His novel Havoc in its Third Year is published by Bloomsbury in September

Political Alerts
Get daily headlines straight to your mobile

Sign up for the Backbencher
Our free weekly insider's guide to Westminster

What do you think?
mailto:politics.editor@guardianunlimited.co.uk

One year on
Voting for war: one year on

Special reports
Iraq
David Kelly
Politics and the war
Iraq and the media
Foreign affairs

Interactive guides
Blair's road to war

Speeches
18.03.2003: Tony Blair's pre-war speech to the Commons

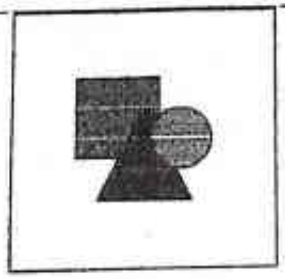
Full texts
18.03.2003: Emergency Commons motion on Iraq
Government dossier on Iraqi arms
Government dossier on human rights

Votes
19.03.2003: MPs who voted against Blair in March
27.02.2003: MPs who voted against war in February

Useful links
Foreign and Commonwealth Office
Iraq sanctions - UN security council

Printable version | Send it to a friend | Save story

Daily sections
Go

'Getting aid past US snipers is impossible'

Jo Wilding, 29, is a human rights campaigner and trainee lawyer from Bristol. She and two other foreign nationals have been inside Falluja for the past week, providing medical and humanitarian aid

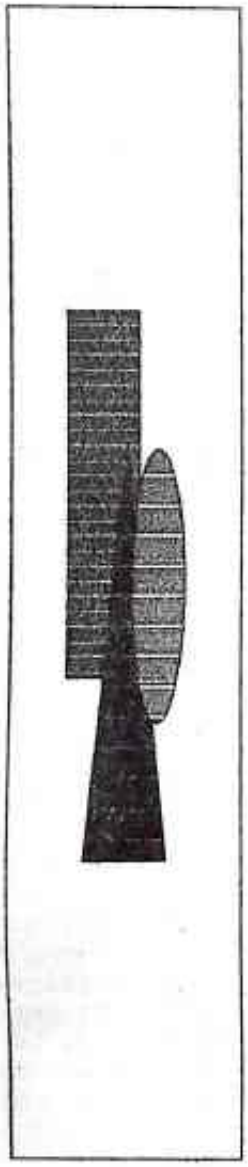
Saturday April 17, 2004
The Guardian

Go

Everybody in Falluja has lost someone. There is not a person here who doesn't have a close friend or relative who has been killed, and a lot of them have lost several. We are hearing that the death toll is around 880 civilians, and that within the first few days 86 children were killed.

People have been under bombardment for the last eight days. A lot of people are trapped in their houses still - despite the ceasefire - without food, without water and terrified to leave. Food and medical aid is now arriving but the problem is getting the aid around the city. A lot of it is delivered to the mosque, but then getting it to the hospitals, past the American snipers, is proving to be impossible.

The main hospital apparently has been destroyed by bombing and the second largest is covered by US snipers - the Iraqis call it sniper alley. So Iraqi people are not able to get to and from the hospitals. I was working from a private clinic that had been turned into a hospital, and there was also one other improvised hospital in a car garage.

Nobody could give us a figure for injuries but there was an enormous stream of people going to this clinic, this makeshift facility. It comes in bursts. There is a lull in fighting and then more people start coming into the clinic. We saw two kids arriving with their grandmother, they had all been wounded by gunfire, they said by American snipers, while they were trying to leave their house to flee to Baghdad.

An elderly woman with a wound to the head was still carrying the white flag she had been holding when she was shot. They were all saying it was American snipers shooting - and we know that the US is using armed marines on rooftops to hold the parts of city they are controlling.

The times I have been shot at - once in an ambulance and once on foot trying to deliver medical supplies - it was US snipers in both cases. It is so unacceptable to stop medical aid getting through. They could have just asked to search us.

We saw mainly bullet wounds for the majority of civilians. Families are getting injured when they try to leave the house, trying to escape for Baghdad. A bullet goes astray or it gets them in their house. Then a lot of people are injured from shelling. They get hit by shrapnel that gets into the house.

Now the people you see on the streets of Falluja are the fighters. Everyone else is staying indoors. We were able to evacuate some women and children from their houses. We were asked to go and pick up some people close to a marine line.

We went and found an old man lying outside his house. He was unarmed and he was dead, shot in the back. I don't know how long he had been there, but his family were still inside the house, too terrified even to go and get him, even though to leave a body in the street for Muslims is just not possible. They were trapped in the no man's land between the mojahedin line and the marine line.

When the children came out of the house, they were crying and screaming "Baba, Baba" [Daddy, Daddy]. They were so frightened. We got this family out and also other families on the same street, including one where the marines were occupying their roof.

There is this terrible sadness in Falluja but also a strong community feeling. People are making every effort to help evacuate others, to distribute food, to negotiate for a ceasefire. There is a huge number of unqualified volunteers at the clinic.

There is much outrage too, at what the Americans have done. One of the doctors said to us he was happy when Saddam was got rid of, but then everything that had gone on since was

US and UK crack down on web porn

Aristide refuses to admit defeat

Greece swings to the right

US troops abuse Afghans, rights body says

Buried under California's 'three strikes' law

US helps Iraq prepare for war crimes trials

14 die in Israeli raid on Gaza refugee camps

Over 1,000 bird species face extinction

Iran's nuclear policy divides diplomats

Russia's poor still believe the Putin fairytale

3,000 feared dead or hurt in N Korea train blast

US wants British to move north into heart of Iraq fighting

Director who made Arnie a star turns camera on Kerry

EU to stop subsidising tobacco crops amid concern at health costs

Keep out of Najaf, Iran warns US

Basra arrest bolsters revenge theory

U-turn on hiring of Ba'ath party members

Youths on Gaza frontline keep hatred alive

US role in Middle East vilified at emergency meeting of Islamic countries

Western policy in Kosovo attacked

France to train imams in 'French Islam'

EU says Sicily link is not a bridge too far

Michelin man tucks in to critic who spilled beans

In brief

For a long life, choose prose not poetry

Guatemalan drug suspect held in Mexico

worse.

Both sides have been firing, despite the ceasefire. On Wednesday night some mojahedin were trying to shoot down a drone plane. There are young children involved in the fighting. I saw boys, about 11 years old, masked up and holding AK-47s.

There is nowhere in Falluja that is safe . The only place people can go is Baghdad. At the checkpoint leaving Falluja towards Baghdad, women and children have been trying to leave, but in cars driven by men (women don't drive here) so they weren't allowed out. They are not letting men aged 14 to 45 - of "fighting age" - leave the city.

We negotiated so that one male driver was allowed per car through the checkpoint. But people fear that once a large proportion of women and children leave, the Americans will destroy the city.

- Jo Wilding was talking to Rachel Shabi

Special report
Iraq

Chronology
Iraq timeline: Feb 1 2004 - present
Iraq timeline: July 16 1979 - Jan 31 2004

Interactive guides
Click-through graphics on Iraq

Key documents
Full text of speeches and documents

Audio reports
Audio reports on Iraq

More special reports
Politics and the war
Aid for Iraq
Iraq - the media war
The anti-war movement
28.01.2003: Guide to anti-war websites

Useful links
Provisional authority: rebuilding Iraq
Iraqi-American chamber of commerce
cnn.com: Transcript of David Kay's evidence on 28.01.04 to US Senate committee

Printable version | Send it to a friend | Save story

Daily sections

Hiba, april 2003

Hiba, maart 2004

Hiba, een 13-jarig Irakees meisje, raakte vorig jaar zwaar gewond door een Amerikaanse clusterbom.
Dokters van Geneeskunde voor de Derde Wereld bezochten haar in het Al Anour-ziekenhuis. Met de externe fixator die de Belgische artsen bij hadden, kon de complexe breuk in Hiba's been worden vastgezet.
Midden maart 2004 bezocht Dr. Geert Van Moorter Hiba opnieuw, bij haar thuis in Bagdad. Blijkt dat Hiba's been door gebrek aan nazorg, goede nazorg en bijkomende operaties scheef aan elkaar is gegroeid.
Ze kan er niet op stappen of steunen, ze heeft er de kracht niet voor en het doet pijn.
Het hele verhaal van Hiba kan je lezen op www.g3w.be.**Geneeskunde voor de Derde Wereld wil Hiba in mei naar België halen voor specialistisch medisch onderzoek, verzorging en ingrepen.**
Hiba is jammer genoeg geen alleenstaand geval. Duizenden Irakezen zijn verminkt door de oorlog en hebben verdere medische hulp nodig, als het kan in Irak zelf. Ook het onderzoek naar de gezondheidseffecten van oorlog en bezetting - en het aanklagen ervan - blijft belangrijk.
Geneeskunde voor de Derde Wereld wil hier mee voor instaan. Met uw hulp.

Irak één jaar later ...

April 2004

Wat kan jij doen ?

- Wil je **de film "Acte légitime de prévention massive" van Benedicte Liénard gebruiken om mensen te sensibiliseren** en te informeren over oorlog en zijn gevolgen. Neem dan contact op met ons.
- Je kan een **medewerker van Geneeskunde voor de Derde Wereld uitnodigen voor een infoavond, een voordracht, een gastles, een dag mundiale vorming**,... Dokters Geert Van Moorter, Harrie Dewitte, Claire Geraets (Franstalig) en Colette Moulaert (Franstalig) waren in Bagdad tijdens de bombardementen vorig jaar en willen komen getuigen.
- Je kan **een actie doen voor Hiba en andere oorlogsslachtoffers**:
  Organiseer een pannekoekenslag, een tombola, een fuif,... met je school, jeugd -of sportclub, derdewereldcomité ... . Wij kunnen je daarbij helpen.
- Je kan een **bijdrage storten voor de campagne van Hiba en andere Irakese oorlogsslachtoffers**

SOS KINDEREN IRAK
Hoefsmidlijk 11
4584 RS Kuitaart, Nederland
www.sosirag.org
brusselaereliezelandnet.nl
contact & info

Geneeskunde voor de Derde Wereld

Haachtsesteenweg 53 - 1210 Brussel
tel 02-209.23.60 fax 02-209.23.51
info@g3w.be www.g3w.be

Kritiek op Amerika zwelt aan na bloederige acties

Crisis in Falluja heeft al aan zeker 450 Irakezen het leven gekost.

Kritiek op beleid VS groeit

Steeds meer doden bij strijd Irak

10-4-2004

Regeringsraad Irak hekelt optreden VS

10-4-2004

Strijd Irak met de dag bloediger

Honderden Irakezen en tientallen coalitiesoldaten sneuvelden deze week bij de zwaarste gevechten sinds de val van Saddam Hussein. In Ramadi, een sunnitische verzetshaard, kijkt de steenrijke familie Al-Khirbit al een jaar hoofdschuddend naar de Amerikanen. 'Wij willen geen marionetten zijn.'

Gert van Langendonck

Voor luie mietje familie Al-Khirbit is het een kwestie van eer. Het Nieuwe Huis Libanon in Ramadi (rechts).

'Onze oorlog komt nog'

Steenrijke Iraakse familie vertelt in Kamer over de Amerikaanse onderdrukking in hun geboorteland

„Ik was zes toen Saddam kwam en ik zie mijn vaders vrienden nog voor me die hun hoofd verloren", zegt Hawaf (23). „Ik ben in de opleiding van het Iraakse leger en ik wil mijn land helpen opbouwen. Ik wil niet dat mijn geschiedenis zich herhaalt."

Hawaf is een van de kinderen van de familie Al-Khirbit die vanmiddag in de Kamer in Den Haag getuigen over de Amerikaanse onderdrukking in Irak. Hij is met zijn broer Ahmed (25) en zijn zus Rawia (21) naar Nederland gekomen om te vertellen over de misdaden van het Saddam-regime en de Amerikaanse bezetting. Hun vader Fahad (59) was dan ook de eerste van een van de tientallen familieleden die de afgelopen jaren door Saddam zijn vermoord. Hij werd in 1994 opgepakt door de geheime dienst, omdat hij een van de vele Iraakse officieren was die weigerden om te vechten in de oorlog tegen Koeweit. Hij zat vijf jaar in de gevangenis en werd daar zwaar gemarteld. Toen hij vrijkwam, was hij een gebroken man. Hij overleed in 2000.

Hawaf en zijn broer en zus zijn de eerste getuigen die de Tweede Kamer in de oorlogsjaren heeft gehoord. Ze zijn uitgenodigd door de Nederlandse afdeling van de Internationale Commissie van Juristen, een organisatie die zich inzet voor de mensenrechten. Ze zijn in Nederland om te vertellen over de misdaden van het Saddam-regime en de Amerikaanse bezetting. Hun verhaal is schokkend.

Hawaf: „Ik was zes toen Saddam kwam. Ik zie mijn vaders vrienden nog voor me die hun hoofd verloren. Ik ben in de opleiding van het Iraakse leger en ik wil mijn land helpen opbouwen. Ik wil niet dat mijn geschiedenis zich herhaalt."

Rawia: „Ik ben in Irak geboren en getogen. Ik heb daar mijn hele leven gewoond. Ik heb er mijn vrienden achtergelaten. Ik ben hier om te vertellen over de misdaden van het Saddam-regime en de Amerikaanse bezetting. Ik wil dat de wereld weet wat er in Irak gebeurt."

Ahmed: „Ik ben hier om te vertellen over de misdaden van het Saddam-regime en de Amerikaanse bezetting. Ik wil dat de wereld weet wat er in Irak gebeurt."

Hawaf: „Ik ben hier om te vertellen over de misdaden van het Saddam-regime en de Amerikaanse bezetting. Ik wil dat de wereld weet wat er in Irak gebeur

Raket VS op moskee Falluja: tientallen doden

6-4-2007

Grootayatollah Al Sistani keurt Amerikaanse aanpak af en roept beide kampen op de strijd te staken

Een Amerikaanse marinier draagt het lichaam van een volkrijgs die dinsdag werd gedood bij een dodelijke Amerikaanse troepen in het Koerdisch Bagdad.

'Mortieren en granaten vliegen ons om de oren'

Blair weer onder vuur

Legitimiteit oorlog blijft omstreden

12-3-04

Door onze correspondent

SOESTERBERG, 11 MAART. Het feitelijke debat over de wettigheid van de oorlog in Irak blijft woensdag in Soesterberg voortwoekeren. Ook de derde dag van de hoorzitting over de Nederlandse rol in de oorlog in Irak blijft weinig nieuwe feiten opleveren. Wel is duidelijk geworden dat de Nederlandse regering de Amerikaanse en Britse argumenten voor de oorlog niet zelfstandig heeft onderzocht.

Nederlandse troepen weigeren verarmd uranium op te ruimen

26-2-2004

Door M.J. van den Berg

Bewoners van As Samaoah in Zuid-Irak worden woensdag bloedgetekend aan radioactief stof afval, en de Nederlandse soldaten die in de regio gestationeerd zijn weigeren om de oorlogsresten die vervuild zijn met verarmd uranium op te ruimen. Dat is de belangrijkste bevinding van een rapport van Stamoro Toyoda, een Japanse onderzoeker en journalist die onderzoek deed naar verantwoordelijkheden voor verarmd uranium in Irak, en die de stad As Samaoah vorige maand bezocht.

RIVM-arts Jan Paul Zock, die onderzoek doet naar de gezondheidsrisico's van verarmd uranium, zegt dat het onderzoek van Toyoda nuttig is. Hij wijst er op dat de Amerikaanse en Britse troepen in Irak bij het gebruik van verarmd uranium munitie de richtlijnen van de Navo niet hebben gevolgd. Volgens die richtlijnen moet de omgeving worden afgezet en moeten de soldaten die munitie opruimen, beschermende kleding dragen.

Toyoda's conclusie vond plaats nu, nadat Nederlandse militairen in dezelfde omgeving een van verarmd uranium vervuilde granaathuls vonden, van het type dat de Amerikaanse luchtmacht gewoonlijk gebruikt bij tegen bepaalde doelen.

Bij de Nederlandse militairen die verantwoordelijk zijn voor de veiligheid in de omgeving van deze plaatsen zou bovendien onduidelijkheid bestaan over de vraag wie de verantwoordelijkheid draagt voor het opruimen van de munitie.

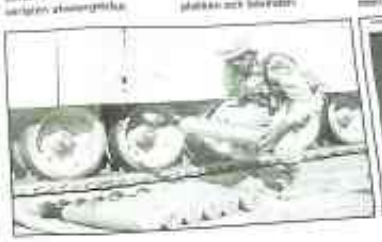
Volgens de Navo-richtlijnen moet de omgeving worden afgezet en moeten de soldaten die munitie opruimen, beschermende kleding dragen. Volgens de woordvoerder van de Nederlandse militairen in Irak, majoor Jan Hendriks, is het niet verplicht deze kleding te dragen. Opmerkelijk is dat volgens Hendriks "onze soldaten" de opdracht hebben gekregen om de omgeving van de vervuilde plaatsen te vermijden.

Toyoda vroeg de Nederlandse militairen in As Samaoah om een interview te verschaffen over de locaties waar verarmd uranium op afgevuurde munitie is gevonden. Hij wilde ook weten of de militairen bij het opruimen van de vervuilde munitie beschermende kleding droegen. Toyoda's verzoek werd door de militairen afgewezen.

Volgens de Navo-richtlijnen moet de omgeving worden afgezet en moeten de soldaten die munitie opruimen, beschermende kleding dragen. Volgens de woordvoerder van de Nederlandse militairen in Irak, majoor Jan Hendriks, is het niet verplicht deze kleding te dragen. Opmerkelijk is dat volgens Hendriks "onze soldaten" de opdracht hebben gekregen om de omgeving van de vervuilde plaatsen te vermijden.

Toyoda's verzoek werd door de militairen afgewezen.

Natuurlijk is het gebruik van verbrijzelde wapens op de eerste plaats verontrustend voor de gezondheid en de veiligheid van de plaatselijke bevolking, maar er zijn ook gevaren voor de Nederlandse soldaten en de rapid deployment forces die straks weer hebben van kanker die meer dan tien jaar gaduren. Uiteindelijk zal de eerste Golfoorlog verantwoordelijk worden. De beschikken over informatie over plekken die mogelijk verontreinigd zijn.

Bron: NRC 2003, 2004, verhaling Frans Willems

D.U. kan het binnen zijn twee weerstand binnendringen. Bovendien kan verwijderen. Bovendien kan het van D.U. tot het vrijkomen van een aerosol

Geen schadeclaim voor dode Irakees

's-Gr'ng

DEN HAAG, 18 MAART. Familieleden van de broeder die vorig jaar tijdens een schietincident met een Nederlandse patrouille omkwam, hoeven geen schadeclaim te verwachten. Dat heeft de lokale bevolking vertrouwelijk gemeld op de ontvangstdienst, meer of minder na de gebeurtenis, maar de Nederlandse militairen hebben geen aanspraak op de gemeenschap. Dat zou een woordvoerder van de Nederlandse afdeling, Hier Hendriks, wordt mededeling gemaakt door een ongeïdentificeerde bron. (ANP)

Dat wordt de uitzonder als oorzaak. Een van de belangrijke redenen van Stoch zou van de van nachtelijk Hagaal achter voor, gebaseerd van wat aanwezig is de veilige kant van de Tigris, de stille weer de weste-

Bron: Bureau Bagdad, Trafic Law Nr. 1966
Afgezet Leiden, C.W.
Vond B-stand verlaten) Bureau Bagdad is de bevolking dicht bij de Tigris, de stille weer de weste-

'Britse legerchefs twijfelden over legitimiteit invasie Irak'

1-3-'04

Britse legerchefs waigerden aanvankelijk in te stemmen met een oorlog tegen het regime van Saddam Hussein, omdat ze gisteravond bekend over de legitimiteit van zo'n besluit.

Een verslag van de persoonlijke adviseur van de regering Blair, Lord Goldsmith, had verzonden dat militaire actie vermoedelijk moeilijk te verdedigen zou zijn. Dat meldt de Britse krant The Observer gisteravond. De krant baseert zich onder meer op ooggetuigen.

Volgens The Observer zou Goldsmith op het laatste moment zijn twijfels over geweldsgebruik hebben geuit. Hierop zou premier Blair hem hebben gevraagd om een juridisch advies op te stellen. Dat zou hebben geleid tot de uiteindelijke verklaring van Goldsmith dat de oorlog legaal zou zijn.

Leger VS laat honderden Iraakse gevangenen vrij

De Amerikaanse hebben gisteren in Irak honderden gevangenen vrijgelaten.

24-3-2004

Delegatie van het Rode Kruis bezoekt Saddam Hussein

23-12-2003

Een delegatie van het Internationale Comité van het Rode Kruis (ICRC) heeft zaterdagmiddag voor het eerst een bezoek gebracht aan de voormalige president Saddam Hussein.

Dat zei een woordvoerder van de ICRC in de Jordaanse hoofdstad Amman. De rood-kruisorganisatie verantwoordelijk op de internationale luchthaven van Bagdad door de Amerikaanse veiligheidsdienst voorbereid.

"Twee vertegenwoordigers van de ICRC, onder wie een arts, hebben Saddam Hussein even gesproken. Ze hebben hem gezien in Irak en vandaag lang gesproken bij hun bijzoek van Qusay en gemaakt in Iraanse onderzoeken", aldus woordvoerder Nada Doumani. Volgens de woordvoerder is de ex-president in goede gezondheid en de verzorging van de gevangenen. Saddam Hussein heeft ook het Rode Kruis een brief voor zijn familieleden meegegeven.

"Het doel van de bezoek is het op de hoogte blijven en het maintenance van de vertrouwelijkheden van de gevangenen", zei Doumani. "We willen waarden of het gezag een en dienen hulp en wij als gezondheidsinstituut te controleren. Ook willen wij hun de mogelijkheid geven om een familiebrief aan zijn familie aan te bieden."

Doumani hoopt dat het Rode Kruis binnenkort weer bezoek kan brengen aan Saddam Hussein.

Donorgeld Madrid blijft uit

Irak wil een 'substantieel' schuldpardon

Zuid-Irak toneel van bloedige rellen

Demen vinden oude granaten met verdachte vloeistof

Protest Iraakse vrouwen tegen islamisering recht

Marinier Erik O. mag van Defensie zo snel mogelijk terug naar Irak

Irakezen mogen Saddam niet zelf berechten

Wel Irak-contracten voor Canada

Soldaten VS doden vier Irakezen in Fallujah

Onderzoek militair

Stil op en top professioneel

'Saddam beter af dan Guantánamo-gevangenen'

Langzaam komt er schot in de berechting maar zelfmoordpogingen houden aan

Gisteren twee jaar geleden kwamen de eerste vermeende Al-Qaeda- en Talibaanstrijders aan op Guantánamo Bay. Er lijkt voortgang in de zaak tegen enkele van de 660 gevangenen.

Door onze redacteur
Titia Ketelaar

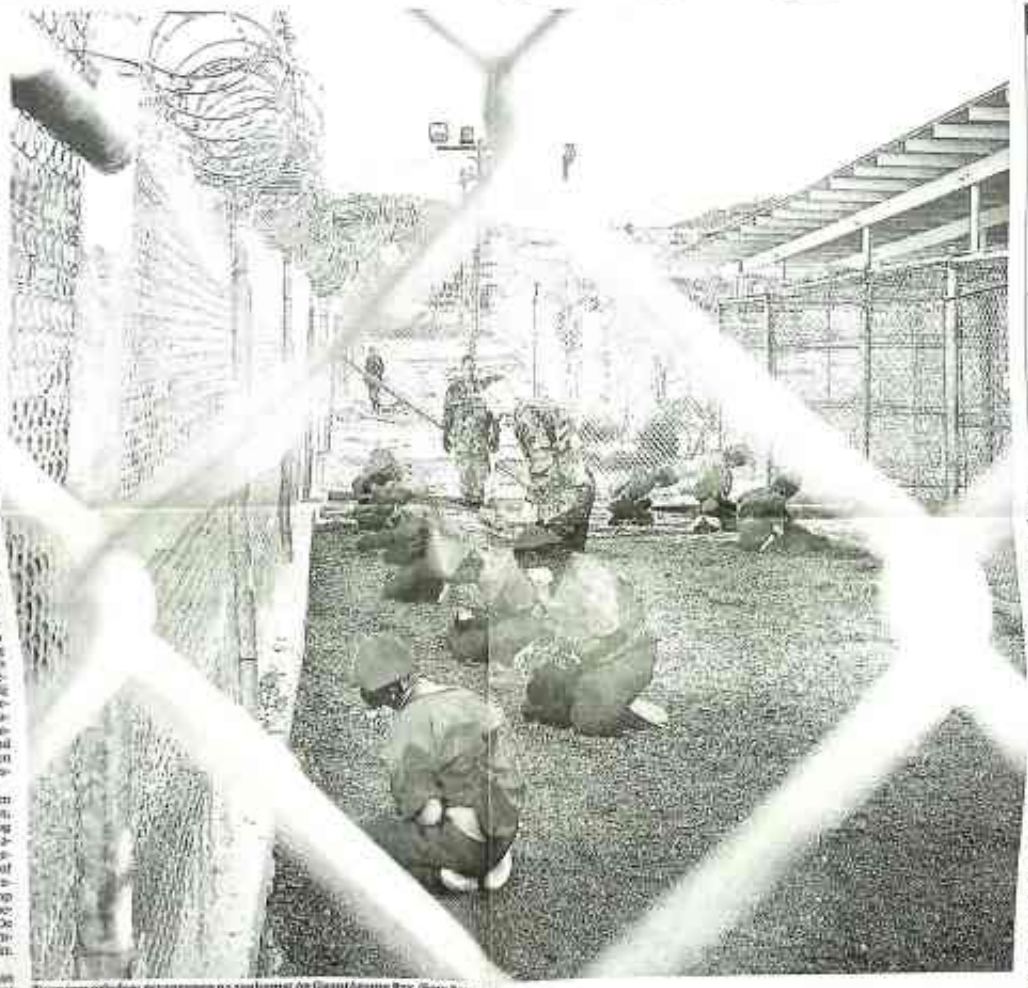
ROTTERDAM, 11 JAN. „G'day mate." De woorden van zijn advocaat waren de eerste die de Australiër David Hicks na twee jaar gevangenschap vorige maand te horen kreeg van iemand anders dan zijn bewakers en ondervragers. Hicks (28) werd op 13 januari 2002 gevangen gezet in Camp Delta op de Amerikaanse marinebasis Guantánamo Bay nadat hij was aangehouden in Afghanistan. Wat hij daar deed, mag advocaat Stephen Kenny niet zeggen, maar „hij heeft op geen enkele moment burgers vermoord of gedood", zo vertelt hij telefonisch vanuit Adelaide. „David is een gewone Australische jongen. Amerikaans. Hij was een surfrijder, hazienvanger en kangoeroeviller. Afghanistan lag in het verkeerde daarvan."

De Verenigde Staten verdenken Hicks ervan deel te hebben genomen aan het terreurnetwerk Al-Qaeda of aan de zijde van de Talibaan te hebben gevochten. Zij beschouwen hem en 660 andere Guantánamo-gevangenen als 'illegale strijders' en vinden dat ze het recht hebben hen voor onbepaalde tijd en zonder enige kans te houden. 'Illegale strijders' hebben, anders dan krijgsgevangenen die onder de Geneefse Conventies voor oorlogsrechtelijke vallen, geen recht op juridische bijstand of familiebezoek. Getuigenbewijs gevangenschap van volgens de VS nieuwe aanslagen voorkomen.

Hicks was vorige maand de eerste die zijn advocaat mocht ontvangen, een stap op weg naar een mogelijke berechting door militaire commissies. De afgelopen twee jaar heeft hij doorgebracht in de beruchte cellenblokken van Camp Delta. Hij is, net als de anderen, meermalen ondervraagd over de verblijfplaats van Bin Laden en zijn kennis van Al-Qaeda. Wanneer hij meewerkt, wordt hij beloond met bijvoorbeeld een hamburger. Buiten de cel gaat hij geboeid in een oranje overall en draagt hij hand- en voetboeien.

De omstandigheden zijn, vergeleken bij andere Amerikaanse gevangenissen, niet slecht, zegt forensisch psycholoog Daryl Matthews telefonisch vanuit Hawaii. Matthews wordt regelmatig ingeschakeld bij rechtszaken om te kijken of een gevangene psychisch in staat is te rechtgestaan, en bezocht vorig jaar Camp Delta om te kijken hoe de gevangenen behandeld worden voor depressie. „De hand- en voetboeien worden ook in afwijkende manieren steeds minder gebruikt. Ik heb erger gezien."

Het zijn de isolatie en onzekerheid van een onbepaalde gevangenisstraf, meent Matthews, die zwaar wegen op de gevangenen. „Hetzij zeker weet dat sommigen misschien al depressief waren voor ze hier kwamen, maar je hoeft geen Sigmund Freud te zijn om te zien dat als je niet weet wat de toekomst voor je inhoudt, je je familie en vrienden twee jaar niet hebt gezien, je depressief wordt." Een tiental gevangenen heeft gepoogd zelfmoord te plegen of is in hongerstaking gegaan, en zeker zeventig werden voor depressie behandeld. Matthews: „Als ik een advocaat was van iemand die in Camp Delta gevangen zit, zou ik zijdens de rechtszaak zeker de vraag opwerpen of mijn cliënt psychisch wel in staat is terecht te staan en rationeel de gevolgen van zijn proces kan beoordelen."

Twee jaar geleden: gevangenen na aankomst op Guantánamo Bay. /Foto Reuters

Het is vooral de manier waarop de gevangenen berecht zullen worden – wanneer en of is onduidelijk – die tot kritiek leidt. President Bush bepaalde in november 2001 dat de gevangenen door een militaire commissie, een soort tribunaal, berecht zullen worden. Bush baseerde zich op een rechtsgrondslag uit een oorlogsverklaring van de Amerikaanse Congres uit 1942. De commissie heeft het recht verdachten en oorlogsmisdadigers de zwaarste straf – de doodstraf – te geven. De tribunales geven de VS de mogelijkheid de Guantánamo-mannen te berechten onder uitzonderlijke veiligheidsvoorwaarden en achter gesloten deuren. Zowel de aanklager als de verdediger zijn aangesteld door het ministerie van Defensie, de verdachten krijgen geen inzicht in de bewijzen die worden aangevoerd, en de commissie neemt alleen aan als cliënt is niet vertrouwenwaardig bij berechting is geen langer bewezen wanneer hij een civiel had van bewijs.

Advocaat Eugene Fidell, deskundige in de militaire rechtspraak: „De regering heeft een oud model uit een museum gehaald en afgestofd. Deze commissies kan nu een oorlogsverbrecht, maar als van volstrekt jaar geboden. Alle kenmerken de manier van bewijsvoering, en als er sprake zijn van onduidelijke veiligheidsvoorwaarden en achter gesloten deuren. Zowel de aanklager als de verdediger zijn aangesteld door het ministerie van Defensie, de verdachten krijgen geen inzicht in de bewijzen die worden aangevoerd, en de commissie neemt alleen aan als cliënt is niet vertrouwenwaardig bij berechting is geen langer bewezen wanneer hij een civiel had van bewijs.

Advocaat Kenny: „Saddam Hussein heeft meer kans op een eerlijke rechtszaak dan deze mensen." Hij spreekt over een „farce rechtssysteem, bedacht door president Bush" en „gecontroleerd door de gestapo". „Als David een oorlogsmisdaad zou hebben begaan, zou hij voor een internationaal gerechtshof moeten verschijnen, maar hij heeft geen enkele gelegenheid gekregen om zichzelf te verdedigen." Ook de National Association of Criminal Defense Lawyers heeft bezwaar tegen de tribunalen. Voorzitter Lawrence Goldman: „We adviseren onze leden elke uitnodiging om als advocaat te gaan optreden te weigeren zolang de regering zijn gewaarborgd om een eerlijk verdachten een eerlijke rechtszaak te geven dan de verdediging professioneel kan opereren."

Minister van Defensie Rumsfeld heeft aangegeven dat de rechtszaken „zo eerlijk, openbaar en open voor publieke toezicht zullen zijn, als mogelijk is zonder vertrouwelijke informatie of beschermde getuigen in gevaar te brengen". Maar de lijst van critici groeit. Naast mensen- en burgerrechtenorganisaties, voormalige krijgsgevangenen en juristen hebben ook drie senatoren en dertien Afgevaardigden in een brief Rumsfeld gevraagd om 'Guantánamo' „te beëindigen". „We geloven dat de voortdurende en onbepaalde gevangenschap van deze mensen inconsistent is met onze verplichting tot eerlijke procedures om de schuld of onschuld van mensen te bepalen. We dringen er bij de regering op aan om de geschiedelijke verwijzing op aan om de geschiedelijke verwijzing van de gedetineerden te beëindigen, omdat we geloven dat het huidige beleid schade doet aan het respect voor de mensenrechten zoals die in de beste traditie van ons land is beschermd."

Het Witte Huis heeft er met regelmaat op gewezen dat de president het constitutionele recht heeft om die maatregelen te nemen die terrorisme „onmiddellijk en voorkomen". Op Guantánamo Bay zitten „de ergsten van de ergsten" gevangen en zelfs „een zijtak voert moeten, zeggen". Als het aan Rumsfeld ligt, zullen de meeste gevangenen ook niet worden berecht, als was dat ook zeker de bedoeling, nu zal hij in september. „Ons doel was voor hen te bezinnen. Ons doel was, als het terroristen bleken te zijn, en dat blijk ze te zijn, ze van het slagveld te houden en te voorkomen dat ze terugkeerden om opnieuw te vechten en te moorden."

Zo'n zeventig gevangenen zijn inmiddels vrijgelaten, over de vrijlating van anderen wordt onderhandeld. Zeven van de negen Britse gevangenen kunnen worden gerepatrieerd, zodra de VS ervan overtuigd zijn dat ze niet langer een bedreiging vormen of die bedreiging wordt „beheerd", zei de Amerikaanse ambassadeur voor oorlogsmisdaden, Prosper, die woensdag. Het Amerikaanse Hoogerechtshof zal zich voor de zomer uitspreken of de buitenlanders die gevangen worden gehouden daarvoor in beroep mogen gaan binnen het Amerikaanse rechtssysteem. Kenny verwacht dat Hicks snel maakt zal worden aangeklaagd wegens „een of andere manier van samenzwering om een strafbaar feit te plegen". De donderdag krijgt hij niet, in november hoorden de Amerikaanse en Australische regering een akkoord over een mogelijke straf voor Hicks vereisen.

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: <michel.collon@skynet.be>
Verzonden: zondag 18 januari 2004 12:17
Onderwerp: Re: FW Video : US helicopter massacring

Beste Michel,

Als computer-analfabeet ben ik niet in staat om die bewegende beelden op te roepen.
Zou jij ze voor mij kunnen bewaren ? Dat komt dan van pas als ik, tezijnertijd, namens Iraakse slachtoffers, in staat ben om juridische aktie te ondernemen.
Bedankt !

Nico Steijnen

---- Original Message ----
From: Michel Collon
To: Sagitar
Sent: Saturday, January 17, 2004 11:00 PM
Subject: FW Video : US helicopter massacring Iraqis

----- Original Message -----
From: klomckin
Sent: Saturday, January 17, 2004 1:39 PM

I got this and it should be posted on every
Left list on the net.

Just so you can get a
taste of what is really going on in Iraq as
opposed to all the propaganda such as:
"Corporal Jimmy throwing kisses from Iraq
to the family back home", "Serg. Jones
handing out candy to Iraqi kids", and
comparable crap.
for the cause,
Klo
==========
---- Original Message ----
From: "Lieutenant Ryan"

Sent: Friday, January 16, 2004 5:42 PM
Subject: U.S Apachi Helicopter massacring
Iraqis (Video)

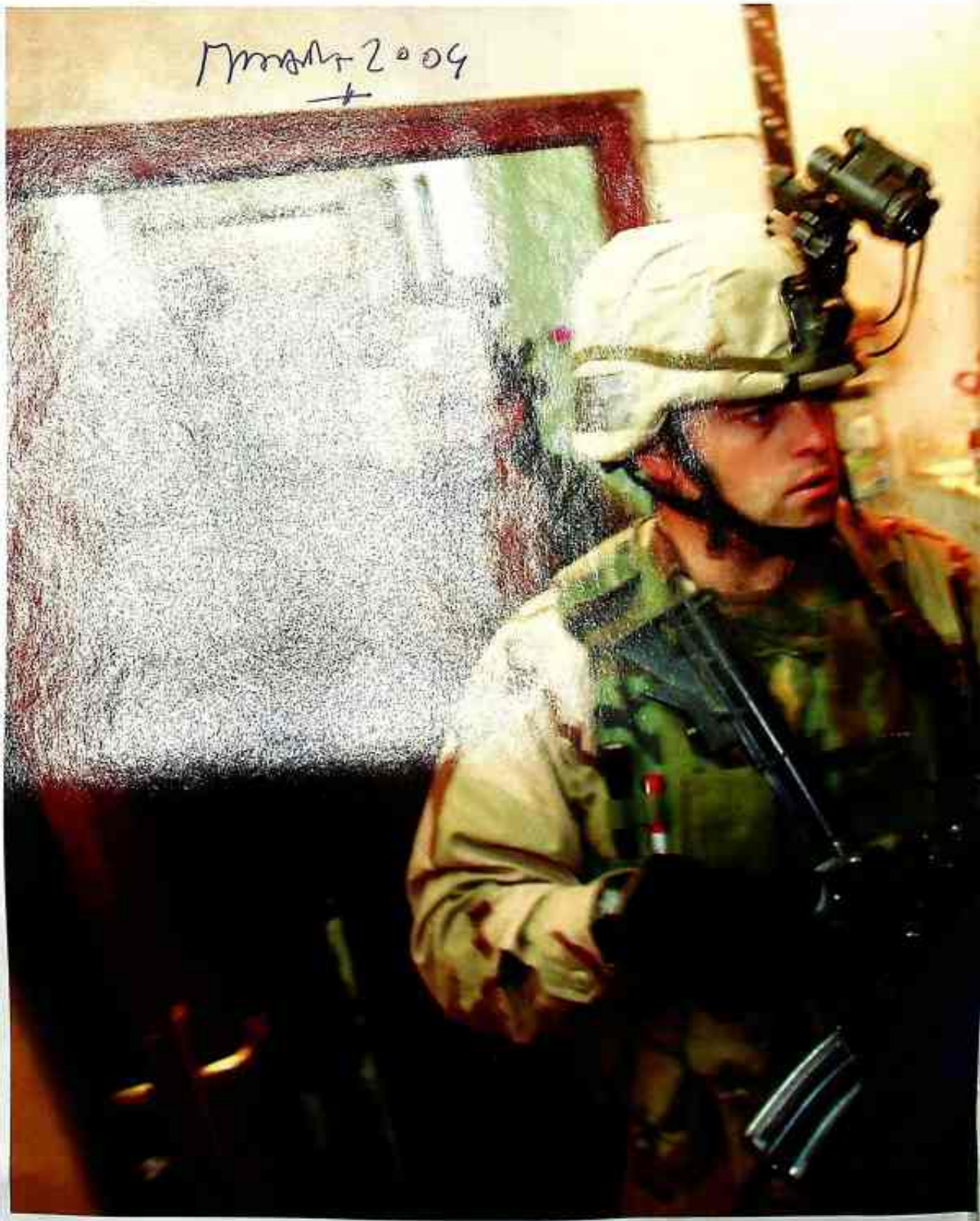
Apachi massacring Iraqis (Video)

Have you seen American Apachi murdering Iraqis
lately? Download next movie and "enjoy" the slaughter.
http://www.thecia.net/users/stewarte/apachehit.mpg

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: http://www.hetnet.nl/evs/

18-1-04

FORGET ABOUT THE

Links:
Amerikaanse soldaten vallen een hotel in Samarra binnen. Ze vinden een machinegeweer, verscheidene AK-47's, kogels, documenten, buitenlands geld en een afstandsbediening voor bommen. Twee mannen worden gearresteerd.

Rechts:
Kapitein Todd Brown, commandant van het Eerste Bataljon van het achtste infanterieregiment.

HEARTS AND MINDS

Saddam Hussein is gevangen, de massavernietigingswapens zijn onvindbaar. Tijd om de hearts and minds van de Iraakse bevolking te winnen. Maar de realiteit is anders. De Amerikaanse soldaten treden keihard op tegen de Irakezen. 'Ik snijd je persoonlijk de strot af.'

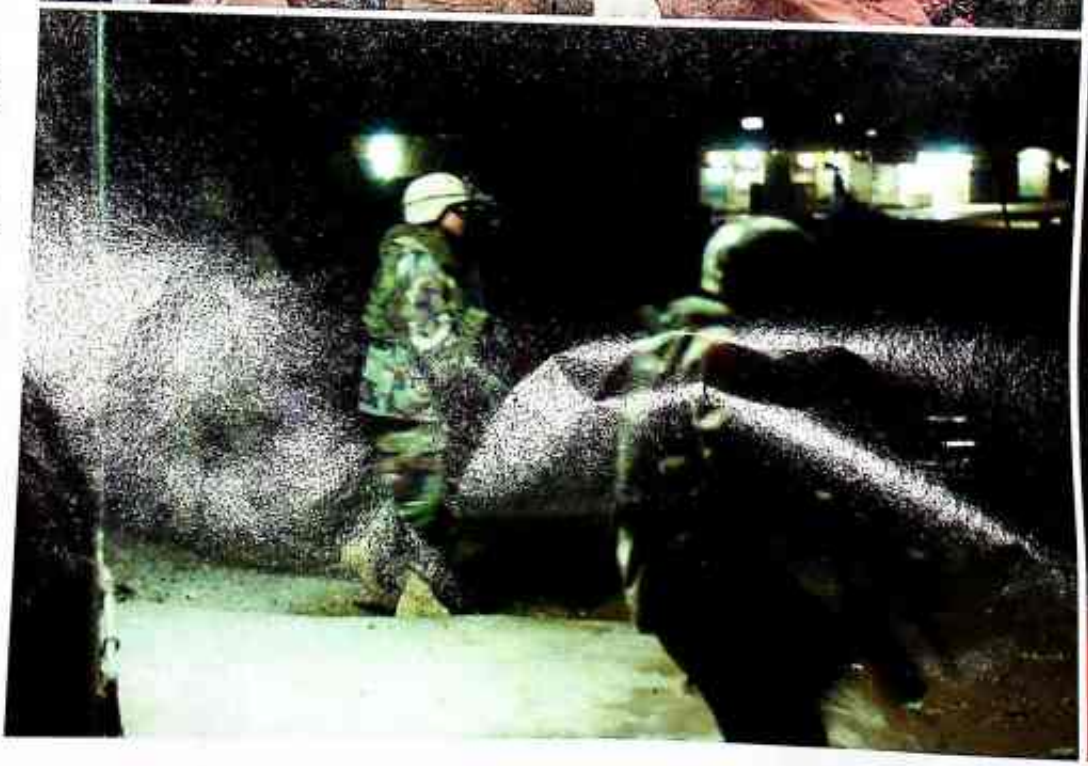
FOTOGRAFIE EN TEKST
GEERT VAN KESTEREN

'Meekomen jij!, stomme lul!' Een Amerikaanse soldaat pakt de magere Irakees hardhandig bij zijn *jalabya* en duwt hem een Bradley-pantservoertuig binnen. Na een helse rit van een uur steekt de Irakees zijn hoofd door een geopend bovenluik en wijst de soldaten de weg. 'Links, rechts, rechts, links...'
Als de colonne gevechtsvoertuigen tot stilstand komt, springen de soldaten nerveus naar buiten en nemen hun posities in. Een halve maan schijnt licht over een zandweg die kronkelend door een moeras naar beneden loopt. Aan het eind ligt een boerderij. ›

Linksboven:
Het bataljon van [illegible] Een [illegible]

Rechtsboven:
Op zoek naar wapens bij een boer.

Linksonder:
Half een 's nachts. Het bataljon in de straten van Samarra.

Rechtsonder:
De [illegible] in [illegible] naar de informatie was niet juist.

verscholen in de mist. Het is een ideale plaats voor een aanval van het verzet. Kapitein Brown bereidt zich voor op het ergste, en stuift op de informant af. 'Als dit een hinderlaag is en ik overleef het, dan zweer ik dat ik je persoonlijk de strot afsnijd', sist hij de trillende man toe.

Kapitein Todd Brown en de mannen van het Eerste Bataljon van het Achtste Infanterieregiment hebben al eerder met dit bijltje gehakt. Geoefende soldaten weten dat informanten niet erg betrouwbaar zijn. Het zijn gedetineerden die hun huid proberen te redden, en vaak wijzen zij het huis aan van degene aan wie ze op school de grootste hekel hadden. Brown en zijn mannen hebben de patrouille van gisternacht nog vers in het geheugen. Vanaf een kerkhof werden ze in een donkere straat met twee RPG's (*rocket-propelled grenades*) beschoten. De soldaten deden het in hun broek en vluchtten een gebouw in dat een moskee bleek te zijn.

Ook is de eenheid aangeslagen door het overlijden van soldaat Eric Paliwoda, 'Big Man', die 's ochtends werd gedood door een mortiergranaat. Hij had een enorm lichaam en een zacht karakter. Ondanks de angst voor een nieuwe hinderlaag besluit Brown de *bad guy* toch op te pakken. Met ingehouden adem en wapens in de aanslag sluipen de soldaten aan weerszijden van de weg naar de boerderij. In het groene licht van het nachtvizier wordt met één oog iedere beweging in struik en boom nauwkeurig waargenomen. De informant moet voorop in de vuurlinie meelopen. Als honden aanslaan, besluiten de soldaten de laatste 200 meter sprintend af te leggen.

Nachtjapon

Luitenant Jayson Hays trapt de stalen voordeur open en stormt samen met vijftien soldaten de boerderij binnen. 'Down, down, down!', schreeuwt Hays, gooit een dikke vijftiger tegen een muur en duwt hem op de grond. Hays draagt bruine suède handschoenen. Hij heeft een vinger aan de trekker van zijn M16 machinegeweer en zet de loop in de nek van de verbouwereerde boer. Andere soldaten bestormen de overige kamers en sleuren de daar gevonden mannen naar de woonkamer. Vrouwen en kinderen in hun nachtjapon staren met angst en verbijstering naar de zwaarbewapende mannen die hun nachtrust zo gruwelijk verstoren. Kasten en lades worden opengetrokken. Hays vindt een kalashnikov achter een kast waar de tv op staat.

Maar een geweer maakt deze familie nog niet tot verzetsstrijders, ieder huishouden in Irak heeft volgens een verordening van de tijdelijke coalitieregering het recht op een wapen. 'Vraag hem of hij Abu Karam is', zegt Brown tegen de Iraakse vertaler die een zwarte bivakmuts draagt om herkenning te voorkomen – heulen met de Amerikaanse vijand wordt in Irak genadeloos afgestraft.

Als de boer antwoordt dat Abu ›

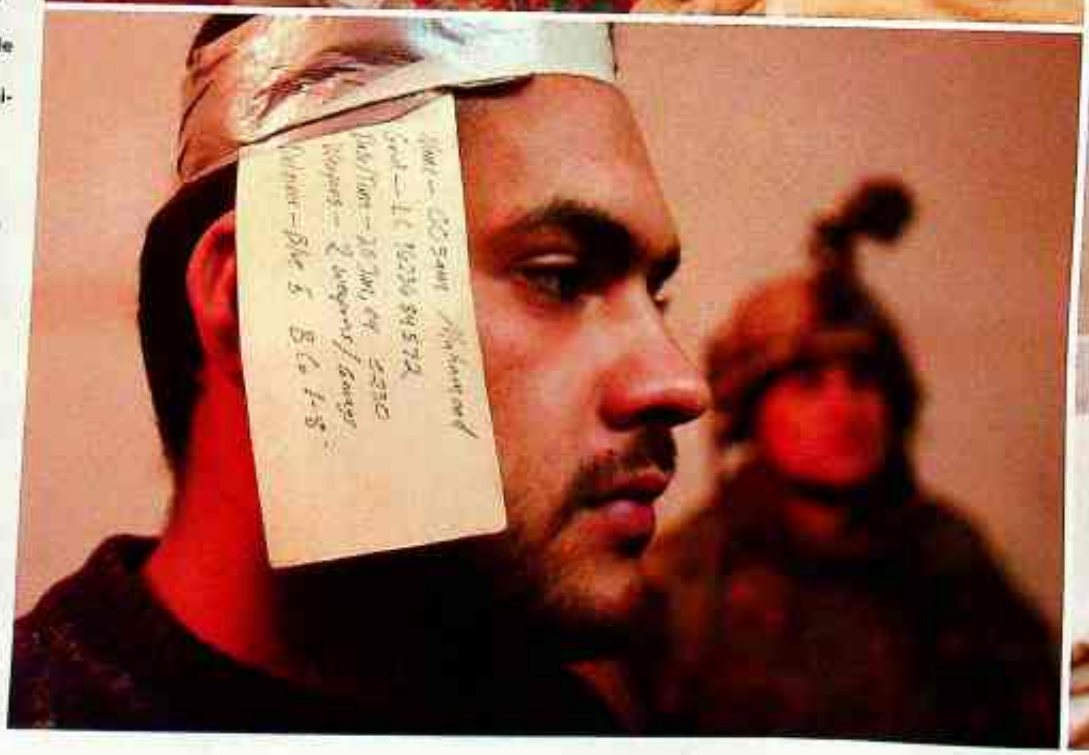
De bewoners van de boerderij worden bijeengedreven in de woonkamer. De boer wordt gearresteerd en meegenomen om de weg te wijzen naar een vermeende terrorist.

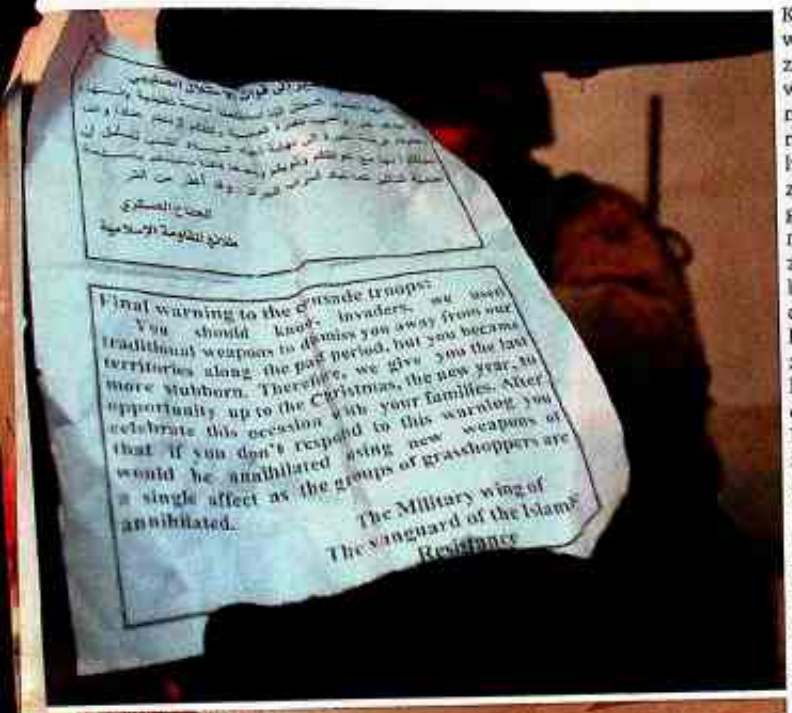

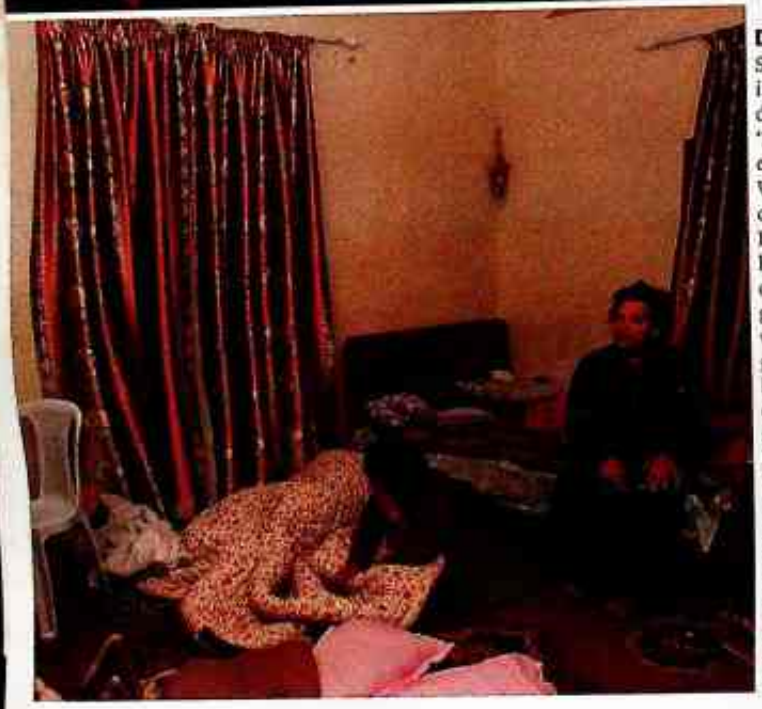
Linksboven:
Soldaat D. staat met zijn pistool in zijn hand bij een man die angstig naar hem opkijkt. 'Dumb ass! Jij denkt zeker dat ik mijn pistool niet gebruik.'

Rechtsboven:
Een dag later: in een hotel worden bewijsstukken van terrorisme gevonden, waaronder een brief van de militaire vleugel van de Voorhoede van het Islamitisch Verzet.

Linksonder:
Een arrestant in het hotel in Samarra. Zijn gegevens zijn rond zijn hoofd getaped.

Rechtsonder:
In het huis van de hoteleigenaar neemt een soldaat een computer als bewijsmateriaal in beslag.

Karam 4 kilometer verderop woont, wordt hij tot zijn verbazing direct gearresteerd. 'Hij weet waar we die terrorist kunnen vinden, arresteer hem!' De man, een Arabische sjaal om zijn hoofd, wordt voor de ogen van zijn vrouw en kinderen gedwongen op zijn buik te gaan liggen en met plastic strips geboeid. Als zijn zoon wordt ondervraagd, wil hij iets zeggen. Een soldaat rent op hem af en grijpt hem bij zijn kladden. 'Shut the fuck up, klootzak.' De man wordt zijn eigen huis uitgegooid. In de tuin duikt de soldaat bovenop hem en geeft hem twee harde klappen. In een andere kamer is soldaat D. aan een ondervraging begonnen. 'D. is gek, maar je hebt 'm wel nodig', zullen de andere soldaten later zeggen. 'Ik haat het wanneer hij dat moet doen.' D. weet altijd waar geweren of explosieven te vinden zijn en hij slaagt er meestal in belangrijke informatie uit terroristen te persen.

Dumb Ass

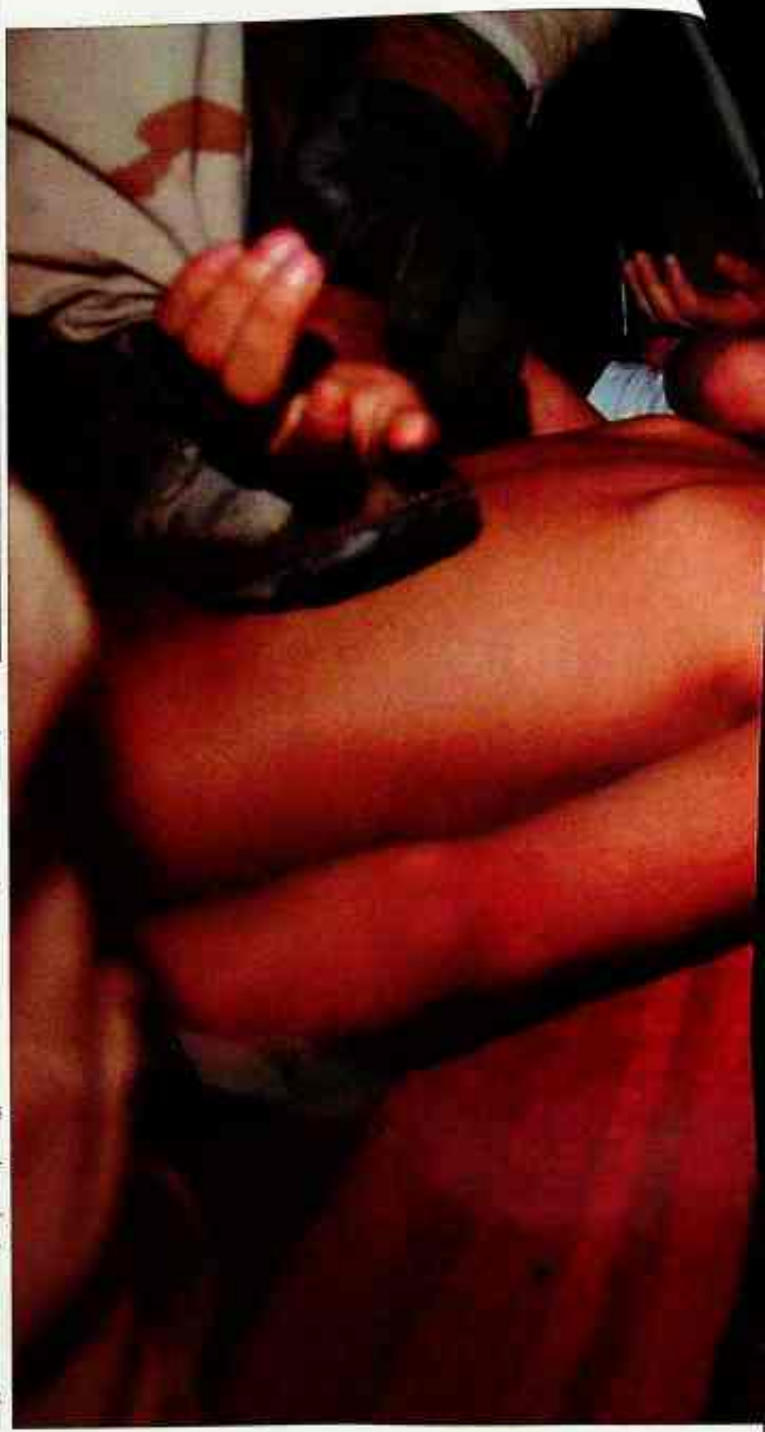
Soldaat D. staat met zijn pistool in de hand gebogen over een man die angstig naar hem opkijkt. 'Zo', zegt D. 'Jij bent dus *fidayeen*, een terrorist! Waar zijn de RPG's? Waar? *Dumb ass!* Je denkt zeker dat ik mijn pistool niet gebruik!' D. zwaait met zijn pistool voor het gezicht van de man. Het is duidelijk dat die geen woord Engels verstaat, maar de dreiging van D. begrijpt hij maar al te goed. Hij houdt zijn handen in de lucht en zegt 'Najaf, Najaf', duidend op de Shi'irische religieuze stad ten zuiden van Bagdad waar hij blijkbaar vandaan komt. 'O, jij bent een terrorist uit Iran!', zegt D., die geen idee heeft waar Najaf ligt.
Het is de andere soldaten inmiddels duidelijk dat dit niet het huis van de gezochte terrorist is. Hier zijn geen wapens en verzetstrijders verborgen, hier wonen boeren, vrouwen en hun kinderen. De Amerikanen vertrekken, zonder excuses. Ze zijn kwaad op de informant. Soldaat D. pakt hem bij zijn schouder en loopt voor de andere soldaten uit in het donker een knollenveld in. D. vloekt en tiert, tweemaal stompt hij de man hard in het gezicht. Dan pakt D. de trillende Irakees bij zijn oor en draait het zo'n zes tellen keihard om. De informant huilt met een hoge jammerlijke klank, als een wolf in de nacht.

Betonnen loods

Dit was maar een van de tientallen razzia's die dagelijks door verschillende *units* in regio's rond steden als Tikrit, Falluja, Bagdad, Mosul en Samarra worden uitgevoerd. Kapitein Brown zegt vanaf juli niets anders te hebben gedaan. Patrouilles en razzia's. Al 10 maanden lang riskeren deze soldaten dag in dag uit hun leven. De militaire basis in Samarra is een betonnen loods, omringd door stinkende modder. Tientallen veldbedden staan er naast elkaar. Om de warmte in de koude winternachten enigszins binnen te houden, is er op twee meter hoogte plastic gespannen. De vloer is smerig en stoffig. Maandenlang leefde het bataljon op MRE's, *Meals Ready to Eat*, het legervoedsel in de bruine zakken. Nu is er een kok die hamburgers en kipnuggets bakt. Er zijn douches en toiletten geplaatst, maar de soldaten urineren in een pvc-buis die diep in de grond is geslagen. Er hangt een rioollucht en overal stinkt het naar zure pis. Er is hier bijna niets te doen, vandaag is de dag begonnen met een pornofilm. Met het geluid op tien kijken 20 soldaten met de handen in de zakken gefascineerd naar het scherm. Als de acteur klaarkomt op de borsten en het gezicht van de vrouw, klappen en juichen de soldaten.
Verder werd er geslapen, darts gespeeld, de wapens werden schoongemaakt. Sommigen >

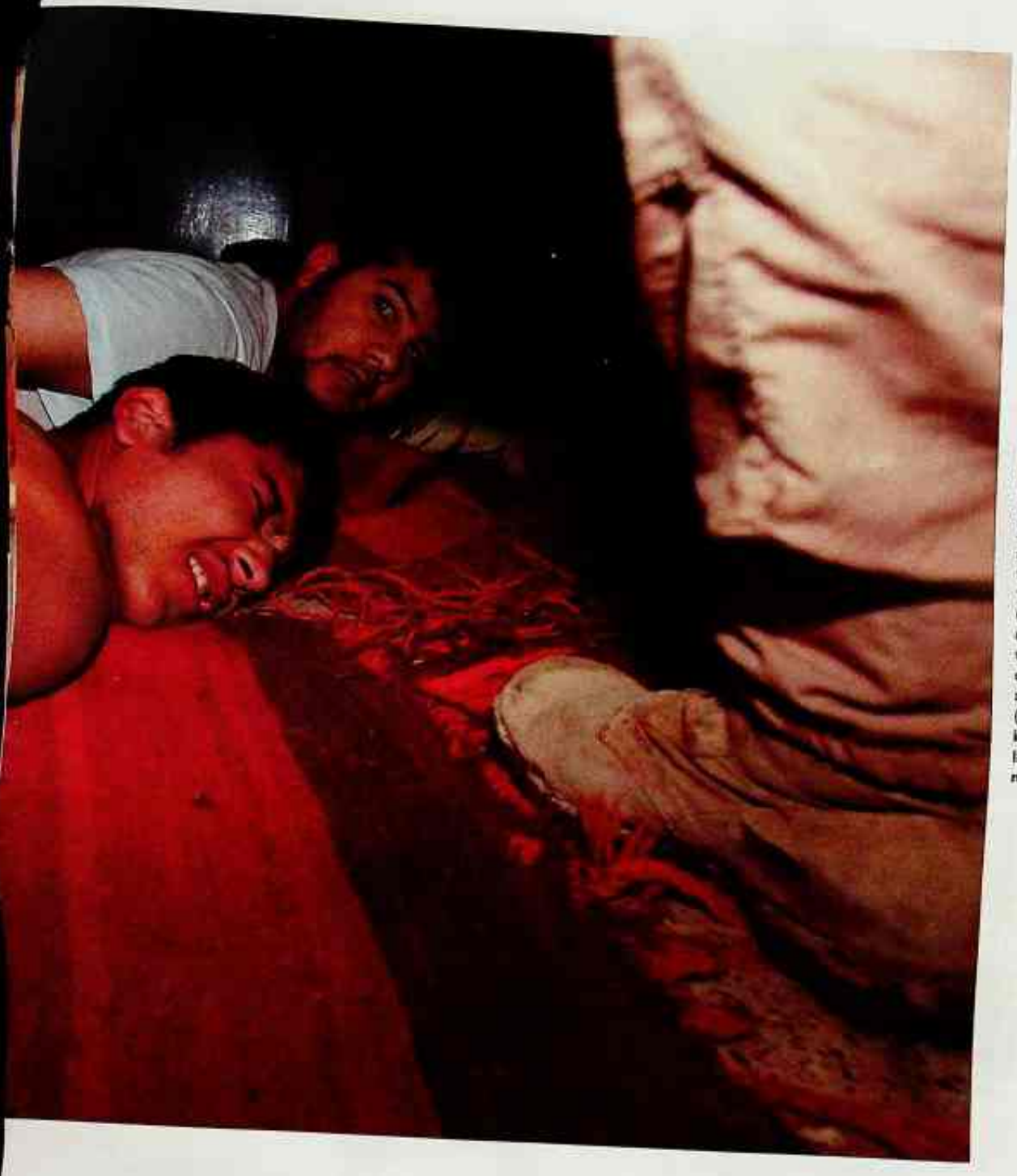

trainden met gewichten in een krachthonk.
De soldaten vinden dit de beste plek waar ze de afgelopen tien maanden verbleven. Maar ze voelen zich wel ondergewaardeerd, terwijl ze toch iedere dag hun leven riskeren. 'Bush heeft ons nog nooit met een kalkoen bezocht', klagen ze. Toch is het moreel goed, misschien komt het omdat de divisie eind april wordt afgelost. 'De nieuwe lichting zal een Samarra aantreffen zonder terroristen', zeggen ze trots.

Rupsvoertuig

De volgende avond zit de *unit* alweer in de Bradley. Als het rupsvoertuig zich in beweging zet, is de herrie onbeschrijfelijk. Tandwielen knarsen, rupsbanden ratelen, stof komt van alle kanten de nauwe cabine binnen. Het is aardedonker, als sardientjes in blik laten de soldaten zich dag in dag uit rondrijden. Tot het gepantserde luik opengaat: *Clearrrr!*
Het is middernacht en tot hun verrassing staan de soldaten midden in het centrum van Samarra. Een groen, fluorescerend buisje markeert een deur. Soldaten trappen de deur in. 'Everybody down!', schreeuwen ze. Vannacht heeft eerste luitenant Tumlinson de leiding.
De jacht begint in een hotel waar een vondst gedaan wordt: buitenlands geld, een baretta machinepistool, een afstandsbediening voor geïmproviseerde bommen, enkele kalashnikovs en een obscure brief van de 'militaire vleugel van de Voorhoede van het Islamitische Verzet'. De brief is gericht aan de troepen van de kruisvaarders en bezweert hen als sprinkhanen te verdelgen. Vijf theekopjes staan half leeggedronken op de keukentafel, maar slechts twee mannen worden aangetroffen. De 'terroristen' krijgen een label met gegevens strak op het hoofd geplakt. Als de tape later van het hoofd wordt gerukt, gaan de haren vanzelf mee. Als de soldaten het hotel met de aangetroffen wapens en documenten verlaten, is het of er een >

Na de inval in het hotel gaat de unit naar het huis van de hoteleigenaar, de vermeende terrorist. De 16-jarige zoon (linksonder en midden) wordt onder druk gezet, zijn oom (linksboven) krijgt een laars in zijn nek.

Médecine pour le Tiers Monde
Geneeskunde voor de Derde Wereld

Geneeskunde voor de Derde wereld vzw
Médecine pour le Tiers Monde asbl
Haachtsesteenweg 53 Chaussée de haecht
Brussel 1210 Bruxelles
Tel. 02/209.23.60
Fax 02/209.23.51
info@g3w.be
www.g3w.be

Brussel, 10 maart 2004

Beste,

Het is nu bijna dag op dag een jaar geleden dat de eerste bommenregen op Bagdad viel. Ik zal nooit de gruwelijke scènes vergeten waar ik toen getuige van was, samen met mijn collega's Colette Moulaert, Claire Geraets en Harrie Dewitte. Deze veelbesproken missie van Geneeskunde voor de Derde Wereld vzw was maar mogelijk met de morele en financiële hulp en solidariteit van velen - ook van u.

Vandaag ben ik opnieuw in Irak. G3W vzw is ingegaan op een vraag van VRT-journalist Rudi Vranckx om mee te werken aan een reportage over Irak, die op of rond vrijdag 19 maart in Terzake of het journaal wordt uitgezonden. Voor G3W vzw ga ik samen met Irakese organisaties na hoe de gezondheidssituatie en de gezondheidszorg geëvolueerd zijn na een jaar oorlog en bezetting.

Wat Bush en Blair ook mogen beweren, **de oorlog in Irak is nog volop bezig.** Dagelijks zijn er gevechten, invallen, huiszoekingen, onwettige arrestaties, folteringen,... Het land is nog steeds illegaal bezet. Openbare bedrijven worden opgekocht door VS-firma's. De privatisering van de Iraakse economie is volop aan de gang. De onveiligheid en het tekort aan elektriciteit en drinkbaar water blijven voor ernstige problemen zorgen. De Irakese bevolking is op honderdeneen manieren slachtoffer. Ze verzet zich er dan ook tegen, op honderdeneen manieren.

Als dokter en als mens laat het beeld van de vele patiënten die we in Bagdad achterlieten me niet los.

Zou de zware beenwonde van de 12-jarige Hiba goed geheeld zijn? Kan de moeder van de kleine Jaffar nu wél aan Factor VIII geraken, nodig om zijn hemofilie onder controle te houden. Vorig jaar kon ze die ten gevolge van het embargo tegen Irak niet krijgen... En wat met Ali, de man die zwaar gewond raakte toen VS-soldaten een ziekenwagen beschoten? Hij verloor daarbij zijn hoogzwangere vrouw, zijn kind en zijn beide benen. Heeft hij dan toch tenminste goede prothesen gekregen? Afhankelijk van de noden en de mogelijkheden ter plaatse, zullen we proberen bijstand te verlenen...

Globalize solidarity !

Geneeskunde voor de Derde Wereld vzw is lid van het samenwerkingsverband Intal.
Médecine pour le Tiers Monde asbl est membre du groupement Intal.

ZATERDAG 10 JANUARI & ZONDAG 11 JANUARI 200

Officieel krijgsgevangen

Oorlogsrecht geldt voor Saddam

WASHINGTON, 10 JAN. De Iraakse oud-president Saddam Hussein heeft officieel de status van krijgsgevangene. Tot die conclusie kwamen advocaten van het Amerikaanse ministerie van Defensie. Woordvoerders van minister Donald Rumsfeld willen dat echter niet bevestigen.

'Saddam niet zo wreed dat oorlog was gewettigd'

Marinier: 'Ik loste schot in de grond'

Plunderaars blijven zorg voor Nederlanders in Irak

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Speerpunt" <speerpunt@wxs.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>
Verzonden: donderdag 8 januari 2004 2:23
Onderwerp: div

http://www.nytimes.com/2004/01/03/international/middleeast/03IRAQ.html?th

>>A controversy erupted later when American troops opened fire on what General Kimmitt described as insurgents "wearing black jackets with 'Press' clearly written in English." The general said the men had arrived in two Mercedes cars, one black, the other dark blue. "The enemy personnel fired upon U.S. forces with small arms and rocket-propelled grenades," he said. "One of the Mercedes was tracked to a nearby house," he said, adding that four people had been captured.

It was not clear how the general's description fit with an account by the Reuters news agency that said four Iraqi members of its staff traveling in a black Mercedes had been fired on by the Americans and arrested when they arrived at the scene to cover the downing.

Some other reporters who were present said American troops guarding the wreckage had opened fire without warning on the Reuters staff members, possibly after the troops had taken fire from insurgents using the reporters for cover.<<

That's brilliant, so the US deliberately shot at journalists, which were clearly marked as PRESS - because they mistakenly believed that those journalists are shooting at them. Do GI-s get tested for their eye-sight?

http://www.nytimes.com/2004/01/03/national/03TERR.html?th

The best is to cancel all flights to and from the US. This is the safest way to prevent terrorists to come over, or for suspects to leave the country. Besides who would want to travel over with all this hassle (strip searches, fingerprinting, etc.)?

http://www.nytimes.com/2004/01/04/education/04TOLE.html?th

This is highly disturbing, and makes me thinking very seriously of home-schooling. 12 year olds are hand-cuffed for violating dress code?! 8 year olds are brought to court for disruptive behavior in the classroom?! The most free young minds of the land of the free end up incarcerated. That's why the US is rapidly moving to become a Land of Spayed, Home of the Neutered. Did the school officials in the US completely lose their common sense? Zero tolerance ordinances need to be abolished in the name of humanity. Are those ordinances complying with the international norms (UNICEF) for well being of children that US Congress ratified? Should the US be put on the list of countries that allow mistreatment of children?

http://www.nytimes.com/2004/01/03/international/middleeast/03DIPL.html?th

While Democrats are spending all of their campaign money on killing each other in the primaries, Republicans are patiently waiting even to start their campaign, relying only on the government sponsored campaign spectacles (like Bush landing a fighter plane on the

aircraft carrier, or bringing a plastic turkey to Baghdad for Thanksgivings eve, or trapping Saddam like "a rat in a hole"...). Now, the tragic earthquake in Iran presented itself just as another glorious opportunity for GOP to show off American benevolence, compassion, and generosity, with no cost to them. So, Eliazbeth Dole was supposed to head the high level US mission to Iran to oversee the distribution of aid, in fact to do a photo-op for Bush campaign. But Iran said: no, thank you. Besides, it must be hard to guarantee safety to high level Americans in Muslim countries today.

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: http://www.hetnet.nl/evs/

Halliburton blijft aan Irak leveren

VS sanctie drie soldaten na mishandeling Irakees

Behandel Irak-militair als agent

Rechter gelast vrijlating van marinier Irak

DONDERDAG 8 JANUARI 2004

Van in totaal 12.000

VS laten 500 gevangenen in Irak vrij

Verdachte marinier vandaag op vrije voeten

Marechaussee onderzoekt of afgeketst waarschuwingsschot Iraakse burger heeft gedood

7-1-2008

Van een verslaggever
AMSTERDAM

Marinier Erik O., die wordt verdacht van het doodschieten van een Iraakse burger, komt uiterlijk vandaag (woensdag) vrij. De rechter-commissaris in Arnhem heeft dinsdag de vordering van het Openbaar Ministerie tot inbewaringstelling van de marinier afgewezen. Volgens advocaat Geert-Jan Knoops onderzoekt de marechaussee of een afgeketst waarschuwingsschot de dood van de Irakees heeft veroorzaakt.

Het OM blijft weg dat de verdachte van overschrijdende heeft geschoten. Het verdenkt O. van moord, dinsdag, dat wel dood door schuld. Met de marechaussee zet het OM zijn onderzoek voort. Tegen de vrijlating wordt geen hoger beroep aangetekend.

De rechtbank wil de beslissing van de rechter-commissaris niet toelichten. Volgens raadsman Knoops heeft de rechter-commissaris bij de voorgeleiding vastgesteld dat er onvoldoende concreet bewijs is voor de stelling dat de militair met opzet heeft gedood.

Het incident gebeurde op 27 december tijdens een poging van Nederlandse militairen een groep plunderaars tegen te houden. Volgens Knoops heeft de marinier eerst drie gewone waarschuwingsschoten in de lucht gelost. Vervolgens heeft hij twee keer gericht een kogel in de buurt, en één keer in de grond. In de mengde situaties van man, die verwond raakt. Wat er precies met de man is gebeurd, daar zijn nog heel veel vragen over.

Volgens Knoops zouden Iraki's een lijk aan de kant van de weg hebben gelegd met een wond aan het been en een beklaagde heeft. Even later was er sprake van een lijk met verwondingen aan de rug. Knoops sluit niet uit dat er mogelijk sprake is van twee lijken.

Gelijktijdig, zowel Irak's als Nederlandse militairen, weerspreken volgens Knoops de lezing dat de marinier de burger van grote afstand in de rug schoot, zoals OM-woman Joan de Winter-vorig maandag zei. Ze zijn ook eensom die geen reden te hebben dat hij schoot over lange afstand. Maar die getuigenissen zijn niet helder. De marechaussee zoekt verder uit of het een ricochet (een afgeketste kogel, red.) was.

De militair (43) inside de groep soldaten die de plunderaars moest tegenhouden. Hij is schietinstructeur, en eerder onder meer uitgezonden geweest naar Kosovo.

Volgens Knoops is zijn cliënt op de avond van 27 december voor het eerst verhoord. Dinsdag vroeg naar de marechaussee telefonisch contact op met het OM in Arnhem. Pas op 3 januari is de militair in detail verhoord. Het OM had toen al zijn vervolging bekendgemaakt.

Staatssecretaris Van der Knaap van Defensie, die dinsdag in Zuid-Irak aanwezig was ter steun aan de militairen, zei bij te zijn met de vrijlating. 'Ik heb groot vertrouwen in de marechaussee, het OM en ons rechtsgebied', zei hij te Kaara.

Minister Kamp van Defensie ziet in het incident geen aanleiding om de gewelsinstructies voor de militairen in Zuid-Irak te wijzigen.

Staatssecretaris Van der Knaap van Defensie ontmoet in zijn Iraakse stad Kaara voor een bezoek aan Nederlandse militairen. Deze reageerden opgelucht op de aanstaande vrijlating van hun collega. Foto

Sagittarius

Van: "Ruza" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico Varkevisser" <office@globalreflexion.org>; "Jan Beentjes" <jbeentjes@mac.com>; <hans.hupkes@planet.nl>; "Speerpunt" <speerpunt@wxs.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 6 januari 2004 3:01
Onderwerp: Iraq: Dutch Troops Find U.S. Depleted Uranium

Iraq: Dutch Troops Find U.S. Depleted Uranium

http://www.scoop.co.nz/mason/stories/HL0401/S00010.htm
Monday, 5 January 2004, 12:14 pm
Article: UN Observer

Dutch Troops Find Depleted Uranium Ammunition In Iraq

Finding points to more DU material in the area

- Article courtesy of UN Observer

Dutch troops stationed in the province of Al Muthanna in Southern Iraq have found a 30 mm round of depleted uranium (DU) ammunition. This has been announced by the Ministry of Defence today. According to RISQ Associate Maarten H.J. van den Berg, the finding points to the presence of more DU material in the area.

The shell was found on the 10th of December in a so-called 'demolition pit' in the town of As Samawah. According to a spokesperson of the Dutch Ministry of Defence, the health of those involved in the finding was not put at risk as the round was not destroyed and no DU dust released.

Given the reported calibre, the shell is probably of US origin. According to Mr. van den Berg, 30 mm DU ammunition has only been used in Iraq by American Apache helicopters and A-10 'Warthog' jets of the US Air Force.

As a RISQ Report on the issue published earlier this year confirmed, 30 mm DU ordnance has been fired in airstrikes over As Samawah – in 1998 and, more recently, during operation 'Iraqi Freedom'. Consequently, "it is more than likely that there are more sources of DU to be found in the area", Mr. Van den Berg concludes.

Dutch army personnel unions have raised concern about the incident. "Last week we talked to officials of the Ministry of Defence but they did not mention the incident", says Mr. J. Kleian, chairman of the Christian Association of Military Personnel (ACOM). His colleague of the Union for Defence Personnel (VBM), pointing at prior agreements with the Ministry on information-sharing, stated that "this is not something that should have been kept from the public".

In July, the Minister of Defence assured MPs that "no DU-ammunition was used recently in Al-Muthanna". However, as said RISQ Report led MPs to raise questions, the Minister admitted that the assurance derived from unverified information. Citing the US government as saying that "it is still in the process of preparing an assessment of DU-firing locations in Iraq", the Dutch government's current standpoint is that "it will await the results of [this] investigation".

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: http://www.hetnet.nl/evs/

Bejegening soldaat uit Irak gehekeld

Militair zou na schietincident aan schandpaal genageld zijn

Bandschijven Irakees door OM gezien als inbreuk op instructie

Militair schoot zonder dat sprake van gevaar was

Militair verdacht van doden Irakees

Burgerslachtoffers Irak vormen een grijs gebied

Ontwijg voor soldaten VS na mishandeling

Dollars voor burgerslachtoffer

Opnieuw schietincidenten

OM: lijk van Irakees niet onderzocht

'Zo'n sergeant heeft zijn sporen wel verdiend'

Achtergrond | Militair deskundigen begrijpen niets van optreden OM tegen bij schietincident in Irak betrokken Nederlandse marinier

Er moet wel meer aan de hand zijn, menen deskundigen. Want anders is het opmerkelijk dat justitie tegen de 43-jarige sergeant-majoor in Irak niet te begrijpen.

Van onze verslaggever
Didier Hofman
AMSTERDAM

Dit is nog steeds verbaasd in de Nederlandse gelederen over de Nederlandse strijdmacht, zegt H.L. Cooles, voormalig hoogmar militair recht aan de Universiteit van Amsterdam. Hij kan zich een soortgelijk geval herinneren uit de tijd dat in het Rijkslandsel de Britse militair Clegg die voorlaas voor gelden op gewoonlijke te

Hoord. Iedereen verdiende een rustig Kerstfeest en daarvoor bestaan de tijd in maart, verzekerde voor eerder. Dat kan op verschillende gebieden, vooral Cooles, van de Nederlandse marinier die op 20 oktober dodelijk werd aangeschoten in Irak verdacht bij een hoogst dodelijk in de rug had gestoken.

'Schokkend', zegt Cooles, die zich ook als zijn opvolger prof. Tony Cliff verbaast over de manier waarop het Openbaar Ministerie de toestand rondom het incident, dodelijk of dood door schuld. 'Het gaat om een Nederlandse militair die in opdracht van zijn superieuren bij zijn werkzaamheden in de uitoefening van zijn gewone functie, en van wege zwaar of dodelijk. De strafwetboek, stelt je verbaard zo dat een militair in Irak gelijk wordt gelijkt aan de overvaller van een tankstation.'

Meer militair juristen verbazen zich. Natuurlijk kan de schutter een 'moordag' zijn, zegt Tim Kok, Libanon-veteraan, jurist en tot zijn advocaat in Utrecht gespecialiseerd in militair recht. Wellicht was het een marinier met meer op zijn borstrok, of één die op een zeer 'rokke dag' aan is dolgedraaid. Maar bij handhaving-missies voor mogelijk: 'Dit is een sergeant-majoor van 43, iemand die een aan rang die in vele jaren is verworven. Dat een je niet zomaar op het spel. Dit soort mensen heeft een schietbevel- training achter de rug, een hoge beoordeling, veel van hun hebben aan gekend in Cambodja. Die zijn geen kleuters van 18.'

Een Nederlandse militair in minst mogelijk risicovol zijn, zegen en hoogstaak voor. De Nederlandse militairen in Irak hoeft volgens de Britse commandant, vanaf dat het moment zich niet meer in de bevoeging van Nederlandse soldaten. Hij deed de eerste uitzending naar Libanon, in 1978, verder nog een Nederlandse krijgsraad (naar het

> 'Die mensen hebben bikkelharde training en hoge korpsgeest'

gehoud, zegt Kok, toen de eerste verwikkelingen. Dreigende situaties militairen die worden verdacht van strafbaar gedrag (naar Nederland overgebracht en voorgeleid aan de militaire kamer van de rechtbank in Arnhem). Drie rechtsprekende ambtenaren zitten dan op een lange strafbank in de rechtbank van Arnhem. Ze hangt daarvoor af van de situatie in Irak: Is het daar, politiek gezien, oorlog of vrede? 'In tijd van oorlog spreken we van een verdragsmisdaad', zegt Bastiaan Bleeg, kolonel bij de Militaire Jurisdictie Dienst. 'In tijd van vrede niet. Dat zijn belangrijke juridische begrippen. Oorlogsrecht hangt aan elkaar van internationale verdragen en volgovictimen gebonden, en is andere dan gewoon strafrecht.'

In oorlogstijd, zegt docent militair recht aan de Universiteit van Amsterdam, Gabriel Ido, Cort Wittgenstein, is de strijd voor een militair gerechtigd te hebb plaatsvinden. Het OM moet in een eventuele tegenstelling na een verwijt bewijzen in welke situatie de militair opereerde. En de rechter weegt zaar.' Prof. Cooles vond het antwoord al: het is vrede in Irak. 'De Nederlandse

militairen gaan dagelijks op een bepaalde manier met de situatie in Irak om. Dat is voor een deel ook de verantwoordelijkheid van de strijdkrachten.'

Dat vindt ook Kok, zegt de oud-officier. Hij betwijfelt of het OM wel voldoende rekening heeft gehouden met de 'psychologische druk' waaronder de militairen in Irak verkeren. 'Ze zijn voortdurend in de gevechtsstand, ze kunnen geraakt worden door een granaat of een raket. Ze zijn voortdurend in de stress. Ze hebben geen vrije dagen, geen ontspanning. Ze zijn 24 uur per dag bezig met hun taak. Ze zijn voortdurend alert op alles wat ze zien. Ze zijn voortdurend in de stress. Ze hebben geen vrije dagen, geen ontspanning. Ze zijn 24 uur per dag bezig met hun taak. Ze zijn voortdurend alert op alles wat ze zien.'

Al met al, zegt Tim Kok, moeten regels als juridisch adviseur in Libanon, hebt dit een moeilijke tijd gehad. Hij heeft destijds veel met incidenten meegemaakt: een 'jongens die tijdens het 'naar Nederland moesten keren, tot de schutter die een steentje kwelwas vanwege een gezicht over tritium. 'Beide gevallen is de rechtbank alweer bij haar strenge maten worden van militair tot hoofde gezet, maar Hoofdstuk gebracht en volgt van en daarmee. Na regel het OM meestal een waarschuwing. Dat doet mij vermoeden dat er veel meer aan de hand is dan alleen deze zaak. Anders heeft justitie duidelijk een verzwaring gezocht. Er moet iets heel ernstig zijn gebeurd.'

Volgens de militair is de kans op gerechtsvervolging, die in geval tegen overgenomen werd van de Britten, 'bekker en verlichter'. Kamerlid Bakker pleitte deze week voor een onderzoek naar militair bloedverlies gewekt gebruiken als bijdrage aan bedrijfsvoering, maar wel bekend dat onder niet-bestrijdende omstandigheden. Ik denk dan aan Bosnië', aldus de CDA'er die de parlementaire enquêtecommissie Srebrenica leidde.

Ook voormalig Van den Berg van de defensieorganisatie AIVD/MIVD die vandaag de vraag op of de militairen in Irak wel tracht waren om te vragen. 'Ouzo', zwaard zijn collega. Defensie van de Raad VBM/NOT. Bijdrage uit eigen ervaring zegt hij: 'Aan het begin van elke buitenlandse missie brengen de leiders de troepen de boodschap aan. Zo weten wanneer je gerecht mag schieten of slechts waarschuwingsschoten mag afvuren. Militairen op patrouille weten meestal te zich daarom terughoudend, nu dus verwarring te mogen van veel mysterie worden. Ook weten ze wat hun te doen staat als die verplaatst te lang moglijkheid. 'Ik kan me niet voorstellen dat we pulse strategie mogelijk onduidelijkheid bestaat.'

Soldaat opgepakt na doden Irakees

Een Oranje Nederlandse militair van de eenheid in Irak wordt verdacht van doodslag op een Iraakse burger. Volgens Minister Kamp (Defensie) is de militair op 20 oktober vorig jaar in Al-Muthanna met zijn wapen op de Iraakse man gericht. De militair zou hem hebben gedood. Het OM onderzoekt of de militair bij het schieten binnen de regels van het geweldsgebruik is gebleven.

De militair maakte deel uit van de Nederlandse Oranje Battlegroup in Al-Muthanna. Hij is op 20 oktober aangehouden door de Koninklijke Marechaussee en overgebracht naar Nederland. Daarna werd hij geschorst. De militair wordt verdacht van doodslag door schuld. Hij heeft het recht om te zwijgen over de zaak.

De militair maakte deel uit van de Nederlandse Oranje Battlegroup in Al-Muthanna. Hij is op 20 oktober aangehouden door de Koninklijke Marechaussee en overgebracht naar Nederland. Daarna werd hij geschorst. De militair wordt verdacht van doodslag door schuld. Hij heeft het recht om te zwijgen over de zaak.

Nederlander mag in Irak minder dan Brit volgens instructies

Van onze verslaggever
Theo Koele
DEN HAAG

De geweldsinstructies (rules of engagement) bepalen dat de Nederlandse militairen in Irak 'alle noodzakelijke middelen' mogen inzetten en hun taak uit te voeren. De mate van geweld moet proportioneel zijn, het ministerie Kamp van Defensie vorig jaar de Tweede Kamer meten.

De geweldsinstructies zijn vastgelegde richtlijnen die militairen mogen toepassen. Verschillende landen van de militairen mogen een eigen set van regels hanteren, ze kunnen verschillen.

Achter gesloten deuren heeft de minister (oorlog) Kamerleden vrij een tijdje van de zaken opgelicht. Een Kamerlid van de kleine van de regels kort samen: 'Alles is geoorloofd in het kader van zelfverdediging.' Kamp heeft wel duidelijk gemaakt dat de Nederlandse troepen het milder, dreigendere en dergelijke terughoudender moeten optreden dan de Britten met wie ze samenwerken. Nederland is geen 'bezettende mogendheid', zoals Groot-Brittannië.

Volgens de minister is de kans op gerechtsvervolging, die in geval tegen overgenomen werd van de Britten, 'bekker en verlichter'. Kamerlid Bakker pleitte deze week voor een onderzoek naar militair bloedverlies gewekt gebruiken als bijdrage aan bedrijfsvoering, maar wel bekend dat onder niet-bestrijdende omstandigheden. Ik denk dan aan Bosnië', aldus de CDA'er die de parlementaire enquêtecommissie Srebrenica leidde.

Ook voormalig Van den Berg van de defensieorganisatie AIVD/MIVD die vandaag de vraag op of de militairen in Irak wel tracht waren om te vragen. 'Ouzo', zwaard zijn collega. Defensie van de Raad VBM/NOT. Bijdrage uit eigen ervaring zegt hij: 'Aan het begin van elke buitenlandse missie brengen de leiders de troepen de boodschap aan. Zo weten wanneer je gerecht mag schieten of slechts waarschuwingsschoten mag afvuren. Militairen op patrouille weten meestal te zich daarom terughoudend, nu dus verwarring te mogen van veel mysterie worden. Ook weten ze wat hun te doen staat als die verplaatst te lang moglijkheid. 'Ik kan me niet voorstellen dat we pulse strategie mogelijk onduidelijkheid bestaat.'

DAGBOEK

Karen Gelijns

6 Dec 2003

Karen Gelijns (31), 'beroeps bepaalde tijd' bij de marine en hoofdredacteur van Alle Hens, ging afgelopen week naar de Nederlandse militairen in Irak. Vijfentachtig procent van de Irakezen daar steunt hun werk in de provincie Al-Muthanna, maar de angst voor die ene kwaadwillende is voelbaar. 'Opeens rennen vijftig man naar de truck met pech.'

Karen Gelijns: 'Voor de ene soldaat, wordt de overgrijp door honderden kinderen en vrouwen. De kinderen van Den ongeduld de vrouw doet veel indruk.' Foto schrijfster van Bokhoven

Woensdag 26 november

Vanochtend om 6.30 uur gelandd op Basra International Airport, Irak. Het avontuur is begonnen. Op het vliegveld word ik met open armen ontvangen door luit. Maddy Opt-man van het Tweede Nederlandse detachement in Irak. Den van kapitein der mariniers Ruud van Beekhoven, aangewezen door der marinier Herman Holtrop, kwartaal der marinier Jasper Versteeg, marinier 1 Erik Dade Schreur en de fotograaf, korporaal Jens 'Tukkie' Grijpstra. Zij zijn mijn toekomstige collega's voor een week. Doel van mijn bezoek is het schrijven van een reportage over de werkzaamheden van de Nederlandse militairen in Irak.

Direct heb ik een diepe indruk van de Nederlandse Peter Pan (NPB) zijn eenmalig in voor militairen en stelligheid in de zuidelijke provincie Al-Muthanna. De oppervlakte is bijna twee maal zo groot als Nederland, dat telt bijna 2 miljoen inwoners. Het zijn zowel moslims als vertegenwoordigers van de Assyrische Christelijke kerk. Ook zijn er Mandeïsten, aanhangers van Johannes de Doper. De grootste stad is Al-Samawa en is onder andere bekend door de moskeeën waar vroeger het Tweede Mesopotamische stonden.

Met twee Iaveu (Landrovers) gingen we van Basra op pad naar provincie Al-Muthanna. De rondweg 'Tussen' van Basra naar Bagdad, leidt meters door het drukste woestijnlandschap van de Arabische peninsule Dunetti. We rijden langs ongebruikte bunkers van soortgelijke, over bijdakes van plunderingen die sinds het einde van de oorlog een groot probleem vormen. Alles met waarde wordt meegenomen en verkocht. Vergeten zijn wapenvoorraden, elektronische spullen zijn meegenomen voor de koperdraad en betonijzers gestript van elektriciteitsmasten.

Ook de vele kuilvormige over de oorlog vallen op. Als een bakwagen pech krijgt, stuit een konvooi daar. De wegen blijft in de buurt zitten en dat betekent weer voor plunderaars. Binnen enkele minuten staat er een tiental Irakezen om de bestuurder heen te bevelen te komen. De passanten gaat van brandstof, die inwoners over de oorlog stroom, hangt in de lucht. Het vermoeden klijk in naar deze explosieve materie. Dat is het beeld van afval in Irak.

Na enkele uren bereiken we Al-Samawa, de hoofdstad van provincie Al-Muthanna. Daar zal buiten het Camp Smitty, de hoofdkazerne van de Nederlandse manschappen. Ik krijg een standaard tog, in tegenstelling tot het begin van de uitzending, toen de tol daarom in de vervolgende letter te zetten afkapte) en verdelen, staan er nu precies dezelfde, een grote antenne, een vaste Duitse jeeplike (veldkanonwagen) en

Donderdag

In de avondmaaltijd tegen vermiddag en vroeg rol met naar het kamp van de Zuid-Afrikaanse verenigingsgroep in Al-Samawah. Direct viel me op hoe positief de mensen zijn over hun werk en over de aanwezigheid van de Nederlandse militairen. Ze praten vooral de dagelijkse activiteiten van met de bevolking uitvallen op. De bevolking staat grotendeels positief tegenover de aanwezigheid van de Nederlandse militairen. Het is vergelijking met het voorgaande regime. Dat maakt veel verschillen. Als we langs de straten rijden, zwaait de zelf hun vriendelijk de bevolking reageert op de Nederlandse militairen. Het komt de Irakezen staan, met hun bevallige manieren en woorden, enthousiast te reageren op de aanwezigheid.

Op de terugweg naar Camp Smitty zijn we door Al-Samawah. Het dit is Al-Samawah een van de politieke hotspots. Vanochtend bevond daar veel volk, tijdens kranspleg, aanhangers en sympathisanten van Ayatollah Moqtada al-Sadr. Het een van de vijf steden waar het radicalisme, een aanhang heeft in Irak. Bij de rivier de Eufraat, die door Al-Samawah stroomt, staan honderden mensen te vissen. Tarwijl we naar de rivier, klinken er de eerste oproepen te horen. Ik schrik even, maar het blijkt een terugkerend. De muezzin is een vaste, de meeste bevolking vindt het bedreiging.

Vrijdag

Vandaag mocht ik mijn eerst een van de lichamelijke. Tijdens Al-Alfath, de locatie van de Zuid-Afrikaanse verenigingsgroep, dropen we naar het kleine dorpje Al-Darji. Daar de omstandigheden regen waren de wadis, waardoor in een stukkage spons, waar moeilijke doorkomt te komen is. De mensen en kinderen stroomen direct toe, misschien de Landrovers hadden en de mariniers uitstapten. Enkele uit de camera van de fotograaf zien, roepen de kinderen 'Mister, mister, picture, picture'. De sfeer is geweldig. De een prachtig kennismakingsmoment dat bevestigt de goede gesprekken die we daar hebben met de verenigingsvertegenwoordigers over de lokale omstandigheden. Met behulp van een tolk vertaalt Ali Jabbar zijn verhaal, hoe hij verwacht dat de situatie zich zal ontwikkelen en wat de verenigingsgroep kan doen om de ontwikkeling goed te begeleiden. Ook de reacties van het IGDC bij

stelde – een van de voorwaarden van de politie ter plaatse. Belangrijke informatie voor het handhaven van de veiligheid en de orde is in het geheel. Het als de onderzoeken van het tonnage en de aanwezige plan het regerings-en-verenigingen.

Op weg naar Tallil zien we een viertal regen teer plaatsnaam – Al Rabat is de volkomend – te vaak gaat. Een brandweerwagen van een Amerikaans bedrijf staat met een pech langs de weg. Alsof ze uit het niets komen, verschijnen een stuk of vijftig door het zand naar de truck. Een Amerikaanse militair schiet met een pistool in het zelfvertrouwen ondergrond af om de mensen af te schikken. Op de terugweg langs de Irak volledig ongehinderd naar de weg. Een man is het drukst. Als we weer zijn we bedreide vrijdt clusteren zijn normaliter tijdens mensen, bijvoorbeeld een rust) een Eufraat-brug van enige. Dezelfde stappen nacht tijdens andere een vaste het drukst is.

Zaterdag

Vandaag het ik vertrokken met een gelijknamige patrouille van de 12den Infanterieverenigingsgroep met Prince van het hoofd van het Camp (IGDC), de voorloper van het nieuwe Irakese leger. In het kader van de veiligheidsopzet van het land bestaat de coalitie-eenheden door het hele land naar 4.500 Irakezen op voor die karpet. De eenheid het daarvan de het stationeerd van verschillen, het verschil van enige dienstverlener bestaat uit een van elkaars. Bij de nieuwe verenigingen in Al-Samawah – de eerste dateert al van half juni – worden de leden van een politiefunctionaris, een vertegenwoordiger van NIF. Twee van de 12den Infanterieverenigingsgroep hebben contact op het verloop van de bevolking. Korporaal Bouw is verantwoordelijk voor de gouvernance, vanuit dat de ontwikkeling goed verloopt en dat de reacties van het IGDC bij

worden gemonitoord zijn. Tijdens meeting op orde en ontwikkelingen in en wereldgezien. De vragen de Irakezen van het IGDC worden zijn te agenderen op de lokale bevolking, terwijl de mensen zelfs een wisselwerkelijke zaken professionele bevolking samenwerken.

's Avonds in het Coalition Provisional Authority (CPA)-kantoor van Middag (samenwerkt met de CPA-medewerkers aangetroffen. Chief Officer Gwendolyn is een gouverneur-klagenmeisje dat zich zaken van de ondersteboven van een landt. Het eerste provincie dat in provincie Al-Muthanna wordt uitgevaard is uitgebreid. Wegen en bruggen worden herbouwd, ziekenhuizen worden van medische apparatuur en medicijnen; scholen bevolkt, irrigatiekanalen aangelegd. Werkgevers gedegen, en de dokter-overvraging en goed uitgerust. Voor alle projecten wordt gebruikgemaakt van lokale ondernemers om de mensen te stimuleren, hen van de grote – overwegen – projecten waar de organisatie en een betrag is, is de verwachting van 100 zal hun kennen van de bevolking. Bij gebrekkige de kennen en het te helpen en met de waarschijnlijkheden voor de dorp zal dit een zeer welkome gift zijn.

Zondag

Vandaag een vanzelfsprekende dag, niet zozijn vooral van het tapen en gezellige schouders van het vrijdelijke weten logeerwijs van kruip ik achter mijn laptop. Het is inmiddels zondagavond en Camp Smitty en de vele bedrijven van weer een dag ook zonder deze mijn boek. Vanochtend liepen het met de directeurs van kennen de Al-Samawah. Hier wel met hoe goed- dat de mijn het de vrijheid wordt dit een de interdrukken, een nieuw taak, gaven het aantal economie de ondersteuning de weg van hun. Ik hier ontsloten de daarna naar mensen hun weg verwijzen, gedegen geen door de mensen.

Vanaf Al-Samawah zijn we naar Al-Rumaithah gereden. Hier een gemengde van de 12den Infanterieverenigingsgroep te voet na patrouille. De hele weg volgen dezelfde kinderen aan. Op verschillende dat de patrouillecommandant met mensenhanden groet wordt in, voor de het weer, omringd door tientallen kinderen en mannen. Het bezoeken ons. Als het dat je de nieuw ongelooflijk leuke vindt al veel bekijkt. Zelfs als je rolt, nog in contact gebleven gaat. Je wordt in Al-Samawah weer erg je erg een schitterende ervaring.

Opeens rennen vijftig man naar de truck met pech. Ook schuiven deze de mensen. Daar is ook een klapperen ook, zodat de laser je ogen dazzelmatig van het elektrisch zenken, dat een vervoudt. Terwijl we door de drie lagen maliseer ik me heel blij dat ik in het dorpland gekozen heb. Naar de terugweg van de Zuid-Afrikaanse verenigingsgroep terzijde over hun eigen land. De verdeling onze trots uit Afrika uit.

Een van de dorpsoudsten zegt de volgende: persoon Nijmegen op (een van de ochtend. Deze schrijven uitzonder of uit een goed voor het algehele gevoel van vertegenwoordigd. Een derde vertegenwoordiging, vergelijken over de afgelopen ziekenhuis jaren, een er onder het regime van Saddam één van hun eigen bestaan of kinderen hebben verbroken.

Hij zei zo weg even mijn het helpen en hen verrichten dat ik van hun hoed, en dan besteed de rest voor op de dag van morgen.

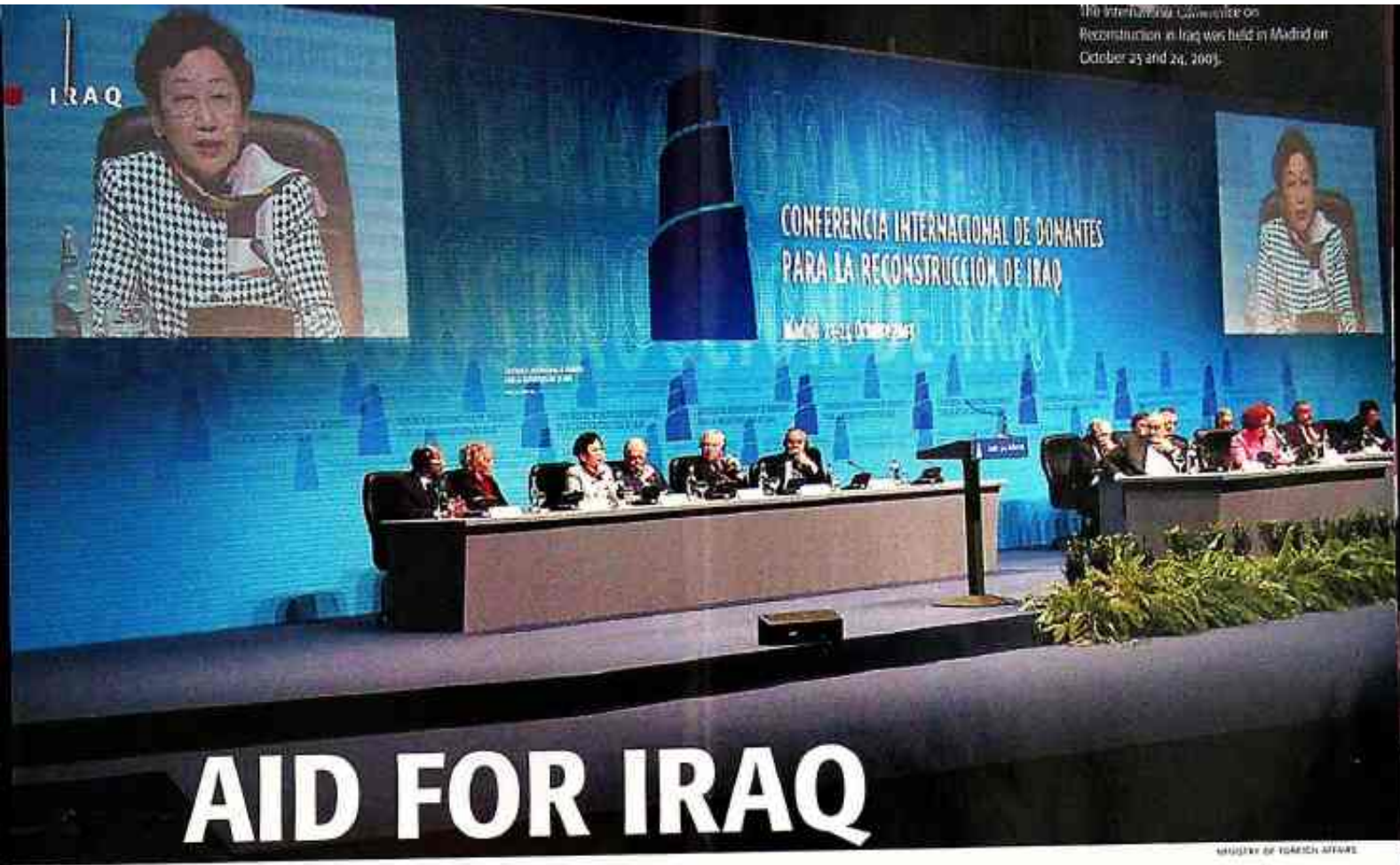
Maandag

De laatste dag in Irak. Dagelijkse het snel de tijd te pogen. Vanuit Al-Samawah begeer we bezoek richting Basra vertrekken. 's Avonds op de Nederlandse basis is Shaka gehouden op mensen naar het afhangt. Haar ontmoet ik een korporaal der mariniers met een andere functie. Ja- men een erg ene dochter van ongeveer twee Bitter chauffeur bevallig deze korporaal de Nederlandse politiek adviseur te Kuwe. De zijn verhalen krijgt duidelijk dat de situatie in deze stad een stuk doorgaander is dan in Al-Muthanna. De oorzaak(en) al een paar keer aan boobytraps gehaktag voor haar een en haar ziet vaak afgingen. Daarna rijd ik met hoofdkwartier richting het vliegveld van Kuwe.

Dinsdag 2 december

We zijn terug een fijn te verzachtend naar gebouw in Nederland. Definitief een weer veilig op Nederlandse bodem te staan. Hoewel de situatie in Al-Muthanna niet te vergelijken is met die in Bagdad, MMN de naar deze relatief. Want in ongeveer 85 procent van de bevolking in deze provincie de Nederlandse militairen met achter een stuk harder dan ook nodige vrij bezwaar. Hoewel in goede ervaringen hebben naar de bevolking, begrijpen de mensen dat je in een conventioneel konvooi rammelaars.

Een beetje verdwaasd rij ik door het hek. Alles ziet normaal uit. De kwartiermeesters, de cipiers, de schone wereld en de vreugde kantoorwerkzaamheden. Als ik binnen ga, blijkt het de rijen nieuw dorp, tot ik mijn mooie dorp, tot ik verwelkoming van me ik.

The International Committee on Reconstruction in Iraq was held in Madrid on October 23 and 24, 2003.

AID FOR IRAQ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

Jan 2004

The International Conference on Reconstruction in Iraq, held in Madrid in October 2003, showed the international community united in the desire to help the stricken country.

Following the end of the war in Iraq, the international community places great importance on the process of reconstructing the country. Reconstruction is vital for the well-being of the Iraqi people, and also to ensure the peace and stability of the Middle East and the whole of the international community. Stability in the Middle East is of particular significance to Japan, which relies on the area for nearly 90% of its oil supply.

The International Conference on Reconstruction in Iraq was held in the Spanish capital of Madrid on October 23 and 24, 2003, to discuss international aid and assistance for Iraq. The conference was attended by delegates from 73 countries, 20 international organizations and 13 NGOs. The Japanese government was represented by Minister for Foreign Affairs Yoriko Kawaguchi.

Prior to the conference, the United Nations Security Council (UNSC) adopted resolution 1511 on October 16. Resolution 1511 includes a political process to build a government in Iraq and the deployment of a multinational force under the UN, and it lays out a plan for reconstruction. It also recognizes the concerted effort of the international community to reconstruct Iraq and secure its stability. This resolution formed an important basis for the discussions at the conference.

At the Minister's Meeting on October 24, the second day of the conference, donor countries and organizations pledged a total of over US$33 billion in assistance. This did not meet the sum of US$55 billion which United Nations organizations and the World Bank have estimated as the total required for reconstruction, but it represents a very positive step in the right direction. When this sum is compared to the US$4.5 billion in assistance to Afghanistan pledged at the International Conference on Reconstruction Assistance to Afghanistan held in Tokyo in January 2002, it can be seen that the international community is united in providing a huge amount of aid to Iraq.

The Japanese government had already announced grant assistance of US$1.5 billion to meet the reconstruction needs of Iraq, and at the conference Foreign Minister Kawaguchi announced additional assistance of up to US$ 3.5 billion in concessional yen loans to meet medium-term construction needs. This brings the total of Japanese assistance to up to US$5 billion, making Japan the second largest donor to Iraq after the US, which has pledged US$20.3 billion. Kawaguchi said that immediate assistance will be given to revitalize the lifelines of the Iraqi people, including power generation, education, and water

Participants from Israel, Palestinian, Jordanian and American NGOs, along with representatives from various international organizations and national governments took part in the symposium held by ACE. Yujiro Eguchi is second from left.

Environmental Work as the Path to Peace

ASIA-PACIFIC COALITION FOR THE ENVIRONMENT (ACE)

"We aim to improve relations between Israelis and Palestinians through solving environmental problems."

So says Yujiro Eguchi *(photo, below right)* of Asia-Pacific Coalition for the Environment (ACE), an NGO founded in 2001 to work on environmental issues. Last September ACE held a four-day symposium in the Jordanian city of Aqaba as the first stage in its long-planned Trilateral Environmental Peace Project in the Middle East, which aims to promote peace between three Middle Eastern neighboring countries through environmental improvement projects. The central issue under discussion was improving the water quality in the Autonomous Palestinian Territory on the West Bank of the River Jordan, and the workshop was attended by NGOs from Israel, Palestine, Jordan and the USA, along with representatives from various international organizations and national governments.

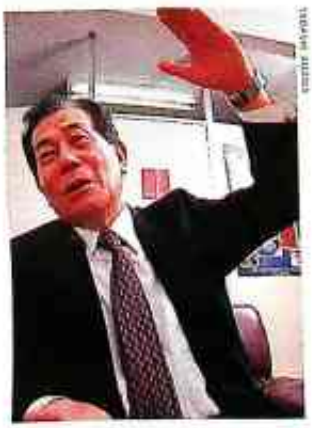
Eguchi relates, "The River Jordan, which runs through Israel, Palestine and Jordan, has lost all its former beauty due to pollution caused by the illegal dumping of sewage and industrial effluents. In addition, the underground water of this area, which supplies the water demand for almost the whole of Palestine and around one-third of Israel, is becoming increasingly polluted by the illegal dumping of waste materials. If this problem remains unaddressed, it will turn the area on the West Bank of the River Jordan, which is home to some two million Palestinians, into a veritable wasteland, and have a serious impact on the neighboring countries of Israel and Jordan."

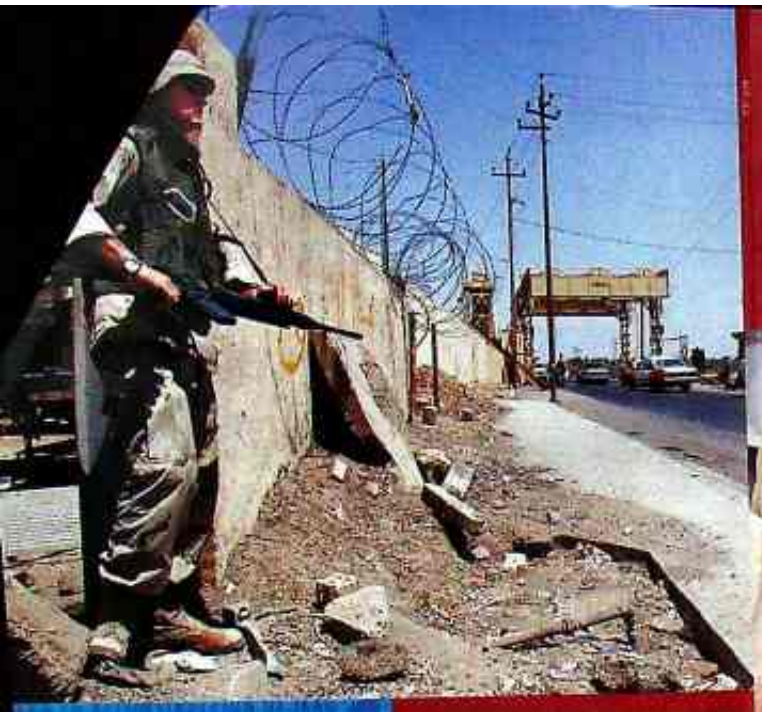
However, while the Israeli, Palestinian and Jordanian governments all realize the necessity of working together to tackle this problem, the current political instability in the region and budget constraints have resulted in no trilateral discussions or any specific action being undertaken. The problem simply continues to worsen.

Eguchi asserts, "This is exactly why it's necessary for NGOs like ourselves and other international organizations, which come to the problem from a completely neutral standpoint, to provide assistance and support. We feel it is our mission to provide a forum where the three countries can come together and exchange ideas and opinions regarding these common problems." At the ACE symposium, it was agreed that similar symposiums would be held regularly once a year, and plans were set in motion for such specific projects as local surveys and measures to ensure the spread of waste recycling by 2005.

Eguchi sums up his dream simply: "If only we could bring about peace in the Middle East at the same time as restoring the former beauty of the River Jordan."

— MASAKI YAMADA

Left: An American soldier guards the site where the Engineering Corps is repairing the sluice gate of a dam on the Euphrates River at Ramadi, 100 kilometers west of Baghdad.

Below: Children in Baghdad, Iraq, wait to receive vaccinations. Hospitals in Iraq suffered shortages of medical supplies, but vaccination programs were finally restarted in June, 2003.

Minister for Foreign Affairs Yoriko Kawaguchi at the conference

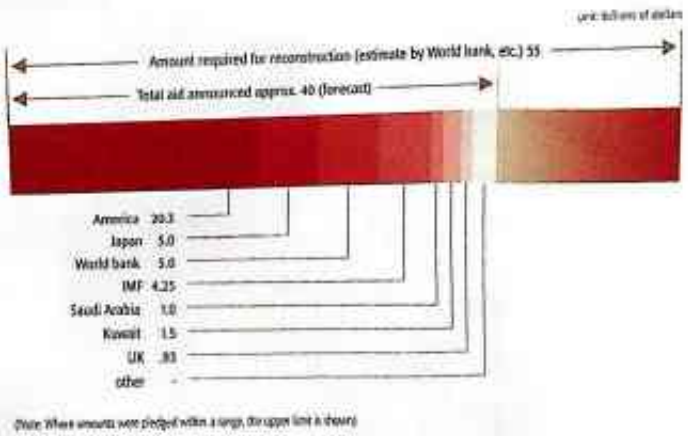
and sanitation. In the medium term, assistance will be given for infrastructure development, including telecommunications and transport. She also announced that as one of the major creditor countries, Japan will also participate actively in the discussions in the Paris Club (a meeting of official creditors), with a view to achieving an early resolution of Iraq's debt problems.

In the Conclusions by the Chair, which were announced at the end of the conference, it was noted that an International Reconstruction Fund Facility for Iraq is being established, which will be administered by the World Bank and the United Nations in close coordination with the Iraqi authorities and donors. The Conclusions also emphasized that security in Iraq is critical for social and economic development, noting that "the strong commitment of the international community to reconstruction will help to build the confidence of the Iraqi people, enhance stability, and discourage those who promote disorder."

There have been a succession of terrorist attacks in Iraq, and much of the country remains in disarray. The International Conference on Reconstruction in Iraq has given the whole international community a view of the way forward for Iraq.

— SHIN'ICHI OKADA

Aid to Iraq

(Note: Where amounts were pledged within a range, the upper limit is shown)

Sagittarius

Van: "Sagittarius"
Aan: "Ruza" <despot@tiscali.nl>
Verzonden: zondag 28 december 2003 14:53
Onderwerp: CNN Presents: Fit to Kill

Hoi Roza,

Nogmaals bedankt voor de toezending van dit bericht.
Alleen kan ik het, om voor mij onnaspeurlijke redenen, niet uitdraaien !
Behalve mijn eerdere vraag aan jouw, of die video hebt en bewaren zult, zou ik je willen vragen om, als dat enigzins kan, de tekst van dit e-mail bericht voor mij uit te printen en aan mij toe te sturen.
Ik wil die tekst graag hebben voor mijn documntenatie van Amerikaanse oorlogsmisdaden (in Irak).

Alvast bedankt !

Nico.

VIDEO MET MOORD VAN AMERIKANEN OP IRAKEES BURGER

28-12-03

Bush verwerpt kritiek op contracten Irak

12 Dec 2003

AP, Reuters
WASHINGTON/BERLIJN

President Bush verwerpt de kritiek van de Europese landen die niet mogen meedoen aan wederopbouwprojecten in Irak. Hij zei dat de contracten alleen bestemd zijn voor landen die leveren op het spel zetten in Irak. Maar landen die de oorlog steunden, kunnen wel meedingen naar deze projecten van in totaal 18,6 miljard dollar.

Het is heel simpel. Onze mensen riskeerden hun leven. Bevriende coalitie genoten riskeerden hun leven, en daarom gaan de contracten die weerspiegelen. Dat is wat de Amerikaanse belastingbetalers verwachten', aldus Bush.

Secretaris-generaal Kofi Annan van de Verenigde Naties heeft de regering-Bush donderdag opgeroepen het besluit over de contracten voor de wederopbouw van Irak te heroverwegen.

Na een gesprek in Berlijn met de Duitse bondskanselier Schröder zei Annan dat alle landen moeten bijdragen aan de wederopbouw van Irak. 'Ik vind het besluit ongelukkig, ik vind het tijd dat we proberen weer multinationale consensus op te bouwen en samenwerken om Irak te stabiliseren', aldus Annan.

Schröder zei op een gezamenlijke persconferentie met Annan dat bij het verlenen van de contracten 'uitsluiting moet worden gehanteerd van het internationale recht. De Amerikaanse president toonde zich hierover geïrriteerd. 'Internationaal recht? dan kan ik maar beter mijn advocaat bellen', meerde hij.

De Europese Unie onderzoekt of het Amerikaanse besluit niet in strijd is met de regels van de Wereldhandelsorganisatie. Europees Commissaris Chris Patten sprak van 'een onnodig en buitengewoon ongelukkig besluit'.

Het voornemen van het Pentagon om 'om redenen van nationale veiligheid' landen uit te sluiten van deelname aan de wederopbouw heeft nieuwe transatlantische spanningen opgeleverd. Elke kortere juist scherpe Washington protest staat te vinden voor het kwijtschelden van de schulden van Irak. Die bedragen zeker 125 miljard dollar.

Gisteren belde Bush met zijn Britse collega Chirac, de Russische president Poetin en de Duitse bondskanselier Schröder. Hij drong er bij hen op aan Irak zijn schulden deels te schrijven. Bush vroeg de drie leiders zijn nieuwe financiële gezant voor Irak, James Baker, te ontvangen. Baker heeft de hulp van Frankrijk, Duitsland en Rusland, de grootste schuldeisers van Irak, hard nodig.

Volgens de *The New York Times* was Stein 'ongenaakbaar' in de zin dat hij niet te moeten spreken viel, maar ze hadden vernomen dat ze zouden worden uitgesloten van contracten. Canada, dat eveneens op de lijst staat, heeft volgens premier Chrétien te horen gekregen dat het wel degelijk zou worden aan tenminsten.

Minister Nederland, wel op de lijst staat, spraak minister Bot van Buitenlandse Zaken gisteren in de Tweede Kamer van een onverstandige en politiek onhandige set. 'De Amerikanen hadden het recht zo'n bikkelhard mensen uitdrogen. daar schuw niemand wat over op', aldus de minister.

► Pagina 4 De belgen onder het aandig

Hard tegen hard in de oorlog tegen Iraks rebellen

In Irak past het Amerikaanse leger Israëlische tactieken toe tegen sunnitische opstandelingen. 'Is dit Palestina of Irak?'

Door Thomas Erdbrink

ABU HISMA, 11 DEC. Net buiten het dorpje Abu Hisma, 50 kilometer ten noorden van Bagdad, staat een huisje. Althans, stond een huisje. 17 november werd het gebombardeerd door een Amerikaanse gevechtshelikopter. De bedekstukken liggen in het rond midden in een weiland. Twee lessen staan er te grazen. De opstandelingen die de woning als onderdak zouden gebruiken, zijn ontkomen.

Naar Abu Hisma hoeven ze niet te gaan. Dat plaatsje, waar voornamelijk sunnitische moslims wonen, is dezelfde dag ontvangen met vele zullen probleemaal. „De hak is er voor uw veiligheid, bij nadering of heldinsing ervan zal worden geschoten", weet geschreven op de borden die ernaast staan. De schat is in de richting van het dorp geplaatst. Bewonen zijn door Amerikaanse militairen van speciale toegangspasjes voorzien. Zo mogen alleen naar buiten vanaf achi uur 's ochtends. Om half vijf 's middags mogen ze weer terug zijn. De Amerikanen verdenken dorpelingen van aanvallen, of hulp daarbij, op hun troepen. Daarom gaat Abu Hisma 15 uur per dag op slot.

„We zijn gevangenen. Dit is illegaal", klaagt de boer Mansi Ali Salmud. Hij toont zijn pasje waarop de Iraakse politiegenoten bij de ingang van het dorp hem hebben als bewoner van Abu Hisma. Kinderen, die buiten de poort wachten op een lift in een pickup naar school, dateren zoals met Amerikaanse militairen van speciale eenheden uitleens met een schietbus.

Behmud kan zijn ogen niet meer verkopen op de straten in Bagdad want dan is hij niet op tijd terug voordat het donker wordt. „Is dit Palestina of Irak?", vraagt hij. „Zo'n situatie die we nu hebben, zijn er daar ook aan het bouwen."

Het stinken van lege dozen, bombarderen of helikopters van huizen, massa-arrestaties, het afsluiten van gas, water en licht en het omwortelen van dadelplantages: in de 'sunnitische driehoek' ten noorden van Bagdad gaat het hard tegen hard in de oorlog tegen de opstandelingen. Amerikaanse maatregelen kunnen inderdaad treffen die worden verdacht van aanslagen of hulp daarbij. Afgelopen week liet de hoogste Amerikaanse militair in Irak, luitenant-generaal Ricardo Sanchez, weten dat de hardere aanpak succes heeft. Het aantal aanvallen op Amerikanen is

> "Zelfs hun zonnebrillen zijn hetzelfde"

sinds twee weken gedaald van 40 tot minder dan 20 per dag.

De nieuwe cijfers lijken op die van het Israëlische leger in de bezette Palestijnse gebieden. Verschillende Amerikaanse bladen meldden de afgelopen weken dat Israël individueel en advies is gevraagd over antiterreur-operaties in sneltempo gehoord. In Abu Hisma denken de Amerikaanse soldaten dat de nieuwe tactieken werken. „Met een flinke dosis angst en geweld, en wat geld voor projecten, denk ik dat we deze mensen gaan kunnen overtuigen dat we hier zijn om ze te helpen", verklaarde een Amerikaanse bataljonscommandant in Abu Hisma tegen de *New York Times*.

In de stad Tikrit, in het hart van de sunnitische driehoek, zijn de afgelopen maand tweehalf woningen van familieleden van een rebel verwoest om hem onder druk te zetten zich over te geven. Hiermee hebben de Amerikanen afscheidingen en Amerikanen meer de vinger aan de trekker bepalen hier het straatbeeld. Legervoertuigen rijden rond met zwarte rollen prikkeldraad in de laadbakken. Ahmed Ahud uit Bagdad is op zoek naar zijn zwager en het stadje Baquba. Hij is opgepakt door het Amerikaanse leger en een aantal op zaklanen afdaar. De zwager was gewond aan zijn been, maar had volgens Ahud niets met de aanslag te maken. „Ze pogen in Baquba dat te laten luisteren hebben gebracht maar geen van de Amerikanen wil me informatie geven over zijn lot", zegt Ahud. De moeder verwelkomt verdwijnen voor lange tijd.

Aan de ingangspoorten in Tikrit hangen Hebbiebeken met afbeeldingen van bloemen erop. „Laten we een nieuwe start maken", staat erop. De briefjes zijn opgehangen door de Amerikanen. Ze hopen zoon de lege bloem wederin niet zo lang geleden pamfletten van Saddam Hussein zaten.

Ongeveer 30 kilometer ten zuiden van Tikrit ligt het plaatsje Duluiya, gastvrijheid van Saddams tweede man. Izzat Ibrahim al-Douri. Na de oorlog verdwijnt Douri in een verstekkast. Bovendien dat Douri gezworen, werden 's nachts vaak inschoten. Dat hield op toen Saddams de woning van Izzat Ibrahim Naman met de grond gelijk maakten. „Anderen worden eerst nu veer gewaarschuwd, maar deze woning ging direct plat", klaagt hij. De officieren van regelmatig maar nog op het puin. „Orders zijn orders", zeiden de soldaten." Niemand ging verhaal halen bij de lokale gouverneur. De Amerikaanse bevelhebber die er toevallig was verwijst dat Naman Abu mocht zijn dat hij zelf niet was opgepakt. „Ik heb geluk gehad", schuwt Naman.

Voor hem is dat een zekerheid dat de Amerikanen samenwerken met de Israëliërs. „Hun wapens zijn hetzelfde, hun gewoon lijken op elkaar, zelfs hun zonnebrillen zijn hetzelfde: zaterdag hebben de Israëlische tanken gebroken in Nablus en hebben ze de straten afgesloten. Vandaag hebben de Amerikanen hetzelfde gedaan", zegt hij beslist. Volgens hem maakt het hande Amerikaanse optreden de bezetting van de zionistische driehoek alleen maar breder. „Ik mocht zijn dat hij zelf niet was opgepakt. „Ik heb geluk gehad", schuwt Naman.

Voor hem is dat een zekerheid dat de Amerikanen samenwerken met de Israëliërs. „Hun wapens zijn hetzelfde, hun gewoon lijken op elkaar, zelfs hun zonnebrillen zijn hetzelfde: zaterdag hebben de Israëlische tanken gebroken in Nablus en hebben ze de straten afgesloten. Vandaag hebben de Amerikanen hetzelfde gedaan", zegt hij beslist. Volgens hem maakt het hande Amerikaanse optreden de bezetting van de zionistische driehoek alleen maar breder. „Ik mocht zijn dat hij zelf niet was opgepakt. „Ik heb geluk gehad", schuwt Naman.

Voor hem is dat een zekerheid dat de Amerikanen samenwerken met de Israëliërs. „Hun wapens zijn hetzelfde, hun gewoon lijken op elkaar, zelfs hun zonnebrillen zijn hetzelfde: zaterdag hebben de Israëlische tanken gebroken in Nablus en hebben ze de straten afgesloten. Vandaag hebben de Amerikanen hetzelfde gedaan", zegt hij beslist. Volgens hem maakt het hande Amerikaanse optreden de bezetting van de zionistische driehoek alleen maar breder. „Ik mocht zijn dat hij zelf niet was opgepakt. „Ik heb geluk gehad", schuwt Naman.

Massaal vertrek uit Iraakse leger

Guardian
BAGDAD

Zeker driehonderd soldaten van het zevenhonderd man tellende eerste bataljon van het Nieuwe Iraakse Leger hebben vrijdag gedeserteerd. Ze hadden net twee maanden geleden hun training voltooid. Dat heeft een woordvoerder van het Amerikaanse leger gisteren gezegd. Hun vertrek is een klap voor de Amerikaanse bezettingsmacht, die het bataljon heeft opgericht.

De soldaten, waarvan de meesten uit Saddams voormalige leger afkomstig zijn, vonden dat ze te weinig betaald kregen, weigerden bevelen uit te voeren en trainden daarna niet meer opdrachten. De soldaten en officieren klaagden dat ze te weinig betaald kregen in vergelijking met politiemensen.

Ze vonden dat ze meer moesten krijgen omdat de politie 's nachts naar huis kan, en zij niet', aldus een Amerikaanse woordvoerder.

Het bataljon werd twee maanden getraind door Vinnel Corp., een privé-bedrijf, en gezamenlijk in oktober met een Amerikaanse militaire fanfare. Ze werden daarbij bejubeld als hern van het nieuwe Iraakse leger. De VS hebben twee miljard dollar uitgetrokken voor de trainingen.

Ruzies rond contracten Iraakse wederopbouw

12-Dec 2003

Achtergrond | Democraten VS kunnen prijsschieten op Bush vanwege opgeklopte benzineprijzen Irak

Een dochterbedrijf van Halliburton levert veel te dure benzine aan de Amerikanen in Irak. De storm die opsteekt, roept nieuwe vragen op over de wederopbouw-contracten.

Van onze redacteur
Dietsrik van Hoogstraten
NEW YORK

Vandaredere maar opvallend grondig beurtte Henry Waxman het afgelopen halfjaar details los te krijgen over de Iraakse contracten die Washington aan Halliburton gaf. In brieven aan de regering vroeg de Democratische volksvertegenwoordiger voortdurend om ophelderring.

Een belangrijke vraag betrof, in een brief op 30 september: zijn de berekeningen die Halliburton hanteert niet almaal hoog?

Waxman kreeg nooit antwoord, maar deze week kan hij van gelijk halen. Het ministerie van Defensie heeft een boze onderzoek opgezet naar de kosten die Halliburton-dochter Kellogg, Brown & Root doorberekent aan de Amerikaanse belastingbetaler. Sterker, president George Bush zou gisteravond dat hij verwacht dat het mogelijk is veel bespaarde bedrag van 61 miljoen dollar teruggebracht wordt. Kellog levert benzine uit Koeweit en Turkije aan de troepen in Irak.

Bush kan de opwinding slecht gebruiken. Deze week leidde al een nieuwe diplomatieke ruzie op nadat het Pentagon bekendmaakte dat bedrijven uit Frankrijk, Duitsland en Rusland niet zouden hebben op nieuwe contracten in Irak.

Voor de Democraten in het prijsschieten. Waxmans motieven waren (ook) partijpolitiek. Hij wilde slechts de waarheid weten over een cruciaal element van de wederopbouw. Dat het nieuwe van de opgeklopte prijzen doordenkt toch direct bekijkt tot een politieke rel, is niet zo vreemd. Tot bij in 2000 kandidaat voor het vice-presidentschap werd, leidde Dick Cheney Halliburton. Dat die nu den leiden tegenstanders van Bush en de oorlog altijd wel een schoof op gekuten voor de mijn.

Het was een alleen oorpijn maar ook 'dure', zegte Waxman tot. om een twee keer te hoge literprijs te rekenen.

Bush heeft Cheney heeft zich uitgelaten over corruptie. Halliburton ontkent. Een woordvoerder stelde dat het 'niet waar' is dat Kellogg te hoge prijzen berekent.

Kellogg ervaring met de explosieve en energiekentoren in crisissituaties was onderdaad de officiële reden dat de onderneming het contract kreeg. Critici stellen dat het om politieke verstrekkers gaf.

Hun het ook zit, het Pentagon toont zich niet gewillig voor het argument dat het risico moet worden doorberekend in de prijs. Althans niet op free school. Het Defense Contract Audit Agency heeft twintig controleurs op het bedrijf losgelaten, en heeft gezegd dat de 'over-berekening' van bijna 150 miljoen onaccepteabel is.

De klanten rond de wederopbouw zagen zich op. De vindingrijkheid van nieuwe contracten van bedrijven uit landen die tegen de oorlog waren, heeft ook binnenlands artistiek gekregen. Zowel de linkse oefenaar Paul Krugman als de conservatieve commentator William Safire heeft de president er vrijdag van langs gegeven. Het Kellogg-onderzoek straalt Bush positief in een slechter op.

Henry Waxman, daarentegen, kan vrijdag 'eindelijk gerechtigheid' mogen.

12 DEC 2003

Pentagon: Halliburton berekent te veel voor olie

WASHINGTON – Een hoofdaudkundige afdeling van het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft vertrouwd dat Halliburton, een oliedienstbedrijf waarvan vice-president Dick Cheney de topman was, te veel heeft gerekend voor brandstof uit Irak. Het Pentagon heeft de maatschappij, die een contract ziend van 15,6 miljard dollar voor de wederopbouw van de olieindustrie, gewaarschuwd. (AP, Reuters)

12 DEC 2003

'Dood honderden Iraakse burgers was vermijdbaar'

WASHINGTON – De Amerikaanse en Britse troepen in Irak hadden de dood van honderden Iraakse burgers kunnen voorkomen door minder clusterbommen te gebruiken. Volgens Human Rights Watch zijn gebruikte de Afgha 15 duizend clusterbommen, met daarin twee miljoen bogen, met daarin twee miljoen 'sub-bommen'. HRW spreekt van een 'onnodige wapenvan clusterbommen'. (DPA, AFP)

SCHERPE REACTIES • *Geen verrassing voor anti-oorlogskamp* • *Brussel wil onderzoek* • *Duitse ondernemers gelaten*

Woordvoerder Pentagon:

Uitsluiting bedrijven Irak is stimulans

Door onze correspondent

WASHINGTON, 11 DEC. Uitsluiting van bedrijven uit landen die het Amerikaanse optreden in Irak niet steunen is geen straffactie. Het is wel bedoeld om die landen aan te moedigen alsnog bij te dragen aan de wederopbouw van Irak.

„Ik ben in zijn zachtheid tot het uiterste verrast." Zo heeft de woordvoerder van de Amerikaanse ministerie van Defensie, Donald Rumsfeld, gereageerd op het besluit van de Amerikaanse regering om bedrijven uit landen die het Amerikaanse optreden in Irak niet steunen te gaan straffen. Het is wel bedoeld om die landen aan te moedigen alsnog bij te dragen aan de wederopbouw van Irak.

„Ik ben in zijn zachtheid tot het uiterste verrast." Zo heeft de woordvoerder van de Amerikaanse ministerie van Defensie, Donald Rumsfeld, gereageerd op het besluit van de Amerikaanse regering om bedrijven uit landen die het Amerikaanse optreden in Irak niet steunen te gaan straffen. Het is wel bedoeld om die landen aan te moedigen alsnog bij te dragen aan de wederopbouw van Irak. Die landen zijn onder meer Duitsland, Frankrijk en Rusland. Bedrijven uit deze landen mogen niet meedingen naar contracten voor Irak.

Het Pentagon heeft inmiddels de (stelling)ing, op de overeenkomst ongeschreven, en blijkt uit de definitieve uitsluiting nu, de aanbesteding bedrijven zullen beginnen. Er zou overlap en lang circus gaande zijn, maar later zal een woordvoerder dat meer als schot in de ontwerpen gelijk wel stellen. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit een en ander dat de kritiek op bleven en

In een Congres bevoor vertegenwoordigers Democraten scherpe kritiek geuit op de beslissing landen als Frankrijk, Duitsland, Rusland en Canada uit te sluiten van wederopbouwcontracten. Alleen vrijen op de voorraad voor militaire en financiële steun uit grote landen en bijstand voor Irak te krijgen.

President Bush bezweert zich tegen Duitse en Franse kritiek. Hij zou tijdens de recente ontmoeting met de leiders van Duitsland, Frankrijk en Rusland nadrukkelijk om hun troepen aan Irak hebben gevraagd.

Minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer (Groenen) van Duitsland, die zich vandaag in Washington ophoudt, heeft zich nog niet uitgelaten over de Amerikaanse maatregelen.

Fischer zou ook overleg met vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering hebben over de Duitse weigering troepen naar Irak te sturen. Duitsland, Frankrijk en Rusland zijn tegen de Amerikaanse inval in Irak geweest. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Ook in het Congres bevinden vertegenwoordigers van de Democraten zich scherpe kritiek over de uitsluiting van bedrijven uit landen als Frankrijk, Duitsland, Rusland en Canada uit te sluiten van wederopbouwcontracten. Alleen vrijen op de voorraad voor militaire en financiële steun uit grote landen en bijstand voor Irak te krijgen.

President Bush bezweert zich tegen Duitse en Franse kritiek. Hij zou tijdens de recente ontmoeting met de leiders van Duitsland, Frankrijk en Rusland nadrukkelijk om hun troepen aan Irak hebben gevraagd.

Minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer (Groenen) van Duitsland, die zich vandaag in Washington ophoudt, heeft zich nog niet uitgelaten over de Amerikaanse maatregelen.

Fischer zou ook overleg met vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering hebben over de Duitse weigering troepen naar Irak te sturen. Duitsland, Frankrijk en Rusland zijn tegen de Amerikaanse inval in Irak geweest. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Amerika's haviken vliegen weer uit

De Amerikaanse 'strafmaatregel' tegen Irak kan geen verrassing zijn voor het anti-oorlogskamp. Maar de regering-Bush kan slechts er ook mee sneuvelen.

Door onze redacteur
BERNARD VAN DE BOER

ROTTERDAM, 11 DEC. Het was wel heel lang geleden dat Amerika en Irak zulke vijanden waren als nu. Sinds de bevrijding van het Iraakse Koeweit in 1991 door een Amerikaanse coalitie onder leiding van president George Bush (sr.) is Irak voor de Verenigde Staten een land dat moet worden gecontroleerd en zo nodig met geweld in het gareel gehouden.

Dat is de reden dat de Amerikaanse president George W. Bush (jr.) in 2002 en 2003 de Iraakse dictator Saddam Hussein ten val heeft gebracht. Dat is de reden dat Amerikaanse militairen nu in Irak patrouilleren. Dat is de reden dat Amerikaanse bedrijven nu de opdracht hebben om de Iraakse economie weer op te bouwen.

Maar de Amerikaanse aanwezigheid in Irak is niet populair. Dagelijks worden Amerikaanse militairen in Irak aangevallen door guerrillastrijders. Sommige Amerikaanse bedrijven in Irak hebben het zwaar te verduren. Het Amerikaanse bedrijf Halliburton, waar vicepresident Dick Cheney tot voor kort directeur was, en de andere Amerikaanse bedrijven in Irak zijn het doelwit van aanslagen geworden.

Het is niet verwonderlijk dat de Amerikaanse bevolking steeds kritischer wordt over de Amerikaanse aanwezigheid in Irak. Volgens de laatste opiniepeiling van de Washington Post en de televisiezender ABC is 58 procent van de Amerikanen tegen de oorlog in Irak. Vorige week was dat nog 52 procent. Ook de steun voor president Bush is gedaald. Nog maar 51 procent van de Amerikanen is tevreden over de manier waarop Bush de oorlog tegen het terrorisme leidt. Vorige week was dat nog 58 procent.

Bush heeft zijn redenen om de oorlog in Irak door te zetten. Hij wil de Amerikaanse bevolking niet laten zien dat de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Irak voor niets is geweest. Hij wil de Amerikaanse bevolking niet laten zien dat de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Irak voor niets is geweest. Hij wil de Amerikaanse bevolking niet laten zien dat de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Irak voor niets is geweest.

Bush heeft zijn redenen om de oorlog in Irak door te zetten. Hij wil de Amerikaanse bevolking niet laten zien dat de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Irak voor niets is geweest. Hij wil de Amerikaanse bevolking niet laten zien dat de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Irak voor niets is geweest.

NIEUWSANALYSE

Marinebasis Eggen afgewerkt van de vliegtuigdraagboot Harry S.Truman (CVN 75) van de US Navy. Het besluit van de voormalige vliegtuigdraagboot in Irak is een van de 24 procenten van het Amerikaanse bevolkingsdeel dat de oorlog steunt. Tevredenheid bevolkingsdeel van Frankrijk en Duitsland over de oorlog. (Foto Bloomberg)

Berlijn reageert scherp, Duitse bedrijven kalm

Door onze correspondent
BERNHARD KERKEN

BERLIJN, 11 DEC. Het Duitse bedrijfsleven reageert gelaten op het verbod van het Pentagon om Duitse en andere anti-oorlogslanden bij de wederopbouw van Irak mee te laten doen. Maar de Duitse regering heeft het „niet acceptabel" genoemd dat Duitse ondernemingen de hoofdsponsor van Bushregering, bouwer Halliburton, de wederopbouw van Irak heeft gekregen.

Het voor Duitse ondernemingen al langer duidelijk dat ze weinig kans maken. Alleen de oorlogsmotor in Irak actief kunnen worden. „Dat verder niets zal zijn zonder Duitse bedrijven: materieel en kennis zijn onmisbaar", aldus voorzitter Hans-Jürgen Müller van de Duitse machinebouwvereniging voor buitenlandse handel. „Voor een van de actiegebieden van belang en die zeker nog zeer goede afgezet verwacht", zei Klaus Peterich van de industrie van bedrijven in de machinebouw.

Zo is Siemens via het Amerikaanse dochterbedrijven bij de Irakese van een energiecentrale in Irak. Het de opdracht van 90 miljoen dollar niet gunstig. Enkele van 90 procent van alle projecten in Irak hebben deelgenomen bij andere opdrachtgevers. Siemens heeft bovendien in Irak een contract aan een mobiele telefonie. De Duitse bouwers Hochtief en Bilfinger hebben Amerikaanse dochterondernemingen, die nu gelijk wel als hoofdaannemer in aanmerking komen.

Minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer (Groenen) van Duitsland, die zich vandaag in Washington ophoudt, heeft zich nog niet uitgelaten over de Amerikaanse maatregelen. Fischer zou ook overleg met vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering hebben over de Duitse weigering troepen naar Irak te sturen. Duitsland, Frankrijk en Rusland zijn tegen de Amerikaanse inval in Irak geweest. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Ook in het Congres bevinden vertegenwoordigers van de Democraten zich scherpe kritiek geuit op de beslissing landen als Frankrijk, Duitsland, Rusland en Canada uit te sluiten van wederopbouwcontracten. Alleen vrijen op de voorraad voor militaire en financiële steun uit grote landen en bijstand voor Irak te krijgen.

President Bush bezweert zich tegen Duitse en Franse kritiek. Hij zou tijdens de recente ontmoeting met de leiders van Duitsland, Frankrijk en Rusland nadrukkelijk om hun troepen aan Irak hebben gevraagd.

Minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer (Groenen) van Duitsland, die zich vandaag in Washington ophoudt, heeft zich nog niet uitgelaten over de Amerikaanse maatregelen.

Fischer zou ook overleg met vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering hebben over de Duitse weigering troepen naar Irak te sturen. Duitsland, Frankrijk en Rusland zijn tegen de Amerikaanse inval in Irak geweest. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Brussel wil nader onderzoek over 'Irak'

Door onze correspondent
MARC PEEPERKORN

BRUSSEL, 11 DEC. De EU wil een onderzoek naar het Amerikaanse besluit om Duitsland, Frankrijk en andere landen te weren van contracten voor de wederopbouw van Irak, zodra de oorlog is afgelopen.

Woordvoerder Pentagon:

Uitsluiting bedrijven Irak is stimulans

Door onze correspondent

WASHINGTON, 11 DEC. Uitsluiting van bedrijven uit landen die het Amerikaanse optreden in Irak niet steunen is geen straffactie. Het is wel bedoeld om die landen aan te moedigen alsnog bij te dragen aan de wederopbouw van Irak.

„Ik ben in zijn zachtheid tot het uiterste verrast." Zo heeft de woordvoerder van de Amerikaanse ministerie van Defensie, Donald Rumsfeld, gereageerd op het besluit van de Amerikaanse regering om bedrijven uit landen die het Amerikaanse optreden in Irak niet steunen te gaan straffen. Het is wel bedoeld om die landen aan te moedigen alsnog bij te dragen aan de wederopbouw van Irak. Die landen zijn onder meer Duitsland, Frankrijk en Rusland. Bedrijven uit deze landen mogen niet meedingen naar contracten voor Irak.

Het Pentagon heeft inmiddels de (stelling)ing, op de overeenkomst ongeschreven, en blijkt uit de definitieve uitsluiting nu, de aanbesteding bedrijven zullen beginnen. Er zou overlap en lang circus gaande zijn, maar later zal een woordvoerder dat meer als schot in de ontwerpen gelijk wel stellen. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Ook in het Congres bevinden vertegenwoordigers van de Democraten zich scherpe kritiek geuit op de beslissing landen als Frankrijk, Duitsland, Rusland en Canada uit te sluiten van wederopbouwcontracten. Alleen vrijen op de voorraad voor militaire en financiële steun uit grote landen en bijstand voor Irak te krijgen.

President Bush bezweert zich tegen Duitse en Franse kritiek. Hij zou tijdens de recente ontmoeting met de leiders van Duitsland, Frankrijk en Rusland nadrukkelijk om hun troepen aan Irak hebben gevraagd.

Minister van Buitenlandse Zaken Joschka Fischer (Groenen) van Duitsland, die zich vandaag in Washington ophoudt, heeft zich nog niet uitgelaten over de Amerikaanse maatregelen.

Fischer zou ook overleg met vertegenwoordigers van de Amerikaanse regering hebben over de Duitse weigering troepen naar Irak te sturen. Duitsland, Frankrijk en Rusland zijn tegen de Amerikaanse inval in Irak geweest. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft het besluit geen invloed op de bestaande contracten met Duitse bedrijven.

Canada verbijsterd door buur

Door onze correspondent
FRANK KNOL

WASHINGTON, 11 DEC. Premier Chrétien van Canada heeft het besluit van Washington om alle Canadese bedrijven te weren bij de wederopbouw van Irak „onacceptabel en bevreemdend" genoemd. Dat het zijn Amerikaanse bondgenoot zo'n hak zet, is voor Canada, een traditionele bondgenoot en vriend op groeiende handelspartner van de VS, is wel zeldzaam. Canada, een traditionele bondgenoot en vriend op groeiende handelspartner van de VS, is wel zeldzaam. Canada, een traditionele bondgenoot en vriend op groeiende handelspartner van de VS, is wel zeldzaam.

Canada verdient honderden miljoenen dollars aan de wederopbouw van Irak, zo blijkt uit cijfers van de Canadese regering. Alleen al de Canadese bedrijven Bombardier en SNC-Lavalin hebben contracten ter waarde van 1,5 miljard dollar binnengehaald. Ook de Canadese bedrijven Bombardier en SNC-Lavalin hebben contracten ter waarde van 1,5 miljard dollar binnengehaald.

Martin wordt morgen huldigd als premier en is opvolger van Jean Chrétien. Chrétien ontvangt zijn vrouw en de oorlog in Irak zullen deze laatste gastheerrol van de premier. Chrétien ontvangt zijn vrouw en de oorlog in Irak zullen deze laatste gastheerrol van de premier.

Zonder benzine in Iraaks bandietenland

'Israël traint eenheden VS'

9-11-2003

Nieuwe tactiek moet verzet breken

Achtergrond | Amerikanen kunnen in Irak niet klakkeloos adviezen Israël opvolgen

De Amerikanen in Irak zijn overgegaan op een andere tactiek om het geweld in het land te stoppen: acties en het verzet te bestrijden.

14-12-2003

Geen contracten Duitsland, Frankrijk

VS: werk Irak alleen voor bondgenoten

7-12-03

Irak-contracten naar Bush' geldschieters

Bedrijven die voor 8 miljard dollar contracten voor de wederopbouw van Irak gekregen hebben zijn belangrijke geldschieters geweest voor de campagne van president Bush, zo blijkt uit een onderzoeksrapport dat donderdag, 6-11, verscheen.
Ook beschikken hun directeuren over belangrijke politieke en militaire connecties.

Van redactie Buitenland

Het onderzoek naar meer dan honderdtig Amerikaanse bedrijven en hun individuele contracten heeft meer dan 300.000 dollar aan donaties ten bate van de presidentsverkiezingscampagne van 2000 aan het licht gebracht, wat meer is dan zij gezamenlijk, het afgelopen decennium, aan welke andere politicus dan ook gaven.

Het rapport werd uitgebracht door het Center for Public Integrity (CPI), een onderzoeksbureau in Washington dat rapporten samenstelt over de bijzondere belangen en de ethiek van de regering. De staf van het bureau bestaat onder meer uit journalisten en onderzoekers. Het CPI kwam tot de conclusie dat het meerendeel van de tien grootste contracten ging naar bedrijven die ervoor hooggeplaatste regeringsfunctionarissen in dienst hadden, of die geleid werden door directeuren die nauwe banden hadden met leden van het Congres of zetten naar die instanties die de contracten toekennen.

Belangrijke contracten met betrekking tot Irak en Afghanistan werden door de regering Bush toegekend zonder dat tenderprocedures daarvoor met elkaar konden wedijveren. Volgens de betreffende instanties zou vanwege de tijd die met zich meebrengen om snel tegemoet te kunnen komen aan de dringende noden in beide landen. "Geen enkele instantie hield toezicht op het toekennen van de contracten door de regering", aldus directeur Charles Lewis van het CPI. "Dit alleen al toont aan hoe zwak dit proces is voor vervolging, fraude en willekeurigheden."

J. Edward Fox, een medewerker van het Agency for International Development (USAID) was het oneens met Lewis' verklaring en met verschillende aspecten van het verslag. "Het is niet juist te veronderstellen dat er van bovenaf geen toezicht heeft plaatsgevonden over het proces", schreef hij aan het CPI. "Het controlerapport van de algemene controleur van USAID dat op last van USAID-directeur Andrew S. Natsios op 16 april verscheen, heeft aangetoond dat alle contracten voor Irak tot dan toe in overeenstemming waren met de federale regels."

Richard Boucher, de woordvoerder van Buitenlandse Zaken verdedigde het toekennen van de contracten: "De reden dat deze bedrijven de contracten kregen staat los van wie daar vroeger gewerkt heeft. De mensen in belangrijke posities hebben geen invloed op de beslissingen. De concurrentievoorwaarden zijn zeer, zeer belangrijk voor ons", voegde hij eraan toe, "en we hebben deze in Irak toegepast."

Het grootste contract, ter hoogte van 2,3 miljard dollar, ging naar KBR, een dochteronderneming van Halliburton, voor de ondersteuning van het Amerikaanse leger en de wederopbouw van Irak's olie-industrie. Voordat hij ontslag nam om samen met Bush de verkiezingsstrijd in te gaan stond vice-president Dick Cheney aan het hoofd van Halliburton.

De hoofddirecteur van Halliburton, Dave Lesar, zei afgelopen woensdag zich beledigd te voelen door de kritiek op het werk van het bedrijf in Irak, maar hij was van mening dat deze kritiek minder te maken had met Halliburton dan met "externe politieke krachten". "Ons bedrijf is op een unieke wijze in staat om de opdrachten uit te voeren en tijdens deze kritieke tijden in het Midden-Oosten zullen we onze wereldwijde middelen daarvoor blijven inzetten. We werken al meer dan vijftig jaar voor het leger en zijn niet van plan ons nu terug te trekken", zo verklaarde hij.

Op de tweede plaats staat Bechtel, met een contract ter waarde van 1 miljard dollar voor het herstel van Irak's openbare voorzieningen: de telecommunicatie, de spoorwegen, havens, scholen, medische voorzieningen, bruggen, wegen en vliegvelden. Op de internetsite van het bedrijf staat te lezen: "Het zoek de meeste bedrijven in de Verenigde Staten zijn wij betrokken bij het politieke proces. We hebben legitieme politieke belangen en standpunten inzake kwesties die bij het Congres liggen, en we maken die op vele manieren duidelijk, ook door middel van steun aan diegenen verlegenwoordigers die onze standpunten ondersteunen. Als dank voor deze steun verwachten en krijgen we ook geen politieke voorkeursbehandeling of contracten van de regering."

Het onderzoek van het CPI naar de politieke donaties van de contractanten toonde het volgende aan:

- De top 10 van de contracten (tenminste vijf miljard dollar aan totaliteit) politieke partijen, kandidaten en politieke actiecomités.
- Veertien bedrijven zwaarden contracten zowel in Irak en Afghanistan in de wacht. Samen gaven deze bedrijven sinds 1989 meer dan 23 miljoen dollar aan de verschillende partijen.
- Sinds 1990 hebben de meeste contractpartijen, hun politieke activiteiten en het medewerkers bijna 48 miljoen dollar uitgegeven aan talrijke politieke campagnes en partijen.
- In december plaatste eventueel de donateurs van de contractanten van de Republikeinse Partij die aan de Democraten, resp. 12,7 miljoen dollar tegenover 7,1 miljoen.

Veel leidinggevenden van grote contracten hebben belangrijke politieke connecties.

De vroegere minister van Buitenlandse Zaken, George Shultz, maakt deel uit van de raad van bestuur van Bechtel, tezamen met oud-minister van het Noord-Ierse managementfirma's gebruikt. Riley Bechtel, de uitvoerend directeur en hoofdaandeelhouder van Bechtel, zendt elk jaar bedragen in de President's Export Council, die de president adviseert in internationale handelskwesties. Jack Sheehan, de vicevoorzitter van Bechtel's defensiedivisie, was in dienst van de Defense Policy Board die het ministerie van Defensie op vele gebieden adviseert.

Ook andere contractpartners hadden connecties. Het CPI vermeldt o.a.: David Kay, die aan het hoofd stond van de Amerikaanse speurtocht naar massavernietigingswapens in Irak, was voorzitter onderdirecteur van Science Applications International. Hij verliet het bedrijf in oktober 2003.
Christopher "Kyon" Henry van het Petrofile bedrijf als onderdirecteur in februari 2003 van assistent-staatssecretaris voor defensiebeleid te worden. Scott Spangler, de voormalige eigenaar van Diamonds International, was een van de topmedewerkers van USAID. Negentig procent van de opdrachten aan het bedrijf kwamen voor rekening van USAID.
Sullivan Hazeltine Associates werd opgericht door Carol Hazeltine, tegenwoordig is zij assistent-staatssecretaris van Defensie voor veiligheids- en informatieoperaties.
De bedrijfsgegevens van het CPI zijn deels gebaseerd op de Wet Openbaarheid Bestuur en op onderzoek in een federale databank van contractanten.

300.000 demonstranten tegen Bush en Blair in Londen
Op 15 november verzamelden honderdduizenden demonstranten zich in de Malieconnet om het begin van de demonstratieve mars naar Trafalgar Square. Daar vond een regenmaakt. Veeld van Bush van zijn stikkel gemoeten. Een met wie te verstaan signaal. De protesten duurden tot 's avonds en ook zwaren die inwoners werken de gelegenheid te benden doel te nemen: Trafalgar Square wel bomvol. Het was één van de grootste doordeweekse demonstraties in de geschiedenis van Groot-Brittannië

Bron: AF, 30-11-2003, verslag Anita Wilders

ZONDAG 9 DECEMBER 2003

'Israëlische adviseurs helpen'

'Eenheid VS voor liquidaties in Irak'

Door onze redactie buiten

AMSTERDAM, 8 DEC. Israëlische adviseurs helpen bij de training van een nieuwe groep van de Amerikaanse Special Forces-eenheden die wordt opgeleid voor agressieve operaties tegen rebellen in Irak, waaronder liquidatie-acties.

Dat schrijft The New Yorker en The Guardian vandaag gebaseerd op bronnen van Amerikaanse en Israëlische militaire bronnen en organisaties die inlichtingenwerk doen. Israël heeft een antiterreurcontingent dat tegen radicale Palestijnse acties optreedt. The New Yorker spreekt van een "geheime eenheid" van de geheime dienst van de speciale troepen in Irak. De premier geeft, blijkbaar tot wereldverbazing, het zelfde aan. Een onderdeel van deze eenheden zou bestaan uit een Israëlisch team dat onder meer ervaring heeft met het opsporen en vernietigen van Palestijnse militanten. Dit team zou onder leiding staan van een voormalig kolonel van de Israëlische geheime dienst Sayeret Matkal, die in het verleden ook de leiding had over de speciale eenheden in Irak. De premier geeft, blijkbaar tot wereldverbazing, het zelfde aan. Een onderdeel van deze eenheden zou bestaan uit een Israëlisch team dat onder meer ervaring heeft met het opsporen en vernietigen van Palestijnse militanten. Dit team zou onder leiding staan van een voormalig kolonel van de Israëlische geheime dienst Sayeret Matkal, die in het verleden ook de leiding had over de speciale eenheden in Irak. De premier geeft, blijkbaar tot wereldverbazing, het zelfde aan. Een onderdeel van deze eenheden zou bestaan uit een Israëlisch team dat onder meer ervaring heeft met het opsporen en vernietigen van Palestijnse militanten. Dit team zou onder leiding staan van een voormalig kolonel van de Israëlische geheime dienst Sayeret Matkal, die in het verleden ook de leiding had over de speciale eenheden in Irak. De premier geeft, blijkbaar tot wereldverbazing, het zelfde aan. Een onderdeel van deze eenheden zou bestaan uit een Israëlisch team dat onder meer ervaring heeft met het opsporen en vernietigen van Palestijnse militanten. Dit team zou onder leiding staan van een voormalig kolonel van de Israëlische geheime dienst Sayeret Matkal, die in het verleden ook de leiding had over de speciale eenheden in Irak.

PRC 2003

Goede gezondheidszorg kan *nation-building* bevorderen

Oorlogsgevolgen voor gezondheid en milieu in Irak

Hans van Bergen,
redactie bewerking

Vorig jaar november bracht Medact, de Engelse afdeling van IPPNW, het rapport *Collateral Damage* uit. Hierin waarschuwde zij voor de desastreuze milieu- en gezondheidsschade van een oorlog tegen Irak. Een humanitaire ramp lag op de loer. Nu, een jaar later en een half jaar nadat de oorlog is beëindigd, is er het vervolgrapport over de daadwerkelijke schade van de oorlog. Het aantal Iraakse doden ten gevolge van de oorlog wordt op 20.000 geraamd. De gevolgen op de lange termijn zijn echter nog zorgwekkender maar precieze cijfers daarover ontbreken. De schrijvers stellen vast dat het vrijwel onmogelijk is om de exacte gevolgen van de oorlog in beeld, verleden en toekomst te berekenen.

Milieu- en gezondheidsschade in Irak

Directe gevolgen

De gevolgen van oorlog op gezondheid worden meestal gemeld vanuit verschillende invalshoeken. Directe gevolgen zijn bijvoorbeeld de verwondingen en doden die vallen door de oorlog zelf. Indirecte gevolgen zijn bijvoorbeeld de gevolgen van de verwoesting van de infrastructuur (bruggen, wegen, elektriciteitsvoorzieningen, riolering, gebouwen, enzovoort) en de gevolgen van het gebruik van wapens met verarmd uranium. Deze laatste twee zijn vaak moeilijk te kwantificeren. Ook de psychische gevolgen van oorlog zijn moeilijk te meten.

Tussen de 7.800 en 9.600 Iraakse burgers zijn naar schatting omgekomen ten gevolge van het gewelddadige optreden van Amerikaanse en Britse troepen. Schattingen van het aantal Iraakse militairen die omkwamen liepen uiteen van 17.000 tot 43.000. Omdat bij deze groep een officiële boekhouding ontbreekt zal het werkelijke aantal waarschijnlijk ruim schattingen hoger moeten liggen. Daar bovenop werden duizenden militairen en burgers zwaar gewond. Het rapport laat zien dat veel van deze slachtoffers het gevolg waren van het gebruik van wapens waarvan de legaliteit discutabel is. Concreet gaat het daarbij om clusterbommen, (kinder) lanceerders en wapens met verarmd uranium. Deze oorlogsmiddelen zijn bovendien in een uitgebreid, onafhankelijk onderzoek dat verricht werd door gezondheidsdeskundigen in het kader van het *Iraqi Health Monitoring Project*, uitgevoerd in opdracht van Medact en ondersteund door Oxfam. De conclusies zijn gebaseerd op de best verkrijgbare informatie over diverse gezondheidsindicatoren en openbare bronnen en uit waarnemingen van experts en organisaties binnen en buiten Irak.

Validity effect pas op de lange termijn bekend

Bij het totale effect van een oorlog moeten echter ook minder directe, maar niet zo dodelijke factoren worden meegenomen. Het rapport schat de gevolgen van de oorlog aan de hand van een aantal indicatoren voor gezondheid zoals beperkte toegang tot schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen, armoede en voedsel, vaccinatie, schade aan het (ziekenhuis-) verwijzing en sociale systemen en voedselschaarste zoals gezondheidszorg en samenwerking van de maatschappij als geheel. Er is sprake van verslechtering op al deze terreinen. De gezondheid van het Iraakse volk is in zijn algemeenheid slechter dan vóór de oorlog. Daarbij moet in aanmerking genomen worden dat het gezondheidsniveau zich vóór de oorlog al op een laag niveau bevond ten gevolge van internationale sancties.

Door bovengenoemde factoren komt de teller van doden, gewonden en zieken in de ziekenhuizen. De precieze aantallen zullen we echter nooit weten vanwege het ontbreken van gegevens door gebrek aan goede informatiesystemen in de gezondheidszorg, gebrek aan medewerking bij het verzamelen en interpreteren van gegevens door de heersende mogen, alsmede de slechte veiligheidssituatie waardoor ook VN-medewerkers en hulpverlenende instanties het land verlaten hebben. Zij hebben voor betrouwbare informatie hebben zorgen daar waar na verval een 'vacuüm' ontstaat.

Ook de milieuschade door de oorlog in Irak wordt beschreven. Het gebruik van verrijkte uranium, bijvoorbeeld van (oud-, nieuw- en lucht- en ongerijke verwelkte, van (oud-, nieuw-, diverse en lucht- en ongerijke gemeenschappelijke gevol-

Vervolg op pagina 14

Italiaanse functionaris:

'Amerikaans bestuur Irak werkt niet'

Opnieuw bomaanslagen en aanhoudend geweld in Irak

Amerikanen doden negen Irakezen

metro buitenland

Onderzoek geëist naar nalatigheid troepen VS

Golfoorlog tast gezondheid van Irakezen aan

VS doden in Irak Hongaars student

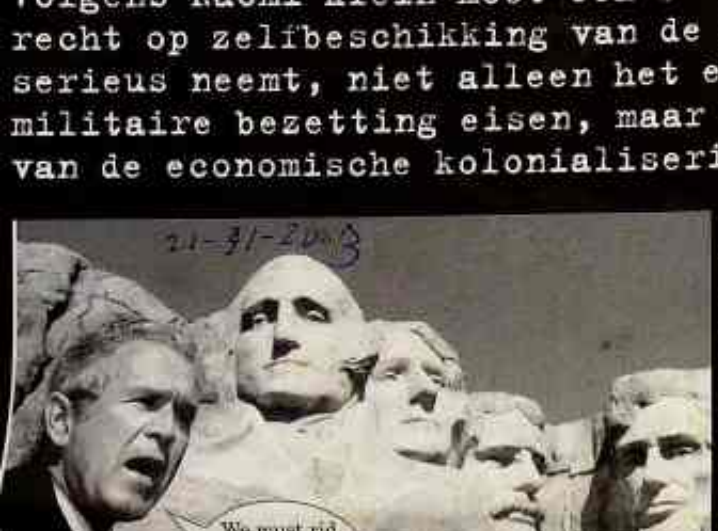
Pentagon praat met industrieleiders over Irak

VS maken veel fouten in Irak

Tweeduizend burgers lieten omkomen

Stop de uitverkoop van Irak

Volgens Naomi Klein moet een beweging die het recht op zelfbeschikking van de Irakezen serieus neemt, niet alleen het einde van de militaire bezetting eisen, maar ook het eind van de economische kolonialisering.

"Raal Halliburton naar huis". "Verbreek de contracten". "Ditch the deals. Rip up the Rules". Een paar ideeën voor slogans die kunnen helpen om de groeiende beweging tegen de bezetting van Irak te verenigen.

Tot dusver draait het anti-oorlogsdebat onder activisten om de vraag of een complete terugtrekking van het leger moet worden geëist, of dat de VS de macht moet overdragen aan de VN. Het belangrijkste wordt daarbij over het hoofd gezien. Zelfs als elke soldaat zich morgen terugtrekt uit Irak en een onafhankelijke regering de macht krijgt, is Irak nog steeds bezet: door de wet die is opgesteld in het belang van een ander land; door buitenlandse bedrijven die de belangrijkste voorzieningen in handen hebben; door een werkloosheid van 70 procent als gevolg van de ontslagen in de publieke sector.

Een beweging die het recht op zelfbeschikking van de Irakezen serieus neemt, moet niet alleen het einde van de militaire bezetting eisen, maar ook het eind van de economische kolonialisering. Dat betekent het terugdraaien van de shocktherapie-hervormingen, door het hoofd van de Coalition Provisional Authority (CPA) Paul Bremer bedrieglijk omschreven als 'reconstructie', en het afdwingen van alle privatiseringscontracten die uit de hervormingen voortvloeien.

Droom

Hoe is zo'n ambitieus doel te bereiken? Heel eenvoudig: door aan te tonen dat de hervormingen van de Amerikaanse gezant Paul Bremer illegaal zijn. Ze zijn duidelijk in strijd met de internationale regels zoals vastgelegd in Den Haag 1907 en de Geneefse Conventie van 1949 (beide ondertekend door de VS), en in strijd met de eigen oorlogsvoorschriften van het Amerikaanse leger.

Volgens de Haagse regels moet een bezettende macht "de wetgeving van dat land respecteren, tenzij dat absolute onmogelijk wordt gemaakt". De Iraakse grondwet verbiedt het privatiseren van de voornaamste staatsbedrijven en sluit het bezit van Iraakse bedrijven door buitenlanders uit. De CPA kan onmogelijk aanvoeren dat hen een stokbreed in de weg is gelegd bij het gehoor geven aan deze wet. Toch werden ze twee maanden geleden door de CPA unilateraal verworpen.

Op 19 september voerde Bremer de inmiddels beruchte Order 39 in. Daarin werd aangekondigd dat 200 Iraakse staatsbedrijven zullen worden geprivatiseerd en dat buitenlandse bedrijven 100 procent eigenaar van Iraakse banken, mijnen en fabrieken kunnen zijn. Ook is het hen toegestaan om 100 procent van de winst mee het land uit te nemen. The Economist riep de nieuwe regelgeving uit tot de "kapitalistische droom".

Vruchtgebruik

Order 39 is in meerdere opzichten in strijd met de internationale regelgeving. Volgens de Conventie moet de bezettingsmacht worden beschouwd als "uitsluitend administrator en vruchtgebruiker van overheidsgebouwen, onroerend goed, bossen en landgoederen die eigendom zijn van de vijandige staat, die zijn gesitueerd in het bezette land. Het moet het kapitaal van dit bezit beschermen en beheren overeenkomstig de regels van het vruchtgebruik."

Bouvier's *Law Dictionary* definieert vruchtgebruik als een regeling waarbij de ene partij het recht van gebruik van de opbrengsten van het bezit van de andere heeft, "zonder de essentie te wijzigen". Met andere woorden, als je op iemands huis past, kun je uit de koelkast eten, maar je kunt niet het huis verkopen en verbouwen tot koopappartementen. En dat is precies wat Bremer doet: Hoe kun je openbaar bezit ingrijpender veranderen dan er particulier bezit van te maken?

Voor het geval dit detail de CPA nog niet duidelijk genoeg is, vermeldt de Wet van Landoorlogsvoering van de VS dat "de bezetter niet het recht heeft (non-militaire) eigendommen te verkopen of op enigerwijs over te gebruik."

Dat is nog ingewikkeld, iets bomtanderen geeft je nog niet het recht het te verkopen. Er zijn volop bewijzen dat de CPA goed op de hoogte is van de wettelijkheid van zijn privatiseringsplan, in een uitgelekt memo, geschreven op 26 maart 2003, waarschuwt de Britse [illegible] Justitie, Lord Goldsmith, Tony Blair dat het "opleggen van ingrijpende economische hervormingen niet zal worden bekrachtigd door het internationaal recht".

Renationalisatie

Tot dusver ontstond de meeste controverse over de reconstructie van Irak rond de verspilling en de corruptie bij het toekennen van contracten. Daarmee wordt de reikwijdte van de schending ernstig tekort gedaan. Zelfs al geschiedde de uitverkoop van Irak met volledige transparantie en per openbaar opbod, dan was het nog illegaal om de simpele reden dat Irak geen bezit is dat Amerika kan verkopen.

Het erkennen van de Brits-Amerikaanse bezettingsmacht door de Veiligheidsraad geeft geen juridische dekking. De VN-resolutie die in mei werd aangenomen riep de bezettingsmacht specifiek op "volledig te voldoen aan de verplichtingen zoals vastgelegd in het internationaal recht, waaronder die het bijzonder de Geneefse conventie van 1949 en de Haagse regels van 1907".

Volgens een groeiend aantal internationale juridische experts houdt dat in dat als de volgende Iraakse regering besluit geen dochterondernemingen van Bechtel en Halliburton te willen zijn, zij krachtige juridische gronden heeft voor de renationalisatie van bezit dat dankzij veranderingen van de CPA werd geprivatiseerd.

Judith Blanch, hoofd van energie- en internationale arbitrage voor de grote internationale advocatenkantoor Norton Rose, zegt dat, omdat Bremer's hervormingen direct in strijd zijn met de Iraakse grondwet, deze "internationale wetten schenden en waarschijnlijk niet kunnen worden opgelegd". Blanch stelt dat de CPA "niet de volmacht heeft of in staat is om die privatiseringscontracten te tekenen".

Een soevereine Iraakse regering een heeft dus een "redelijk serieus argument voor renationalisatie zonder compensatie". Voor bedrijven die met dergelijke onteigening te maken krijgen, is "geen juridische remedie".

Opening

De enige uitweg voor de Amerikaanse regering is er zich van te verzekeren dat de volgende regering in Irak afdoende soeverein is. Het moet plooibaar genoeg zijn om de illegale wetten van de CPA te bekrachtigen, die dan kunnen worden geviert als het gelukkige huwelijk tussen vrije mensen en een vrije markt. Als dat gebeurt, is het te laat: de contracten zullen bezegeld worden, de deals gedaan en de bezetting van Irak zal permanent worden.

En daarom moeten alle anti-oorlogskrachten deze ene slottende opening gebruiken om te eisen dat de volgende Iraakse regering niet gebonden zal zijn aan deze hervormingen. Het is te laat om de oorlog tegen te houden, maar het is niet te laat om de inkomsten, de ontelbare beloningen te ontnemen waar ze deze oorlog oorspronkelijk om begonnen zijn. Het is niet te laat om de contracten af te zeggen en de afspraken te vernietigen.

Naomi Klein

Dit artikel verscheen eerder in The Guardian

eweging z

de bijstand wordt keer op keer hroeven aangedraaid. Waarom niet massaal in verzet? En pen de vakbonden zo weinig en zonder betaald werk?

wordt er weer een voorstel gedaan om een politieke partij ers op te richten. Dit is echter een moeilijke zaak en vraagt . Want wat wil je bereiken? Een prettiger ontvangst bij de

Piet van der Lende van de Amsterdamse Bijstandsbond, ichtse Werklozenbond de twee enige uit de jaren '80 over- borden in Nederland. In die jaren van economische crisis zonde ons land nog een grote werklozenbond, met veel organisaties. Een paar jaar later was die echter alweer

n niet acht gemotiveerd", zegt Van der Lende. „Veel aar vooral WW-ers, denken toch weer snel uit de uitkering schouwen het als een tijdelijke situatie en zien geen te organiseren."

d op dit moment nog enkele landelijke organisaties voor and, zoals Mensen zonder betaald Werk, Vrouwen in de ndelijk Verband van Arbeidsongeschikten. Ook op lokaal niveau zijn er talloze organisaties van werklozen en andere ief, zoals de cliëntenraden van de sociale dienst.

geven vooral persoonlijke steun en advies. Tevens over- gemeenten. Maar bij gebrek aan contributiegelden en regrotijruimte meestal vrij beperkt."

kern van een paar honderd mensen vaart actief en natieven. Met wenig resultaat, stelt ook de socioloog en studie deed naar sociale bewegingen en bijstand- t begin van de jaren '70 tot in de jaren negentig zijn er gewerkt van 'inactieven'. Deze hebben niet kunnen verzorgingsstaat elk jaar weer een stukje verder afge- s Bens.

werk

n een bijstandsuitkering is de laatste jaren hard achteruit welijks nog van te leven, zeker niet als je dat al jaren moet s volgens de wet Werk en Bijstand, die begin volgend jaar de bijstandsuitkering niet langer een recht.

enaar van de sociale dienst er van overtuigd hebt dat je er t gedaan om betaald werk te vinden, kan hij besluiten je ven. Maar als de ambtenaar werk voor je vindt wat hij voor t van mening is dat je een sollicitatiecursus moet volgen, accepteren. Bij weigering raak je je uitkering kwijt.

Bijstand draait het dus meer dan ooit om betaald werk. , tot eigenlijk niet mee. „De discussie over wel of geen bbien we verloren, daar is niets meer van over", zegt Piet

n daar in zijn ogen medeverantwoordelijk voor. „Het is estreefd wordt naar betaald werk en voorzieningen voor bijstandsgerechtigden nemen zij niet duidelijk genoeg zich vooral in voor mensen die lang gewerkt hebben, voor en mensen met andere aanvullende regelingen."

glas

n nauwelijks tid van een vakbond. Hoewel een derde deel nden valt onder de categorie UGO, bijstandtrekkers en ntrekkers vertelt in de minderheid.

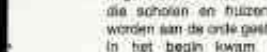
ijn ouderen uit pensioengerechtigden. Niet vreemd als je bond überhaupt meer ouderen dan jongeren telt. Daarna met een WAO-, WW- of andere uitkering. Van de kleine ep die tot zijn van een vakbond, komen de meeste uit een

tische aanwijzingen. Ook brengt hij de jongeren in contact met internationale journalisten in Irak, in de verwachting dat zij van hen kunnen leren.

Geweld

De thema's die de jongeren aansnijden, hebben veel te maken met de Amerikaanse bezetting. Maar ook maatschappelijke kwesties zoals het probleem van straat- en weeskinderen in Irak, de hoge werkloosheid, of Baath-leden die scholen en huizen inpikken, worden aan de orde gesteld.

In het begin kwam vooral de gewelddadige situatie in Irak regelmatig aan bod. „Het geweld heeft een grote impact", vertelt Kyria. „Een van de medewerkers van het project zelf, en familie van drie andere medewerkers zijn gedood. Ook hebben velen met

eigen ogen gezien hoe mensen werden doodgeschoten."

Tot tevredenheid van Kyria worden er in Al-Muajaha ook gevoelige thema's, zoals religieuze en sociale taboes, aan de kaak gesteld en doorbroken. Zo schreef een jonge journaliste een verhaal over een 9-jarig meisje dat verkracht is. Ze sprak hierover met politie, ziekenhuispersoneel, de gewone burger en religieuzen.

In het artikel bekent zij het feit dat slachtoffers van verkrachting in Irak nergens terecht kunnen: in het ziekenhuis krijgen zij geen hulp zonder verklaring van de politie, die er momenteel niet meer is. Door hun familie worden ze verstoten en soms zelfs letterlijk in buitenwijken gedumpt.

Publicaties over dit soort gevoelige kwesties worden volgens Kyria in Irak zeer gewaardeerd. Bovendien zijn het verhalen die volgens hem via de internationale pers nooit naar buiten zouden komen.

Jongenszaken

Volgens de Nederlands-Koerdische journalist en politicoloog Marwan Kanie - zelf gevlucht uit Noord-Irak en net terug van een maandenlange rondreis door Irak - kan Al-Muajaha zich beter op 'jongenszaken' richten. „Ik vind het op zich een leuk initiatief hoor, die krant", zei hij tijdens de discussie. „Maar de Irakese neocortogise kranten, zo'n zeventig in getal, staan bol van de artikelen op de berichting, religieuze leiders e.d. Daar voegt deze krant verder niets nieuws aan toe."

Opiniestukken over Amerikaanse soldaten die seks hebben met Irakese vrouwen, of hoe seksistisch zij uitvoeren tegen traditionele waarden, zullen in zijn optiek in de context van Irak de problemen alleen maar vergroten.

„Er moet wel ruimte zijn voor discussie over religie en traditionele waarden, maar je moet geen angst creëren met dit soort verhalen. Dat heeft niets te maken met het empoweren van mensen of de opbouw van de civil society", aldus Kanie. „Deze jongeren moeten zich niet met politieke zaken zoals relaties tussen moslims en christenen bezighouden. Dat speelt fundamentalisten alleen maar in de kaart", zo meent hij.

Ambitie

Al al-Jaberi van jongerenorganisatie Peace 180 (180 verwijst naar het aantal Irakese kinderen dat volgens een VN-rapport uit 1999 dagelijks sterft als direct gevolg van het embargo -red.), was positiever. Evenals Vitw wil Peace 180 het zelement van Irakese jongeren helpen doorbreken. Hiervoor wil ze een netwerk creëren van jongeren uit de hele wereld, die met Irakese jongeren artikelen uitwisselen die voor hen relevant en gewenst zijn.

„Bijvoorbeeld over de anti-oorlogbeweging in Nederland, maar wat mij betreft ook over duurzame ontwikkeling, mits de Irakese redactie daarmee instemt. Zij bepalen uiteindelijk wat wel of niet gepubliceerd wordt", benadrukt Al die zelf op 7-jarige leeftijd met zijn familie uit Irak is gevlucht. Het eerste samenwerkingsverband dat Peace 180 voor dit project aangaat is met Al-Muajaha. Later moeten andere Irakese kranten volgen.

Hoewel Al-Muajaha momenteel nog voornamelijk bericht over de situatie in Bagdad, is het de bedoeling om in de toekomst zusterstaties aan te gaan met kranten elders in Irak. Aan ambitie in elk geval geen gebrek. „Misschien wordt onze krant wel zo groot als *The New York Times* of *Le Monde* en over de hele wereld gelezen. Dat wordt het nog wel wat", aldus een van de jongeren in de documentaire over het project van Julia Guest, die na afloop vertoond werd.

De open website van het project biedt vooralsnog minder perspectief omdat internet voor de meeste mensen in Irak veel te duur is. Voor een uur internetten betaal je al snel zo'n 1,5 tot 2 dollar.

Lausoo Grasman

Peace 180 zoekt vertalers (Arabisch), schrijvers (vy-vuters en gelid) peace_180@hotmail.com.

Websites:
www.peace180.com
www.almuajaha.com

Verbiedt gebruik verarmd uranium

Een internationale coalitie van bezorgde burgers en actiegroepen lanceerde in oktober de 'International Coalition to Ban the use of Uranium Wapons'. Doel is om te komen tot een internationaal verbod op het gebruik van wapens met verarmd uranium.

Sinds begin jaren '90 gedurende de Golfoorlog voor het eerst op grote schaal wapens met verarmd uranium zijn ingezet, maken bezorgorganisaties over de hele wereld zich hard voor een verbod op dit wapentuig. Onderzoek heeft aangetoond dat verarmd uranium gevaarlijk is voor mens en milieu.

Het duidelijkste bewijs hiervoor vormen wellicht de talloze misvormde kinderen die zijn geboren in Zuid-Irak en Koeweit, nadat de VS daar in 1991 zo'n 350 ton verarmd uranium heeft gestrooi. Als de uraniumstofdeeltjes niet worden opgenomd - hetgeen een uitermate kostbare en tijdrovende bezigheid is - blijft de eitof 4,5 miljard jaar liggen en lopen mensen door inademing alleriei gezondheidsrisico's.

Ook 200.000 Golfoorlogveteranen die in dit gebied waren gestationeerd kwamen in Amerika terug met gezondheidsklachten, ze krijgen kanker of zetten net als in Irak kinderen zonder armen en/of benen op de wereld. Toch blijven de Amerikaanse regering en anderen die belangen hebben bij de oorlogsindustrie zoals de NAVO, volhouden dat er geen relatie is tussen verarmd uranium en de gezondheidsklachten.

Laks

Wapens waarin verarmd uranium is verwerkt hebben het strategische voordeel dat ze hun vorm behouden en scherper worden, waardoor ze harde volledig kunnen doordringen. Doordat de uraniumstofdeeltjes al bij gering nitte spontaan ontbranden, is munitie van verarmd uranium nog dodelijker dan wolfraammunitie.

Inmiddels hebben ook Kosovo, Bosnië en Servië kennis mogen maken met deze gevaarlijke wapens en zijn ze volgens Maarten van de Berg van het Research in International Social Questions tijdens de recente oorlog in Irak op grote schaal ingezet, ook in steden.

Tijdens de bijeenkomst over Irak reikede Van de Berg de lakse houding van de Nederlandse regering ten aanzien van de veiligheidsrisico's, die de Nederlandse militairen lopen die momenteel in Zuid-Irak zijn gestationeerd.

„Volgens de Nederlandse minister van Defensie, Henk Kamp, zou er zelfs helemaal geen risico zijn. Terwijl er bewijs is dat er wapens met verarmd uranium ook recent nog zijn ingezet", zegt hij verontwaardigd. Van de Berg vindt het ongehoord dat minister Kamp zegt af te wachten op de rapportage van de VS hierover, terwijl de Nederlandse troepen in Irak ook de taak hebben om het Irakese volk te waarschuwen voor gezondheidsrisico's.

Verbod

De subcommissie van de VN-mensenrechtencommissie die zich met deze kwestie bezighoudt, lijkt vooralsnog niks te voelen voor een internationaal verbod op wapens met verarmd uranium. Dit tot groot ongenoegen van bezorgde burgers, actiegroepen en organisaties die zich hier al jaren voor inzetten.

Om hun strijd kracht bij te zetten hebben zij tijdens een strategiebijeenkomst in Brussel op 13 oktober jl. de 'International Coalition to Ban the use of Uranium Wapons' opgericht.

„Het doel van deze coalitie is het voeren van een campagne, waarmee directe actie gericht tegen de fabrikanten van deze wapens", zegt Henk van de Kaur van het Documentatie en Onderzoekscentrum Kernenergie, LAKU uit. In Nederland is het bedrijf Urenco in Almelo daarbij betrokken, waar uranium wordt verrijkt en verarmd uranium ligt opgeslagen.

„Dok zullen we de transporten aanvallen die vanuit het Duitse Gronau richting Rotterdam varen", zegt Van de Kaur strijdbaar. Daarnaast zullen we onderzoeken waar het verarmd uranium blijft wanneer eind volgend jaar het contract tussen Rusland en Urenco om verarmd uranium te verrijken in natuurlijk uranium - een soort dumping - afloopt.

De internationale coalitie zal zich in eerste instantie richten op de onderwerpen om wapens van verarmd uranium te verbieden, zoals die in opgesteld door Duitse juristen. Dit moet leiden tot een verdrag dat door alle tand, waaronder ook Nieuw-Zeeland, bij de VN wordt ingebracht. Vervolgens de coalitie op termijn ook stappen aanklagen. (Lausoo)

Websites:
www.laka.nl
www.bandepleteranuran.org
www.rtsc.org

W

'Vriendjespolitiek VS contracten Irak'

Bedrijven terughoudend met investeringen in Irak

'Iraakse doden door onkunde'

Onder burgers van Irak vallen steeds meer doden

Donorconferentie levert Irak vooral veel leningen op

Golf ontvoeringen teistert Basra

Reportage | Banden al ontvoerde perzen rijken ongestraft losgeld af

Irakezen verwijten Britten laksheid tegen misdadigers

VN-staf weg uit Bagdad wegens onveiligheid

Bush verdeelt de buit onder zijn vrienden

Nov 2003

Meer dan zeventig Amerikaanse bedrijven en individuen hebben in de afgelopen twee jaar minstens acht miljard dollar aan contracten binnengehaald voor werkzaamheden in het na-oorlogse Afghanistan en Irak. Toevallig waren zij ook de grootste geldschieters van de presidentiële campagne van George W. Bush.

De massale protesten tegen de voorgenomen invasie van Irak vormden voor de Amerikaans-Britse coalitie vooral een PR-probleem. Het antwoord van de Amerikanen op onwillig Europa was een mooi stukje Newspeak, zoals duidelijk wordt in Chomsky's boek *Hegemony or Survival: America's Quest for Global Dominance*.

De Franse en Duitse regeringen vertegenwoordigden met hun afwijzing van de oorlog het standpunt van de meerderheid van de bevolking. De Amerikaanse minister Rumsfeld haalde de schouders op voor de mening van de zogenaamde 'Old Europe'. Meer up-to-date en relevant was de opsplitsing van het 'New Europe', dat, met Aznar en Berlusconi voorop, steun betuigde aan een unilaterale *pre-emptive* strike van de VS tegen Irak.

Holbrooke benadrukte dat in alle landen van 'Nieuw Europa' in totaal meer mensen wonen dan in 'Oud Europa'. Daarbij zag hij voor het gemak over het hoofd dat ook in 'Nieuw Europa' de aanval werd gesteund door slechts een kleine minderheid van de bevolking. In Italië en Spanje waren de protesten feller en massaler dan waar ook in Europa.

Tot het Nieuwe Europa behoren onder meer voormalig communistische landen als Roemenië en Macedonië, waar respectievelijk vier en elf procent van de bevolking vóór de invasie was. De overgrote meerderheid van de Europeanen is tegen deze oorlog.

Volgens cijfers van Gallup International en plaatselijke bronnen uit West en Oost-Europa, werd een unilaterale aanval in geen enkel Europees land door meer dan elf procent van de bevolking gesteund. Steun aan een oorlog met VN-mandaat varieerde van 10 procent in Spanje tot 51 procent in Nederland.

Volgens de *Wall Street Journal* laten de leiders van het 'Nieuwe Europa' zich dus "de mening van Europa's pro-Amerikaanse meerderheid niet wordt gehoord". Dat is de schuld van de media,

LALO NELSON ©2002

die "de politieke doelen dienen van de Europese opposite tegen Amerika en tegen Bush's aanpak van Irak."

„De conclusie klopt als we de Europeanen niet bij Europa tellen, en we de radicaal-linkse doctrine verwerpen dat het volk een rol heeft in democratische samenlevingen", aldus Chomsky.

Prijzengala

De invasie kwam er, en nu kan de buit worden verdeeld. De Amerikanen investeren miljarden in de wederopbouw van Irak, maar het lijkt er niet op dat de Irakezen hier ook een cent van te zien krijgen.

Meer dan zeventig Amerikaanse bedrijven en individuen hebben in de afgelopen twee jaar minstens acht miljard dollar aan contracten binnengehaald voor werkzaamheden in het na-oorlogse Afghanistan en Irak, volgens een nieuw onderzoek door het Amerikaanse Center for Public Integrity. De bedrijven

schuiven bij elkaar meer geld aan de presidentiële campagne van George W. Bush, dan aan enig andere presidentenkandidaat in de afgelopen twaalf jaar.
Kellog, Brown & Root, een dochteronderneming van Halliburton, het bedrijf dat werd geleid door vice president Dick Cheney voordat hij in augustus 2000 running mate werd van Bush, ontving vanweg de meeste overheids-contracten voor beide landen, in totaal meer dan 2,3 miljard dollar. De Bechtel Group, een belangrijke overheidscontractant met vergelijkbare goede banden op top-niveau, neemt een tweede plaats in met 1,3 miljard dollar.
Tientallen andere, minder bekende, bedrijven met goede connecties hogerop delen in het prijzengeld van de wederopbouw. Hun opdrachten variëren van de wederopbouw van de Iraakse regering, politie, leger en media tot het leveren van vertalers bij ondervragingen en psychologische operaties. Er zijn zelfs contractors die de contracten evalueren.
Bijna zestig procent van deze bedrijven heeft werknemers of commissarissen die ook in dienst zijn van, of nauwe banden hebben met de top van de Republikeinse en Democratische partijen, met congresleden van beide partijen of in de militaire top.

Nepotisme

Het onderzoek van het Center for Public Integrity geeft de meest volledige lijst van Amerikaanse contractanten tot dusver in de twee landen die zijn aangevallen in Washington's War on Terror. Uit het onderzoek blijkt verder dat geen van de betrokken overheidsinstanties in Amerika op de hoogte is van het precieze aantal bedrijven waar een contract mee is gesloten, noch wat zij uitspoken.
De vaak tegenstrijdige informatie uit de overheidsdepartementen doet vragen rijzen over sturing en overzicht op de wederopbouw. Bronnen uit het Huis van Afgevaardigden hopen dat een vollediger beeld zal ontstaan uit het onderzoek naar de verdeling van contracten dat de Rekenkamer is gestart, temidden van beschuldigingen van fraude en nepotisme.
De top 10 van door de overheid gecontracteerde bedrijven betreft politieke donateurs, oel als direkwat van alle bedrijven die een contract binnenhaalden. Volgens de analyse van het onderzoekscentrum gaven de bedrijven, hun politieke actiecomité's en hun werknemers vanaf 1990 bij elkaar circa 48 miljoen dollar aan verkiezingscampagnes en partijen, waarvan Republikeinen het leeuwedeel ontvingen, en George W. Bush het meest van alle presidentskandidaten, misschien 500.000 dollar.

Grip

Voor hun onderzoek maakt het Center for Public Integrity onder meer gebruik van gegevens van de General Services Administration van 1990-2002, en 73 verzoeken en beroepen onder de Freedom of Information Act aan USAID (US Agency for International Development) en het Pentagon. Deze verzoeken werden sporadisch ingewilligd. Het Center vermeldt dat vanwege de schaarse informatie die wordt verstrekt, de totale waarde van de contracten wel eens veel groter kan zijn dan bij het publiek bekend is.
Uniformiteit in het weergeven van de waarde van contracten werd niet aangetroffen. Vaak werd niet gespecificeerd of de vermelde bedragen een één- of meerjarig contract betroffen, of slechts de eerste aanbetaling. In sommige gevallen was waarde noch inhoud van een contract te achterhalen, omdat noch het betrokken bedrijf noch de overheidsinstantie de informatie wilde vrijgeven.
Op de compromeklijke lijst van contracten die het Pentagon en USAID vrijgaf onder de Freedom of Information Act, ontbraken de grootste contracten die in Irak zijn vergeven - die met Bechtel en met Kellog, Brown & Root, een dochteronderneming van Halliburton.
Ook de voormalmste Pentagon leveranciers Flyor, Washington group int. en de Parsi Corporation ontbraken op de lijst, terwijl die aan opdrachten voor het Pentagon in Irak, Afghanistan en andere landen al zo'n 500 miljoen binnenhaalden. (Deze drie bedrijven verdienden overigens sinds 1990 al 11 miljard aan het Pentagon.)
Het ingenieursbureau SAIC is een typisch voorbeeld van een bedrijf (en politiek donateur) met werknemers die beurtelings topfuncties bekleden bij de overheid, het leger en het bedrijf. SAIC is verantwoordelijk voor de Iraqi Reconstruction and Development Council, de door het Pentagon-gestuurde schaduwregering, en de wederopbouw van de Iraakse massamedia.
Alles wijst op ontwikkelingen bij de Amerikaanse overheid en bedrijfsleven waar niemand meer grip op lijkt te hebben. (vertaling: Ely)

Bron:
www.publicintegrity.org

Be

Mensen in
de duimsc
komen zij
waarom d
voor mens

„Bij elke verhuizin
voor bijstandsklie
veel weerstand o
sociale dienst...?"
Aan het woord is
Samen met de Uit
gebleven bijstand
en werkloosheid
aangesloten loka
uitzien gevallen.
„De mensen wa
bijstandtrekkers,
te komen. Zij be
noodzaak om zich

Adviezer

Toch kent ons la
mensen in de bij
Bijstand en het U
en soms regionaa
bijstandtrekkers
Van der Lande: „
leggen zij niet d
gubersie is hun b
Slechts een fra
ontplooit allerlei
André Bons die
trekkers. „Vanaf
honderden acti
voorkomen dat
broken werd", al

Betaald

De koopkracht v
gehold. Er valt na
doen. Bovendien
van kracht wordt.
Pas als je de amb
echt alles aan het
een uitkering te g
jou geschikt acht,
Heb je dit maar te
in de wet Werk e
Wie dat niet heeft
betaald» arbeid h
van der Lande.
De vakbonden zi
absurd er alleen
werknemers. Voor
stelling. Ze zetten
WAO-ers. WW-ers

Vergroot

Bijstandtrekkers z
van de vakbonds
ouderen, zijn bijst
De meeste UBO's
bedenkt dat de va
volgen de mensen
groep bijstandsk

Donorconferentie Irak

Ruim 18 miljard dollar vergaard

28 okt 2003

Vooral Arabische landen en Japan geven gul voor wederopbouw Irak

Van onze verslaggever
Sjoerd Zwart
MADRID

De donorconferentie voor Irak in Madrid heeft vrijdag ruim 18 miljard dollar aan hulpbeloften en leningen opgeleverd. Dat is de helft van wat de regering-Bush in Washington de komende vier jaar nodig heeft, maar meer dan verwacht. De grote donoren waren Japan en de Arabische landen.

Saoedi-Arabië wijdde een artikel dikker aan voor de wederopbouw van Irak, waarvan de helft geschuld wordt aan staatsgaranties voor Irak. Koeweit belooofde een miljoen, de Verenigde Emiraten 100 miljoen en de rest – rond 1 miljard dollar bij elkaar. Het is te vroeg om te oordelen over een eindbedrag, maar is in ieder geval duidelijk dat de regering-Bush in Washington met de hoop naar Madrid ging dat de helft van de kosten van de wederopbouw van Irak door anderen zou worden betaald. Dat is dus niet gelukt, maar de conferentie wordt toch als een succes beschouwd.

De voorzitter van de Wereldbank, James Wolfensohn, zei dat de conferentie de ogen had geopend. Dat was het eerst bij de eerste schatting die Bjoerkander een jaar geleden maakte. Het is duidelijk dat er veel meer nodig is dan het geld dat nu is toegezegd.

Een woordvoerder van Wolfensohn zei tegen de Financial Times dat de Wereldbank de komende vier jaar 3 miljard dollar beschikbaar stelt voor Irak.

De opbrengst van Madrid is ruim twee keer zo hoog als die van de vorige donorconferentie, die een jaar geleden in Tokio werd gehouden. Toen werd 13 miljard dollar toegezegd voor de wederopbouw van Afghanistan, dat echter veel kleiner is dan Irak. Koning Fahd van Saoedi-Arabië, de Verenigde Emiraten en Koeweit hebben samen 100 miljoen tot de helft van 1 miljard dollar bijeengebracht. Ook Japan, dat als enige in de regio troepen naar Irak heeft gestuurd, maakte daar veel indruk mee.

De opbrengst van Madrid is ruim twee keer zo hoog als die van de vorige donorconferentie, die een jaar geleden in Tokio werd gehouden. Toen werd 13 miljard dollar toegezegd voor de wederopbouw van Afghanistan, dat echter veel kleiner is dan Irak. Koning Fahd van Saoedi-Arabië, de Verenigde Emiraten en Koeweit hebben samen 100 miljoen tot de helft van 1 miljard dollar bijeengebracht. Ook Japan, dat als enige in de regio troepen naar Irak heeft gestuurd, maakte daar veel indruk mee.

Duitsland en Frankrijk houden hand op de knip

Bankier Van Agtmael van de Wereldbank zei dat de 18,2 miljard aan toezeggingen van Madrid ruim de helft van de geschatte 32 miljard aan wederopbouw van Irak in 2004 en daarna kan opleveren. Ook de Europese Unie heeft een bijdrage aangekondigd. Oorspronkelijk was 200 miljoen euro in de rede, maar Duitsland en Frankrijk houden hand op de knip.

Bankier Van Agtmael wijdde op de conferentie aan de VS en de Wereldbank een dure uitleg over het feit dat van de geschatte 32 miljard aan wederopbouw van Irak in 2004 en daarna kan worden rond maar de wederopbouw is gestagneerd. Ondervoorzitter Paul Wolfowitz van het Pentagon, de architect van de oorlog tegen Irak, was ook aanwezig. Hij zei dat de Iraakse delegatie in Madrid 'zeer tevreden' was met de conferentie.

Meeste giften zijn niet meer dan lening

Bankier Van Agtmael wijdde op de conferentie aan de VS en de Wereldbank een dure uitleg over het feit dat van de geschatte 32 miljard aan wederopbouw van Irak in 2004 en daarna kan worden rond maar de wederopbouw is gestagneerd. Ondervoorzitter Paul Wolfowitz van het Pentagon, de architect van de oorlog tegen Irak, was ook aanwezig. Hij zei dat de Iraakse delegatie in Madrid 'zeer tevreden' was met de conferentie.

Zeg Irak, en de VS oogsten tegenzin

Bankier van Verzet tegen oorlog verbaast zich in verzet tegen nieuwe vorm 'Marshallhulp'

Minister Colin Powell heeft de macht in de vrijdag gestuurd in Madrid. En te zien met welke tegenzin de Spaanse minister van Buitenlandse Zaken, Ana Palacio, de Verenigde Staten tegemoet trad, kan de regering-Bush het machtsblik niet. De miljard dollar bij elkaar. Het is te vaak en te weinig van een donateurs van een conferentie van Madrid, maar het is beter dan de meest pessimistische schattingen.

De donorconferentie in Madrid was er in de hoop meer van de regionale. Dat was het eerst het aanwezig zijn van Spaanse en Iraakse namen en dat is het niet gebeurtenis geweest. Dit is gebeurtenis geweest nog het eerst, dat het de rol van leider van een grote groep landen toegekend.

Powell reageerde op geen jaar bleken was, dat als gegeven de oorlog zal de hoogste overheidsuitgaven van de wereld bedraagt

Wederopbouw Irak

Nederlandse bedrijven buiten de boot

Kofi Annan drukt deelnemers donorconferentie op het hart gul te geven, al is macht nog niet overgedragen aan Irakezen

Van onze verslaggever
Cees Zoon
MADRID

Het Nederlandse bedrijfsleven zal nauwelijks profiteren van de wederopbouw van Irak. De Nederlandse overheid geeft slechts ongebonden hulp, terwijl de meeste donorlanden harde voorwaarden aan hun hulp stellen: er komt alleen geld als eigen bedrijven dit mogen besteden in Irak.

Volgens de Nederlandse afgevaardigde op de donorconferentie in Madrid, Arnold Noordhuijn, is optimisme over het aandeel van Nederlandse bedrijven in de wederopbouw van Irak niet op zijn plaats.

Niet alleen de Verenigde Staten, maar ook een land als Japan bepaalt zelf welke bedrijven de overheidsfondsen gaan uitgeven. Dan zie je als Nederlands bedrijfsleven toe te kijken omdat Nederland alleen ongebonden hulp geeft', zegt Noordhuijn, lid van de werkgroep Irak van de werkgeversorganisatie VNO-NCW en tevens voorzitter van de commissie Irak van de Nederlandse Centrale voor Handelsbevordering.

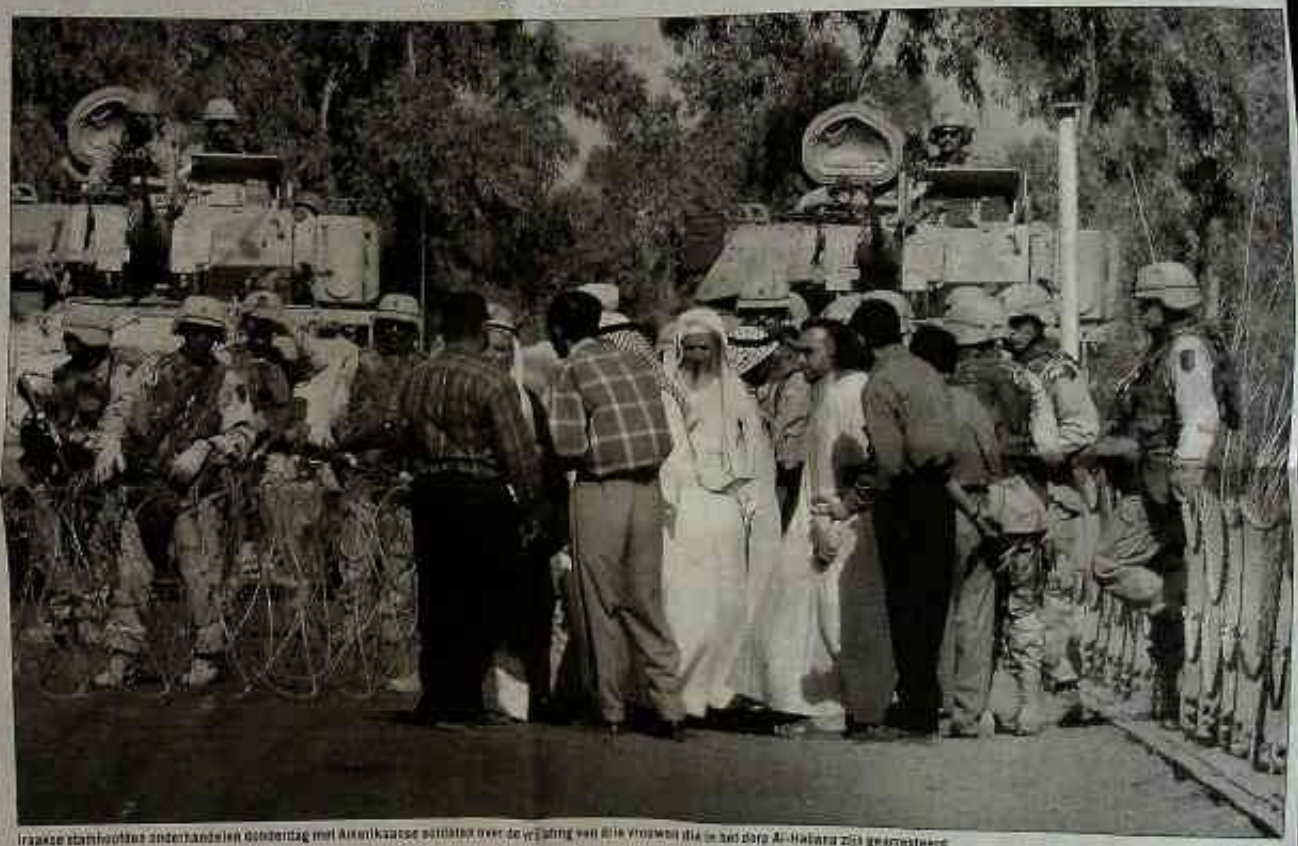
Naast de dertien miljoen euro die de regering deze week heeft toegezegd draagt Nederland voor al indirect bij, bijvoorbeeld via de EU die tweehonderd miljoen wil uittrekken voor de wederopbouw. Het Nederlandse bedrijfsleven heeft volgens Noordhuijn druk op de regering uitgeoefend om 'de spelregels aan te passen aan wat andere landen doen'. Nederland moet ook gebonden hulp geven, dan neemt het ook de Nederlandse economie stelt Noordhuijn. Dat is een goede zaak voor de Irakezen en voor ons. Op deze manier kost het werkgelegenheid.'

Noordhuijn, die werkzaam is bij Friesland Coberco, nam met onder meer vertegenwoordigers van ABN Amro, Nedcon en Shell deel aan de sectorale conferentie voor het internationale bedrijfsleven. De regeringsafgevaardigden maken vandaag duidelijk hoeveel zij bereid zijn bij te dragen aan de wederopbouw van Irak.

Volgens de Wereldbank is de komende jaren zeker 36 miljard dollar nodig. Tot gisteren waren er slechts toezeggingen voor bijna zeven miljard. De Verenigde Staten hebben aangekondigd 20 miljard dollar uit te trekken, maar vergt het grootste deel daarvan zullen de Amerikanen in eigen beheer besteden. De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Colin Powell, zei gisteren dat 'het tijd zal kosten' voor het budget voor de komende jaren rond zal zijn.

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Kofi Annan, riep de afgevaardigden van 77 landen aan het begin van de donorconferentie op 'te geven en gul te geven'. De wederopbouw gaat ons allemaal aan', zei hij.

'Wij hebben Irak in een deplorabele staat gelaten', zei Mowaffek Al-Rubaie, lid van de Iraakse Bestuursraad. 'We hebben een geïnfecteerde economie nodig. Het is onze bedoeling om in het Midden-Oosten een nieuw Japan te bouwen.'

Iraakse stamhoofden onderhandelen donderdag met Amerikaanse militairen over de vrijlating van drie vrouwen die in het dorp Al-Hadara zijn gevangengezet. FOTO EPA

Blair schuift met ontwikkelingshulp

Van onze correspondent
Peter de Waard
LONDEN

De Britse bijdrage aan de wederopbouw van Irak gaat ten koste van de hulp aan landen in Oost-Europa en Centraal-Azië. Dit heeft de regering van Tony Blair donderdag toegegeven.

De Britten willen in de komende drie jaar een half miljard pond steken in de verbetering van de infrastructuur in Irak. Het geld daarvoor zal voor een gedeelte moeten worden gevonden door herverdeling van de budgetten voor ontwikkelingssamenwerking. Maar minister Hilary Benn van Ontwikkelingshulp ontkent dat verder gesneden in de hulp aan projecten waarvoor de regering geld heeft toegezegd.

Zo dagblad *The Guardian* maakte gisteren dat ook zal worden gesnoeid in de hulp aan onderwijs in Bolivia, waterprojecten in Ghana en volksgezondheidsprojecten in Brazilië.

Een zegt dat de Labourregering wel bezig is de prioriteiten anders te leggen. 'De regering kan voornemens meer geld te geven aan de armste landen in Afrika ten koste van hulp aan minder arme landen in Oost-Europa, Azië en Latijns Amerika. Gezien de middelen die nu voor Irak noodzakelijk zijn, zullen we deze herverdeling in de komende drie jaar al doorvoeren.' Volgens de minister gaat het om honderd miljoen pond. 'De multilaterale instituten blijven we echter ook steunen, onze landen zeggen.'

Het Britse budget voor ontwikkelingssamenwerking neemt tussen 2003 en 2006 met één miljard pond toe tot 4,5 miljard pond. Britse hulporganisaties hebben woensdag gereageerd op berichten dat Groot-Brittannië ook de financiering van al in gang gezette ontwikkelingsprojecten zou stopzetten om aan de financiële verplichtingen in Irak te voldoen.

Belen Vallesgues van Action Aid: 'Voor de oorlog met Irak was er onvoldoende geld voor hulp aan arme landen. Nu is de situatie nog slechter. Irak wordt opgebouwd ten koste van de armsten en de rest van de wereld.'

Bush bedriegt Amerikanen en Irakezen

Superrijke misdadigers krijgen geld toegeschoven

Ja, we moeten wederopbouw Irak steunen

Amerikanen met pet rond voor Irak

Geld gaat niet naar de bezetter

Subsidies Iraakse boeren afgeschaft

de Volkskrant

VS gekapitteld wegens doden van burgers in Bagdad

Politie Irak slaags met werklozen

'Washington kende beperking van Iraakse olie-industrie'

Veiligheidsraad unaniem én verdeeld over Irak

Duizenden shi'ieten opgepakt in Karbala

Al in Bagdad (13) krijgt nieuwe armen in Londen

Drie doden bij protesten van ex-soldaten Irak

14 nov 2003

Iraakse werknemers staan op een fabrieksterrein in Nahawan, zestig kilometer ten zuiden van Bagdad. FOTO REUTERS

Economisch plan voor Irak vol risico's

Achtergrond | Plotseling vrij verklaren van de markt kan leiden tot daling van bruto nationaal product

De Iraakse minister van Financiën wil de economie van zijn land in één klap liberaliseren. Dat kan desastreuze gevolgen hebben maar elk debat ontbreekt.

Van onze medewerker
Diederik van Hoogstraten
NEW YORK

De shocktherapie die gesloten landen in één klap opengooit voor de vrije markt, is de afgelopen jaren uitgeprobeerd. Van de resultaten worden de inwoners van pasgeboren kapitalistische landen doorgaans niet vrolijk.

Toch is dit precies wat de Iraakse minister van Financiën Hamel al-Gallani, aangewezen door de Amerikanen, wil. Het nieuws uit Bagdad was eind vorige maand een ambitieus economisch plan. Na jaren van dichte grenzen en gedwongen zelfvoorzienendheid, moet Irak spoorslags een van de meest open landen ter wereld worden voor handel, met een van de laagste belastingtarieven. Ronald Reagan zou er van watertanden: *supply side economics* in de puurste vorm.

De radicale hervormingen zijn snel goedgekeurd door het tijdelijke bestuur van de Amerikaan L. Paul Bremer, maar niet door een democratische vertegenwoordiging in het land zelf. Die is er nog niet. De vraag is of de totale liberalisering een wondermiddel is, zoals de regering-Bush lijkt te veronderstellen, of de wegwijzer naar een gevaarlijke, zelfs desastreuze route.

Debat over deze vraag is zowel in Irak als in de Verenigde Staten afwezig. Al-Gallani ontbindt de plannen op de vergadering van het IMF en de Wereldbank in Dubai, maar in de VS bamitte op dat moment niet de controverse los over de 87 miljard dollar die Bush van het Congres wil loskrijgen voor de opbouw van Irak.

De econoom Jeff Madrick, auteur van het boek *Why Economies Grow*, is een van de weinigen die zich publiekelijk zorgen maakt.

Irak wil vrije en open markt gaan opbouwen

Hij beargumenteert dat het radicale voorstel grote gevaren herbergt. 'Het huidige plan wordt niet ondersteund door theorie of ervaring, alleen door het ideologische denken van de supporters', schreef Madrick in *The New York Times*. 'Het gevolg kan wijdverbreide wreedheid zijn.'

Irak wil het hoogste belastingtarief vanaf 2004 op 15 procent stellen; de rest van dit jaar worden geen belastingen geheven. Import-tarieven moeten onder de 5 procent blijven. Voor buitenlandse investeringen worden de obstakels weggenomen; in alle sectoren van de economie behalve natuurlijke hulpbronnen – olie – is buitenlands eigendom tot 100 procent mogelijk.

In Dubai zei Al-Gallani: 'De hervormingen zullen de pogingen voortstuwen om een vrije en open markt op te bouwen.' Ook internationaal kan Irak vlug weer gaan meetellen, hoopt de minister.

Zo volgt Al-Gallani als een gelovige de *supply-side*-theorie. De markt wordt radikaal 'vrij' gemaakt, prijsafspraken gaan overboord, de belastingen worden extreem laag en het bedrijfsleven wordt radicaal geprivatiseerd.

Maar Madrick wijst op onderzoek van de economen Ethan Kapstein en Branko Milanovic. Zij concludeerden dat de koude-douche-aanpak de eerste jaren leidt tot een krimpend bruto nationaal product en groeiende werkloosheid. Voor sociaal beleid en een vangnet is geen geld of politieke wil. De gevolgen in Rusland en veel andere Oostblok-landen zijn bekend.

Zelfs in Amerika heeft de theorie niet gewerkt. Arthur Laffer, een bekende econoom en adviseur van Reagan, bedacht in de jaren tachtig dat lagere belastingen zouden leiden tot hogere belastinginkomsten. Niemand minder dan Gergory Mankiw, economisch adviseur van de huidige president, heeft geschreven dat 'de geschiedenis Laffers veronderstelling niet bevestigde'.

Het is begrijpelijk dat de regering-Bush steun zoekt bij buitenlandse investeerders en multinationale ondernemingen om de kosten van de wederopbouw te dragen. Maar intussen worden de historische lessen in Amerika en de wereld aan de laars gelapt, zo als Madrick schrijft.

Oliestad Kirkuk staat op randje van burgeroorlog

Reportage | Turkmenen en Arabieren betwisten Koerden het recht op hun 'hoofdstad'

Kirkuk is een kleurrijke stad. Arabieren, Turkmenen en Koerden laten er hun vlaggen wapperen. En hun militias marcheren. Een kruitvat in het olierijke Noord-Irak.

Van onze verslaggever
Henk Meijer
KIRKUK

Overal in Kirkuk wapperen vlaggen. Mets huizenblokken zijn ze met verend – met strijdlustig vermelende, Turkmeense, maar vooral ook Koerdische vlaggen. Want de (oliestad Kirkuk is voor Koerden hun hoofdstad.

'Hier is altijd een Joor en door Koerdische staat geweest', zegt Mahmut, lid van de Democratische Partij van Koerdistan (KDP). 'Turkse Saddam- en Arabieren uit het zuiden moetten terug. Wij moesten weg en de Arabieren zouden moeten blijven.'

Hij zingt een paar zinnen van een lied en bij de derde strofe zet een harmonieje de huizen in waar nog steeds Arabieren wonen. 'Hier moet je bij elkaar en dansen en zing je blijven. Maar de meeste Arabieren in het noorden hebben hun banen verloren toen de val van Saddam nabij was. De vrees dat Kirk de eerste van de gedachte de Arabieren, zijn nog lang niet weg tot woede van de Koerden.

Aan de rand van Kirkuk controleren Amerikaanse militairen de toegangswegen. Soldaten en passagiers stappen aan de kant van de weg met de handen in de lucht terwijl hun auto's worden doorzocht. Kirkuk is een stad op de rand van een burgeroorlog en de Amerikanen willen aanslagen en provocaties voorkomen. De stad wemelt van de militiair. Koerdische peshmerga's en Turkmeense soldaten hebben het aanzien.

Vanaf het centrum vindt een stroom plaats van Turkmenen. De Koerden wonen bewaakte en in Arabieren schuilen Turkmenen. Het politie bestaat de Turkmenen, die de wens uitspreken van Turkse genieten, om met de Amerikaan in de stad een conflict aan te gaan en in de grote stad maakt van de Koerden in te perken. Arabieren wat het bruikt' ook in Noord-Irak – volgens vertegenwoordigers zitten 400 duizend tot 2,5 miljoen Arabieren – uit een hoogtepunt het tegenover te zien bieden van de Koerdische autoriteiten om Kirkuk tot hoofdstad van een autonome regio te maken.

De verwijding van een Turkmeens stuitbeeld verlaatste in Kirkuk door onbekenden bedde in lange tot gewelddadigheden tussen Koerden en Turkmenen, waarbij zeker een dozijn doden vielen.

'De Turkmenen en de Arabieren hebben er nu bij de burgemeester op aangedrongen dat de Koerdische vlaggen uit het straatbeeld verdwijnen. "Geen probleem", zegt Kamal. Kerkuki, leider van de KDP in Kirkuk. "Wij laten alleen vlaggen hangen op onze eigen gebouwen en die van de overheid.

Als lester van verkeerd 181 Koerdische gevangenen kwamen de arm Kirkuk direct na de val van Saddam terug naar Kirkuk. Kosten het een half miljoen Koerden uit de stad laten fly'ers en, die deze nog steeds in cellen of (gaskelders wijzen. 'We willen geen bloed terug'.

Kirkuk is een historisch deel van Koerdistan. Bij de verkiezingen in 1957 was 37 procent van de kiezers Koerd, legt hij uit. 'Door Saddams bevolkingspolitiek zakte dat tot een derde en nog meer dan de helft van de bevolking Arabisch. Arabieren kregen een huis, 15 duizend dollar en werd op de zwarte arbeidsmarkt gezet. Tot aan de val van Saddam werden daar bevorderd zittende Koerden, de allerarmst Arabieren.'

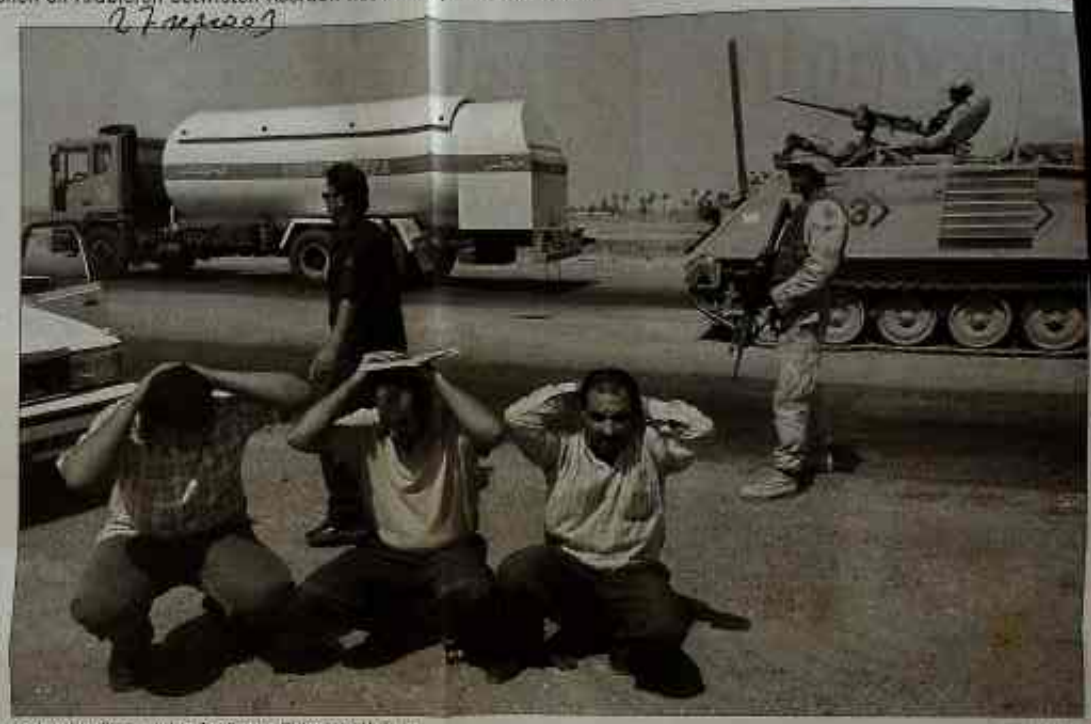
Kerkuki werkt samen met de Amerikanen om de Arabieren uit de stad te verdelen. 'Een zijn veilig' alternatief schiet gen. We willen samen met de VS een goede toe op. We dienen aan met weg, de enkele goede Arabier aan laten.'

De Koerden in Kirkuk wachten op een beslissing van het gesprekken in Bagdad over wat wel in eigendom krijgt. 'We hebben de Amerikanen en we vragen van de VS dat ze een beetje hard maken om de rechtzaag op orde te zetten. We kunnen weer de grote weg.'

De Koerden zouden gemakkelijk Arabieren kunnen plagen, maar ze doen we niet. We zorgen er wel voor dat onze veiligheid en bezittingen gewaarborgd zijn. Oosten zijn de VS is uit. Of elke zijn Arabieren komen rede te.'

Kirkuk is de hoofdstad van een gebied met een enorme oliereserve. Kerkuki: 'Volgens mij gaat het hier niemand om de olie. Dat zouden ook. We zijn bereid, te laat zeggen wat de rol. We verwachten de VS en zij meewerken aan.'

Maar in Kirkuk wantrouwt iedereen iedere geregeling de ander. 'We staan aan de rand van een burgeroorlog. Mensen uit 200 dorpen willen weg. Tweehonderden willen hun huizen. Wij hebben de cijfers, de gerichte gegevens dat ze hun huis terughebben. Maar hoeveel zullen die hun geven? Niemand weet het.'

Aan de rand van Kirkuk controleren Amerikaanse militairen een stel Irakezen

'Lieve vrienden, ga zo snel mogelijk naar huis'

Reportage | Gastvrije Irakezen zijn Nederlandse manniers en andere buitenlanders liever kwijt dan rijk

Bijna elfhonderd Nederlandse militairen moeten een grote provincie in Irak bewaken. Ze arresteren er aanhangers van Saddam, maar ook gewone middagjes.

Van onze verslaggever
Theo Kamp
AS SAMAWAH

'De Irakezen zijn vaak erg aardig, maar ze moeten niet te lang blijven.' Habib Nassar, een van de medewerkers in de Iraakse stad As Samawah, geeft minister Henk Kamp van Defensie kort en krachtig antwoord op diens vraag hoe lang de Nederlandse militairen nodig zullen zijn. Samawah ligt wel een paar uur rijden van de provincie waarvoor Nederland verantwoordelijk is.

Die provincie, in Mutthana, is ongeveer twee keer zo groot als Nederland. Bijna 1100 Nederlandse militairen moeten er zorgen voor stabiliteit en veiligheid. Straks worden opgeleide agenten en politie daar actief.

Als het aan Nassar en andere Irakezen ligt, worden de Nederlanders en andere buitenlandse militairen zo snel mogelijk weer het land uit. Aan de gastvrijheid ligt het niet, want gastvrijer dan Irakezen kom je Nederlanders bijna niet tegen.

Overal waar Nederlandse militairen met (militaire) staal van schoteltjes, kijk je blijft aan te bieden. Taxichauffeurs staan ongevraagd cursusjes in de weg, maar zoveel is duidelijk: na de oorlogshandelingen het ons laat, moeten de vreselijke dingen weg.

De Irakezen zeggen dat de Nederlandse militairen meer moeten doen om radicale moslims uit Saudi-Arabië tegen te houden die de stad van 300 kilometer lange grens met de provincie Al Muthana proberen over te steken. De Nederlandse militairen hebben hun twijfels over die verhalen. 'Er zijn veel grenzen, maar geen bewaken.'

Volgens inlichtingenofficier Dirk Seligman, die ten noordoosten daarvandaan in Irak gelt, gaat er vooral een dreiging uit van bewoners die nauwe betrekkingen hebben met de regering van de verdreven dictator Saddam Hussein. 'Veel mensen in het land zijn van de VS die met meer dan zestien figuren uit het Saddam-tijdperk zouden zijn opgepakt. Ik ben geneigd dat wij onder veel moeten luisteren.'

Seligman (tweede luitenant) is een aantal arrestaties van zijn, en de meer onder aanhangers van de ex-verheiden. Bij elk geval. De arrestanten zijn overgedragen aan de politie, die verhoort te zijn door de Britse inlichtingen- en veiligheidsdienst (MI5/6). De Nederlanders weet niet wat men aan de Irak gebeuren.

De Nederlandse militairen, die (zoveel mogelijk) niet gewapend optreden, hebben ook actie tegen mensen die zich verdacht gedragen. Zo zijn overgedragen aan de lokale autoriteiten. Er was zaterdag zevenhonderd man bij de rechtbank in Samawah om te zien wat er op stelt werd, uit ongenoegen van de bevolking werkt een hele wijk van het Nederlandse detachement. Seligman: 'Het moet het een de beschuldigingen en getuigen is erg dun. Goed we twee getuigen dat onder een van een verklaring afgelegd.' Dan blijft vaak een de verdacht een opening van een verhoord te zijn. Dan de Britten inlichtingen- en veiligheidsdienst (MI5/6). De

Kleine taktiek gebruiken worden zoveel onder stookkamers, plunderaars en dat soort volk, dat op een aanhangers van Saddam Hussein die wapenen op het gevecht zouden hebben. Iedereen geeft toe dat een aantal wapens gevonden zijn, maar dat er nooit een terrorist is gearresteerd.

De bewegelijkheden van arrestaties te verzetten moeten deel uit van een manifest dat 'schoonen' is dat bij andere verdachten. Bij de Nederlandse krijgsmacht heeft verricht. De operatie is dan ook gestart in het bijzonder de verdachten in het gevangenis van Umm al Khoped, een paar jaar gelden, zegt Seligman, en eigen cruciaal.

25 sept 2003

Opnieuw een oorlogsmisdaad?

Iraakse steden 'rijk' aan verarmd uranium

Heeft het gebruik van verarmd uranium door de VS Irak veranderd in een radioactieve gevarenzone voor zowel de Irakezen als voor de bezettingslegers?

Door Sara Flounders

Deze vraag heeft al ernstige gevolgen gehad. In 'hot spots' in het centrum van Bagdad hebben controleurs stralingsniveaus gemeten, die 1000 tot 1900 keer hoger liggen dan het normaal aanwezige stralingsniveau.

Het had ook een debat in het Nederlandse parlement en de media tot gevolg toen 1100 Nederlandse soldaten zich in Koeweit voorbereidden om naar Irak te gaan als onderdeel van de Brits-Amerikaans geleide bezettingslegers. De Nederlanders maken zich zorgen over het gevaar van radioactieve vergiftiging en stralingsziekte in Irak.

Washington heeft de Nederlandse regering verzekerd dat zij geen DU (*DU = depleted uranium, voortaan: VUa verarmd uranium*) munitie in de buurt van Al Samawah, de stad waar de Nederlandse soldaten zijn gelegerd, hebben gebruikt. Maar Nederlandse journalisten en mensen van de anti-oorlogbeweging hebben al gaten in de Amerikaanse verhalen gevonden, volgens een artikel op de website van Radio Vrij Europa.

Door VU veroorzaakte straling heeft in Europa al alarmerend gewerkt, nadat studies een verhoogd aantallen kankergevallen, ademhalingsaandoeningen en andere vormen van invaliditeit aantoonden bij de bezettingstroepen uit NAVO-landen in Bosnië, Kosovo en Afghanistan.

In het algemeen kan gezegd worden dat de gezondheids- en [illegible] veroorzaakt door tief VU-afval, in Europa veel meer aandacht hebben gekregen dan in de Verenigde Staten. Dit jaar heeft het Pentagon in de oorlog tegen Irak zijn radioactieve munitie voornamelijk ingezet in de stedelijke centra, liever dan op de slagvelden in de woestijn zoals in 1991.

Honderdduizenden Irakezen en Amerikaanse soldaten, samen met de Britse, Poolse, Japanse en Nederlandse soldaten, die gestuurd werden om deel te nemen aan de bezetting, zullen van de gevolgen te lijden hebben. De werkelijke mate waarin verwondingen, chronische ziekten, langdurige vormen van invaliditeit en genetische afwijkingen bij geboorten zullen optreden, zal pas over vijf tot tien jaar duidelijk worden.

Op dit moment heeft de helft van het totaal van de 697.000 *Amerikaanse soldaten*, die betrokken waren bij de oorlog in 1991, ernstige ziekten gemeld. Volgens de Amerikaanse veteranenorganisatie van de Golfoorlog, de American Gulf War Veterans Association, is meer dan 30 procent van deze soldaten chronisch ziek en krijgt invaliditeitsondersteuning van de Veteranen Bestuursorganisatie. Het voorkomen van zo'n groot aantal verschillende symptomen heeft ertoe geleid dat de ziekteverschijnselen de naam Golfsyndroom hebben gekregen.

Dit aantal invalide veteranen is schokkend groot. De meesten zijn midden dertigers en zouden kerngezond moeten zijn. Voordat de soldaten naar de Golfregio werden gezonden, heeft het leger al iedereen uitgeselecteerd met chronische gezondheidsproblemen veroorzaakt door astma, diabetes, hartproblemen, kanker en aangeboren gebreken.

Een langdurig probleem

De gevolgen van de duizenden kilo's radioactieve afval waarmee de belangrijkste stedelijke centra bezaaid zijn, kan een probleem voor de verre toekomst lijken voor de Irakezen, die nu proberen te overleven in de chaos van de militaire bezetting. Zij hebben te maken met uitval van de energievoorziening tijdens de immense hitte in het midden van de zomer, met huiszoekingen van deur tot deur, twijfelachtige arrestaties, het routinematig doodschieten van burgers bij straatversperringen, uitbraken van cholera en dysenterie als gevolg van vervuild water, ongezuiverd rioolafval en niet opgehaald afval, werkloosheid bij meer dan de helft van de mensen en gebrek aan voedsel, dat vóór de oorlog werd verdeeld door de Baathregering.

Maar naast deze huidige bedreigingen zijn er de problemen op langere termijn. Over de hele wereld heeft een groeiend aantal wetenschappelijke organisaties en studies een verband gelegd tussen het Golfsyndroom en het grote aantal verschillende en mysterieuze ziekten en de stralingsvergiftiging door munitie gemaakt met VU.

Scott Peterson, een redactielid van de Christian Science Monitor, maakte op 15 mei verslag van Geigerteller uitslagen op verscheidene plaatsen in Bagdad. In de buurt van het Republikeinse Paleis, waar Amerikaanse soldaten de wacht hielden en meer dan 1000 werknemers het gebouw in- en uitliepen, waren de doo[illegible] meten uitslagen het grootst uit heel Irak. Op deze 'hottest spot' werd een straling gemeten, die bijna 1900 keer zo hoog was als de normaal aanwezige achtergrondstraling. De grond was nog vervuild met gebruikte granaathulzen.

Aan de kant van een weg buiten Bagdad stonden kraampjes waar verse peterselie, munt en uien werden verkocht en kinderen in een uitgebrande Iraakse tank speelden. De geigerteller van de journalist registreerde een meer dan 1000 keer hogere straling dan normaal. De VS gebruikten - om tanks uit te schakelen - pantsergranaten, granaten die bepantsering kunnen doorboren en die een coating hebben van verarmd uranium.

De Seattle Post-Intelligencer [illegible] over verhoogde stralingsniveaus op zes plaatsen van Basra tot Bagdad. Een vernietigde tank bij Bagdad had een niveau dat 1500 keer hoger lag dan normaal. "Het Pentagon en de Verenigde Naties schatten dat de VS en Groot-Brittannië 1100 tot 1200 ton pantsergranaten, gemaakt van verarmd uranium, hebben gebruikt tijdens de aanvallen op Irak in maart en april - veel meer dan de 375 ton, die gebruikt werd tijdens de Golfoorlog in 1991," schreef de Post Intelligencer.

Het Fred Hutchinson Kanker Onderzoekcentrum in Seattle analyseerde uitstrijken van kogelgaten in Iraakse tanks en bevestigde verhoogde stralingsniveaus.

Munitie met DU. Afval wordt opgeruimd en elders 'gedropt' ten koste van duizenden slachtoffers, burgers in landen vaak en vooral kanonnenvoer. Het gebruik van deze munitie is onmenselijk.

Ondertussen in Irak

Amanda Blanck

Irak wordt een open economie, op olie na

Leger VS doodt per abuis Iraakse agenten

Irak sluit contract af met bedrijven

Irak is een rokende puinhoop geworden

Van de redactie

De ware redenen voor de illegale oorlog tegen Irak worden steeds duidelijker. Onder het mom van bevrijding en democratie bereidt de financiële top van de Verenigde Staten zich voor om zichzelf te verrijken met de rijkdommen van Irak.

De massavernietigingswapens en terroristengroepen die de aanleiding zouden zijn voor de inval, zijn nergens te vinden. Dat de Verenigde Staten honderdduizenden manschappen en miljarden dollars zouden inzetten in het Iraakse volk te bevrijden is al even ongeloofwaardig.

Het is duidelijk de bedoeling van de Verenigde Staten om van Irak een protectoraat te maken. De VS lijken de tijden te willen doen herleven van een brute militaire macht die neemt wat zij wil zonder rekening te houden met andere landen of meningen.

Cholera-epidemie

Irak is een rokende puinhoop geworden en nog steeds is onduidelijk hoeveel doden en gewonden er precies gevallen zijn. De gehele infrastructuur is vernietigd en het land is daarmee afgegleden naar het niveau van een zeer onderontwikkeld land. Cholera en andere ziekten hebben epidemische proporties aangenomen. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) waarschuwt dat een uitbraak van cholera die vermoedelijk honderden mensen zal treffen, nabij is. Twee ziekenhuizen in de stad Basra hebben al zeventien gevallen van cholera bevestigd. Daarnaast worden dagelijks tientallen patiënten - de meesten kinderen jonger dan vier jaar - met ernstige diarree binnengebracht. Artsen hebben grote problemen om hun werk naar behoren te doen omdat de meeste laboratoria vernietigd en de medische voorraden geplunderd zijn. De WHO brengt onderzoeksmateriaal nu voor analyse naar Koeweit. Naast cholera en diarree zien de ziekenhuizen in Basra steeds meer patiënten met hepatitis en tyfus, ziektes die ook veroorzaakt worden door slecht water. Vermoedelijk zijn er meer ziektegevallen dan in de ziekenhuizen worden geïnventariseerd, omdat veel mensen door de onzekere en gevaarlijke situatie de tocht naar het ziekenhuis niet overleven. Artsen waarschuwen dat zij slechts de symptomen kunnen bestrijden, terwijl de aanleiding voor de uitbraak van deze gevaarlijke en levensbedreigende ziekten ligt bij de totale vernietiging van de drinkwatervoorziening, het rioolsysteem en de elektriciteitsvoorziening door het Amerikaanse leger. Nu de vuilnis niet meer wordt opgehaald zullen de condities voor het verspreiden van gevaarlijke infecties met de warme zomermaanden in zicht alleen maar gunstiger worden. Ook in Bagdad zijn inmiddels choleragevallen gesignaleerd.

De Amerikaanse luitenant-generaal Garner ontkent dat er een humanitaire crisis in Irak dreigt en wijst protesten van de Iraakse bevolking af. 'Er zijn Irakezen die al 35 jaar in het donker zitten', zei hij, 'Wij openden de deur en lieten het licht binnen. Het duurt een tijdje voor je ogen aan het licht gewend zijn.'

Tijdens het bezoek van Garner aan een ziekenhuis in Basra vertelden de doktoren hem dat ze patiënten moesten behandelen zonder over antibiotica te beschikken en moesten opereren zonder gebruik te kunnen maken van verdovingsmiddelen. Ze vertelden dat hun ambulances gestolen zijn en dat ze door gewapende groepjes op straat en in het ziekenhuis bedreigd worden.

Luitenant-generaal Garner leek hiervan niet onder de indruk en verliet het ziekenhuis zonder op hun vragen en problemen in te gaan.

Volgens de Geneefse Conventie is een bezettingsmacht verplicht om basale sociale voorzieningen te garanderen, de burgerbevolking te beschermen en van basisbehoeften te voorzien. De Verenigde Staten ontkennen dat ze Irak bezet hebben - ze noemen hun actie een 'bevrijding'- en proberen zo onder de verplichtingen van de Geneefse Conventie uit te komen.

Tabula rasa

De Amerikaanse bezetter moedigt actief het plunderen en de chaos in het land aan om de Iraakse maatschappij tot op de grond af te breken. De Amerikaanse regering wil een tabula rasa (een schone lei) om daar haar eigen plannen voor een economisch, sociaal en militair experiment op te projecteren. Begin mei publiceerde de Wall Street Journal een Amerikaans document met de titel

Enron gebruikte Witte Huis voor chantage

Door Emad Mekay

WASHINGTON - Enron heeft via het Witte Huis en de Wereldbank druk uitgeoefend om geschillen met bedrijven en regeringen in ontwikkelingslanden uit te vechten. Dat blijkt uit documenten en e-mails die vrijgegeven werden door het Amerikaanse ministerie van Financiën. Vaak slaagde de intussen failliete energiegigant erin om zijn slag binnen te halen, zelfs bij disputen waarbij Enron duidelijk te kort door de bocht ging.

India, Argentinië en Mozambique klagen al jaren dat Enron via de Amerikaanse ambassades in hun land en via Washington politieke druk uitoefende om zijn zin door te drijven. De documenten zijn het eerste harde bewijs dat die beschuldigingen kloppen. De bedrijfstop van Enron deed regelmatig een beroep op zijn connecties bij diverse Amerikaanse ministeries om landen waar het investeerde, onder druk te zetten.

De - deels gecensureerde - documenten die werden vrijgegeven, bevatten verslagen en briefwisselingen over de dochters van Enron in Argentinië, India, Nigeria, de Dominicaanse Republiek en Turkije. Enkele consumentengroepen konden er de hand op leggen dankzij de Amerikaanse 'Freedom of Information Act' (Amerikaanse wet die het recht op informatie regelt, red.).

In het Indiase Dabhol, waar Enron met een lening van de Wereldbank een slecht functionerende krachtcentrale neerzette, bleef het Amerikaanse bedrijf gevrijwaard van schadeclaims dankzij een interventie van hoge functionarissen van Financiën, Buitenlandse Zaken en zelfs van het ministerie voor Nationale Veiligheid.

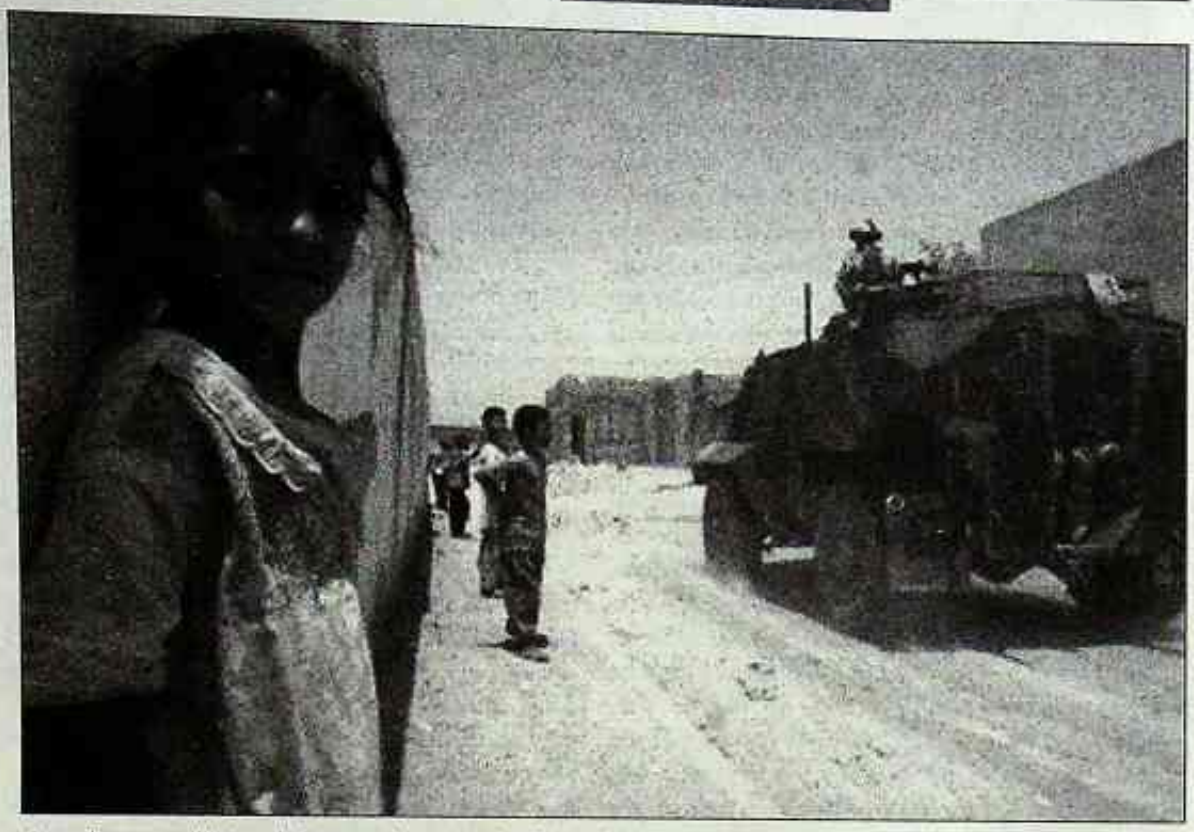
De energiecentrale in Dabhol bleek een vloek voor de Indiase consument: de 'witte olifant' leverde stroom tegen tarieven die een veelvoud waren van wat in de rest van India gangbaar was. Toen de Indiase regering zich er uiteindelijk mee ging bemoeien, schakelde Enron zijn lobbymensen in, met succes. 'Het doel (van de onderhandelingen) is om de discussie weg te houden van de vraag of het (Dabhol-)project al dan niet in gebreke is gebleven', zo schreef Geetha Rao van het ministerie van Financiën in een e-mail. Paul O'Neil, de intussen ontslagen minister van Financiën, wist volgens de annalen perfect waar zijn medewerkers mee bezig waren. Tijdens een briefing suggereerden enkele ambtenaren dat hij in India zou gaan vertellen 'dat de financiële relatie tussen India en de Verenigde Staten in het gedrang komt als er geen snelle oplossing komt voor het dispuut rond Enron.'

Het ministerie ging voor zover bekend niet in op de suggestie van de lobbyisten van Enron om te dreigen met handelssancties tegen India. De perverse suggestie van Enron haalde in 2001 zelfs de pagina's van Financial Times. Enkele maanden later ging de energiegigant failliet in één van de grootste beursschandalen ooit. De energiecentrale van Dabhol, die nog steeds voor 65 procent in handen is van Enron, ging mee ten onder.

Washington kwam ook in Turkije tussenbeide ten voordele van Enron. Toen Turkije in 2001 dringend toe was aan een lening om zijn sputterende economie nieuw leven in te blazen, drong de bedrijfstop er bij de Amerikaanse regering op aan om zijn invloed bij de Wereldbank aan te wenden om garanties te krijgen voor zijn dochterbedrijf. Uiteindelijk ging de Wereldbank niet in op de vraag.

In Argentinië boekten de lobbyisten van Enron meer succes. In 2001 ontstond er een dispuut tussen de Argentijnse regering en het waterbedrijf Azurix, een dochter van Enron. Azurix kreeg van Buenos Aires een maximumprijs opgelegd voor bepaalde diensten, wat in strijd was met de hoge tarieven die in het contract waren opgenomen. Nadat Enron de hulp inriep van 'ambtenaren die de relaties met Argentinië helpen bepalen' telde de Argentijnse regering een half miljard dollar neer om het contract af te kopen.

Enron is geen alleenstaand geval, zeggen de consumentenorganisaties Public Citizen en het Institute of Policy Studies. De relaties tussen het Amerikaanse bedrijfsleven en de politici in Washington zijn al jaren erg intiem en met elke verkiezingscampagne worden de banden nauwer aangehaald via zware electorale bijdrages. Volgens het Centre for Responsive Politics, een instelling in Washington die onderzoek doet naar verkiezingen, gaven Enron en zijn werknemers tussen 1989 en 2002 bijna 6 miljoen dollar aan bijdragen aan federale kandidaten en partijen. Driekwart van de begunstigden behoren tot de Republikeinse Partij van president George W. Bush. *(IPS)*

Amerikaanse militairen beheersen het straatbeeld in Irak

'Moving the Iraqi economy from recovery to sustainable growth' (De Iraakse economie van herstel tot duurzame groei), waarin alvast de Amerikaanse bedoelingen beschreven worden. Bearing Point Inc., voorheen bekend als KPMG Consulting, heeft het contract binnengesleept om dit plan te introduceren. De basis van het plan is om alle staatsbedrijven te verkopen aan private ondernemers, met name de oliesector, en om een beurs en een belastingsysteem naar Amerikaans model op te zetten met de bedoeling om buitenlandse investeerders te begunstigen. De privatisering van Irak zal ertoe leiden dat bedrijven waarvan de Iraakse bevolking voor hun levensonderhoud en hun basisbehoeften afhankelijk is, worden geliquideerd. De mogelijk winstgevende bedrijven zullen worden verkocht aan de hoogste bieder. De door de regering-Bush gekozen aannemers zullen in strategische sectoren als de olieproducerende industrie zorgen voor privatisering, de verkoop van goederen en concessies en het regelen van managementcontracten. Volgens het plan moet de 'primitieve' beurs van Irak worden omgevormd tot een 'beurs van wereldformaat' waar de aandelen van de pas geprivatiseerde bedrijven kunnen worden verhandeld.

De privatiseringsplannen hebben zelfs Jeffrey Sachs, de economist van Harvard die een sleutelrol speelde in de privatiseringsplannen voor Rusland en Oost-Europa, geschokt. Hij zei: 'Deze privatisering wordt gestuurd door Amerikaanse wapens en niet door democratische beslissingen. Deze privatisering helpt alleen onze oliemaatschappijen en de Europese oliemaatschappijen om de Iraakse olievelden te stelen.'

Rijkdom

Irak beschikt over enorme olievoorraden. De oliereserve wordt becijferd om zo'n 112 miljard vaten. Voor de oorlog produceerde Irak 2,5 miljoen vaten per dag. Met enige miljoenen dollars investering kan binnen enkele jaren een productie van 7 miljoen vaten per dag worden bereikt, waarmee de inkomsten op jaarbasis op meer dan 60 miljard dollar komen (tegen de huidige olieprijs).

Ook op andere gebieden valt er voor Amerikaanse bedrijven genoeg geld te verdienen. Het telecommunicatienetwerk is slecht ontwikkeld doordat Irak als gevolg van de economische sancties geen toegang had tot moderne technologie. Op dit moment zijn er slechts 2,9 telefoonlijnen per honderd mensen en bestaat er geen mobiel netwerk.

De overname van de olie-industrie is al in gang. Philip Carroll, de voormalige topman van Shell Oil, is aangezocht om het ministerie van Olie te

leiden. Ook werd duidelijk dat het contract voor de bestrijding van oliebranden, dat heimelijk tijdens de oorlog was verleend aan een dochtermaatschappij van de Halliburton Corporation, zich niet beperkt tot het bestrijden van brandende oliebronnen - zoals door regeringsfunctionarissen werd volgehouden - maar zich ook uitstrekt tot de 'bewerking en distributie van producten'. Met andere woorden: het bedrijf waar vice-president Cheney van 1995 tot 2000 aan de leiding stond - en dat hem nog steeds 1 miljoen dollar per jaar betaalt - zal de Iraakse olievelden beheren en de controle hebben over alle olie die daar geproduceerd wordt. De dochtermaatschappij, Kellogg Brown & Root, heeft een contract bedongen zonder einddatum of een beperking van het aantal dollars. Zoals bij de meeste contracten die nu worden verleend in Irak, neemt de winst toe naarmate er meer kosten worden gemaakt. De Democratische afgevaardigde Waxman merkte op dat de oorspronkelijk omschrijving van het contract alleen sprak van de brandbestrijding en reparatie van oliebronnen. 'Deze nieuwe onthullingen zijn significant en lijken in tegenspraak met de herhaalde verzekering van de regering dat de Iraakse olie toebehoort aan het Iraakse volk', zei hij.

Neokolonialisme

De situatie in Irak luidt een nieuwe buitenlandse politiek van de Verenigde Staten in, die ernstige consequenties kan hebben voor de wereldbevolking. Deze neokolonialistische politiek zal geen democratie brengen in Irak. Democratie ontstaat nu eenmaal niet onder bedreiging van een wapen of door decreten van een militaire bezettingsmacht. Jay Garner kondigde aan dat 'halverwege de maand mei zich het begin van een Iraakse regering met een Iraaks gezicht zal aftekenen'. Dit 'Iraakse gezicht' zal echter niet bestaan uit welke groepering in Irak dan ook die enige steun onder de bevolking heeft. Op die plekken waar Iraakse groepen zich presenteerden om de orde en essentiële basisbehoeften te herstellen, zoals in Mosul en Fullajah, werden ze met harde hand door de Amerikaanse bezettingsmacht teruggeslagen.

Rechtse commentatoren in de Verenigde Staten buitelen over elkaar om zich achter de nieuwe politiek te scharen en zij nemen daarbij geen blad voor de mond. Zo zei Max Boot, in USA Today dat Amerikaanse functionarissen zich geen zorgen moeten maken over een mogelijke oppositie tegen hun neokoloniale onderneming in Irak. 'Meer dan 125.000 Amerikaanse troepen bezetten Mesopotamië. Zij worden gesteund door de rijkste economie ter wereld. In een strijd om de controle over Irak kan Amerika elke concurrent met geld of macht overtroeven.'

Boot waarschuwde nog de kosten van de verovering van Irak niet te onderschatten: 'We kunnen er maar beter aan wennen dat Amerikaanse troepen nog jaren of zelfs decennia in Irak zullen zijn. Als daardoor gezeur ontstaat over Amerikaans imperialisme, dan moet dat maar. Ze noemen ons toch wel een imperium, wat we ook doen. Dan kunnen we beter zorgen dat we een succesvol imperium zijn.'

Binnenlandse problemen

De Amerikaanse buitenlandse politiek wordt ingegeven door een ernstige sociale en economische crisis in de Verenigde Staten zelf. Het aantal ontslagen steeg in april tot boven de 146.000, de 33ste maand op rij dat er meer ontslagen dan vacatures zijn, de langste periode van een teruglopende arbeidsmarkt sinds de Tweede Wereldoorlog. De overheid is zelf verantwoordelijk voor een groot deel van de massaontslagen. Sinds begin dit jaar is het ontslag van 120.000 ambtenaren aangekondigd, samen met een drastische bezuiniging op de overheidsuitgaven, met name in het onderwijs en de gezondheidszorg.

De koersdaling van de dollar ten opzichte van de euro geeft aan dat de kapitaalstromen zich door de teruglopende winstmarges van de Amerikaanse markt terugtrekken. De winstgevende contracten die nu door de regering-Bush in Irak worden toegekend, kunnen in eerste instantie alleen worden betaald door nog meer bezuinigingen op de sociale basisvoorzieningen in eigen land. Met de verovering van Irak heeft het Amerikaanse bedrijfsleven een enorm reservoir van goedkope arbeidskrachten aangeboord dat de kapitaalvlucht en de massaontslagen in eigen land alleen maar zullen verergeren. Aan de andere kant zullen de bedrijven die de grote contracten in Irak binnenhalen - en die ook zwaar hebben bijgedragen aan de verkiezingskas van de Republeinse Partij - hun greep op de regering verder versterken. Een machtswisseling in de Verenigde Staten lijkt dan ook een niet vanzelfsprekend gegeven, hoezeer de tegenstand tegen Bush groeit. *(Bron: wsws)*

In Bagdad zijn 's nachts de Ali Baba's de baas

Reportage | Inwoners Iraakse hoofdstad hebben veel te klagen over gebrek aan veiligheid

Honden en bewapende mannen 's nachts bezet van de straat. Fatsoenlijke mensen in Bagdad wachten zich na zonsondergang dat niet buiten. Toch is het iets veiliger dan twee maanden terug, zeggen de Bagdadi's.

Van onze verslaggever
Hans Nijkamp
BAGDAD

Al een lange tegenwoord van Al Zawra park in Bagdad wachten honderden mensen op een kans om het park in te gaan.

Na het vallen van de Amerikaanse troepen in Bagdad overheerste de chaos. De schietpartijen in groepen de straten af die zonder toegang. Vandaag zijn het de schietpartijen nog steeds, maar de chaos is grotendeels verdwenen. Als het donker wordt, blijven de meeste Bagdadi's thuis. Ze zitten dan met de familie bij elkaar, kijken naar de satelliettelevisie of luisteren naar de radio. Ze gaan niet meer naar de markt of naar een restaurant. Als ze dat wel doen, dan is het met een konvooi.

Overdreven is het niet de straten 's nachts aan de overlaat te laten. Bagdad's meest dodelijke tijd is de tijd tussen zonsondergang en het aanbreken van de dag. Dan worden de meeste aanslagen gepleegd, dan worden de meeste mensen ontvoerd, dan worden de meeste auto's gestolen. Dan is het de tijd van de plunderaars, de tijd van de Ali Baba's, zoals de Bagdadi's ze noemen.

Een van de eerste dingen die de Amerikanen deden toen ze Bagdad binnentrokken, was de politie ontbinden. Ze hadden geen andere keuze. Het was een corrupte organisatie, die de Amerikanen niet vertrouwden. Als ze de politie hadden gehandhaafd, hadden ze de hele bevolking tegen zich in het harnas gejaagd. Maar ze hadden ook geen alternatief. Ze hadden niet genoeg soldaten om de straten te bewaken. Ze hadden niet genoeg tolken om met de bevolking te communiceren. Ze hadden niet genoeg kennis van de Iraakse samenleving om te weten wie ze wel en niet moesten vertrouwen.

Het gevolg was dat de Amerikanen de straten van Bagdad overgaven aan de plunderaars. Ze keken toe hoe de ene na de andere overheidsinstelling in de as werd gelegd. Ze keken toe hoe de ene na de andere fabriek werd leeggehaald. Ze keken toe hoe de ene na de andere school, ziekenhuis en bibliotheek werd geplunderd. Ze keken toe hoe de ene na de andere moskee werd verwoest. Ze keken toe hoe de ene na de andere ambassade werd overvallen. Ze keken toe hoe de ene na de andere minister werd ontvoerd. Ze keken toe hoe de ene na de andere Iraakse wetenschapper werd vermoord.

Ze keken toe hoe het Bagdad van de jaren zestig en zeventig veranderde in een hedendaagse Wild West-stad, gevuld met bendes die zich schuilhouden in de nacht om dan in de grote stad te gaan plunderen. Ook de grote gevangenis Abu Ghraib, waar Saddam Hussein zijn tegenstanders in de nacht liet executeren, is door plunderaars leeggehaald. Ze hebben alles meegenomen, zelfs de deuren en de ramen. Ze hebben zelfs de elektriciteitsdraden uit de muren gesloopt.

Het is niet zo dat de Amerikanen niets hebben gedaan om de chaos te bestrijden. Ze hebben een nieuwe politiemacht opgericht, ze hebben een nieuwe rechtbank opgericht, ze hebben een nieuwe gevangenis gebouwd, ze hebben een nieuwe regering gevormd, ze hebben een nieuwe grondwet geschreven, ze hebben een nieuw leger opgericht, maar dat zou niet op de eerste plaats moeten? We vragen ons af waarom de Amerikanen niet eerst de orde hebben hersteld, voordat ze aan de opbouw van de samenleving begonnen. Waarom ze niet eerst de veiligheid hebben gegarandeerd, voordat ze aan de politieke hervormingen begonnen. Waarom ze niet eerst de plunderaars hebben aangepakt, voordat ze aan de economische hervormingen begonnen.

Het is niet zo dat de Amerikanen niets hebben gedaan om de veiligheid te verbeteren. Ze hebben een nieuwe politiemacht opgericht, ze hebben een nieuwe rechtbank opgericht, ze hebben een nieuwe gevangenis gebouwd, ze hebben een nieuwe regering gevormd, ze hebben een nieuwe grondwet geschreven, ze hebben een nieuw leger opgericht, maar dat zou niet op de eerste plaats moeten? We vragen ons af waarom de Amerikanen niet eerst de orde hebben hersteld, voordat ze aan de opbouw van de samenleving begonnen. Waarom ze niet eerst de veiligheid hebben gegarandeerd, voordat ze aan de politieke hervormingen begonnen. Waarom ze niet eerst de plunderaars hebben aangepakt, voordat ze aan de economische hervormingen begonnen.

Het is niet zo dat de Amerikanen niets hebben gedaan om de veiligheid te verbeteren. Ze hebben een nieuwe politiemacht opgericht, ze hebben een nieuwe rechtbank opgericht, ze hebben een nieuwe gevangenis gebouwd, ze hebben een nieuwe regering gevormd, ze hebben een nieuwe grondwet geschreven, ze hebben een nieuw leger opgericht, maar dat zou niet op de eerste plaats moeten? We vragen ons af waarom de Amerikanen niet eerst de orde hebben hersteld, voordat ze aan de opbouw van de samenleving begonnen. Waarom ze niet eerst de veiligheid hebben gegarandeerd, voordat ze aan de politieke hervormingen begonnen. Waarom ze niet eerst de plunderaars hebben aangepakt, voordat ze aan de economische hervormingen begonnen.

VS houden tienduizend mensen vast in Irak

Van onze buitenlandredactie
Jan Keulen

Het Amerikaanse leger houdt in Irak tienduizend mensen gevangen, van wie er meer dan duizend worden verdacht van terrorisme. De Amerikaanse generaal Jerry Bergman schatte dinsdag voor senator Ted Kennedy (Democraten) en andere senatoren dat de helft van de gevangenen geen verdere lastig valt. Tijdens de hoorzitting van de senaatscommissie Buitenlandse zaken werd ook duidelijk dat de Amerikanen nog steeds geen zicht hebben op de omvang van de guerrillabeweging.

Ruim de helft van de tienduizend gevangenen wordt vastgehouden in Camp Bucca, een gevangenis in het zuiden van Irak, vlakbij de grens met Koeweit. Bergman zei dinsdag dat de helft van de gevangenen in Camp Bucca geen verdere lastig valt. Tijdens de hoorzitting van de senaatscommissie Buitenlandse zaken werd ook duidelijk dat de Amerikanen nog steeds geen zicht hebben op de omvang van de guerrillabeweging. Bergman zei dinsdag dat de helft van de gevangenen in Camp Bucca geen verdere lastig valt. Tijdens de hoorzitting van de senaatscommissie Buitenlandse zaken werd ook duidelijk dat de Amerikanen nog steeds geen zicht hebben op de omvang van de guerrillabeweging.

'Wij blijven binnen en vooral bij elkaar'

Hoe de familie Savad in Bagdad overleeft tussen puin, plunderingen en schietpartijen

Het dagelijks leven in de Iraakse hoofdstad is drie maanden na de val van het regime nog niet veranderd. Er is nauwelijks werk en de kinderen moeten goed in de gaten gehouden worden.

Door Thomas Erdbrink

BAGDAD, 7 JUNI. Op de eerste rij van het huis van de familie Savad staat een gemotoriseerde Opel Kadett. Het is een van de zeldzame Europese auto's die sinds kort door de Iraakse hoofdstad rijden. Dankzij de overwinning van het regime kreeg uitgerekend in 1003 meer importvergunningen. Kiest een maandrie geleden, nu die stroomt, wordt er nog een gloednieuwe pick-up truck op de plaats waar nu de Opel staat.

„Die is gestolen en uitgebrand", zegt Hana Savad (47) uitgeput. Haar man Sarmad (47) uitgeput. Haar man Sarmad (47) uitgeput. Haar man Sarm

Irak toneel van geweld

'Britten zijn niet streng genoeg'

Lang leek de Irak-crisis een strijd tussen een man en een wapen, tussen een dictator en de overmacht van de Amerikaanse oorlogsmachine. Maar nu staan de Britten voor dezelfde dilemma's als de Amerikanen.

VS hebben er een probleem bij

De afgelopen dagen zijn drie doden gevallen bij confrontaties tussen Turkmenen en Koerden in de Noord-Irakese stad Kirkuk. De VS hebben er een probleem bij in Irak.

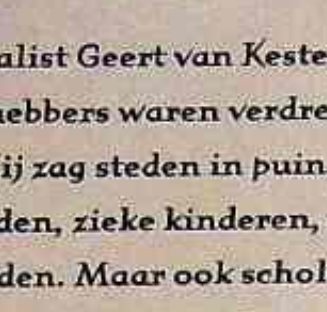
1

Juni 2003

Fotojournalist Geert van Kesteren reisde naar Irak zodra de machthebbers waren verdreven en de bombardementen gestopt. Hij zag steden in puin, gezinnen die in kapotte huizen bivakkeerden, zieke kinderen, wanhoop over het verlies van geliefden. Maar ook scholen die weer open gaan, hulp in de chaos, en een land dat aarzelend opnieuw begint.

Kinderen spelen op een achtergelaten tank in de wijk Al Ansr, die vroeger Saddam Stad heette. Dit is de armste wijk van de stad, met 2 miljoen inwoners. Sinds het begin van de oorlog is er geen schoon water, geen gas en geen elektriciteit. Het vuilnis wordt niet opgehaald en ligt te rotten langs de straten.

Irak: na de oorlog

Vrouwen halen water bij een waterverdeelpunt in Al Ansr in Bagdad. Schoon drinkwater is één van de prioriteiten van Unicef in Irak.

De Medina el Muddun-school in Bagdad is pas weer open. Sommige kinderen, zoals Marion Ali (9), zijn in de oorlog gewond geraakt. De leerkrachten hebben alle portretten van Saddam Hussein die vroeger in de school hingen, weggehaald.

Unicef is tijdens de hele oorlog actief gebleven in Irak. En toen de gevechten eenmaal voorbij waren, werden de hulpprojecten onmiddellijk uitgebreid. Zo heeft Unicef al duizenden tonnen met hulpgoederen naar het land gebracht, zoals medische apparatuur, babyvoeding en medicijnen tegen diarree en andere ziektes. Vooral vervuild drinkwater is verantwoordelijk voor veel ziektegevallen bij kinderen. Ze krijgen diarree wat tot uitdroging en vitaminegebrek leidt, en tenslotte tot ondervoeding. Het aantal ondervoede kinderen is in één jaar tijd zelfs verdubbeld, constateerde Unicef in mei.
Maar naast het lichamelijke welzijn van kinderen, maakt Unicef zich ook zorgen over de psychische gevolgen van de oorlog. Scholen zijn een stabiele en vertrouwde factor in een chaotische situatie en kunnen daarom een cruciale rol spelen bij traumaverwerking. Unicef hamert er dan ook op dat het onderwijssysteem zo snel mogelijk weer moet gaan functioneren. In Noord-Irak zijn de scholen al weer geopend, in de rest van het land gebeurt dat tot nu toe op verspreide schaal.

Een moeder en haar zoon huilen bij een massagraf in Hilla waar 15.000 slachtoffers van het regime van Saddam Hussein liggen.

Abbas Saddam Shaghaty heeft een van zijn vier dochters op zijn arm. Zijn huis werd verwoest en de hele familie woont nu in het toilettenblok van een oud schoolgebouw.

Ook in het onderwijs

Het omgaan met kinderen vinden mensen die in het onderwijs werken boeiend, uitdagend en afwisselend. Al datgene wat daarbij komt wordt vaak als belastend ervaren. Denk maar aan alle vergaderingen. Ook als directeur van een basisschool kost het me soms moeite om alle hoofd- en bijzaken gescheiden te houden. Eén gedachte sterkt mij in het nemen van moeilijke beslissingen: 'Kinderen eerst'. Ook in het onderwijs horen zij altijd vooraan te staan!

Frank Cuppers
Directeur
'De Hasselbraam'
in Eindhoven

Kind heeft rechten

Van de afhankelijke zuigeling die recht heeft op verzorging, groeit het kind naar volwassenheid met de daarbij behorende mensenrechten. Het verkrijgen van geleidelijk aan meer rechten groeit als het ware mee met het verkrijgen van meer, zogenoemde, opgroeitaken. Omdat het kind nog niet in staat is om zijn rechten te kennen, laat staan ze zelfstandig uit te oefenen, dienen volwassenen het kind daartoe in staat te stellen. Dat geldt in de eerste plaats voor de ouders, maar ook de medeopvoeders moeten zich verantwoordelijk voelen.

Sonja de Pauw Gerlings
Kinderrechter

Vroege ontwikkeling

In de kindertijd creëren we de capaciteit om lief te hebben. Al heel vroeg leren kinderen zich te binden en te hechten. Die binding is heel belangrijk voor later sociaal contact en om niet te vervallen in agressief gedrag. In maatschappijen waarbij kinderen niet de prioriteit hebben, worden kinderen vaak verwaarloosd . Investeren in kinderen qua liefde, tijd en aandacht is daarom investeren in een stabiele maatschappij op de langere termijn.

Beatrijs Smulders
Verloskundige,
directeur van het
Geboortecentrum
Amsterdam.

Niet als laatsten

Kinderen eerst, want stel je voor dat ze de laatsten zouden zijn.

Monique van de Ven
Unicef ambassadeur

Hartverwarmend contact

Als directeur van reisorganisatie Djoser ben ik veel op reis. Tijdens mijn reizen merk ik dat kinderen, overal ter wereld, altijd als eerste hartverwarmend contact proberen te leggen. Veel van deze kinderen leven nog steeds in gebrekkige leefomstandigheden. Djoser en haar reizigers proberen structurele hulp te bieden door donateur van Unicef te zijn, waarbij we proberen kinderen overal ter wereld een leefomgeving te bieden zoals die van onze kinderen. Want kinderen, overal ter wereld, zijn de toekomst!

Herman van der Velde
directeur Djoser

Unieke manier van denken

Ik geloof echt dat we veel van kinderen kunnen leren. Het is heel belangrijk om kinderen te respecteren en ze als gelijken te behandelen. De maatschappij profiteert daar alleen maar van. De manier waarop kinderen denken is uniek, volwassenen kunnen gewoon niet zo denken.

Anna Chernyakhovskaya
Projectmedewerkster van Unicef Rusland

Veilig en geliefd

We weten nu beter dan ooit dat de weg naar een betere toekomst begint met kinderen - we moeten er dus voor zorgen dat ze gezond zijn, en goed opgeleid, en veilig, en geliefd.

Kofi Anan
Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties

Foto: Van Kesteren

Unieke tentoonstelling in Rotterdam

Een bijzondere mix: foto's van kinderen in Nepal, Haïti en andere landen gefotografeerd door Zilveren Camera-winnaar Geert van Kesteren, gecombineerd met babyfoto's van bekende en onbekende Nederlanders. Op 10 juni 2003 wordt deze unieke Unicef tentoonstelling onder de titel 'Kinderen Eerst' geopend in de Maashal in Rotterdam. De expositie laat zien hoe belangrijk het is dat kinderen zorg en bescherming krijgen. Want alleen dan kunnen ze zich ten volle ontwikkelen en een bijdrage leveren aan de maatschappij waarin ze leven. De bekende en onbekende Nederlanders van wie de babyfoto's worden getoond, hebben alle mogelijke kansen gekregen. Voor de kinderen uit ontwikkelingslanden geldt dat niet.

De tentoonstelling wordt gehouden in het kader van de Unicef 'Kinderen eerst'-campagne en is tot en met half juli te zien.

Foto: Van Kesteren

Nationale Nederlanden werft Unicef-leden

Verkopers van de verzekeraar Nationale Nederlanden gingen in mei de straat op om leden te werven voor Unicef. Op de landelijke 'salesdag' van de verzekeraar kregen 350 medewerkers een bijzondere opdracht: het werven van leden voor Unicef op verschillende locaties rond Amsterdam, Utrecht en Hilversum. In anderhalf uur tijd lukte het hen maar liefst 550 nieuwe Unicef-leden te werven.

Muffins voor Sri Lanka

Een aantal weken voor Koninginnedag riep Albert Heijn alle kinderen in Nederland op om muffins voor Unicef te verkopen op de vrijmarkt. De deelnemers aan de actie konden de muffins zelf maken. Het recept was te vinden in Kletskoek!, het kindertijdschrift van Albert Heijn. Massaal kochten kinderen de ingrediënten en gingen de keuken in.

Inmiddels hebben alle kinderen het geld ingeleverd: ze hebben voor maar liefst € 5000 muffins verkocht. De opbrengst gaat naar een voedselproject voor kinderen in Sri Lanka.

Amerikanen bestoken auto's 'van Saddam'

Pentagon bevestigt aanval eenheden VS op konvooi met Iraakse leiders bij Syrische grens

Irak gunt veel olie aan Europese firma's

Rechter: Golfoorlogsyndroom bestaat

Bijna 100 Irakezen dood bij Amerikaanse acties

Passanten | # Ex-golfer strijdt tegen verarmd uranium

30-6-2003

Naam: Damacio Lopez
Nationaliteit: Amerikaans
Leeftijd: 56
Beroep: Activist
Vindt: Het gebruik van verarmd uranium in wapens moet worden verboden.

Damacio Lopez

FOTO GUUS OUWERKERK – DE VOLKSKRANT

Toen de Amerikaan Damacio Lopez een kleine twintig jaar geleden ontdekte dat het leger vlak bij zijn ouderlijk huis munitie gemaakt van verarmd uranium testte, besloot hij de strijd hiertegen aan te gaan. 'Ik dacht dat het een lokale kwestie was.'

Lopez was tot 1985 professioneel golfspeler. In dat jaar kreeg hij een auto-ongeluk waardoor hij een zware zuiglessure opliep. Hij besloot te revalideren bij zijn ouders in Socorro, een stadje in de staat New Mexico.

'Toen ik in mijn ouderlijk huis was, hoorde ik een enorme explosie. Ik vroeg mijn ouders wat dat was, en ze vertelden me dat een paar kilometer verderop wapens werden getest. Mijn moeder vertelde dat er scheuren in de muren van het huis ontstonden, en vroeg me of ik niet kon achterhalen wat er aan de hand was.

'Mijn ouders maakten zich vooral zorgen over de gevolgen voor hun huis. Maar ik maakte me ook ongerust over de grote zwarte wolken die na de explosies boven het testterrein verschenen. Het was maar drie kilometer van de stad, en zowel de rivier als de wind kwamen onze kant op.'

Lopez ging naar de directeur van de plaatselijke universiteit, de eigenaar van de grond waar de wapens getest werden. Samen met wapenbedrijven en het leger was de universiteit betrokken bij de ontwikkeling van de wapens.

'De directeur van de universiteit vertelde me dat er niks aan de hand was. En ik geloofde hem. Ik heb vier jaar bij de luchtmacht gezeten, en als professioneel golfer kende ik directeuren uit de wapenindustrie. Die mensen waren betrokken bij de toernooien die ik speelde. Ik sprak ze daar. Ik had geen enkele reden om ze te wantrouwen.'

In de dagen na zijn gesprek met de directeur van de universiteit werden zijn vragen onderwerp van discussie in Socorro, vertelt Lopez. 'Bij het gesprek was ook een journaliste van de plaatselijke krant aanwezig, en ze publiceerde er een stukje over. Normaal gesproken stellen bruine mensen, mensen van Mexicaanse afkomst, geen vragen aan blanke mensen. Dus mensen vroegen zich af waarom die bruine jongen opeens lastige vragen begon te stellen.'

Drie weken na het stukje in de krant stonden er opeens twintig dozen voor het ouderlijk huis van Lopez. Het was het archief van een directeur van het wapenproject die was ontslagen, en zijn papieren bij het vuil had gezet in plaats van ze over te dragen. Een vuilnisman besloot ze aan Lopez te geven, zo ontdekte hij enkele jaren later.

Lopez: 'Uit de documenten die ik kreeg toegespeeld bleek duidelijk dat ze proeven namen met radioactief materiaal. Er werd gesproken over wapens gemaakt van verarmd uranium die ze de laatste twaalf jaar in het geheim in de open lucht hadden getest.'

'Ik was geschokt, en besloot de directeur van de universiteit hiermee te confronteren. Ik vertelde hem dat ik de documenten had. Hij werd kwaad. "Wat is er met je aan de hand *boy*?", vroeg hij me. "Versta je geen Engels of zo? Er staat toch verarmd uranium. Verarmd. Je zou terug naar school moeten om Engels te leren." Ik was toen 42.'

De gehleiseerde golfer besloot zijn beroep niet meer op te pakken, maar de strijd met het verarmd uranium aan te gaan. In eerste instantie dacht Lopez met een plaatselijk probleem te maken te hebben. Hij onderzocht de documenten die hij toegespeeld gekregen had, en probeerde te achterhalen of er in Socorro uitzonderlijke gezondheidsklachten waren.

'Ik sprak medewerkers van het ziekenhuis en die vertelden me dat er de laatste jaren een paar kinderen met een waterhoofd geboren waren, wat uitzonderlijk is in zo'n kleine gemeenschap. Ook drong ik bij de burgemeester aan op een onderzoek naar kanker. Dat duurde enkele jaren, maar het kwam er. Het bleek dat er een uitzonderlijke piek in het aantal gevallen van kanker was.

In 1993 presenteerde Lopez in Washington een rapport waarin volgens hem de schadelijke gevolgen van het gebruik van verarmd uranium worden aangetoond. De belangstelling van de pers is groot; in de eerste Golfoorlog van 1991 werd de munitie met verarmd uranium gebruikt. Veel veteranen uit die oorlog kregen gezondheidsklachten. Volgens sommige berichten zou dit 'Golfoorlogsyndroom' zijn veroorzaakt door het verarmde uranium.

Ook uit Irak is er belangstelling voor het onderzoek van Lopez. Volgens hem is Irak vervolgens het enige land dat epidemiologisch onderzoek gedaan heeft naar de gevolgen van verarmd uranium. En daaruit zou blijken dat het schadelijk is.

Lopez: 'De VS weigeren ook onderzoek te doen. Wetenschappers in dienst van het Pentagon zeggen dat je er rustig enige grammen van kan inademen, en daarmee is de kous af. Ik hoop nu via actie in het buitenland ook de Amerikaanse publieke opinie tegen het gebruik van deze wapens te keren.

'Het zou ook moeten kunnen, want dit gaat ze persoonlijk aan. Honderdduizenden soldaten hebben last van het verarmd uranium, en dat zullen er alleen maar meer worden.'

Ital Mol

Olieafspraken Irak onmogelijk

14-7-2003

Onzekerheid over levering brandstof wegens 'economische sabotage'

BAGDAD — Irak verkeert nog steeds niet in de positie afspraken te kunnen maken over langetermijncontracten voor de levering van olie. Hoeveel de olievelden in het land kunnen produceren is nog niet duidelijk, zei gisteren een hoge Iraakse functionaris die zich bezighoudt met de marketing van de Iraakse olie. De opbrengsten van de olie-industrie zijn van vitaal belang voor de wederopbouw van het door sancties, verwaarlozing en oorlog getroffen land. Er bestaat onzekerheid over wat het land kan leveren omdat de pijpleidingen in het noorden van het land nog steeds doelwit zijn van aanslagen door politieke tegenstanders van de bezettingsmacht. Ook de aanvoer uit de olievelden in het zuiden van het land kan niet gegarandeerd worden omdat daarsprake is van 'economische sabotage'.

„Het is nog steeds te vroeg om te zeggen wanneer wij in staat zullen zijn onafgebroken leverantie te garanderen. Maar als de export vanuit de olievelden op gang komt, is dat vanuit het zuiden", aldus de functionaris, die niet met naam genoemd wilde worden. Irak heeft overigens al wel enige olie verkocht, maar die kwam uit de voorraden.

Op dit moment produceert Irak naar schatting 800.000 vaten per dag. De helft daarvan is nodig voor binnenlands gebruik. De verwachting was dat het land omstreeks deze tijd de export van een miljoen vaten per dag zou hebben kunnen hervatten. (RTR)

'Kwijtschelding schulden Irak onnodig'

Interview | Ad Melkert, bewindvoerder Wereldbank, bestrijdt 'braindrain' armste landen

De Wereldbank mag graag in de bres springen voor alle arme landen, zijn grootste donateurs denken daar soms anders over. Bewindvoerder Ad Melkert moet daar mee leren. 'De Dutch chair blijft Argentinië kritisch volgen.'

22-5-2003

Een aan verslaggever
Sheila Sitalsing
DEN HAAG

Even is Ad Melkert terug in Den Haag, op doorreis van Rome naar Washington. Hij praat er over schulden van arme landen, cijfers een debat van de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling.

Ja, het is druk in Washington, zegt hij hoofdschuddend. Ja, het is teleurstellend bij de Wereldbank, waar hij vanaf heden vertegenwoordigt, van Armenië en Oekraïne tot Nederland en Israël.

Melkert noemt het schokkend, dat in sommige landen ondanks jarenlange ontwikkelingshulp geen spoor vooruitgang is gebracht.

– Dat moet de Wereldbank ook aantrekken.

'Ja, maar ook de betreffende landen zelf blijven. Zo heeft Zambia we onlangs te gunstig geacht. Hoe belangrijk daarvan ook zijn, als land is meester voor de schuld waarvoor het zichzelf opraakt.'

Maar nauw blijft een strik rijke soldaat met de schulden van tiranniek dictators. De VS willen daarvan Irak nog een schuldje verlossen. Goed plan?

'Nee. Irak kan dankzij zijn olie-inkomsten zijn schulden best afbetalen. Het is onbegrijpelijk een grens te stellen. Wiens welke schuld is misbaar door kwalijk beleid en welke door onbedoelde gevolgen van zedelijk beleid?'

– De G7, de zeven rijkste landen, tegen vooruit willen voor algehele kwijtschelding van landen die te groot zijn dat ze de financiële stabiliteit in gevaar brengen, zoals Argentinië.

'De Wereldbank kent alle schuldenlanden, inpijnoet, ongeacht grootte of strategisch belang. Maar in deze kan dubbeldaad groter zijn van grote groeiers zoals Brazilië, China en India.'

Ad Melkert

Hoe kijken de financiële markten aan tegen de schuldenlast van Argentinië? Het land krijgt maandag 500 miljoen dollar van de Wereldbank.

'Argentinië chanteerde eerdere met niet terugbetalen van schulden. Een beleid van buitensluiting straffen we daarmee in moeilijkheden komen. Dat is afkoersverwaarding. Ik zal met tegen de pakket van 500 miljoen stemmen, maar de Dutch chair blijft Argentinië kritisch volgen.'

– Helpt schuldverlichting?

'De armste landen hoeven die kijk HIPC, het programma voor schuldverlichting voor de armste landen, jaarlijks 1,5 miljard dollar minder af te lossen. Wat is het niet altijd helder waar dat geld vervolgens aan besteed wordt. Bovendien was zuiver on heel gunstige effecten verwacht.

– Wie met HIPC meedoet, moet ervaringen geld aan sterg en en daarvan kennen. Gebeurtenis heeft in toch ondervonden?

'Je zou landen inderdaad meer ruimte moeten gunnen om te bepalen wat ze met hun geld doen. Maar ook daar ben je voor de probeer nu binnen de bacht stram te vinden voor middelmatig programma's. Want ook al bezuilt een land geld over na schuldverschelling, dan nog kan het meer ondernemen tegen braindrain, het vertrek van hoogopgeleiden. Je pleit er daarom voor dat de Wereldbank voor bepaalde opleidingen vergoeding in toeven in de armste landen mogelijk maakt, om daarvoor een betaald, om daarvoor tegen te gaan.'

'Irak moet zich niets aantrekken van OPEC'

Door een onzer redacteuren

AMSTERDAM, 29 MRT. Irak moet zich voorlopig niets aantrekken van de richtlijnen van de OPEC en zoveel olie verkopen als het kan. Dat heeft de Amerikaanse leider van de adviescommissie van het Pentagon, het ministerie voor olie, Philip Carroll, afgelopen weekend gezegd in een interview met de Volkskrant. 29 mrt 2003

„Irak moet olie als een eigen weg bewandelen binnen de OPEC en doen wat het verkiest. Als er dan voor gekozen zich niet aan het quotumsysteem te houden", zegt Carroll verder in de Amerikaanse krant, „dan zou de opstelling kunnen doen", aldus de oud-directeur van Shell-tripoel Amerika.

Irak is een van de oprichters van de OPEC, de organisatie van olie-exporterende landen. Irak produceert momenteel ruimschoots meer olie dan het productieplafond van 3,5 miljoen vaten per dag dat de OPEC-landen aan elkaar hebben toegewezen. Het land heeft de afgelopen maanden zelf de productie van